

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 226 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i lov om
Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv.

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 226 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i lov om
Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv.

Innhold

1	Hovedinnholdet i proposisjonen	5	6.4	Kapittel 4: Tilgang, utlevering og taushetsplikt	16
2	Bakgrunn	6	6.4.1	Forslaget i høringsnotatet	16
2.1	Nærmere om Schengen informasjonssystem	6	6.4.2	Høringsinstansenes syn	16
2.2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem innen politisamarbeid og strafferettslig samarbeid	6	6.4.3	Departementets vurdering	17
2.3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem innen grensekontroll	7	6.5	Kapittel 5: Innsyn, retting og sletting	17
2.4	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 om bruk av Schengen informasjonssystem for retur av tredjestatsborgere uten lovlig opphold	7	6.5.1	Forslaget i høringsnotatet	17
3	Høringen	8	6.5.2	Høringsinstansenes syn og departementets vurdering	18
4	Gjeldende rett	10	6.6	Kapittel 6: Erstatning og klageadgang	18
5	Noen generelle utgangspunkter	11	6.6.1	Forslaget i høringsnotatet	18
5.1	Nærmere om gjennomføringen av SIS-rettsaktene	11	6.6.2	Høringsinstansenes syn	19
5.2	Kort om den videre fremstillingen	11	6.6.3	Departementets vurdering	19
6	Endringer i SIS-loven	12	6.7	Kapittel 7: Tilsyn	19
6.1	Kapittel 1: Generelle bestemmelser	12	6.7.1	Forslaget i høringsnotatet	19
6.1.1	Forslaget i høringsnotatet	12	6.7.2	Høringsinstansenes syn og departementets vurdering	19
6.1.2	Høringsinstansenes syn	12	6.8	Kapittel 8: Forskrifter	20
6.1.3	Departementets vurdering	12	6.8.1	Forslaget i høringsnotatet	20
6.2	Kapittel 2: Behandlingsansvar, informasjonssikkerhet og internkontroll	12	6.8.2	Høringsinstansenes syn og departementets vurdering	20
6.2.1	Forslaget i høringsnotatet	12	6.9	Kapittel 9: Sluttbestemmelser	20
6.2.2	Høringsinstansenes syn	13	6.9.1	Forslaget i høringsnotatet	20
6.2.3	Departementets vurdering	13	6.9.2	Høringsinstansenes syn og departementets vurdering	20
6.3	Kapittel 3: Behandling av opplysninger	14	7	Endringer i andre lover	21
6.3.1	Forslaget i høringsnotatet	14	7.1	Endringer i politiregisterloven	21
6.3.2	Høringsinstansenes syn	15	7.1.1	Forslaget i høringsnotatet	21
6.3.3	Departementets vurdering	15	7.1.2	Høringsinstansenes syn og departementets vurdering	21
			7.2	Endringer i utlendingsloven	21
			7.2.1	Forslaget i høringsnotatet	21
			7.2.2	Høringsinstansenes syn	21
			7.2.3	Departementets vurdering	22
			8	Økonomiske og administrative konsekvenser	23
			9	Merknader til bestemmelsene	24
			9.1	Til endringene i SIS-loven	24
			9.2	Til endringene i politiregisterloven	27
			9.3	Til endringene i utlendingsloven ..	27
				Forslag til lov om endringer i lov om Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv.	28

Vedlegg

1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU	32
2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengenavtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006	82
3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen-informasjonssystem i forbindelse med retur av tredjestaatsborgere med ulovlig opphold	122

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 226 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i lov om Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv.

*Tilråding fra Justis- og beredskapsdepartementet 3. september 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

Justis- og beredskapsdepartementet foreslår i denne proposisjonen endringer i lov 16. juli 1999 nr. 66 om Schengen informasjonssystem (SIS-loven). Endringene skal gjennomføre tre forordninger om Schengen informasjonssystem, som ble vedtatt i november 2018.

De tre rettsaktene er svært omfattende og regulerer ulike forhold. Dette gjør at dagens ordning, der SIS-loven gir en uttømmende regulering av alle forhold knyttet til den norske delen av SIS, ikke foreslås videreført. Det foreslås i stedet at rettsaktene inkorporeres i SIS-loven ved at de gis status som lov, samtidig som den grunnleggende oppbyggingen i SIS-loven beholdes. Dette innebærer at det i de aktuelle bestemmelsene, eksem-

pelvis om hvilke opplysninger som kan registreres, vises til de tilsvarende artiklene i de tre rettsaktene, jf. nærmere om dette i punkt 5.1 i proposisjonen. Bestemmelsene som regulerer norske forhold, herunder erstatning, foreslås videreført.

I tillegg foreslås det en endring i utlendingsloven som gir en uttrykkelig hjemmel for gjenbruk av biometriske opplysninger for nærmere bestemte behandlinger i SIS-registeret. Endelig foreslås det en mindre endring i politiregisterloven som følge av at enkelte bestemmelser i politiregisterloven gis anvendelse for behandling av opplysninger i SIS.

2 Bakgrunn

2.1 Nærmere om Schengen informasjonssystem

Schengen informasjonssystem (SIS) er opprettet i medhold av avsnitt IV i Schengen-konvensjonen. Det er et databasert register til bruk for alle stater som deltar i Schengen-samarbeidet. Funksjonaliteten i systemet sikrer Schengen-statenes myndigheter muligheten til å foreta søk i innmeldte opplysninger om personer og gjenstander, blant annet ved utførelse av ytre grensekontroll, for politiets etterforskning i straffesaker og for å sikre offentlig ro og sikkerhet. Norge sluttet seg til SIS 25. mars 2001, jf. Innst. S. nr. 229 (1996–1997), jf. St.prp. nr. 42 (1996–1997) om samtykke til ratifikasjon av samarbeidsavtale av 19. desember 1996 mellom partene i Schengen-avtalen og Schengen-konvensjonen og Island og Norge om avskaffelse av personkontroll på de felles grenser, og Ot.prp. nr. 56 (1998–1999) om lov om Schengen informasjonssystem (SIS) og lov om endringer i utlendingsloven og enkelte andre lover som følge av Schengen-samarbeidet.

SIS har siden den gang gått gjennom en omfattende teknisk oppgradering, og det har blitt åpnet for å utvide systemets anvendelsesområde. En slik utvidelse av systemets anvendelsesområde ble det samtykket til i Innst. S. nr. 264 (2007–2008), jf. St.prp. nr. 44 (2007–2008) om samtykke til godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (to rettsakter om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) og en forordning om tilgang til SIS II for organer som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for kjøretøyer).

De nye reglene om SIS er vedtatt i tre rettsakter ettersom ulike land er del i ulike deler av Schengen-samarbeidet. For eksempel er Irland utenfor Schengen yttergrense og vil ikke omfattes av reglene om grensekontroll, men er på den annen side del av politisamarbeidet. Et annet eksempel er Danmark som er innenfor Schengen-området, men som ikke deltar fullt ut i politisamarbeidet.

Forordningene omfattes av avtale av 18. mai 1999 med EU om Norge og Islands tilknytning til

gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norske eksperter har i samsvar med avtalen deltatt i utformingen av regelverket. I henhold til avtalen om tilknytning til Schengen-regelverket artikkel 8 nr. 2 bokstav a, skal EUs råd underrette Norge om vedtak av nye rettsakter som innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om rettsaktene skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett. I samsvar med Grunnloven § 26 annet ledd og avtalen om tilknytning til Schengen regelverket artikkel 8 nr. 2, er det tatt forbehold om Stortingets samtykke.

Det fremmes en egen Prop. 230 S (2020–2021) om samtykke til godtakelse av forordningene, og det vises til denne for nærmere redegjørelse av innholdet i forordningene.

Gjennomføring av forordningene vil kreve endringer i SIS-loven. Forordningene i norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2.2 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem innen politisamarbeid og strafferettslig samarbeid

Forordning (EU) 2018/1862 er i det alt vesentlige en videreføring av gjeldende rett slik det var regulert i rettsaktene som ble opphevet i forbindelse med vedtakelsen av denne forordningen. Formålet med forordningen er fortsatt å registrere og utveksle opplysninger om personer og gjenstander med sikte på politi- og rettssamarbeid i straffesaker. Det som er nytt i forhold til gjeldende rett er først og fremst at kretsen av personer, gjenstander og opplysningskategorier som kan registreres er utvidet. I tillegg er kretsen av myndigheter som kan få tilgang til eller få utlevert opplysninger fra SIS noe utvidet. Hva disse endringene går ut på vil bli omtalt i punkt 6.

2.3 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem innen grensekontroll

Forordning (EU) 2018/1861 er også en videreføring av gjeldende rett slik det var regulert i rettsaktene som ble opphevet i forbindelse med vedtakelsen av denne forordningen. Formålet med forordningen er fortsatt å registre og utveksle opplysninger om tredjestatsborgere med sikte på å nekte innreise og opphold på medlemstatenes territorium. Nytt er også at kretsen av opplysninger som kan registres og hvem som skal ha tilgang til SIS er noe utvidet, jf. nærmere om dette i punkt 6.

2.4 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 om bruk av Schengen informasjonssystem for retur av tredjestatsborgere uten lovlig opphold

Forordning (EU) 2018/1860 representerer noe nytt, ved at formålet med forordningen etter artikkel 1 er å fastsette vilkår og framgangsmåter for registrering og behandling av meldinger om tredjestatsborgere omfattet av beslutninger om tilbakesending truffet av medlemsstatene i SIS.

Hensikten med rettsakten er å bidra til å forebygge og hindre irregulær migrasjon. Innlagte meldinger skal hjelpe myndighetene i medlemsstatene til å treffe nødvendige tiltak for å håndheve beslutninger om tilbakesending.

Forordningen regulerer hvilke vedtak og opplysningskategorier som kan registreres (artikkel 3 og 4), og gir anvisning på hvilke konsultasjonsprosedyrer som skal følges når meldingen gir treff eller det av andre grunner er behov for utveksling av supplerende opplysninger mellom medlemsstatene.

Utover dette gjelder etter artikkel 19 de samme reglene som i forordning (EU) 2018/1861.

3 Høringen

Forslag til endringer i SIS-loven ble sendt på høring 26. mars 2021, med høringsfrist 7. mai 2021. Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Arkivverket
 Barneombudet
 Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)
 Datatilsynet
 Digitaliseringsdirektoratet
 Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap
 Domstoladministrasjonen
 Forsvarsstaben
 Helsedirektoratet
 Integrerings- og mangfoldsdirektoratet
 Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker
 Kontrollutvalget for kommunikasjonskontroll
 Kriminalomsorgsdirektoratet
 Kripos
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Luftfartstilsynet
 Nasjonal kommunikasjonsmyndighet
 Nasjonal sikkerhetsmyndighet
 Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM)
 Personvernkommisjonen
 Politidirektoratet
 Politihøgskolen
 Politiets sikkerhetstjeneste (PST)
 Regjeringsadvokaten
 Riksadvokaten
 Sametinget
 Sivil klareringsmyndighet
 Sjøfartsdirektoratet
 Skattedirektoratet
 Spesialenheten for politisaker
 Statens sivilrettsforvaltning
 Statistisk Sentralbyrå
 Statsadvokatembetene
 Stortingets kontrollutvalg for etterretnings-,
 overvåkings- og sikkerhetstjeneste
 (EOS- utvalget)

Stortingets ombudsmann for forvaltningen
 (sivilombudsmannen)
 Sysselmannen på Svalbard
 Tolldirektoratet
 Utlendingsdirektoratet
 Utlendingsnemnda
 Vegdirektoratet
 ØKOKRIM

Amnesty International Norge
 Antirasistisk Senter
 Den Norske Advokatforening
 Den Norske Dommerforening
 Juridisk rådgivning for kvinner (JURK)
 Jussbuss
 Jussformidlingen
 Kommunesektorens organisasjon
 Mediebedriftenes landsforening
 Norges politilederlag
 Norsk forening for kriminalreform
 Norsk Journalistlag
 Norsk Presseforbund
 Norsk Redaktørforening
 OMOD (Organisasjon mot offentlig
 diskriminering)
 Politiets Fellesforbund
 Redd Barna, Rettighetssenteret
 Rettspolitisk forening
 Røde kors
 Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn

Stiftelsen for en Kritisk og Undersøkende Presse
 Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo
 Det juridiske fakultet ved Universitetet i Bergen
 Det juridiske fakultet ved Universitetet i Tromsø
 Forsvarets forskningsinstitutt
 Forsvarets høyskole
 Institutt for forsvarsstudier
 Institutt for fredsforskning (PRIO)
 Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI)

Departementet mottok høringssvar med uttalelser om lovendringene fra:

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir)
 Datatilsynet

Domstoladministrasjonen
Kripos
Kystverket
Oslo politidistrikt
Politidirektoratet
Politiets utlendingsenhet

Tolldirektoratet
Utlendingsdirektoratet
Utlendingsnemnda
Øst politidistrikt
Redningsselskapet

4 Gjeldende rett

Den norske delen av SIS reguleres av SIS-loven, som var ment å være en uttømmende regulering av behandlingen av opplysninger i den norske delen av SIS. Som følge av dette regulerer SIS-loven alle sider ved behandlingen, jf. også formålsbestemmelsen i § 1 første ledd. Etter § 2 er det Kripos som både er registeransvarlig og har ansvaret for SIRENE-kontoret. I §§ 3 og 4 er det gitt regler om informasjonssikkerhet og internkontroll.

I §§ 5 til 11 er det gitt regler om vilkårene for registrering av personer og gjenstander, hvilke opplysningskategorier som kan registreres og til hvilke formål, samt regler om kobling av meldinger og utveksling av opplysninger utenfor SIS (supplerende opplysninger).

I §§ 12 og 13 er det listet opp hvilke myndigheter som kan gis tilgang til SIS og hvilke myndigheter som kan få utlevert opplysninger fra SIS.

§ 14 regulerer taushetsplikt. §§ 15 og 16 regulerer den registrertes rett til innsyn i opplysninger om seg selv, og den registeransvarliges plikt til å rette eller slette uriktige opplysninger etter begjæ-

ring fra den registrerte eller av eget tiltak. Saksbehandlingsregler for behandling av begjæringer om innsyn, retting og sletting er nedfelt i § 17.

Dersom det har oppstått skade på grunn av at opplysninger er registrert eller brukt i strid med SIS-loven, har den registrerte eller andre personer krav på erstatning, jf. § 18.

Etter § 19 kan den registrerte påklage avgjørelser om innsyn, retting, sletting og erstatning til Politidirektoratet.

I § 20 er det gitt regler om sletting av opplysninger som ikke lenger er nødvendige, herunder er det også gitt lengste slettefrister for de ulike opplysningskategoriene som er listet opp i §§ 7 til 9.

I §§ 21 til 23 er det gitt regler om tilsynsorganets oppgaver, tilgang til opplysninger og påleggskompetanse.

I tillegg til SIS-loven er det i SIS-forskriften gitt nærmere bestemmelser om gjennomføringen av loven, jf. § 25.

Det nærmere innholdet i bestemmelsene blir omtalt i punkt 6.

5 Noen generelle utgangspunkter

5.1 Nærmere om gjennomføringen av SIS-rettsaktene

Som det fremgår av punkt 4 er SIS-loven i dag en uttømmende regulering av alle forhold knyttet til den norske delen av SIS. Denne ordningen er brukervennlig, siden leseren dermed ikke behøver å finne frem til rettsregler i de underliggende rettsaktene. Departementet har vurdert å videreføre denne ordningen, men har kommet til at det vil være vanskelig å gjennomføre.

De tre rettsaktene er svært omfattende og regulerer ulike forhold, noe som fører til at den samlede reguleringen ikke lenger passer inn i det konseptet SIS-loven er tuftet på. Et annet poeng i denne sammenheng er at hovedhensikten med SIS-loven var å regulere behandlingen av opplysninger i SIS, jf. også formålsangivelsen i SIS-loven § 1. Da SIS-loven ble vedtatt hadde man i Norge ikke noen tilfredsstillende regulering av politiets behandling av opplysninger, siden politiregisterloven først ble vedtatt mange år senere. På denne bakgrunn ble SIS-loven ansett for å gi en uttømmende regulering av behandlingen av opplysninger i SIS.

Når det gjelder behandling av opplysninger viser de tre rettsaktene gjennomgående til både forordning (EU) 2016/679 om behandling av personopplysninger (forordningen) og direktiv (EU) 2016/680 om fysiske personers vern i forbindelse med kompetente myndigheters behandling av

personopplysninger med sikte på å forebygge, etterforske avsløre eller rettsforfølge straffbare handlinger eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger (direktivet). I Norge er forordningen gjennomført i personopplysningsloven, mens direktivet er gjennomført i politiregisterloven. Det er derfor ikke lenger hensiktsmessig at SIS-loven opererer med særskilte regler om behandling av opplysninger.

Departementet mener etter dette at den beste løsningen er å inkorporere rettsaktene i SIS-loven ved å gi rettsaktene status som norsk lov, samtidig som man beholder den grunnleggende oppbyggingen i SIS-loven. Dette innebærer at det i de aktuelle bestemmelsene vises til de tilsvarende artiklene i rettsaktene og til bestemmelsene i henholdsvis personopplysningsloven (forordningen) og politiregisterloven. Bestemmelsene som regulerer norske forhold vil bli videreført.

5.2 Kort om den videre fremstillingen

Endringsforslagene til SIS-loven vil bli omtalt i punkt 6. Som nevnt er rettsaktene som skal gjennomføres svært omfattende, og der det henvises til rettsaktene vil det føre for langt å gjengi hele innholdet i de aktuelle artiklene. I omtalene av endringsforslagene er derfor fremstillingen konsentrert om å få frem det som er nytt i forhold til gjeldende rett.

6 Endringer i SIS-loven

SIS-loven er ikke delt inn i kapitler. Departementet foreslår at loven deles inn i kapitler for å skape bedre oversikt.

6.1 Kapittel 1: Generelle bestemmelser

6.1.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 1 omhandler gjennomføring av EUs forordninger om SIS (§ 1), definisjonen av SIS og ansvaret for SIRENE-kontoret (§ 2), samt lovens geografiske virkeområde (§ 3).

Forslaget til § 1 er ny og gir de tre rettsaktene som nå utgjør regelverket for SIS status som norsk lov. Dette innebærer at bestemmelsene i rettsaktene vil gjelde fullt ut med de tilpasninger som fremgår av SIS-loven.

Forslaget til § 2 første ledd er en videreføring av gjeldende § 1 annet ledd, som definerer SIS-systemet. Forslaget til § 2 annet ledd er en videreføring av gjeldende § 2 første punktum, hvoretter SIRENE-kontoret fortsatt skal ligge hos Kripos. SIRENE-kontoret utfører de oppgaver som tilligger de nasjonale kontaktpunktene for SIS-systemet, herunder å utveksle supplerende opplysninger.

Gjeldende § 1 inneholder også en formålsbestemmelse i første ledd, hvoretter formålet med SIS-loven er å regulere behandlingen i Norge av opplysninger innenfor SIS, herunder å ivareta hensynet til personvernet. Etter forslaget vil SIS-loven, i motsetning til etter gjeldende rett, ikke lenger inneholde egne regler om behandling av opplysninger, men vil i all hovedsak vise til andre regler som kommer til anvendelse. På denne bakgrunn er formuleringen i gjeldende § 1 første ledd mindre treffende og foreslås ikke videreført. Departementet vil imidlertid understreke at dette ikke innebærer noen realitetsendring eller svekkelse av personvernet, jf. omtalen i punkt 5.1.

Forslaget til § 3 om lovens geografiske virkeområde er en videreføring av gjeldende § 26, siden SIS-loven fortsatt ikke gjelder for Svalbard.

6.1.2 Høringsinstansenes syn

Høringsinstansene som har uttalt seg om forslaget til § 1 om inkorporasjon av rettsaktene, støtter forslaget selv om dette fører til mindre brukervennlighet. Noen av høringsinstansene foreslår i denne sammenheng at det kan brukes en kortform for de ulike rettsaktene når det i loven vises til bestemmelsens § 1 nr. 1, 2 eller 3.

Politidirektoratet og *Kripos* anfører at beskrivelsen av SIRENE-kontoret i forslaget til § 2 annet ledd ikke er korrekt, med henvisning til at ansvaret for den nasjonale delen av SIS er plassert hos Politiets IKT-tjenester, mens SIRENE-kontoret er nasjonalt kontaktpunkt for utveksling av supplerende opplysninger.

6.1.3 Departementets vurdering

Departementet er enig i at de tre rettsaktene bør gis en kortform når det i lovens bestemmelser vises til rettsaktene som nevnt i § 1 nr. 1, 2 og 3. Det foreslås at rettsaktene betegnes som henholdsvis politisamarbeidsforordningen, grensekontrollforordningen og returforordningen. I tillegg har departementet rettet ordlyden i § 2 i samsvar med Politidirektoratets merknad om ansvaret for SIRENE-kontoret. Utover dette har departementet av eget tiltak fjernet forslaget til § 2 annet punktum der det ble foreslått å lovfeste at SIS består av et sentralt system som de nasjonale systemer kommuniserer med. Begrunnelsen for dette er at bestemmelsen ikke er helt treffende siden ikke alle medlemsstater, herunder Norge, har et nasjonalt system, og at disse i stedet søker direkte i det sentrale systemet.

6.2 Kapittel 2: Behandlingsansvar, informasjonssikkerhet og internkontroll

6.2.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 2 omhandler behandlingsansvar (§ 4), informasjonssikkerhet (§ 5) og internkontroll (§ 6).

Forslaget til § 4 første ledd er en videreføring av gjeldende § 2 tredje punktum, hvoretter Kripos er ansvarlig for behandling av opplysninger i SIS. Siden rettsakten som nevnt i forslaget til § 1 nr. 3 (retur) legger opp til at også utlendingsmyndighetene kan registrere opplysninger i SIS, er det nødvendig å dele behandlingsansvaret for SIS. Som følge av dette foreslås det i § 4 annet ledd at det er Utlendingsdirektoratet (UDI) som er behandlingsansvarlig for behandling av opplysninger i henhold til rettsakten som nevnt i § 1 nr. 3 om tilbakesending av tredjestatsborgere med ulovlig opphold. Det vil derfor også være nødvendig at Kripos og Utlendingsdirektoratet inngår en avtale om delt behandlingsansvar for å klargjøre hvem som har ansvar for hva.

Forslagene til §§ 5 og 6 om informasjonssikkerhet og internkontroll er en videreføring av gjeldende §§ 3 og 4, og medfører ingen realitetsendringer.

6.2.2 Høringsinstansenes syn

Utlendingsdirektoratet (UDI) støtter forslaget om at behandlingsansvaret må være delt og ikke felles, slik det omtales i personvernforordningen artikkel 26. UDI mener imidlertid at dersom UDI får behandlingsansvaret for opplysninger i henhold til rettsakten nevnt i forslaget til § 1 nr. 3, bør det samtidig vurderes om UDI også bør overta behandlingsansvaret etter forordning (EU) 2018/1861 artikkel 24. Det vises til at registrering av opplysninger om innreiseforbud som nevnt i artikkel 24 nr. 1 er en direkte følge av manglende overholdelse av returvedtak registrert i SIS. Disse vil nå kobles tett opp mot returvedtakene ettersom innreiseforbud ikke kan meldes inn i SIS før retur er dokumentert. Det vises også til at det kun er UDI som har kompetanse til å fatte vedtak om utvisning, og at det derfor er unaturlig å skille behandlingsansvaret her. *Politidirektoratet (POD)* og *Kripos* gir uttrykk for det samme hva gjelder ansvaret for registrering av vedtak etter artikkel 24.

Politidirektoratet (POD) mener delt behandlingsansvar vil medføre utfordringer for databehandling og to sett med regelverk å forholde seg til. POD bemerker videre at hvilken tilnærming norske myndigheter skal ha til registrering av de aktuelle vedtakene ikke er klart, sett hen til at politiet har flere ulike oppgaver på utlendingsfeltet, herunder bortvisninger, og at Politiets utlendingsenhet har oppgaver knyttet til retur og tvangsretur. Det bemerkes at spørsmålet om behandlingsansvar må sees i lys av at ulike deler

av politiet kan ha oppgaver som medfører at det skal registreres opplysninger.

Kripos støtter forslaget om delt behandlingsansvar, men påpeker at en fordeling av behandlingsansvar mellom Kripos og UDI fordrer en klar ansvarsfordeling mellom partene, og skaper behov for nærmere føringer. Det påpekes at det er særlig behov for en avklaring av innslagspunkt for den registrerte med hensyn til innsynsbegjæring, retting, sletting, erstatning og hvem tilsynsmyndigheten skal forholde seg til.

Politiets utlendingsenhet (PU) bemerker at det uansett må være slik at det organ som er vedtaksmyndighet, og som gjennom dette initierer en melding i SIS, må være ansvarlig for at meldingen er korrekt, oppdatert og i tråd med formålet. PU mener departementet bør vurdere om disse spørsmålene bør reguleres nærmere i forskrift til SIS-loven.

Utlendingsnemnda (UNE) støtter forslaget om delt behandlingsansvar i § 4, men bemerker at det er uklart om det utelukkende er UDI som skal foreta de aktuelle registreringer, eller om dette også er noen av de øvrige utlendingsmyndighetene, inkludert UNE, som kan foreta slike registreringer. UNE ber derfor om at de praktiske forholdene rundt de ulike utlendingsmyndighetenes roller og oppgaver tydeliggjøres, for eksempel ved forskriftsregulering eller på annen egnet måte.

6.2.3 Departementets vurdering

Departementet finner grunn til å understreke at forslaget til § 4 om delt behandlingsansvar ikke er ment som en uttømmende regulering av hvordan ansvaret i praksis skal forvaltes. Som det fremgår av høringsnotatet vil det være nødvendig at de behandlingsansvarlige inngår en avtale der flere av høringsinstansenes spørsmål må finne sin avklaring, noe som også er den vanlige fremgangsmåten ved delt behandlingsansvar. I tillegg vil den nærmere reguleringen av hvem som registrerer hvilke vedtak med videre kunne avklares enten i rundskriv eller forskrift. Departementet er enig i at behandlingsansvaret for registreringer etter artikkel 24 i rettsakten om grensekontroll krever nærmere avklaring. Departementet finner det imidlertid ikke hensiktsmessig å regulere dette i loven. Det foreslås derfor å nevne reguleringen av behandlingsansvaret uttrykkelig i forskriftshjemmelen i § 23, for derved å tydeliggjøre at § 4 er hovedregelen, som kan fravikes i forskriften.

Utover dette foreslår departementet av eget tiltak at bestemmelsene om informasjonssikkerhet

og internkontroll i §§ 5 og 6 gis en annen utforming enn hva som var foreslått i høringsnotatet. I høringsnotatet ble det foreslått å videreføre ordlyden i gjeldende §§ 3 og 4. Departementet foreslår at det også i disse bestemmelsene sondres mellom behandlingen av opplysninger i medhold av de ulike rettsaktene, slik at det nå fremgår hvilke behandlinger som styres av henholdsvis politiregisterloven og personopplysningsloven. Endringen medfører ingen realitetsendringer.

6.3 Kapittel 3: Behandling av opplysninger

6.3.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 3 omhandler opplysninger som kan behandles (§ 7), vilkår for å behandle opplysninger om personer og gjenstander (§ 8), kobling mellom meldinger (§ 9), behandling av opplysningene til andre formål (§ 10) og utveksling av supplerende opplysninger som ikke formidles via SIS (§ 11).

Forslaget til §§ 7 og 8 erstatter gjeldende §§ 5 til 9. I gjeldende §§ 5 til 9 er det gitt en opplisting av hvilke personer og gjenstander som kan registreres og hva som er vilkårene for de ulike registreringene. Forslagene til §§ 7 og 8 er i stor grad en videreføring av gjeldende rett, men dette gjøres nå ved at det vises til artiklene i de tre rettsaktene som omhandler hvilke personer og gjenstander som kan registreres og hva som er vilkårene for dette. Henvisningene innebærer imidlertid også realitetsendringer, idet det vil bli adgang til å registrere flere opplysninger enn etter gjeldende rett.

De mest sentrale endringene er følgende:

Forordning (EU) 2018/1862 (politisamarbeid)

Etter gjeldende rett kan det registreres personer som er savnet eller som av hensyn til sin egen sikkerhet eller for å forebygge farer må bringes i midlertidig forvaring, jf. SIS-loven § 7 nr. 3. Denne regelen er videreført i artikkel 32, men som noe nytt kan det nå også registreres DNA-opplysninger med henblikk på identifisering, se artikkel 42 nr. 3 og artikkel 20 nr. 3 bokstav x. Videre er kretsen av personer i artikkel 32 utvidet til også å omfatte savnede personer som ikke må bringes i midlertidig forvaring, og mindreårige som står i fare for å bli bortført og som må hindres i å reise. Det kan også legges inn meldinger på barn som må hindres i å reise fordi de løper risiko for å bli ofre for menneskehandel eller tvangsekteskap,

kvinnelig kjønnslemlestelse eller andre former for kjønnsbasert vold, blir ofre for eller involvert i terrorhandlinger eller blir innkalt til eller deltar i væpnede grupper eller blir tvunget til aktiv deltakelse i fiendtligheter. Videre kan det legges inn meldinger på sårbare myndige personer som må bli hindret fra å reise fordi de risikerer å bli ofre for menneskehandel eller kjønnsbasert vold.

Artikkel 20 omhandler hvilke opplysningskategorier som kan registreres. Etter gjeldende rett kan det registreres om en person er bevæpnet, voldelig eller har rømt, jf. SIS-loven § 6 første ledd bokstav a. Nytt er at det nå også kan registreres om personen er forsvunnet, er suicidal, utgjør en fare for folkehelsen eller deltar i terrorrelaterte aktiviteter, se artikkel 20 nr. 3 bokstav j. Etter bokstav w kan det i tillegg til fotografier som noe nytt nå også registreres ansiktsbilder som kan brukes til biometrisk sammenligning.

Etter gjeldende rett kan det etter SIS-loven § 8 registreres opplysninger om personer med henblikk på observasjon eller målrettet kontroll for å bekjempe kriminalitet eller forebygge trusler. Denne ordningen videreføres i artikkel 36, men som noe nytt er det også åpnet for å anmode om «undersøkelseskontroll», som går ut på en samtale med personen hvor det søkes svar på spørsmål som er lagt inn av den anmodende medlemsstaten.

Artikkel 40 omhandler meldinger om ukjente etterlyste personer med sikte på identifisering i henhold til nasjonal rett. Dette er en ny kategori meldinger som gir adgang til å registrere fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet under etterforskning på åsteder for terrorhandlinger eller annen alvorlig kriminalitet. Avtrykkene kan kun registreres dersom det med svært stor sannsynlighet kan fastslås at de tilhører en mistenkt gjerningsperson.

Utover dette kan det etter artikkel 38 registreres flere gjenstander enn i dag, som for eksempel motorer til luftfartøy, IT-utstyr, identifiserbare enkeltdeler til industrielt utstyr og identifiserbare gjenstander av høy verdi.

Forordning (EU) 2018/1861 (grensekontroll)

Formålet med rettsakten er inn- og utreisekontroll, og rettsakten inneholder ikke noe vesentlig nytt når det gjelder hvilke meldinger som kan registreres, jf. artikkel 24, 25 og 26. Hvilke opplysningskategorier som kan registreres er regulert i artikkel 20. Det som er nytt er sammenfallende med hva som er gjort rede for i forordning (EU)

2018/1862 (politisamarbeid) ovenfor, med unntak av adgangen til å registrere DNA-opplysninger.

Forordning (EU) 2018/1860 (retur)

Forordning (EU) 2018/1860 representerer noe nytt, og som følge av dette er det også nytt at det kan registreres vedtak knyttet til tilbakesending, jf. redegjørelsen i punkt 2.4.

Forslaget til § 9 er en videreføring av gjeldende § 9 a. Muligheten til å kunne koble forskjellige typer meldinger gjør at myndighetene kan bli oppmerksomme på at det finnes flere meldinger som har tilknytning til samme sakskompleks. Etter § 9 a kan koblinger bare finne sted dersom det er et klart operativt behov. Videre medfører koblinger ingen endringer med hensyn til slettefrister eller tilgangsrettighetene for de enkelte meldingene. Forslaget medfører ingen realitetsendringer siden artiklene i de tre rettsaktene det nå vises til gir uttrykk for den samme regelen, med den presisering at koblinger «skal» opprettes når det er et klart operativt behov.

Forslaget til § 10 om behandling av opplysninger til andre formål er en videreføring av gjeldende § 10. Hovedregelen er fortsatt at opplysninger ikke kan behandles til andre formål enn de som er fastsatt for den enkelte registrering. Etter gjeldende § 10 kan opplysninger bare behandles til et annet formål dersom det er nødvendig for å forebygge en overhengende fare for den offentlige orden og sikkerhet, en alvorlig trussel mot rikets sikkerhet eller en alvorlig straffbar handling. Endringen medfører ingen realitetsendringer siden de artiklene i de tre rettsaktene det nå vises til gir uttrykk for de samme vilkårene.

Forslaget til § 11 om utveksling av supplerende opplysninger er en videreføring av gjeldende § 11 og medfører ingen realitetsendringer. I tillegg til at det igjen vises til de aktuelle artiklene i de tre rettsaktene, er det også nødvendig å gi anvisning på hvilke personvernregler som gjelder for behandlingen av de supplerende opplysningene. Forslaget til § 11 tredje ledd om sletting av supplerende opplysninger er en videreføring av gjeldende § 20 syvende ledd ved at det vises til de aktuelle artiklene i de tre rettsaktene, som gir nærmere anvisning på slettefristene.

6.3.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet (POD) og *Kripos* mener at det bør fremgå av § 8 at registrering skal skje i henhold til innmeldende lands nasjonale rett, jf. for

eksempel politisamarbeidsforordningen artikkel 36. Det vises til at dette vil tydeliggjøre at det finnes bakenforliggende regler i nasjonal rett om beslutninger som må være fulgt før registrering i SIS kan skje. Det foreslås derfor å lovfeste at «registreringen av opplysninger i SIS må være besluttet av kompetent myndighet». POD bemerker videre at siden det legges opp til delt behandlingsansvar mellom UDI og Kripos, bør det klart fremgå av § 11 at utveksling «skal» foretas via SIRENE-kontoret, og at dette er noe grensekontrollforordningen artikkel 7, returforordningen artikkel 5 og politisamarbeidsforordningen artikkel 7 nr. 2 legger opp til.

POD ber også departementet vurdere om det er riktig at alle behandlinger i medhold av grensekontrollforordningen og returforordningen skal reguleres av personopplysningsloven, all den tid grensekontrollforordningen artikkel 51, med henvisning til artikkel 34, jf. artikkel 8, henviser både til personvernregelverket og til politiregisterlov-givningen avhengig av hvilken myndighet som søker i SIS og for hvilke formål. Politiets utlendingsenhet har i den sammenheng påpekt at arbeidet med identifisering og retur av utlendinger omfattes av politiregisterloven, jf. politiregisterforskriften § 56-4, sml. § 1-3 nr. 3, og ikke personopplysningsloven.

6.3.3 Departementets vurdering

Departementet er enig i PODs anførsel om at det bør fremgå av § 8 at registreringen av en opplysning i SIS forutsetter en beslutning fra kompetent myndighet, og foreslår at dette tas inn som nytt tredje ledd i forslaget til § 8. Departementet er videre enig i at begrepet «kan» erstattes med «skal» i forslaget til § 11 første ledd.

Når det gjelder spørsmålet om hvilke personvernregler som skal gjelde i forbindelse med utveksling av supplerende opplysninger, ser departementet at det er behov for å foreta justeringer. Forslaget til § 11 annet ledd i høringsnotatet gikk ut på at utveksling av supplerende opplysninger etter rettsakten om politisamarbeid reguleres av politiregisterloven, mens utveksling av supplerende opplysninger etter rettsaktene om grensekontroll og retur reguleres av personopplysningsloven. Begrunnelsen for dette er at behandling av opplysninger i tilknytning til grensekontroll eller utlendingsforvaltning er forvaltningsoppgaver som sorterer under personvernforordningen. Dette gjelder også dersom politiet behandler opplysninger i forbindelse med forvaltningsoppgaver. Det er riktig som POD påpeker at artikkel 51 nr. 2

i rettsakten om grensekontroll viser til både personvernforordningen og personverndirektivet, men sistnevnte skal bare anvendes dersom formålet med behandlingen er kriminalitetsbekjempelse.

Som nevnt har politiet i Norge både politimesige og forvaltningsmessige oppgaver, og normalt er det ikke vanskelig å trekke et skille mellom disse to virksomheter med henblikk på hvilke personvernregler som kommer til anvendelse. Problemet som i denne sammenheng oppstår er at man i Norge har valgt å regulere både grense- og territorialkontrollregisteret (GTK) og politiets utlendingsregister (UTSYS) etter politiregisterlovens regler. Begrunnelsen for dette er at både grenseloven og utlendingsloven i tillegg til forvaltningsmessige formål også har kriminalitetsbekjempelse som formål. Siden det ikke var hensiktsmessig at politiet måtte forholde seg til både personopplysningsloven og politiregisterloven for behandling av opplysninger i samme register, ble både GTK og UTSYS hjemlet i henholdsvis kapittel 55 og 56 i politiregisterforskriften. Som følge av dette vil behandlingen av opplysninger i disse registrene – herunder når de utveksles etter SIS-loven § 11 – reguleres av politiregisterloven. For å ta høyde for disse tilfellene foreslås det derfor at det i § 11 annet ledd annet punktum gjøres unntak for de opplysninger som i Norge reguleres av politiregisterloven med tilhørende forskrift.

6.4 Kapittel 4: Tilgang, utlevering og taushetsplikt

6.4.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 4 omhandler tilgang til SIS og bemyndigelse (§ 12), utlevering av opplysninger fra SIS (§ 13) og taushetsplikt (§ 14).

Forslaget til § 12 om tilgang til SIS er en videreføring av gjeldende § 12, men er utvidet i samsvar med den tilsvarende utvidelsen av myndigheter og formål i de tre rettsaktene. Nytt er at myndigheter som har ansvar for å utstede registreringsbevis eller for å sikre trafikkstyring for båter og luftfartøyer kan gis tilgang til SIS, se forslaget til § 12 nr. 5. Tilgangen er etter artikkel 46 i rettsakten som nevnt i § 1 nr. 1 (politisamarbeid) begrenset til opplysninger om båter, båtmotorer, luftfartøyer og flymotorer. Tilgangen er videre bare tillatt dersom formålet er å undersøke om de nevnte gjenstandene er stjålet, urettmessig tilegnet, forsvunnet eller etterlyst i en straffesak. Nytt er også at myndigheter med ansvar for utstedelse av løyve og for registrering av våpen etter artikkel

47 kan gis tilgang til SIS for å undersøke om personen som ber om løyve eller registrering er etterlyst, se forslaget til § 12 nr. 6. Endelig er det også nytt at rettsakten som nevnt i forslaget til § 1 nr. 2 (grensekontroll) artikkel 34 nr. 2 åpner for at man i nasjonal rett kan bestemme at utlendingsmyndighetene også kan ha tilgang til SIS i forbindelse med søknader om statsborgerskap. Departementet mener at SIS-loven bør åpne for denne muligheten, idet registrerte opplysninger i SIS kan være like viktige i forbindelse med søknader om statsborgerskap som i forbindelse med oppholdstillatelse, se forslaget til § 12 nr. 3 bokstav b.

Forslaget til § 13 om utlevering av opplysninger fra SIS er en videreføring av gjeldende § 13. De myndighetene som kan få tilgang til SIS må også kunne få utlevert de angjeldende opplysningene, slik at tilføyelsene i § 12 gjenspeiler seg i § 13. I tillegg til dette er det nødvendig å åpne for at myndigheter med oppgaver knyttet til sårbare personer som må bli hindret i å reise, jf. artikkel 32 i rettsakten som nevnt i forslaget til § 1 nr. 1 (politisamarbeid), kan få utlevert opplysninger fra SIS for derved å kunne vurdere eventuelle tiltak, se forslag til § 13 nr. 8. Departementet vil vurdere om det i forskriften til SIS-loven skal gis nærmere retningslinjer om hvilke myndigheter som kan være aktuelle mottakere av slike opplysninger.

Forslaget til § 14 om taushetsplikt er en videreføring av gjeldende § 14, men det er nå tilføyd at taushetsplikten også gjelder etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet.

6.4.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet (POD), Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Politiets utlendingsenhet støtter forslaget til § 12 nr. 3 bokstav b om tilgang for utlendingsmyndighetene til SIS i forbindelse med søknad om statsborgerskap, og forslaget om at myndigheter med ansvar for utstedelse av løyve for registrering av våpen kan gis tilgang til SIS.

POD mener også at Kystvakten, når de utfører grensekontroll på vegne av politiet, bør innlemmes i reguleringen av myndigheter som kan gis tilgang til SIS. *POD* mener til slutt at det bør presiseres hvilke myndigheter som omfattes av forslaget til § 13 nr. 8.

UDI bemerker at de ikke har praksis for å bruke SIS på den måten departementet beskriver i omtalen av forslaget til § 13, og den utvidede kretsen av personer i politisamarbeidsforordningen artikkel 32. *UDI* bemerker at det er behov for nærmere retningslinjer dersom departementet

mener at UDI skal melde inn personer etter denne forordningen.

Tolldirektoratet (TOD) er positiv til at det åpnes for direkte søk for Tolletaten i SIS. TOD oppfatter forslaget dithen at etaten får en rett, men ikke en plikt, til å søke i SIS. TOD mener imidlertid at SIS-loven med fordel kan utdype hva tilgangen til de respektive nasjonale myndighetene innebærer, da det ikke fremgår av SIS-loven, og er vanskelig tilgjengelig gjennom forordning (EU) 2018/1862. TOD etterspør også en avklaring av om etaten også skal kunne søke mot personer i den grad de er registrert for grensekontrollformål i henhold til forordningene 2018/1860 og 2018/1861. TOD mener videre at hvis det som følge av nasjonal kompetansedeling mellom politiet og Tolletaten ligger en begrensning i etatens mulighet til å søke mot personer i SIS, bør denne fremgå av bestemmelsen.

Redningsselskapet legger til grunn at tjenester som ytes av Redningsselskapet gjennom Småbåtregisteret er «services» omfattet av artikkel 46 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1862, og at tjenestene i Småbåtregisteret må regnes som «government services» etter artikkel 46 nr. 2, som gir Redningsselskapet direkte tilgang til informasjon i SIS.

Barne-, ungdoms-, og familiedirektoratet (Bufdir) bemerker at det er tale om en vid formulering i den foreslåtte ordlyden i § 13 første ledd nr. 8. På bakgrunn av den vide ordlyden bør det etter direktoratets syn reguleres nærmere i forskrift for å tydeliggjøre hvilke myndigheter som skal kunne få tilgang til slike opplysninger og for å begrense adgangen til utlevering.

6.4.3 Departementets vurdering

Som det fremgår av punkt 6.4.1, er forslagene til §§ 12 og 13 i det alt vesentlige en videreføring av gjeldende §§ 12 og 13 med de utvidelsene de nye tre rettsaktene legger opp til. Det er således ikke anledning til å åpne for tilgang eller utlevering til andre aktører, slik Redningsselskapet synes å legge til grunn. Departementet er derimot enig med POD i at Kystvakten kan få tilgang til SIS. Kystvakten kan utføre generell grensekontroll der person- og reisedokumentasjon kontrolleres mot ulike systemer.

Når det gjelder TODs merknad om at det bør fremgå hvilke opplysninger det kan søkes i, bemerkes det at det heller ikke i de gjeldende bestemmelsene er gitt en detaljert beskrivelse av hvilke opplysninger det kan gis tilgang til eller som kan utleveres.

Rammene for tilgang og utlevering fremgår av henvisningene til artiklene i de ulike rettsaktene. Videre fremgår det av forslaget til § 12 siste ledd at brukerne bare kan søke etter de opplysninger som er nødvendige for å ivareta deres oppgaver. De personer som kan søke direkte i SIS må ha fått særskilt bemyndigelse, og det er således opp til den behandlingsansvarlige å avgjøre hvilken tilgang som skal gis.

Utover dette tar enkelte høringsinstanser opp spørsmål om den praktiske gjennomføringen av tilgangen til SIS og hvilke konkrete myndigheter som kan få utlevert opplysninger etter forslaget til § 13 nr. 8. Slike spørsmål kan ikke avklares i loven, men må finne sin løsning i forskriften eller retningslinjer.

Departementet opprettholder etter dette forslagene med de endringer som er nevnt.

6.5 Kapittel 5: Innsyn, retting og sletting

6.5.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 5 omhandler innsyn (§ 15), sletting av opplysninger om personer og gjenstander (§ 16), retting og sletting av uriktige opplysninger (§ 17) og saksbehandlingsregler ved begjæring om innsyn, retting og sletting (§ 18).

Forslaget til § 15 om innsyn er en videreføring av gjeldende § 15 første ledd, men igjen er det nødvendig å skille mellom de ulike behandlingsreglene. For innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av forslaget til § 1 nr. 1 (politisarbeid) kommer politiregisterloven § 49 om innsyn til anvendelse. Begrunnelsen for at det i forslaget til § 15 annet ledd ikke vises til de tilsvarende bestemmelsene i personopplysningsloven er at det i rettsaktene som nevnt i forslaget til § 1 nr. 2 og 3 (grensekontroll og retur) er gitt anvisning på unntaksbestemmelser som fraviker personvernforordningen. Som følge av dette vises det til rettsakten som nevnt i forslaget til § 1 nr. 2 artikkel 53, som åpner for en videre adgang til å kunne gjøre unntak fra innsyn.

Forslaget til § 16 om sletting tilsvarende det som følger av gjeldende § 20. Etter § 20 første ledd er hovedregelen at opplysninger ikke skal behandles lenger enn hva som er nødvendig for formålet. Siden det ikke er mulig til enhver tid å følge med på om de registrerte opplysningene fortsatt er nødvendige for formålet, er det i § 20 listet opp lengste slettefrister for de ulike kategorier opplysninger om personer og gjenstander som nevnt i §§ 7 til 9. Denne ordningen videreføres ved at det i

§ 16 henvises til artiklene i de tre rettsaktene som gir anvisning på de ulike slettefristene.

Forslaget til § 17 er en videreføring av gjeldende § 16. Etter gjeldende § 16 første og annet ledd skal den behandlingsansvarlige enten etter begjæring fra den registrerte eller av eget tiltak rette eller slette uriktige opplysninger. Etter tredje ledd skal den behandlingsansvarlige så vidt mulig sørge for at feilen ikke får betydning for den registrerte, for eksempel ved å varsle mottakere av uriktige opplysninger. Disse forholdene er nå regulert i politiregisterloven §§ 51 og 53, og i forslaget til § 17 vises det derfor til disse bestemmelsene hva gjelder rettsakten som nevnt i forslaget til § 1 nr. 1 (politisamarbeid). Når det gjelder rettsaktene som nevnt i forslaget til § 1 nr. 2 og 3 (grensekontroll og retur), vises det til de tilsvarende bestemmelsene i personopplysningsloven. Siden personopplysningsloven ikke har en bestemmelse som tilsvarer politiregisterloven § 53 om at den behandlingsansvarlige så vidt mulig skal sørge for at feilen ikke får betydning for den registrerte, sies dette uttrykkelig i annet ledd.

Gjeldende § 16 fjerde ledd regulerer tilfellene der uriktige opplysninger er lagt inn av en annen medlemsstat. I disse tilfellene skal den behandlingsansvarlige uten opphold underrette vedkommende medlemsstat med anmodning om å rette, supplere eller slette opplysningene. Denne bestemmelsen er ikke nedfelt i de tre rettsaktene, men departementet ønsker likevel å videreføre ordningen. Derimot foreslås det ikke å videreføre gjeldende § 16 fjerde ledd siste punktum om at avslag på en slik anmodning kan påklages til departementet, jf. også merknadene til forslaget til § 20 om at klager på begjæring om innsyn, retting og sletting fremmes for Datatilsynet.

Forslaget til § 18 om saksbehandlingsregler for begjæring om innsyn, retting og sletting er en videreføring av gjeldende § 15 siste ledd, § 16 siste ledd og § 17, men inneholder også noe nytt. Forslaget til § 18 tredje ledd regulerer de tilfellene som gjelder begjæring om innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av forslaget til § 1 nr. 1 (politisamarbeid). Etter gjeldende SIS-forskrift § 2-3 skal avslag på innsyn gis på en måte som ikke tilkjenne gir at vedkommende er registrert. Denne regelen følger nå av politiregisterloven § 54 og det vises derfor til denne bestemmelsen. Bakgrunnen for den særegne fremgangsmåten er at kunnskap om å være registrert i seg selv kan forpurre formålet med registreringen, for eksempel innenfor politiets etterretningsvirksomhet. Som følge av dette vil heller ikke begjæring

om retting og sletting av slike opplysninger kunne behandles uten at vedkommende tidligere har fått innsyn i opplysningene. Denne regelen fremgår av politiregisterforskriften § 17-4 første ledd, og foreslås inntatt i forslaget til § 18 tredje ledd. Som noe nytt er det i § 18 siste ledd foreslått at den registrerte i forbindelse med begjæring om innsyn, retting og sletting skal informeres om sine rettigheter til å kunne bringe inn slike saker til Datatilsynet og for domstolene, jf. de tilsvarende bestemmelsene om dette i personopplysningsloven og politiregisterloven.

6.5.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslagene. D e p a r t e m e n t e t opprettholder forslagene.

6.6 Kapittel 6: Erstatning og klageadgang

6.6.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 6 omhandler erstatning (§ 19) og klageadgang (§ 20).

Forslaget til § 19 om vilkårene for og utmåling av erstatning for skade som er oppstått som følge av behandling av opplysninger i SIS er en videreføring av gjeldende § 18.

Forslaget til § 20 er en videreføring av gjeldende § 19, men klageretten er begrenset til avgjørelser som gjelder erstatning. Etter gjeldende § 19 har den registrerte adgang til å påklage avgjørelser om både innsyn, retting, sletting og erstatning til overordnet organ. Departementet har kommet til at det ikke er ønskelig å videreføre den administrative klageadgangen over avgjørelser som gjelder innsyn, retting og sletting. Begrunnelsen for dette er at behandlingen av opplysninger i SIS etter endringene reguleres både av politiregisterloven og personopplysningsloven, og at det dermed ville oppstå ulik praksis hva gjelder den administrative klageadgangen. Etter politiregisterloven § 55 finnes en slik klageadgang, mens personopplysningsloven ikke har en tilsvarende ordning. Begge lovene legger imidlertid opp til at Datatilsynet etter begjæring fra den registrerte skal kontrollere om opplysningene er behandlet i samsvar med regelverket. Denne «klageadgangen» er nedfelt i SIS-loven § 21, og departementet mener at denne ordningen i tilstrekkelig grad ivaretar den registrertes rettigheter. Det vises også til at både de tre SIS-rettsaktene, personopplys-

ningsloven og politiregisterloven legger opp til at den registrerte kan bringe slike saker inn for domstolene.

6.6.2 Høringsinstansenes syn

Politidirektoratet og *Kripas* stiller spørsmål ved om det er hensikten med forslaget å begrense klageadgangen og den registrertes rettigheter. Det vises til at forslaget innebærer at den registrerte ikke lenger kan klage til overordnet organ på avgjørelser som gjelder innsyn, retting og sletting, men være begrenset til avgjørelser som gjelder erstatning, og at det er en prinsipiell forskjell på Datatilsynets påleggskompetanse etter politiregisterloven og etter personopplysningsloven og personvernforordningen i klagesaker som gjelder innsyn. Det vises videre til at i motsetning til personopplysningsloven og forordningen artikkel 58 nr. 2 c) kan Datatilsynet ikke pålegge den behandlingsansvarlige å gi innsyn dersom opplysninger er unntatt fra innsynsrett etter politiregisterloven § 49.

Datatilsynet har merket seg at departementet foreslår å fjerne adgangen til å påklage avslag om innsyn, retting og sletting til Politidirektoratet, men mener at Datatilsynets kontroll i tilstrekkelig grad vil ivareta den registrertes rettigheter. Datatilsynet bemerker at påleggskompetansen er begrenset i tilfeller der innsyn nektes i opplysninger registrert etter §§ 7 nr. 1 og 8, med henvisning til § 15 annet ledd. Datatilsynet har dermed ikke samme grunnlaget for å kunne overprøve politifaglige vurderinger slik Politidirektoratet har.

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget om erstatning.

6.6.3 Departementets vurdering

Departementet opprettholder forslagene, men finner likevel grunn til å knytte noen merknader til høringsinstansenes merknader. Departementet er klar over at forslaget til § 20 om klagebehandlingen innebærer at man fjerner muligheten for at et vedtak om avslag om innsyn i saker som har sitt grunnlag i rettsakten om politisamarbeid kan omgjøres av overordnet organ. Videre har heller ikke Datatilsynet påleggskompetanse i slike saker. Datatilsynet kan likevel behandle slike saker og gi anmerkning etter politiregisterloven § 60 annet ledd. Det betyr at tilsynet kan gi en anbefaling, men den er ikke bindende for den behandlingsansvarlige.

Som det fremgår i punkt 6.6.1 ønsker departementet ikke å operere med to forskjellige ordnin-

ger avhengig av hvilken av rettsaktene vedtaket er basert på. Riktignok vil forslaget om å avvikle den administrative klageordningen føre til en viss forskjellsbehandling, ved at Datatilsynets påleggskompetanse er begrenset i saker om innsyn etter rettsakten om politisamarbeid. Denne forskjellen er imidlertid en konsekvens av ulik regulering i henholdsvis personvernforordningen og personverndirektivet. Etter forordningen artikkel 58 nr. 2 bokstav c skal tilsynsmyndigheten ha påleggskompetanse i slike saker, mens direktivet artikkel 47 nr. 2 kun krever at tilsynsmyndigheten skal ha myndighet til å treffe korrigerende tiltak som eksemplifiseres i artikkel 47 nr. 2 bokstavene a til c. Påleggskompetanse i saker som gjelder innsyn er ikke nevnt i denne eksemplifiseringen. At den administrative klageordningen avvikles medfører heller ikke at den registrerte ikke har mulighet til å angripe et vedtak om avslag på innsyn, siden slike saker vil kunne bringes inn for domstolene. I denne sammenheng kan det også nevnes at det er registrert svært få klagesaker i løpet av de 20 årene SIS-loven har vært i kraft.

På denne bakgrunn finner departementet det ikke hensiktsmessig at man viderefører en administrativ klageordning som kun gjelder avslag på innsyn etter rettsakten om politisamarbeid.

6.7 Kapittel 7: Tilsyn

6.7.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 7 omhandler Datatilsynets oppgaver (§ 21), Datatilsynets tilgang til opplysninger (§ 22), Datatilsynets påleggskompetanse og tvangsmulkt (§ 23) og særregler om meldinger lagt inn av en annen medlemsstat (§ 24).

Forslagene til §§ 21, 22 og 24 er en videreføring av gjeldende §§ 21, 22 og 24 uten realitetsendringer. Forslaget til § 23 er en videreføring av gjeldende § 23, men i siste ledd er det tilføyd en bestemmelse om at Datatilsynet kan ilegge tvangsmulkt dersom den behandlingsansvarlige ikke etterkommer pålegg. Dette er i samsvar med den tilsvarende bestemmelsen i politiregisterloven § 60 fjerde ledd, som ble tilføyd i forbindelse med gjennomføringen av personverndirektivet i Prop. 99 L (2016–2017).

6.7.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Politidirektoratet legger til grunn at politiregisterloven § 49 skal ses i sammenheng med politisamarbeidsforordningen artikkel 67. Dette gjelder

særlig siden det vises til artikkel 67 nr. 3 i lovforslaget § 23 første ledd annet punktum.

Utover dette hadde ingen av høringsinstansene merknader til forslagene.

Departementet foreslår av eget tiltak at bestemmelsen i § 21 gis en annen utforming enn hva som var foreslått i høringsnotatet. I høringsnotatet ble det foreslått å videreføre i det alt vesentlige ordlyden i gjeldende §§ 21 til 23. Departementet foreslår nå at bestemmelsene i gjeldende § 21 til § 23 samles i en bestemmelse (§ 21) og at man i tillegg sonderer mellom behandlingen av opplysninger i medhold av de ulike rettsaktene, slik at det nå fremgår hvilke personvernregler som gjelder for de forholdene som bestemmelsene omhandler. Endringen medfører ingen realitetsendringer.

6.8 Kapittel 8: Forskrifter

6.8.1 Forslaget i høringsnotatet

Forslaget til kapittel 8 omhandler hjemmel til å gi forskrifter. Etter gjeldende § 25 er det gitt omfattende forskrifter i SIS-forskriften om gjennomføringen av bestemmelsene i SIS-loven. På bakgrunn av de strukturelle endringene i forslaget til endringer i SIS-loven vil behovet for utfyllende forskrifter være mindre. Samtidig kan det tenkes at den endrede strukturen kan avstedkomme behov for forskrifter som klargjør innholdet i de artiklene i rettsaktene det vises til. Departementet har ennå ikke påbegynt arbeidet med forskriften og har derfor på det nåværende tidspunkt ikke

fullt ut oversikt over hvilke forhold som bør forskriftsreguleres. Forskriften vil uansett ikke inneholde noen nye materielle regler, slik at ikrafttredelse av lovendringene ikke vil være avhengig av vedtakelsen av forskriften. På denne bakgrunn foreslås det at det kan gis forskrifter til gjennomføring av loven uten en nærmere spesifisering av hvilke forhold som kan reguleres.

6.8.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser mot forslaget. Departementet opprettholder forslaget, men som det fremgår av punkt 6.2.3 vil man i forskriftshjemmelen eksplisitt nevne at det kan gis forskrift om fordeling av behandlingsansvaret.

6.9 Kapittel 9: Sluttbestemmelser

6.9.1 Forslaget i høringsnotatet

Kapittel 9 omhandler ikrafttredelse (§ 24). Ifølge rettsaktene skal EU-kommisjonen innen 28. desember 2021 sette dato for ikrafttredelsen, som da også vil gjelde for Norge.

6.9.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget. Departementet opprettholder forslaget.

7 Endringer i andre lover

7.1 Endringer i politiregisterloven

7.1.1 Forslaget i høringsnotatet

Som nevnt er gjeldende SIS-lov ment å gi en uttømmende regulering av behandlingen av opplysninger i SIS. Som følge av dette er behandlingen i sin helhet unntatt fra politiregisterlovens virkeområde, jf. politiregisterloven § 3 første ledd nr. 1. Dette unntaket kan ikke videreføres siden det nå foreslås å anvende enkelte bestemmelser i politiregisterloven for behandling av opplysninger i SIS etter rettsakten som nevnt i § 1 nr. 1 (politisamarbeid). På den annen side vil ikke hele politiregisterloven komme til anvendelse for behandlingen i SIS, for eksempel vil ikke bestemmelsene om utlevering av opplysninger komme til anvendelse. På denne bakgrunn foreslås det at § 3 utformes slik at politiregisterloven bare kommer til anvendelse på behandling av opplysninger i SIS i den grad SIS-loven selv gir anvisning på.

7.1.2 Høringsinstansenes syn og departementets vurdering

Ingen av høringsinstansene hadde innsigelser mot forslaget. D e p a r t e m e n t e t opprettholder forslaget.

7.2 Endringer i utlendingsloven

7.2.1 Forslaget i høringsnotatet

Utlendingsloven § 100 regulerer opptak og annen behandling av biometrisk personinformasjon i forbindelse med identifisering og verifisering av identitet i utlendingssaker. Bestemmelsen gir bl.a. adgang til å oppta slik informasjon i alle søknader om oppholdstillatelse eller visum til Norge, i tillegg til saker hvor en utlending bortvises eller utvises fra riket.

Etter utlendingsforskriften § 17-7 a annet ledd er det åpnet for muligheten til å viderebehandle personopplysninger for nye formål når det er nødvendig av kontrollhensyn og sakene har en forbindelse. Her ble det ved utforming av bestemmelsen

særlig tenkt på tilfeller hvor utlendingsmyndighetene kunne ha et reelt behov for å benytte personopplysninger som var innhentet i én utlendings sak ved behandlingen av en annen sak, enten knyttet til samme person eller knyttet til for eksempel vedkommendes familiemedlemmer. Selv om ordlyden i utlendingsforskriften § 17-7 a kan tolkes slik at den gir hjemmel for at innsamlede opplysninger i utlendingssakene kan gjenbrukes for registrering i SIS, finner departementet det mest hensiktsmessig å forankre en tydelig hjemmel for slik gjenbruk av biometrisk personinformasjon i nytt fjerde ledd i utlendingsloven § 100.

Hvilke data som skal registreres i SIS reguleres av rettsaktene. For rettsakten om retur er det artikkel 4 bokstav a til z som angir kategorier av opplysninger som kan registreres. Denne overensstemmer i stor grad med artikkel 20 i rettsakten om grensekontroll.

7.2.2 Høringsinstansenes syn

Utlendingsdirektoratet og *Utlendingsnemnda* støtter forslaget om tilføyelse i utlendingsloven § 100 som regulerer opptak og annen behandling av biometrisk personinformasjon i forbindelse med identifisering og verifisering av identitet i utlendingssaker.

Politidirektoratet (POD) og *Kripos* mener at dersom det ikke henvises til politisamarbeidsforordningen i utlendingsloven § 100 fjerde ledd, kan det skape usikkerhet med hensyn til om bruk av slik biometrisk personinformasjon skal være tillatt etter denne rettsakten. POD mener videre at det bør inntas et nytt nr. 3 i bestemmelsen som dekker bruk av biometri tatt opp i utlendingsforvaltningen til politimessige formål. Det vises til at politisamarbeidsforordningen artikkel 22 første ledd krever at biometri og fingeravtrykk skal legges ved etterlysningen/meldingen hvis det er tilgjengelig og ikke kan begrenses av nasjonal lovgivning, og at dette er noe Norge vil bli evaluert på under Schengen-evalueringen på området SIS/SIRENE.

7.2.3 Departementets vurdering

Departementet ser at politisamarbeidsforordningen artikkel 22 ved en feil er uteglemt, og foreslår at denne tilføyes i utlendingsloven § 100. Utenom dette opprettholdes forslaget.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

De nye rettsaktene medfører at politiet og utlendingsmyndighetene må gjennomføre vesentlige tekniske systemendringer for å tilrettelegge for nye meldinger, ny type informasjon og flere saker i SIS. Endringene omfatter områdene grensekontroll, politisamarbeid og returområdet. Politiet er systemeier, og Kripos er behandlingsansvarlig for SIS nasjonalt. Endringene berører blant annet politiets etterlysningsregister og saksbehandlingssystemer hos Kripos. For utlendingsmyndighetene vil de største endringene som følge av rettsaktene være registrering av returvedtak, registrering av utreise for personer med utreisevedtak, tilpasninger av både Utlendingsdirektoratets og Utlendingsnemndas systemer, samt vedlikehold og overføring av data mellom politiet og Utlendingsdirektoratet til SIS.

Økt ressursbehov er bl.a. også knyttet til håndtering av økt antall meldinger og treff både hos politiet og Utlendingsdirektoratet i Norge, økt etterspørsel etter norsk informasjon fra andre EU-stater, strengere krav til responstid, systemutvikling, opplæring, juridisk bistand mm. Det er forventet at tiltaket kan gi mer effektiv etterforskning og økt oppklaring av alvorlige straffesaker hos politiet, og bedre saksbehandling hos utlendingsmyndighetene.

Investeringskostnadene forbundet med politiets og utlendingsmyndighetenes tilpasninger til SIS recast er foreløpig estimert til om lag 300 mill. kroner (P50) over tidsperioden 2021-2025. Driftskostnader er foreløpig estimert til om lag 200 mill. kroner (P50) over samme periode. Fra og med 2026 er det foreløpig estimert årlige utgifter på om lag 80 mill. kroner (P50) knyttet til varig drift av det oppdaterte systemet for de to virksomhetene. Det er p.t. usikkerhet knyttet til kostnadsanslagene. Det er forventet at det kan benyttes midler fra EUs nye grense- og visumfinansieringsordning (BMVI) som delfinansiering av tiltaket, men størrelsen på fondsfinansieringen er p.t. uavklart.

I de foreløpige estimatene er det lagt til grunn at det ikke gjennomføres tiltak utover det som er strengt nødvendig for å møte Norges EU/Schengen-forpliktelser, samt et konseptalternativ basert på hyllevare. Forslag fra regjeringen som krever budsjettendringer vil bli fremmet for Stortinget i de årlige budsjettfremleggene. Økonomiske konsekvenser for øvrige berørte virksomheter, slik som for eksempel toll-, utenriks-, vei-, luftfarts- og sjømyndigheter, vil utredes nærmere.

9 Merknader til bestemmelsene

9.1 Til endringene i SIS-loven

Til § 1

Bestemmelsen er ny og gir de tre rettsaktene som nå utgjør regelverket for SIS status som norsk lov. Dette innebærer at bestemmelsene i rettsakten gjelder fullt ut med de tilpasninger som fremgår av SIS-loven.

Til § 2

Bestemmelsen er en videreføring av § 2 med noen presiserende endringer, jf. omtalen i punkt 6.1.3 i proposisjonen. Reguleringen av behandlingsansvaret er flyttet til § 4. Beskrivelsen av SIS-systemet er strøket i og med at Norge ikke lenger har en nasjonal kopi av SIS. Det er Politiets IKT-tjeneste som har ansvaret for å sikre uavbrutt tilgang til SIS-opplysninger for sluttbrukere.

Til § 3

Bestemmelsen er en videreføring av § 26.

Til § 4

Bestemmelsens *første ledd* er en videreføring av § 2 annet ledd, der behandlingsansvaret for SIS er plassert hos Kripos. Siden returforordningen legger opp til at utlendingsmyndighetene har ansvaret for registrering av vedtak knyttet til retur av tredjestatsborgere, er det nødvendig å dele behandlingsansvaret mellom Kripos og UDI, jf. bestemmelsens *annet ledd*. Utlendingsmyndighetene vil imidlertid også ha en rolle i forbindelse med registrering av vedtak i medhold av grensekontrollforordningen artikkel 24. Slike tilpasninger vil kunne finne sted i forskriften, jf. § 23. På denne bakgrunn må § 4 anses som en hovedregel om behandlingsansvaret, som kan justeres i forskriften. Utover dette vises til omtalen i punkt 6.2 i proposisjonen.

Til § 5

Bestemmelsen er etter sitt innhold en videreføring av § 3, men gir nå anvisning på hvilke personvernregler som gjelder for informasjonssikkerhet for behandling av opplysninger i medhold av de ulike rettsaktene, jf. nærmere om dette i punkt 6.2.3 i proposisjonen.

Til § 6

Bestemmelsen er etter sitt innhold en videreføring av § 4, men gir nå anvisning på hvilke personvernregler som gjelder for internkontroll for behandling av opplysninger i medhold av de ulike rettsaktene, jf. nærmere om dette i punkt 6.2.3 i proposisjonen.

Til § 7

Bestemmelsen må ses i sammenheng med § 8. Begge bestemmelsene erstatter §§ 5 til 9, som gir anvisning på hvilke personer og gjenstander som kan registreres og hva som er vilkårene for det. I stedet for å liste opp hvilke kategorier opplysninger som kan registreres og hva som er vilkårene for slik registrering vises det i §§ 7 og 8 til de artiklene i de tre rettsaktene som regulerer disse forholdene. Henvisingene innebærer imidlertid også realitetsendringer, idet det nå er adgang til å registrere flere opplysninger enn etter gjeldende rett, jf. nærmere om dette i punkt 6.3.1 i proposisjonen.

Til § 8

Vedrørende bestemmelsens *første* og *annet* ledd vises det til merknadene til § 7.

I *tredje ledd* er det presisert at registrering av opplysninger i SIS må være besluttet av kompetent myndighet. Bestemmelsen tydeliggjør at det finnes bakenforliggende regler i norsk rett om beslutninger som må være fulgt før registrering i SIS kan skje.

Til § 9

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 9 a, men er nå formulert slik at det vises til artiklene i de tre rettsaktene som regulerer kobling. Endringen medfører ingen realitetsendringer siden artiklene i de tre rettsaktene gir uttrykk for den samme regelen, med den presisering at koblinger «skal» opprettes når det er et klart operativt behov, jf. nærmere om dette i punkt 6.3.1 i proposisjonen.

Til § 10

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 10, men er nå utformet slik at det vises til artiklene i de tre rettsaktene som regulerer behandling av opplysninger til andre formål. Endringen medfører ingen realitetsendringer siden de artiklene det vises til gir uttrykk for de samme vilkårene, jf. nærmere om dette i punkt 6.3.1 i proposisjonen.

Til § 11

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 11, men er inndelt på en annen måte.

I *første ledd* vises det til de artiklene i de tre rettsaktene som regulerer utveksling av supplerende opplysninger.

I *annet ledd* gis det anvisning på hvilke personvernregler som gjelder for utveksling av supplerende opplysninger i medhold av de ulike rettsaktene. Begrunnelsen for unntaket i *annet punktum* er det gjort rede for i punkt 6.3.3 i proposisjonen.

Tredje ledd er en videreføring av slette-reglene i gjeldende § 20 syvende ledd ved at det vises til de aktuelle artiklene i de tre rettsaktene, som gir nærmere anvisning på slettefristene.

Til § 12

Bestemmelsen om tilgang til SIS er en videreføring av gjeldende § 12, men er utvidet i samsvar med den tilsvarende utvidelsen av myndigheter og formål i de tre rettsaktene, jf. nærmere om dette i punkt 6.4.1 i proposisjonen. I tillegg er Kystvakten tilføyd, jf. merknadene i punkt 6.4.3 i proposisjonen. Bestemmelsen gir de opplistede myndighetene en rett til å få adgang til direkte søk, men innebærer ikke en plikt til å tilrettelegge for slike søk dersom de aktuelle myndighetene ikke ser behov for en slik tilgang.

Til § 13

Bestemmelsen om utlevering av opplysninger fra SIS er en videreføring av gjeldende § 13. De myndighetene som kan få tilgang til SIS må også kunne få utlevert de angjeldende opplysningene, slik at tilføyelsene i § 12 gjenspeiler seg i § 13. I tillegg til dette er det nødvendig å åpne for at myndigheter med oppgaver knyttet til sårbare personer som må bli hindret i å reise, jf. politisamarbeidsforordningen artikkel 32, kan få utlevert opplysninger fra SIS for dermed å kunne vurdere eventuelle tiltak.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 14, men det er tilføyd at taushetsplikten også gjelder etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 15 første ledd, men det er nå nødvendig å skille mellom de ulike behandlingsreglene i de tre rettsaktene, jf. omtalen av dette i punkt 5.1. i proposisjonen.

Første ledd gjelder innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen og for disse tilfellene kommer politiregisterloven § 49 om innsyn til anvendelse.

Annet ledd regulerer innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av grensekontrollforordningen og returforordningen. Begrunnelsen for at det i annet ledd ikke vises til de tilsvarende bestemmelsene i personopplysningsloven er at det i grensekontrollforordningen og returforordningen er gitt anvisning på unntaksbestemmelser som fraviker personvernforordningen. Som følge av dette vises det til grensekontrollforordningen artikkel 53, som åpner for en videre adgang til å kunne gjøre unntak fra innsyn.

Til § 16

Forslaget til § 16 om sletting tilsvarende det som følger av gjeldende § 20, som lister opp lengste slettefrister for de ulike kategorier opplysninger om personer og gjenstander som nevnt i gjeldende §§ 7 til 9. Denne ordningen videreføres ved at det i § 16 *første, annet og tredje ledd* henvises til de artiklene i de tre rettsaktene som gir anvisning på de ulike slettefristene for personer og gjenstander.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 16 første til fjerde ledd, men det er nå nødvendig å skille mellom de ulike behandlingsreglene i de tre rettsaktene, jf. omtalen av dette i punkt 5.1 i proposisjonen.

I *første ledd* reguleres retting og sletting av uriktige opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen ved at det henvises til politiregisterloven §§ 51 og 53, som etter sitt innhold tilsvarer gjeldende § 16 første og annet ledd.

I *annet ledd første punktum* reguleres det samme for opplysninger som er registrert i medhold av grensekontrollforordningen og returforordningen, ved at det vises til personvernforordningen artikkel 16 og 17. Siden personvernforordningen ikke har en bestemmelse som tilsvarer politiregisterloven § 53 om at den behandlingsansvarlige så vidt mulig skal sørge for at feilen ikke får betydning for den registrerte, sies dette uttrykkelig i *annet punktum*.

Tredje ledd er en videreføring av gjeldende § 16 fjerde ledd første punktum, jf. nærmere om dette i punkt 6.5.1 i proposisjonen.

Til § 18

Bestemmelsens *første ledd første punktum* er en videreføring av gjeldende § 15 siste ledd første punktum og § 16 siste ledd. *Annet punktum* er en videreføring av gjeldende § 15 tredje ledd annet punktum.

Bestemmelsens *annet ledd* er en videreføring av gjeldende § 17.

Tredje ledd første punktum omhandler bare begjæringer om innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen. Bestemmelsen innebærer ikke noe nytt etter som den samme regelen er nedfelt i gjeldende SIS-forskrift § 2-3. At et avslag på en begjæring om innsyn ikke skal tilkjennegi at vedkommende er registrert følger også av politiregisterloven § 54, og det vises derfor til denne bestemmelsen. *Annet punktum* tilsvarer politiregisterforskriften § 17-4 første ledd. For nærmere om bakgrunnen for disse bestemmelsene vises til punkt 6.5.1 i proposisjonen.

Fjerde ledd gir anvisning på at den registrerte i forbindelse med begjæringer om innsyn, retting og sletting skal informeres om sine rettigheter til å kunne bringe inn slike saker til Datatilsynet og for domstolene.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 18 uten realitetsendringer. Bestemmelsen regulerer kun retten til erstatning fra en norsk behandlingsansvarlig. Dersom skaden er forårsaket av en annen medlemsstat, går erstatningsansvaret ikke lenger enn hva som følger av de aktuelle rettsaktene. Dette vil kunne reguleres nærmere i forskrift eller rundskriv.

Til § 20

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 19 og inneholder flere realitetsendringer.

I *første ledd første punktum* er klageadgangen til Politidirektoratet begrenset til å gjelde avgjørelser om erstatning. Dette innebærer at den behandlingsansvarliges avgjørelser vedrørende innsyn, retting, sperring og sletting ikke lenger er gjenstand for den administrative klagebehandlingen, jf. nærmere om begrunnelsen for dette i punkt 6.6 i proposisjonen. *Annet punktum* er noe nytt og en konsekvens av den nye rettsakten om retur.

Annet ledd tilsvarer gjeldende § 19 tredje ledd.

Til § 21

Bestemmelsen er etter sitt innhold en videreføring av §§ 21, 22 og § 23, men gir nå anvisning på hvilke regler i henholdsvis politiregisterloven og personopplysningsloven som gjelder for Datatilsynets tilsyn, kontroll, virkemidler mv. for behandling av opplysninger i medhold av de ulike rettsaktene, jf. også nærmere om dette i punkt 6.7.3 i proposisjonen.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 24.

Til § 23

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 25, men er utformet i en noe mer generell form, jf. begrunnelsen for dette i punkt 6.8 i proposisjonen. At det kan gis nærmere bestemmelser om fordelingen av behandlingsansvaret er imidlertid uttrykkelig nevnt for å klargjøre at hovedregelen i § 4 kan fravikes for enkelte behandlinger, jf. nærmere om dette i punkt 6.2.3 i proposisjonen.

Til § 24

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 27.

9.2 Til endringene i politiregisterloven

Til § 3 første ledd nr. 1

Endringen er en konsekvens av at SIS-loven ikke lenger inneholder egne regler om behandlingen av opplysninger, jf. nærmere om dette i punkt 7.1 i proposisjonen.

9.3 Til endringene i utlendingsloven

Til § 100 femte ledd

Bestemmelsen gir uttrykkelig hjemmel for gjenbruk av biometriske opplysninger for nærmere bestemte behandlinger i SIS-registeret, jf. nærmere om dette i punkt 7.2 i proposisjonen.

Justis- og beredskapsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i lov om Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i lov om Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv. i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i lov om Schengen informasjonssystem (SIS-loven) mv.

I

I lov 16. juli 1999 nr. 66 om Schengen informasjonssystem (SIS) gjøres følgende endringer:

Loven skal lyde:

Kapittel 1 Generelle bestemmelser

§ 1 Gjennomføring av forordninger om Schengen informasjonssystem (SIS)

Følgende forordninger gjelder som lov:

1. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (politisamarbeidsforordningen)
2. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengenavtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (grensekontrollforordningen)
3. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 om bruk av Schengen-informasjonssystem i forbindelse med retur av tredjestaatsborgere med ulovlig opphold (returforordningen).

§ 2 SIS og SIRENE

SIS er et informasjonssystem knyttet til Schengensamarbeidet.

SIRENE-kontoret er det nasjonale kontaktpunktet for utveksling av supplerende opplysninger, som Kripos har ansvaret for.

§ 3 Geografisk virkeområde

Loven gjelder ikke for Svalbard.

Kapittel 2 Behandlingsansvar, informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 4 Behandlingsansvar

Kripos er behandlingsansvarlig for behandling av opplysninger etter politisamarbeidsforordningen og grensekontrollforordningen.

Utlendingsdirektoratet er behandlingsansvarlig for behandling av opplysninger etter returforordningen.

§ 5 Informasjonssikkerhet

Reglene om informasjonssikkerhet i politiregisterloven § 15 gjelder for behandling av opplysninger etter politisamarbeidsforordningen.

For behandling av opplysninger etter grensekontrollforordningen og returforordningen gjelder reglene om informasjonssikkerhet i personvernforordningen kapittel IV.

§ 6 Internkontroll

Reglene om internkontroll i politiregisterloven § 16 gjelder for behandling av opplysninger etter politisamarbeidsforordningen.

For behandling av opplysninger etter grensekontrollforordningen og returforordningen gjelder reglene om internkontroll i personvernforordningen kapittel IV.

Kapittel 3 Behandling av opplysninger

§ 7 Opplysninger som kan behandles

Det kan behandles opplysninger om personer som nevnt i:

1. politisamarbeidsforordningen artikkel 20
2. grensekontrollforordningen artikkel 20
3. returforordningen artikkel 4.

Om gjenstander kan det behandles opplysninger som nevnt i politisamarbeidsforordningen artikkel 38 eller annet betalingsmiddel som nevnt i artikkel 36 nr. 1.

§ 8 Vilkår for å behandle opplysninger om personer og gjenstander

Behandling av opplysninger om personer skal skje på de vilkår som fremgår av:

1. politisamarbeidsforordningen artikkel 26, 32, 34, 36 og 40
2. grensekontrollforordningen artikkel 24, 25 og 26
3. returforordningen artikkel 3.

Det kan behandles opplysninger om gjenstander som ettersøkes for beslag eller som bevis i en straffesak, jf. politisamarbeidsforordningen artikkel 38, eller på vilkår som nevnt i artikkel 26 nr. 5, artikkel 32 nr. 8, artikkel 34 nr. 2 eller artikkel 36.

Registreringen av opplysninger i SIS må være besluttet av kompetent myndighet.

§ 9 Kobling mellom meldinger

Det kan opprettes koblinger mellom meldinger på vilkår som nevnt i:

1. politisamarbeidsforordningen artikkel 63
2. grensekontrollforordningen artikkel 48
3. returforordningen artikkel 19.

§ 10 Behandling av opplysninger til andre formål

Opplysningene som behandles i SIS kan ikke behandles for andre formål enn de som er fastsatt for den enkelte behandling, med mindre det er adgang til dette i samsvar med:

1. politisamarbeidsforordningen artikkel 56 nr. 5
2. grensekontrollforordningen artikkel 41 nr. 5
3. returforordningen artikkel 19.

§ 11 Utveksling av opplysninger som ikke formidles via SIS (supplerende opplysninger)

Opplysninger som ikke formidles via SIS (supplerende opplysninger), skal utveksles via SIRENE-kontoret. Supplerende opplysninger skal bare brukes for det formålet opplysningene er gitt for, med mindre det er innhentet forutgående samtykke fra den innmeldende staten som nevnt i:

1. politisamarbeidsforordningen artikkel 8 nr. 2
2. grensekontrollforordningen artikkel 8 nr. 2
3. returforordningen artikkel 19.

For behandlingen av supplerende opplysninger etter politisamarbeidsforordningen gjelder politiregisterloven. For behandlingen av supplerende opplysninger etter grensekontrollforordningen og returforordningen gjelder personopplysningsloven, med mindre det er fastsatt i eller i medhold av politiregisterloven at opplysningene som skal utveksles, reguleres av politiregisterloven.

Supplerende opplysninger skal slettes i samsvar med:

1. politisamarbeidsforordningen artikkel 64
2. grensekontrollforordningen artikkel 49
3. returforordningen artikkel 19.

Kapittel 4 Tilgang, utlevering og taushetsplikt

§ 12 Tilgang til SIS

Følgende myndigheter skal ha tilgang (adgang til direkte søk) til SIS:

1. politi- og tollmyndighet samt Kystvakten når de utøver grensekontroll og annen kontroll
2. påtale- og politimyndighet
3. utlendingsmyndighet, for formål som nevnt i politisamarbeidsforordningen artikkel 44 nr. 1 bokstav d og nr. 2, grensekontrollforordningen artikkel 34 nr. 1 bokstav d og f og nr. 2 og returforordningen artikkel 19
4. myndighet med ansvar for registrering av kjøretøyer, til formål og opplysninger som nevnt i politisamarbeidsforordningen artikkel 45
5. myndighet med ansvar for å utstede registreringsbevis eller sikre trafikkstyring for båter og luftfartøyer mv., til formål og opplysninger som nevnt i politisamarbeidsforordningen artikkel 46
6. myndighet med ansvar for å utstede løyve for skytevåpen til formål og opplysninger som nevnt i politisamarbeidsforordningen artikkel 47.

Tilgang til registeret skal kun gis til personer som har fått særskilt bemyndigelse. Brukerne kan bare søke etter opplysninger som er nødvendige for å ivareta deres oppgaver.

§ 13 Utlevering av opplysninger fra SIS

Opplysninger om personer og gjenstander kan etter begjæring utleveres fra registeret til:

1. politi- og tollmyndighet samt Kystvakten når de utøver grensekontroll
2. politi- og tollmyndighet når den foretar annen kontroll enn grensekontroll, samt Kystvakten når den utøver oppgaver som ellers er tillagt politi- og tollmyndighet
3. påtale- og politimyndighet
4. utlendingsmyndighet i saker som nevnt i § 12 første ledd nr. 3
5. veimyndighet i saker som nevnt i § 12 første ledd nr. 4
6. myndighet med ansvar for å utstede registreringsbevis eller sikre trafikkstyring for båter og luftfartøyer mv. i saker som nevnt i § 12 første ledd nr. 5
7. myndighet med ansvar for å utstede løyve for skytevåpen i saker som nevnt i § 12 første ledd nr. 6
8. myndigheter som kan ha oppgaver i tilknytning til politisamarbeidsforordningen artikkel 32

9. departementet og Politidirektoratet i forbindelse med utøvelse av overordnet myndighet.

Det kan bare utleveres opplysninger som er nødvendige for å ivareta mottakerens oppgaver.

§ 14 *Taushetsplikt*

Enhver som under utøvelse av tjeneste eller arbeid får adgang eller kjennskap til opplysninger fra SIS, plikter å hindre at uvedkommende får kjennskap til disse. Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet.

Forvaltningsloven §§ 13 til 13 d og 13 g gjelder ikke.

Kapittel 5 Innsyn, retting og sletting

§ 15 *Innsyn*

Rett til innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen, reguleres av politiregisterloven § 49.

Rett til innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av grensekontrollforordningen og returforordningen, reguleres av grensekontrollforordningen artikkel 53.

§ 16 *Sletting av opplysninger om personer og gjenstander*

Opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen, skal slettes etter fristene i forordningen artikkel 53, 54, og 55.

Opplysninger som er registrert i medhold av grensekontrollforordningen, skal slettes etter fristene i forordningen artikkel 39 og 40.

Opplysninger som er registrert i medhold av returforordningen, skal slettes etter fristene i forordningen artikkel 6, 8 til 12 og 14.

§ 17 *Retting og sletting av uriktige opplysninger mv.*

For retting og sletting av uriktige eller mangelfulle opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen, gjelder politiregisterloven §§ 51 og 53.

For retting og sletting av uriktige eller mangelfulle opplysninger som er registrert i medhold av grensekontrollforordningen og returforordningen, gjelder personvernforordningen artikkel 16 og 17. Den behandlingsansvarlige skal så vidt mulig sørge for at feilen ikke får betydning for den registrerte.

Dersom registrerte opplysninger som nevnt i første og annet ledd er lagt inn av en annen stat, skal den behandlingsansvarlige uten opphold underrette denne staten med anmodning om å rette, supplere eller slette opplysningene.

§ 18 *Saksbehandlingsregler ved begjæring om innsyn, retting og sletting*

Begjæring om innsyn, retting eller sletting fremsettes for den behandlingsansvarlige eller den myndighet som har besluttet registrering, men avgjøres av den behandlingsansvarlige. Dersom meldingen det begjæres innsyn i, er lagt inn av en annen stat, plikter den behandlingsansvarlige å gi denne staten anledning til å uttale seg før innsyn gis.

Den registrerte kan pålegges å legge frem en skriftlig og undertegnet begjæring.

Begjæring om innsyn, retting eller sletting skal besvares skriftlig uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn. Dersom det er uforholdsmessig vanskelig å svare på henvendelsen innen 30 dager, kan gjennomføringen utsettes i inntil to måneder. Det skal i så fall gis et foreløpig svar med angivelse av sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

Dersom begjæring om innsyn i opplysninger som er registrert i medhold av politisamarbeidsforordningen ikke tas til følge, gjelder politiregisterloven § 54 tredje ledd tilsvarende. Begjæring om retting og sletting i slike opplysninger skal bare behandles dersom den registrerte tidligere har fått innsyn i eller underretning om den registreringen begjæringen gjelder.

Den registrerte skal informeres om sine rettigheter etter § 21 samt adgangen til å bringe saken inn for en domstol.

Kapittel 6 Erstatning

§ 19 *Erstatning*

En person har krav på erstatning for skade som er påført som følge av at opplysninger er registrert eller brukt i strid med reglene for behandling av opplysninger i SIS. Dette gjelder uten hensyn til om det er utvist skyld av den behandlingsansvarlige eller dennes databehandler eller av noen annen som har truffet beslutning eller lagt inn melding om registrering.

Erstatningen skal svare til det økonomiske tap som den registrerte er påført ved den ulovlige registreringen eller bruken av opplysningene. Erstatningen kan også omfatte erstatning for krenkelse eller annen skade av ikke-økonomisk art (oppreisning) i den utstrekning dette finnes rimelig.

Krav om erstatning fremsettes for den behandlingsansvarlige eller den myndighet som har besluttet registrering, men behandles av den behandlingsansvarlige. Krav om erstatning må fremsettes senest ett år etter at den skadelidte er

blitt kjent med registreringen. Når krav fremsettes etter at den skadelidte har vært siktet i en straffesak, gjelder likevel behandlingsreglene i straffeprosessloven kapittel 31. Straffeprosessloven § 444, § 445 og § 446 gjelder ikke for krav om erstatning etter bestemmelsen her.

§ 20 *Klageadgang*

Avgjørelser om erstatning som knytter seg til behandling av opplysninger etter politisamarbeidsforordningen eller grensekontrollforordningen, kan påklages til Politidirektoratet av den registrerte eller eieren av en registrert gjenstand. Avgjørelser om erstatning som knytter seg til behandling av opplysninger etter returforordningen, kan påklages til departementet av den registrerte.

Forvaltningsloven kapittel VI gjelder tilsvarende så langt det passer.

Kapittel 7 Tilsyn

§ 21 *Datatilsynets tilsyn og kontroll mv.*

For behandling av personopplysninger etter politisamarbeidsforordningen gjelder politiregisterloven §§ 58 første punktum, 59, 60 og 61 om Datatilsynets tilsyn og kontroll mv.

Datatilsynets tilsyn og kontroll med behandling av personopplysninger etter grensekontrollforordningen og returforordningen reguleres av personvernforordningen kapittel VI til VIII og personopplysningsloven kapittel 6 og 7.

Dersom opplysningene er lagt inn av en annen stat, skal kontrollen foretas i samråd med denne statens kontrollorgan. Saksbehandlingsreglene i § 18 gjelder tilsvarende.

§ 22 *Særregler om meldinger lagt inn av en annen stat*

Dersom Datatilsynets pålegg gjelder en melding som er lagt inn av en annen stat, skal den behandlingsansvarlige oversende avgjørelsen til denne staten med anmodning om fullbyrdelse.

Den behandlingsansvarlige skal fullbyrde endelige avgjørelser truffet av andre staters myndigheter som gjelder meldinger lagt inn av norske myndigheter.

Kapittel 8 Forskrifter

§ 23 *Forskrifter*

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne loven, herunder om behandlingsansvaret etter § 4.

Kapittel 9 Sluttbestemmelser

§ 24 *Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

II

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

§ 100 nytt femte ledd skal lyde:

Biometrisk personinformasjon opptatt i medhold av første ledd kan gjenbrukes i forbindelse med registrering av returvedtak og innreiseforbud i SIS i medhold av SIS-loven §§ 7 og 8 og forordningene som nevnt i SIS-loven § 1 nr. 2 og nr. 3, samt artikkel 22 i forordningen om politisamarbeid som nevnt i SIS-loven § 1 nr. 1.

Nåværende femte og sjette ledd blir nytt sjette og sjuende ledd.

III

I lov 28. mai 2010 nr. 16 om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten skal § 3 første ledd nr. 1 lyde:

1. reguleres av lov 16. juli 1999 nr. 66 om Schengen informasjonssystem (SIS), med mindre noe annet fremgår av SIS-loven,

IV

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at de ulike bestemmelsene skal tre i kraft til ulik tid.

Kongen kan gi nærmere overgangsregler.

Vedlegg 1**Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 82 nr. 1 annet ledd bokstav d), artikkel 85 nr. 1, artikkel 87 nr. 2 bokstav a) og artikkel 88 nr. 2 bokstav a), under henvisning til forslag fra Europakommisjonen, etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene, etter den ordinære regelverksprosedyren¹, og ut fra følgende betraktninger:

- (1) Schengen informasjonssystem (SIS) utgjør et grunnleggende verktøy for anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket som innarbeidet i Den europeiske union. SIS er et av de viktigste kompenserende tiltak som bidrar til å opprettholde et høyt sikkerhetsnivå innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen ved å støtte operativt samarbeid mellom nasjonale vedkommende myndigheter, særlig grensevakter, politi, tollmyndigheter, utlendingsmyndigheter og myndigheter med ansvar for å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner.
- (2) SIS ble opprinnelig opprettet i henhold til bestemmelsene i avdeling IV i konvensjon av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i statene i Den økonomiske union Benelux,

¹ Europaparlamentets holdning av 24. oktober 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 19. november 2018.

Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser² (konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen). Kommisjonen fikk i oppdrag å utvikle annen generasjon av SIS (SIS II) i henhold til rådsforordning (EF) nr. 2424/2001³ og rådsbeslutning 2001/886/JIS⁴. Det ble senere opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006⁵ og ved rådsbeslutning 2007/533/JIS⁶. SIS II erstattet det SIS som ble opprettet i henhold til konvensjonen om gjennomføring om Schengen-avtalen.

- (3) Tre år etter at SIS II ble satt i drift, foretok Kommisjonen en evaluering av systemet i samsvar med forordning (EF) nr. 1987/2006 og beslutning 2007/533/JIS. Den 21. desember 2016 framla Kommisjonen for Europaparlamentet og Rådet rapporten om evaluering av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) i samsvar med artikkel 24 nr. 5, artikkel 43 nr. 3 og artikkel 50 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikkel 59 nr. 3 og artikkel 66 nr. 5 i beslutning 2007/

² EUT L 239 av 22.9.2000, s. 19.

³ Rådsforordning (EF) nr. 2424/2001 av 6. desember 2001 om utvikling av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) (EUT L 328 av 13.12.2001, s. 4)

⁴ Rådsbeslutning 2001/886/JIS av 6. desember 2001 om utvikling av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) (EUT L 328 av 13.12.2001, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

⁶ Rådsbeslutning 2007/533/JIS av 12. juni 2007 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen informasjonssystem (SIS II) (EUT L 205 av 7.8.2007, s. 63).

- 533/JIS og et ledsagende arbeidsdokument. Anbefalingene i disse dokumentene bør gjenspeiles i denne forordning når det er relevant.
- (4) Denne forordning utgjør rettsgrunnlaget for SIS med hensyn til spørsmål som omfattes av tredje del avdeling V kapittel 4 og 5 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861⁷ utgjør rettsgrunnlaget for SIS med hensyn til spørsmål som omfattes av tredje del avdeling V kapittel 2 i TEUV.
- (5) Det forhold at rettsgrunnlaget for SIS består av atskilte instrumenter, berører ikke prinsippet om at SIS utgjør ett enkelt informasjonssystem som skal fungere som sådant. Det bør omfatte et enkelt nettverk av nasjonale kontorer, SIRENE-kontorene, for å sikre utveksling av supplerende opplysninger. Visse bestemmelser i disse instrumentene bør derfor være enslydende.
- (6) Det er nødvendig å angi målene for SIS, visse elementer ved systemets tekniske struktur og finansiering, fastsette regler for den gjennomgående driften og bruken av systemet og fastsette ansvarsområder. Det er også nødvendig å fastsette hvilke kategorier opplysninger som skal registreres i systemet, hvilke formål opplysningene registreres og behandles for, og kriteriene for registrering. Det er også nødvendig å fastsette regler for sletting av meldinger, hvilke myndigheter som skal være autorisert for tilgang til opplysningene, og bruk av biometriske opplysninger, samt nærmere regler for personvern og behandling av opplysninger.
- (7) Meldinger i SIS inneholder bare informasjon som er nødvendig for å identifisere en person eller en gjenstand og for å fastslå hvilke tiltak som skal iverksettes. Medlemsstatene bør derfor utveksle supplerende opplysninger relatert til meldinger når det er nødvendig.
- (8) SIS omfatter et sentralt system (det sentrale SIS) og nasjonale systemer. De nasjonale systemene kan inneholde en fullstendig eller delvis kopi av SIS-databasen, som kan være felles for to eller flere medlemsstater. Ettersom SIS er det viktigste instrumentet for utveksling av opplysninger i Europa med sikte på å ivareta sikkerhet og effektiv grenseforvaltning, er det nødvendig å sikre uavbrutt drift på både sentralt og nasjonalt plan. SIS' tilgjengelighet bør overvåkes nøye på sentralt plan og medlemsstatsplan, og ethvert tilfelle av manglende tilgjengelighet for sluttbrukere bør registreres og meldes til berørte parter på nasjonalt plan og unionsplan. Hver enkelt medlemsstat bør foreta sikkerhetskopiering av sitt nasjonale system. Medlemsstatene bør også sikre uavbrutt tilgang til det sentrale SIS ved hjelp av dobbelte og fysisk og geografisk atskilte tilkoblingspunkter. Det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen bør drives slik at det sikres at de fungerer 24 timer i døgnet 7 dager i uken. Derfor bør Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet («eu-LISA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726⁸, gjennomføre tekniske løsninger for å styrke uavbrutt tilgang til SIS, med forbehold for en uavhengig konsekvensvurdering og nytte- og kostnadsanalyse.
- (9) Det må utarbeides en håndbok med detaljerte regler for utveksling av supplerende opplysninger om tiltak som skal iverksettes på grunnlag av en melding («SIRENE-håndboken»). SIRENE-kontorene bør sikre at utvekslingen av slike opplysninger skjer raskt og effektivt.
- (10) For å sikre effektiv utveksling av supplerende opplysninger, herunder om de tiltak som skal iverksettes ifølge meldingene, er det hensiktsmessig å styrke SIRENE-kontorenes funksjon ved å fastsette kravene om tilgjengelige ressurser, brukeropplæring og svartid ved forespørsler fra andre SIRENE-kontorer.
- (11) Medlemsstatene bør sikre at personalet ved sitt SIRENE-kontor har de språkferdigheter og den kunnskap om relevant rett og saksbehandlingsregler som er nødvendig for å utføre sine oppgaver.
- (12) For å kunne dra full nytte av funksjonene i SIS bør medlemsstatene sikre at sluttbrukerne og SIRENE-kontorenes personale får regelmessig opplæring, herunder i informasjonssikkerhet, personvern og datakvalitet. SIRENE-kon-

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) innenfor inn- og utreisekontroller, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) og om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 99).

- torene bør delta i utviklingen av opplæringsprogrammer. SIRENE-kontorene bør så vidt mulig også utveksle personale med andre SIRENE-kontorer minst én gang i året. Medlemsstatene oppfordres til å iverksette egnede tiltak for å unngå at utskifting av personell fører til kompetanse- og erfaringstap.
- (13) eu-LISA sørger for driftsforvaltning av de sentrale delene av SIS. For å gjøre det mulig for eu-LISA å sette av nødvendige økonomiske og personalmessige ressurser for alle aspekter ved driftsforvaltningen av det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen bør dets oppgaver fastsettes nærmere i denne forordning, særlig når det gjelder de tekniske aspekter ved utvekslingen av supplerende opplysninger.
- (14) Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for at opplysninger som registreres i SIS er riktige, og SIRENE-kontorenes rolle som kvalitetskoordinatorer, bør eu-LISA være ansvarlig for å forbedre datakvaliteten ved å innføre et sentralt kvalitetskontrollverktøy og bør jevnlig framlegge rapporter for Kommisjonen og medlemsstatene. Kommisjonen bør framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om problemer som har oppstått med datakvaliteten. For ytterligere å øke kvaliteten på opplysningene i SIS bør eu-LISA også tilby de nasjonale opplæringsinstitusjonene og i størst mulig grad SIRENE-kontorene og sluttbrukerne opplæring i bruken av SIS.
- (15) For å muliggjøre bedre overvåking av bruken av SIS og for å analysere trender vedrørende straffbare forhold bør eu-LISA kunne utvikle en avansert metode for statistisk rapportering til medlemsstatene, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå uten å sette dataintegriteten i fare. Det bør derfor opprettes et sentralt datalager. Statistikk som lagres i eller innhentes fra nevnte datalager, bør ikke inneholde personopplysninger. Medlemsstatene bør oversende statistikk over utøvelse av retten til innsyn, retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger i forbindelse med samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn i henhold til denne forordning.
- (16) Det bør innføres nye opplysningskategorier i SIS for å gjøre det mulig for sluttbrukere å treffe velbegrunnede beslutninger på grunnlag av en melding uten å miste tid. For å lette identifisering og avdekke flere identiteter bør meldingen derfor, dersom slike opplysninger er tilgjengelige, inneholde en henvisning til den berørte personens personlige identitetsdokument eller dets nummer og en kopi av dokumentet, om mulig i farger.
- (17) Dersom det er strengt nødvendig, bør vedkommende myndigheter kunne registrere særlig informasjon i SIS om en persons eventuelle særlige objektive fysiske kjennetegn av uforanderlig art, f.eks. tatoveringer, merker eller arr.
- (18) Når det opprettes en melding, bør alle relevante opplysninger angis, dersom de er tilgjengelige, særlig den berørte personens fornavn, for å minimere risikoen for falske treff og unødig driftsvirksomhet.
- (19) I SIS bør det ikke lagres opplysninger som brukes til å utføre søk, med unntak av logger for å kontrollere at søket er lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og sikre at de nasjonale systemene virker tilfredsstillende samt med sikte på opplysningenes integritet og sikkerhet.
- (20) SIS bør tillate behandling av biometriske opplysninger for å bidra til pålitelig identifisering av berørte personer. Registrering av fotografier, ansiktsbilder eller fingeravtrykksopplysninger i SIS og bruk av slike opplysninger bør begrenses til det som er nødvendig for å oppnå de fastsatte målene, bør være tillatt i henhold til unionsretten, bør overholde de grunnleggende rettigheter, herunder barnets beste, og bør være i samsvar med unionsretten om personvern, herunder de relevante bestemmelsene om personvern i denne forordning. For å unngå problemer som følge av feilidentifisering bør SIS på samme måte også tillate behandling av opplysninger om personer hvis identitet er misbrukt, med forbehold for egnede sikkerhetstiltak, den berørte personens samtykke for hver opplysningskategori, særlig håndflateavtrykk, og en streng begrensning av hvilke formål slike personopplysninger lovlig kan behandles for.
- (21) Medlemsstatene bør iverksette nødvendige tekniske tiltak for å sikre at sluttbrukere som utfører et berettiget søk i et nasjonalt politiellet utlendingsregister, samtidig også søker i SIS, med forbehold om prinsippene i artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680⁹ og artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679¹⁰. Det bør sikre at SIS fungerer som det viktigste kompenserende tiltak innenfor området uten kontroll ved de indre grensene og bedre bidrar

til å bekjempe den grensekryssende dimensjonen av kriminalitet og kriminelles bevegelse.

- (22) I denne forordning bør det fastsettes vilkår for bruk av fingeravtrykksopplysninger, fotografier og ansiktsbilder til identifisering og kontroll. Ansiktsbilder og fotografier bør for identifisering i første omgang brukes bare ved alminnelige grenseoverganger. Slik bruk bør være gjenstand for en rapport fra Kommissjonen som bekrefter at teknologien er tilgjengelig, pålitelig og klar til bruk.
- (23) Innføringen av en automatisert tjeneste for identifisering av fingeravtrykk i SIS utfyller den eksisterende Prüm-mekanismen for gjensidig direktekoblet tilgang over landegrensen til utvalgte nasjonale DNA-registre og automatiserte systemer for identifisering av fingeravtrykk, som fastsatt i rådsbeslutning 2008/615/JIS¹¹ og 2008/616/JIS¹². Søk på fingeravtrykksopplysninger i SIS gjør det mulig å søke aktivt etter gjerningspersonen. Det bør derfor være mulig å laste opp fingeravtrykksopplysninger fra en ukjent gjerningsperson i SIS, forutsatt at disse opplysningene stammer fra en person som med svært stor sannsynlighet kan identifiseres som gjerningspersonen bak et alvorlig straffbart forhold eller en terrorhandling. Det er særlig tilfellet dersom fingeravtrykksopplysningene finnes på et våpen eller på en annen gjenstand som er blitt brukt til det straffbare forholdet. Alene det forhold at det finnes fingeravtrykksopplysninger på åstedet, bør ikke anses som et uttrykk for at det er svært stor sannsynlighet for at fingeravtrykksopplysningene stam-

mer fra gjerningspersonen. En annen forutsetning for å opprette en slik melding bør være at det ikke er mulig å fastslå den mistenktes identitet ved hjelp av andre relevante databaser på nasjonalt plan, unionsplan eller internasjonalt plan. Dersom et søk på fingeravtrykksopplysninger fører til mulig samsvarende svar, bør medlemsstaten utføre ytterligere kontroller med deltakelse av eksperter for å fastslå om fingeravtrykkene lagret i SIS stammer fra den mistenkte, og fastslå personens identitet. Prosedyren bør reguleres i nasjonal rett. En slik identifisering kan i vesentlig grad bidra til etterforskningen og kan føre til pågrep, forutsatt at alle vilkårene for en pågrep er oppfylt.

- (24) Det bør være tillatt å søke på fingeravtrykksopplysninger lagret i SIS med fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet på et åsted dersom det med stor sannsynlighet kan fastslås at de tilhører gjerningspersonen bak det alvorlige straffbare forholdet eller terrorhandlingen, forutsatt at et søk utføres samtidig i de relevante nasjonale fingeravtrykkregistrene. Det bør legges særlig vekt på å fastsette kvalitetsstandarder for lagring av biometriske opplysninger, herunder latente fingeravtrykksopplysninger.
- (25) Dersom en persons identitet ikke kan fastslås på annen måte, bør fingeravtrykksopplysninger brukes for å forsøke å identifisere personen. Det bør i alle tilfeller være tillatt å identifisere en person ved hjelp av fingeravtrykksopplysninger.
- (26) Det bør være mulig å legge ved en DNA-profil til en melding i klart definerte tilfeller der det ikke foreligger fingeravtrykksopplysninger. Denne DNA-profilen bør være tilgjengelig bare for autoriserte brukere. DNA-profiler bør gjøre det lettere å identifisere savnede personer som trenger beskyttelse, særlig savnede barn, herunder ved å tillate bruk av DNA-profiler fra slektninger i rett opp- eller nedstigende linje eller søsken for å muliggjøre identifisering. DNA-opplysningene bør inneholde bare det minimum av informasjon som er nødvendig for å identifisere den savnede personen.
- (27) DNA-profiler bør hentes fra SIS bare dersom identifisering er nødvendig og forholdsmessig for formålene fastsatt i denne forordning. DNA-profiler bør ikke hentes eller behandles for andre formål enn formålene de ble registrert i SIS for. Reglene for personvern og

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger for å forebygge, etterforske, avsløre eller rettsfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av rådsrammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Rådsbeslutning 2008/615/JIS av 23. juni 2008 om utvidelse av samarbeidet over landegrensene, særlig om bekjempelse av terrorisme og kriminalitet over landegrensene (EUT L 210 av 6.8.2008, s. 1).

¹² Rådsbeslutning 2008/616/JIS av 23. juni 2008 om gjennomføring av beslutning 2008/615/JIS om utvidelse av samarbeidet over landegrensene, særlig om bekjempelse av terrorisme og kriminalitet over landegrensene (EUT L 210 av 6.8.2008, s. 12).

informasjonssikkerhet fastsatt i denne forordning bør få anvendelse. Det bør om nødvendig iverksettes ytterligere sikkerhetstiltak ved bruk av DNA-profiler for å unngå risiko for falskt samsvar, hacking og uautorisert deling med tredjeparter.

- (28) SIS bør inneholde meldinger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og overlevering og med henblikk på pågrepelse og utlevering. I tillegg til meldinger er det hensiktsmessig å legge til rette for utveksling via SIRENE-kontorene av supplerende opplysninger som kreves i forbindelse med prosedyrene for overlevering og utlevering. Særlig bør opplysninger omhandlet i artikkel 8 i rådsrammebeslutning 2002/584/JIS¹³ behandles i SIS. Av driftsmessig årsaker er det hensiktsmessig at den innmeldende medlemsstaten etter tillatelse fra rettsmyndighetene gjør en eksisterende melding med henblikk på pågrepelse midlertidig utilgjengelig når en person som er gjenstand for en europeisk arrestordre, intensivt og aktivt ettersøkes, og sluttbrukere som ikke deltar i den konkrete ettersøkingen, kan påvirke den negativt. Slike meldinger bør i prinsippet være midlertidig utilgjengelige i høyst 48 timer.
- (29) Det bør være mulig å legge til i SIS en oversettelse av de utfyllende opplysningene som er registrert med henblikk på overlevering i henhold til den europeiske arrestordren og med henblikk på utlevering.
- (30) SIS bør inneholde meldinger om savnede personer eller om sårbare personer som må hindres i å reise for å beskytte dem eller hindre trusler mot den offentlige sikkerhet eller den offentlige orden. Når det gjelder barn, bør disse meldingene og de tilsvarende prosedyrene tjene barnets beste i samsvar med artikkel 24 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og artikkel 3 i FNs konvensjon av 20. november 1989 om barnets rettigheter. Vedkommende myndigheter, herunder rettsmyndigheter, bør treffe tiltak og beslutninger etter en melding om et barn i samarbeid med barnevernmyndigheter. Den nasjonale direktelinje for savnede barn bør underrettes, dersom det er relevant.

- (31) Meldinger om savnede personer som må bringes i midlertidig forvaring, bør registreres på anmodning fra vedkommende myndighet. Alle barn som er savnet fra mottakssentre i medlemsstatene, bør være gjenstand for en melding om savnede personer i SIS.
- (32) Meldinger om barn som står i fare for å bli bortført av en av sine foreldre, bør registreres i SIS på anmodning fra vedkommende myndigheter, herunder rettsmyndigheter som har kompetanse i saker om foreldreansvar i henhold til nasjonal rett. Meldinger om barn som står i fare for å bli bortført av en av sine foreldre, bør registreres i SIS bare dersom denne faren er konkret og åpenbar og i begrensede tilfeller. Det er derfor nødvendig å iverksette strenge og nødvendige sikkerhetstiltak. Ved vurderingen av om det foreligger en konkret og åpenbar risiko for at et barn umiddelbart kan bli tatt ulovlig ut av en medlemsstat, bør vedkommende myndighet ta hensyn til barnets personlige forhold og omgivelser.
- (33) Ved denne forordning bør det innføres en ny kategori meldinger for visse kategorier sårbare personer som må hindres i å reise. Personer som på grunn av alder, funksjonshemming eller familieforhold trenger beskyttelse, bør anses som sårbare.
- (34) Meldinger om barn som må hindres i å reise av hensyn til egen sikkerhet, bør registreres i SIS dersom det er en konkret og åpenbar fare for at de vil bli tatt ut av eller forlate en medlemsstats territorium. Slike meldinger bør registreres dersom reisen ville sette dem i fare for å bli ofre for menneskehandel, tvangsekteskap, kvinnelig kjønnslemlestelse eller andre former for kjønnsbasert vold, for å bli ofre for eller involvert i terrorhandlinger, for å bli innkalt eller vervet til væpnede grupper eller for å bli tvunget til å delta aktivt i fiendtligheter.
- (35) Meldinger om sårbare voksne som må hindres i å reise av hensyn til egen sikkerhet, bør registreres dersom reisen ville sette dem i fare for å bli ofre for menneskehandel eller kjønnsbasert vold.
- (36) For å sikre strenge og nødvendige sikkerhetstiltak bør meldinger om barn eller andre sårbare personer som må hindres i å reise når dette kreves i henhold til nasjonal rett, registreres i SIS etter beslutning fra en rettsmyndighet eller beslutning fra en ved-

¹³ Rådsrammebeslutning 2002/584/JIS av 13. juni 2002 om den europeiske arrestordre og om framgangsmåtene for overlevering mellom medlemsstater (EUT L 190 av 18.7.2002, s. 1).

kommende myndighet som er stadfestet av en rettsmyndighet.

- (37) Det bør innføres et nytt tiltak for å gjøre det mulig å stoppe og gjennomføre en samtale med en person, slik at den innmeldende medlemsstaten får utfyllende opplysninger. Dette tiltaket bør iverksettes når det foreligger tydelige holdepunkter for å mistenke en person for å ha til hensikt å begå eller for å ha begått et av de straffbare forholdene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 og 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS, dersom ytterligere opplysninger er nødvendig for å fullbyrde en frihetsstraff eller et frihetsberøvende tiltak overfor en person som er dømt for et av de straffbare forholdene omhandlet i artikkel 2 nr. 1 og 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS, eller dersom det er grunn til å anta at vedkommende vil begå et av disse straffbare forholdene. Dette tiltaket som skal iverksettes, bør heller ikke berøre eksisterende mekanismer for gjensidig juridisk bistand. Det bør gi tilstrekkelige opplysninger til å treffe beslutning om videre tiltak. Dette nye tiltaket bør ikke innebære at personen ransakes eller pågripes. Mistenktes og siktedes eller tiltaltes saksbehandlingsrettigheter i henhold til unionsretten og nasjonal rett bør opprettholdes, herunder retten til advokatbistand i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/48/EU¹⁴.
- (38) Ved meldinger om gjenstander som skal beslaglegges eller brukes som bevis i straffesak, bør de berørte gjenstandene beslaglegges i samsvar med nasjonal rett som avgjør om og på hvilke vilkår en gjenstand skal beslaglegges, særlig dersom den er i sin rettmessige eiers besittelse.
- (39) SIS bør inneholde nye kategorier av gjenstander med høy verdi, f.eks. IT-utstyr som kan identifiseres og ettersøkes med et unikt identifikasjonsnummer.
- (40) Når det gjelder meldinger som er registrert i SIS om dokumenter som skal beslaglegges eller brukes som bevis i straffesaker, bør begrepet «falsk» forstås som både falske og forfalskede dokumenter.
- (41) Det bør være mulig for en medlemsstat å merke, eller flagge, en melding med henblikk

på å sikre at tiltak som skal iverksettes på grunnlag av meldingen, ikke blir iverksatt på dens territorium. Når meldinger registreres med henblikk på pågrep og overlevering, bør intet i denne forordning forstås som et unntak fra eller et hinder for anvendelsen av bestemmelsene i rammebeslutning 2002/584/JIS. Beslutningen om å flagge en melding med henblikk på ikke å gjennomføre en europeisk arrestordre bør være basert utelukkende på grunner for å avslå i henhold til rammebeslutningen.

- (42) Når en melding er flagget og tilholdsstedet til personen som er etterlyst med henblikk på pågrep og overlevering blir kjent, bør tilholdsstedet alltid meddeles utstedende rettsmyndighet, som kan beslutte å oversende en europeisk arrestordre til vedkommende rettsmyndighet i samsvar med bestemmelsene i rammebeslutning 2002/584/JIS.
- (43) Medlemsstatene bør kunne koble sammen meldinger i SIS. Dersom to eller flere meldinger kobles sammen, bør ikke det berøre tiltakene som skal iverksettes, fristen for å foreta ny vurdering av meldinger eller tilgangsrrettighetene til meldingene.
- (44) Meldinger bør ikke opprettholdes i SIS lenger enn det som er nødvendig for å nå det særlige formålet som ligger til grunn for registreringen. Fristene for å foreta ny vurdering for forskjellige meldingskategorier bør stå i forhold til formålet. Meldinger om gjenstander som er koblet sammen med en melding om en person, bør opprettholdes bare så lenge meldingen om personen opprettholdes. Beslutninger om å opprettholde meldinger om personer bør bygge på en grundig individuell vurdering. Medlemsstatene bør foreta ny vurdering av meldinger om personer og gjenstander innen de fastsatte fristene og føre statistikk over antallet meldinger der perioden for opprettholdelse er forlenget.
- (45) Registrering av en melding i SIS og forlenning av utløpsdatoen for en melding i SIS bør være underlagt et krav til forholdsmessighet, herunder undersøkelse av om en konkret sak er adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS. Når det gjelder terrorhandlinger, bør saken anses for å være adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS. Av hensyn til den offentlige eller nasjonale sikkerhet bør medlemsstatene unntaksvis kunne unnlate å registrere en melding i SIS når det er sann-

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/48/EU av 22. oktober 2013 om rett til adgang til advokatbistand i straffesaker og i saker om europeiske arrestordre og om rett til å få en tredjemann underrettet ved frihetsberøvelse og til å kommunisere med tredjemann og med konsulære myndigheter under frihetsberøvelsen (EUT L 294 av 6.11.2013, s. 1).

- synlig at dette kan hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer.
- (46) Det er nødvendig å fastsette regler for sletting av meldinger. En melding bør opprettholdes bare så lenge det er nødvendig for å oppnå formålet som ligger til grunn for registreringen. Ettersom medlemsstatene har forskjellig praksis for fastsettelse av når en melding har oppfylt sitt formål, bør det fastsettes nærmere kriterier for hver meldingskategori for å avgjøre når en melding bør slettes.
- (47) SIS-opplysningenes integritet er av aller største betydning. Derfor bør det iverksettes nødvendige sikkerhetstiltak for behandling av SIS-opplysninger på sentralt og nasjonalt plan for å sikre at opplysningene er gjennomgående sikre. Myndigheter som behandler opplysninger, bør omfattes av sikkerhetskravene i denne forordning og en ensartet prosedyre for melding av hendelser. Personalet bør ha tilstrekkelig opplæring og informeres om relevante straffbare forhold og sanksjoner.
- (48) Opplysninger som behandles i SIS, og tilknyttede supplerende opplysninger som utveksles i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller gjøres tilgjengelige for tredjestater eller internasjonale organisasjoner.
- (49) Tjenester som er ansvarlige for å registrere kjøretøyer, båter og luftfartøyer, bør gis tilgang til SIS, slik at de kan kontrollere om det berørte transportmiddelet er etterlyst i medlemsstatene med sikte på beslagleggelse. Tjenester som er ansvarlige for å registrere skytevåpen, bør også gis tilgang til SIS, slik at de kan kontrollere om det berørte våpenet er etterlyst i medlemsstatene med sikte på beslagleggelse, eller om det finnes en melding om personen som søker om registreringen.
- (50) Direkte tilgang til SIS bør gis bare til vedkommende offentlige tjenester. Denne tilgangen bør begrenses til meldinger om respektive transportmidler og deres registreringsbevis eller kjennemerker eller om skytevåpen og personer som søker om registrering. Ethvert treff i SIS bør meldes av disse tjenestene til politimyndighetene, som bør iverksette ytterligere tiltak i samsvar med den konkrete meldingen i SIS og underrette den innmeldende medlemsstaten om treffet via SIRENE-kontorene.
- (51) Uten at det berører nærmere regler i denne forordning, bør de nasjonale lovene og forskriftene vedtatt i henhold til direktiv (EU) 2016/680 få anvendelse på nasjonale vedkommende myndigheters behandling, herunder innhenting og oversending, av personopplysninger i henhold til denne forordning for å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner. Tilgang til opplysninger registrert i SIS, og rett til å søke i disse opplysningene for nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold eller for å fullbyrde strafferettslige sanksjoner må omfattes av alle relevante bestemmelser i denne forordning og i direktiv (EU) 2016/680 som innarbeidet i nasjonal rett, særlig tilsyn ført av tilsynsmyndighetene nevnt i direktiv (EU) 2016/680.
- (52) Uten at det berører nærmere regler i denne forordning om behandling av personopplysninger, bør forordning (EU) 2016/679 få anvendelse på medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning, med mindre en slik behandling utføres av nasjonale vedkommende myndigheter for å forebygge, etterforske, avdekke eller rettsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- (53) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725¹⁵ bør få anvendelse på behandling av personopplysninger som utføres av unionsinstitusjoner og -organer når de ivaretar sine oppgaver i henhold til denne forordning.
- (54) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794¹⁶ bør få anvendelse på Europols behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- (55) Dersom søk i SIS som utføres av de nasjonale medlemmene av Eurojust og deres assistenter, viser at det finnes en melding registrert av en medlemsstat, kan ikke Eurojust iverksette tiltak det anmodes om. Eurojust bør der-

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53)

- for underrette den berørte medlemsstaten, slik at den kan følge opp saken.
- (56) Ved anvendelsen av SIS bør vedkommende myndigheter sikre at verdigheten og integriteten til den personen hvis opplysninger behandles, respekteres. Behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning må ikke føre til forskjellsbehandling av personer på noe grunnlag som kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.
- (57) Når det gjelder fortrolighet, bør relevante bestemmelser i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn og ansettelsesvilkårene for øvrige ansatte i Den europeiske union, fastsatt i rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹⁷ («personalvedtektene»), få anvendelse på tjenestemenn og andre ansatte som arbeider med SIS.
- (58) Både medlemsstatene og eu-LISA bør ha sikkerhetsplaner for å lette gjennomføringen av sikkerhetsforpliktelsene og bør samarbeide med hverandre slik at de behandler sikkerhetsspørsmål fra et felles perspektiv.
- (59) De nasjonale uavhengige tilsynsmyndighetene nevnt i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 («tilsynsmyndighetene») bør overvåke at medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning, herunder utveksling av supplerende opplysninger, skjer på lovlig måte. Tilsynsmyndighetene bør gis tilstrekkelige ressurser til å utføre denne oppgaven. De registrertes rett til innsyn, retting og sletting av sine personopplysninger som er lagret i SIS, og eventuell etterfølgende klageadgang ved nasjonale domstoler samt gjensidig anerkjennelse av dommer, bør fastsettes. Det bør også kreves årlig statistikk fra medlemsstatene.
- (60) Tilsynsmyndighetene bør sikre at det minst hvert fjerde år gjennomføres en revisjon av behandlingen av opplysninger i medlemsstatens nasjonale systemer i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. Revisjonen bør enten utføres av tilsynsmyndighetene, eller tilsynsmyndighetene bør bestille revisjonen direkte hos en uavhengig revisor med ekspertise innenfor personvern. Den uavhengige revisoren bør forbli under de berørte tilsynsmyndighetenes kontroll og ansvar, og disse bør derfor selv instruere revisoren og angi et klart definert formål og omfang og en klart definert metode for revisjonen samt veiledning og tilsyn med revisjonen og dens endelige resultater.
- (61) EUs datatilsyn bør overvåke unionsinstitusjonenes og organenes virksomhet i forbindelse med behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene bør samarbeide om tilsynet med SIS.
- (62) EUs datatilsyn bør gis tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre de oppgaver det er pålagt i henhold til denne forordning, herunder bistand fra personer med ekspertise innenfor biometriske opplysninger.
- (63) I forordning (EU) 2016/794 fastsettes det at Europol skal støtte og styrke nasjonale vedkommende myndigheters innsats og deres samarbeid for å bekjempe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og utarbeide analyser og trusselvurderinger. Utvidelsen av Europols tilgangsrettigheter til meldinger om savnede personer bør videre forbedre Europols kapasitet til å gi nasjonale politimyndigheter omfattende operative og analytiske produkter når det gjelder menneskehandel og seksuell utnyttelse av barn, herunder på internett. Dette ville bidra til bedre forebygging av disse straffbare forholdene, til beskyttelse av potensielle ofre og i etterforskningen av gjerningspersoner. Europols europeiske cyberkimsenter ville også dra nytte av at Europol hadde tilgang til meldinger om savnede personer, herunder i saker om reisende seksualforbrytere og seksuelt misbruk av barn på internett, der gjerningspersonene ofte hevder at de har tilgang til barn eller kan få tilgang til barn som kan ha vært registrert som savnet.
- (64) For å tette hullene med hensyn til deling av opplysninger om terrorisme, særlig om utenlandske fremmedkrigere dersom overvåking av deres bevegelser er avgjørende, oppfordres medlemsstatene til å dele opplysninger om terrorrelatert aktivitet med Europol. Denne delingen av opplysninger bør skje ved at supplerende opplysninger utveksles med Europol om de berørte meldingene. For dette formål bør Europol opprette en forbindelse med kommunikasjonsinfrastrukturen.
- (65) Det er dessuten nødvendig å fastsette klare regler for Europol for behandling og nedlasting av SIS-opplysninger for å muliggjøre omfattende bruk av SIS, forutsatt at personvernstandardene i denne forordning og forordning (EU) 2016/794 overholdes. Dersom

¹⁷ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

Europols søk i SIS viser at det finnes en melding registrert av en medlemsstat, kan ikke Europol iverksette nødvendige tiltak. Europol bør derfor underrette den berørte medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger med det respektive SIRENE-kontor, slik at medlemsstaten kan følge opp saken.

(66) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624¹⁸ skal vertsmedlemsstaten ved anvendelse av nevnte forordning tillate at medlemmene i enhetene som er omhandlet i artikkel 2 nr. 8 i nevnte forordning, og som er utplassert av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, foretar de søk i unionsdatabaser som er nødvendige for å oppfylle driftsmål angitt i driftsplanen for inn- og utreisekontroller, grenseovervåking og retur. Andre relevante EU-byråer, særlig Det europeiske asylstøttekontor og Europol, kan også utplassere eksperter som ikke er ansatt ved disse EU-byråene som en del av støttegruppene for migrasjonsstyring. Målet med utplassering av enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning er å gi de medlemsstater som anmoder om det, teknisk og operativ støtte, særlig de medlemsstater som står overfor uforholdsmessig store migrasjonsutfordringer. For at enhetene omhandlet i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning skal kunne utføre sine oppgaver, har de bruk for tilgang til SIS via et teknisk grensesnitt hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrå med forbindelse til det sentrale SIS. Dersom søk i SIS som enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i forordning (EU) 2016/1624 eller personalet foretar, viser at det finnes en melding registrert av en medlemsstat, kan ikke medlemmet i enheten eller personalet iverksette nødvendige tiltak uten tillatelse fra vertsmedlemsstaten. Derfor bør vertsmedlemsstaten underrettes, slik at den kan følge opp saken. Vertsmedlemsstaten bør underrette den innmeldende medlemsstaten om treffet ved utveksling av supplerende opplysninger.

(67) Visse aspekter ved SIS kan ikke dekkes uttømmende av denne forordning på grunn av deres tekniske, svært detaljerte og hyppig skiftende art. Disse aspektene omfatter for

eksempel tekniske regler for registrering av, oppdatering av, sletting av og søk i opplysninger, og for datakvalitet og regler for biometriske opplysninger, regler om meldingers forenlighet og prioriteringsrekkefølge, koblinger mellom meldinger, fastsettelse av utløpsdatoen for meldinger innenfor den lengste tillatte fristen og utveksling av supplerende opplysninger. Kommisjonen bør derfor gis gjennomføringsmyndighet for disse aspektene. Tekniske regler for søk i meldinger bør ta hensyn til at de nasjonale anvendelsene skal fungere effektivt.

(68) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁹. Framgangsmåten for vedtakelse av gjennomføringsrettsakter i henhold til denne forordning og forordning (EU) 2018/1861 bør være identisk.

(69) For å sikre åpenhet bør eu-LISA to år etter idriftsetting av SIS i henhold til denne forordning utarbeide en rapport om hvordan det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen fungerer teknisk, herunder sikkerheten i disse, og om bilateral og multilateral utveksling av supplerende opplysninger. Kommisjonen bør framlegge en samlet evaluering hvert fjerde år.

(70) For å sikre at SIS fungerer effektivt, bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV med hensyn til nye underkategorier gjenstander som skal etterlyses i henhold til meldinger om gjenstander som skal beslaglegges eller brukes som bevis i straffesaker, og fastsettelse av hvilke omstendigheter bruk av fotografier og ansiktsbilder bør tillates under for identifisering av personer i andre sammenhenger enn ved alminnelige grenseoverganger. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene holdes i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming²⁰. For å sikre lik delta-

¹⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

²⁰ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

kelse i forberedelsen av delegerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk tilgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med forberedelse av delegerte rettsakter.

- (71) Ettersom målene med denne forordning, dvs. å opprette og regulere et informasjonssystem i Unionen og utveksle tilknyttede supplerende opplysninger, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene, men på grunn av deres art bedre kan oppnås på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å oppnå disse målene.
- (72) Denne forordning er forenlig med grunnleggende rettigheter og prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Denne forordning er særlig i alle deler forenlig med vernet av personopplysninger i samsvar med artikkel 8 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og forsøker samtidig å sørge for et sikkert miljø for alle personer som er bosatt på Unionens territorium, og særlig beskyttelse av barn som kan bli ofre for menneskehandel eller bortføring. I saker om barn bør barnets beste være et grunnleggende hensyn.
- (73) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks holdning vedlagt TEU og TEUV deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- (74) Det forente kongerike deltar i denne forordning i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 om Schengen-regelverket som innarbeidet i Den europeiske union, vedlagt TEU og TEUV, og i samsvar med artikkel 8 nr. 2 i rådsbeslutning 2000/365/EF²¹.
- (75) Irland deltar i denne forordning i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i protokoll nr. 19 vedlagt

TEU og TEUV og artikkel 6 nr. 2 i rådsbeslutning 2002/192/EF²².

- (76) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²³ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i rådsbeslutning 1999/437/EF²⁴.
- (77) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁵, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/149/JIS²⁶.
- (78) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²⁷ som er

²¹ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

²² Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²⁴ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²⁵ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

²⁶ Rådsbeslutning 2008/149/JIS av 28. januar 2008 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 50).

²⁷ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/349/EU²⁸.

- (79) Når det gjelder Bulgaria og Romania, utgjør denne forordning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2005, og bør leses i sammenheng med rådsbeslutning 2010/365/EU²⁹ og (EU) 2018/934³⁰.
- (80) Når det gjelder Kroatia, utgjør denne forordning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2011, og bør leses i sammenheng med rådsbeslutning (EU) 2017/733³¹.
- (81) Når det gjelder Kypros, utgjør denne beslutning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003.
- (82) Denne forordning bør få anvendelse på Irland fra og med datoer fastsatt i samsvar med framgangsmåtene i de relevante instrumentene om anvendelse av Schengen-regelverket på denne staten.
- (83) Ved denne forordning innføres en rekke forbedringer av SIS som vil øke effektiviteten, styrke personvernet og utvide tilgangsrettighetene. Noen av disse forbedringene krever ikke kompleks teknisk utvikling, mens andre faktisk krever tekniske endringer av forskjellig størrelsesorden. For å gjøre det mulig å gjøre forbedringer av systemet tilgjengelige for sluttbrukerne så snart som mulig innføres

²⁸ Rådsbeslutning 2011/349/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, særlig når det gjelder straffrettslig samarbeid og politisamarbeid (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 1).

²⁹ Rådsbeslutning 2010/365/EU av 29. juni 2010 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 166 av 1.7.2010, s. 17).

³⁰ Rådsbeslutning (EU) 2018/934 av 25. juni 2018 om anvendelse av de resterende bestemmelser i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 165 av 2.7.2018, s. 37).

³¹ Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Kroatia (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

det med denne forordning endringer i beslutning 2007/533/JIS i flere faser. En rekke forbedringer av systemet bør få anvendelse umiddelbart etter at denne forordning er trådt i kraft, mens andre bør få anvendelse enten ett eller to år etter at den har trådt i kraft. Denne forordning bør få anvendelse i alle deler innen tre år etter at den har trådt i kraft. For å unngå at anvendelsen forsinkes, bør den trinnvise gjennomføring av denne forordning overvåkes nøye.

- (84) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006³², beslutning 2007/533/JIS og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU³³ bør oppheves med virkning fra den dato denne forordning får anvendelse i sin helhet.
- (85) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001³⁴ og har avgitt uttalelse 3. mai 2017 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Generelt formål med SIS

Formålet med SIS skal være å sikre, ved hjelp av informasjon formidlet via dette systemet, et høyt sikkerhetsnivå innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen, herunder opprettholde den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivareta sikkerheten på medlemsstatenes territorium, og sikre anvendelse av bestemmelsene i tredje del avdeling IV kapittel 4 og 5 i TEUV om fri bevegelighet for personer på deres territorium.

Artikkel 2

Formål

1. I denne forordning fastsettes vilkår og prosedyrer for registrering og behandling i SIS av

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 av 20. desember 2006 om tilgang til annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) for tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for utstedelse av registreringsbevis for kjøretøyer (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 1).

³³ Kommisjonsbeslutning 2010/261/EU av 4. mai 2010 om sikkerhetsplanen for det sentrale SIS II og kommunikasjonsinfrastrukturen (EUT L 112 av 5.5.2010, s. 31).

³⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

meldinger om personer og gjenstander og for utveksling av supplerende og utfyllende opplysninger med sikte på politi- og rettssamarbeid i straffesaker.

2. I denne forordning fastsettes også bestemmelser om den tekniske strukturen for SIS, om ansvarsområdene til medlemsstatene og Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), om behandling av opplysninger, om berørte personers rettigheter og om erstatningsansvar.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «melding» et sett opplysninger som registreres i SIS, og som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å identifisere en person eller en gjenstand med sikte på å iverksette særlige tiltak,
2. «supplerende opplysninger» opplysninger som ikke inngår som del av meldingsopplysningene som er lagret i SIS, men som er knyttet til meldinger i SIS, og som skal utveksles via SIRENE-kontorene
 - a) for at medlemsstatene skal kunne konsultere eller underrette hverandre i forbindelse med at de registrerer en melding,
 - b) for at egnede tiltak skal kunne iverksettes ved et treff,
 - c) når nødvendige tiltak ikke kan iverksettes,
 - d) når det er snakk om kvaliteten på opplysningene i SIS,
 - e) når det er snakk om meldingenes forenlighet og prioritering,
 - f) når det er snakk om tilgangsrettigheter,
3. «utfyllende opplysninger» opplysninger som er lagret i SIS, og som er knyttet til meldinger i SIS og som umiddelbart skal gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter når en person det er registrert opplysninger om i SIS, blir lokalisert som resultat av søk i SIS,
4. «personopplysninger» personopplysninger som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679,
5. «behandling av personopplysninger» enhver operasjon eller rekke av operasjoner som gjøres med personopplysninger eller sett med personopplysninger, enten automatisert eller ikke, f.eks. innhenting, registrering, logging, organisering, strukturering, lagring, tilpasning eller endring, gjenfinning, konsultasjon, bruk, utlevering ved overføring, spredning eller alle andre former for tilgjengeliggjøring, sammenstilling eller samkjøring, begrensnig, sletting eller tilintetgjøring,
6. «mulig samsvar» forekomsten av følgende trinn:
 - a) en sluttbruker har foretatt et søk i SIS,
 - b) dette søket har vist at en annen medlemsstat har registrert en melding i SIS, og
 - c) opplysninger om meldingen i SIS samsvarer med søkeopplysningene,
7. «treff» ethvert mulig samsvar som oppfyller følgende kriterier:
 - a) det er blitt bekreftet av
 - i) sluttbrukeren, eller
 - ii) vedkommende myndighet i samsvar med nasjonale prosedyrer, dersom det aktuelle samsvaret var basert på sammenligning av biometriske opplysninger,
 - og
 - b) det anmodes om ytterligere tiltak,
8. «flagg» et merke som suspenderer en meldings gyldighet på nasjonalt nivå, og som kan settes på meldinger med henblikk på pågrep, meldinger om savnede og sårbare personer og meldinger med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll og målrettet kontroll,
9. «innmeldende medlemsstat» medlemsstaten som har registrert meldingen i SIS,
10. «utførende medlemsstat» medlemsstaten som iverksetter eller har iverksatt nødvendige tiltak etter et treff,
11. «sluttbruker» en ansatt hos en vedkommende myndighet som er autorisert for å søke direkte i CS-SIS, N.SIS eller en teknisk kopi,
12. «biometriske opplysninger» personopplysninger som stammer fra en særskilt teknisk behandling knyttet til en fysisk persons fysiske eller fysiologiske egenskaper, og som muliggjør eller bekrefter en entydig identifisering av nevnte fysiske person, f.eks. fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrykksopplysninger og DNA-profil,
13. «fingeravtrykksopplysninger» opplysninger om fingeravtrykk og håndflateavtrykk som på grunn av sin unike art og referansepunktene i dem gjør det mulig å foreta nøyaktige og entydige sammenligninger for å fastslå en persons identitet,
14. «ansiktsbilde» digitale bilder av ansiktet med tilstrekkelig bildeoppløsning og kvalitet til at de kan brukes til automatisk biometrisk sammenligning,

15. «DNA-profil» en bokstav- eller nummerkode som representerer et sett med identifikasjonsopplysninger i den ikke-kodende delen av en analysert DNA-prøve fra menneske, dvs. den særlige molekylstruktur på de forskjellige DNA-loci,
16. «terrorhandlinger» straffbare forhold i henhold til nasjonal rett nevnt i artikkel 3–14 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541³⁵, eller tilsvarende et av disse straffbare forhold for medlemsstater som ikke er bundet av nevnte direktiv,
17. «trussel mot folkehelsen» en trussel mot folkehelsen som definert i artikkel 2 nr. 21 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399³⁶.

Artikkel 4

Teknisk struktur og drift av SIS

1. SIS skal bestå av følgende deler:
 - a) et sentralt system (det sentrale SIS) bestående av
 - i) en teknisk støttefunksjon («CS-SIS») som inneholder en database, («SIS-databasen»), herunder en reserve for CS-SIS,
 - ii) et ensartet nasjonalt grensesnitt («NIS-SIS»),
 - b) et nasjonalt system (N.SIS) i hver av medlemsstatene, bestående av de nasjonale datasystemene som kommuniserer med det sentrale SIS, herunder minst én nasjonal eller felles reserve for N.SIS, og
 - c) en kommunikasjonsinfrastruktur mellom CS-SIS, en reserve for CS-SIS og NIS-SIS («kommunikasjonsinfrastrukturen») med et kryptert virtuelt nettverk for SIS-opplysninger og utveksling av opplysninger mellom SIRENE-kontorene omhandlet i artikkel 7 nr. 2.

Et N.SIS som nevnt i bokstav b) kan inneholde en datafil («nasjonal kopi») som inneholder en fullstendig eller delvis kopi av SIS-databasen. To eller flere medlemsstater kan i et av sine N.SIS opprette en felles kopi som disse medlemsstatene kan bruke sammen. En slik

felles kopi skal anses som hver av disse medlemsstatenes nasjonale kopi.

En felles reserve for N.SIS som nevnt i bokstav b) kan brukes sammen av to eller flere medlemsstater. I slike tilfeller skal den felles reserven for N.SIS anses som hver av disse medlemsstatenes reserve for N.SIS. N.SIS og dets reserve kan brukes samtidig for å sikre uavbrutt tilgang for sluttbrukerne.

Medlemsstater som har til hensikt å opprette en felles kopi eller felles reserve for N.SIS som skal brukes sammen, skal enes om sine respektive ansvarsområder skriftlig. De skal underrette Kommisjonen om denne ordningen.

Kommunikasjonsinfrastrukturen skal støtte og bidra til å sikre uavbrutt tilgang til SIS. Den skal omfatte redundante og atskilte søkeveier for forbindelsene mellom CS-SIS og reserven for CS-SIS og skal også omfatte redundante og atskilte søkeveier for forbindelsene mellom hvert nasjonalt SIS-nettilgangspunkt og CS-SIS og reserven for CS-SIS.

2. Medlemsstatene skal registrere, oppdatere, slette og søke i SIS-opplysninger via sitt eget N.SIS. Medlemsstater som bruker en delvis eller fullstendig nasjonal kopi eller en delvis eller fullstendig felles kopi, skal gjøre denne kopien tilgjengelig for automatiserte søk på territoriet til hver av disse medlemsstatene. Den delvise nasjonale eller felles kopien skal inneholde minst opplysningene angitt i artikkel 20 nr. 3 bokstav a)–v). Det skal ikke være mulig å søke i datafilene i andre medlemsstaters N.SIS, unntatt ved felles kopier.
3. CS-SIS skal brukes til teknisk tilsyn og forvaltning og ha en reserve for CS-SIS, som skal kunne sikre alle funksjoner i CS-SIS-hovedsystemet dersom systemet skulle svikte. CS-SIS og reserven for CS-SIS skal plasseres i eu-LISAs to tekniske anlegg.
4. eu-LISA skal gjennomføre tekniske løsninger for å styrke den uavbrutte tilgangen til SIS enten via samtidig drift av CS-SIS og reserven for CS-SIS, forutsatt at reserven for CS-SIS fortsatt kan sikre driften av SIS dersom CS-SIS skulle svikte, eller via duplisering av systemet eller dets komponenter. Uten hensyn til saksbehandlingskravene fastsatt i artikkel 10 i forordning (EU) 2018/1726 skal eu-LISA senest 28. desember 2019 foreta en undersøkelse av mulige tekniske løsninger, som inneholder en uavhengig konsekvensvurdering og en nytte- og kostnadsanalyse.

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av rådsrammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsbeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

³⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (Schengen-grenseregulering) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

5. Om nødvendig kan eu-LISA i unntakstilfeller midlertidig utvikle en ytterligere kopi av SIS-databasen.
6. CS-SIS skal levere tjenester som er nødvendige for å registrere og behandle opplysninger i SIS, herunder søke i SIS-databasen. For medlemsstater som bruker en nasjonal eller felles kopi, skal CS-SIS
 - a) sørge for direktekoblede oppdateringer for de nasjonale kopiene,
 - b) sikre synkronisering og samsvar mellom de nasjonale kopiene og SIS-databasen, og
 - c) utføre initialisering og gjenoppretting av nasjonale kopier.
7. CS-SIS skal sørge for uavbrutt tilgang.

Artikkel 5

Kostnader

1. Kostnadene ved drift, vedlikehold og videreutvikling av det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen skal dekkes over Unionsens alminnelige budsjett. Disse kostnadene skal omfatte arbeid i forbindelse med CS-SIS for å sikre levering av tjenestene omhandlet i artikkel 4 nr. 6.
2. Kostnadene ved opprettelse, drift, vedlikehold og videreutvikling av de enkelte N.SIS skal dekkes av vedkommende medlemsstat.

Kapittel II

Medlemsstatenes ansvar

Artikkel 6

Nasjonale systemer

Hver medlemsstat skal ha ansvaret for å opprette, drifte, vedlikeholde og videreutvikle sitt eget N.SIS og knytte det til NI-SIS.

Hver medlemsstat skal ha ansvaret for å sikre uavbrutt tilgang til SIS-opplysninger for sluttbrukerne.

Hver medlemsstat skal overføre sine meldinger via sitt eget N.SIS.

Artikkel 7

N.SIS- kontoret og SIRENE-kontoret

1. Hver medlemsstat skal utpeke en myndighet (N.SIS-kontoret) som skal ha det sentrale ansvaret for sitt eget N.SIS.

Denne myndigheten skal ha ansvaret for at N.SIS fungerer sikkert og effektivt, sikre vedkommende myndigheter tilgang til SIS og iverksette nødvendige tiltak for å sikre at

denne forordning overholdes. Myndigheten skal ha ansvaret for å sikre at alle funksjoner i SIS på hensiktsmessig måte gjøres tilgjengelige for sluttbrukerne.

2. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet (SIRENE-kontoret) som skal være i drift 24 timer i døgnet 7 dager i uken, og som skal sikre utveksling av og tilgang til alle supplerende opplysninger i samsvar med SIRENE-håndboken. Hvert SIRENE-kontor skal være eneste kontaktpunkt for sin medlemsstat for utveksling av supplerende opplysninger relatert til meldinger og for å gjøre det lettere å iverksette tiltak det anmodes om når det er registrert meldinger om personer eller gjenstander i SIS, og disse personene eller gjenstandene lokaliseres etter et treff.

Hvert SIRENE-kontor skal i samsvar med nasjonal rett ha enkel, direkte eller indirekte tilgang til alle relevante nasjonale opplysninger, herunder nasjonale registre og alle opplysninger om sin medlemsstats egne meldinger, og til ekspertrådgivning for å kunne bistå ved anmodninger om supplerende opplysninger raskt og innen fristene fastsatt i artikkel 8.

SIRENE-kontorene skal samordne kontrollen av kvaliteten på opplysningene som registreres i SIS. For disse formål skal de ha tilgang til opplysningene som behandles i SIS.

3. Medlemsstatene skal gi eu-LISA opplysninger om sitt N.SIS-kontor og sitt SIRENE-kontor. eu-LISA skal offentliggjøre en liste over N.SIS-kontorene og SIRENE-kontorene sammen med listen nevnt i artikkel 56 nr. 7.

Artikkel 8

Utteksling av supplerende opplysninger

1. Supplerende opplysninger skal utveksles i samsvar med SIRENE-håndboken via kommunikasjonsinfrastrukturen. Medlemsstatene skal sørge for nødvendige tekniske og menneskelige ressurser for å sikre uavbrutt tilgang til og rask og effektiv utveksling av supplerende opplysninger. Dersom kommunikasjonsinfrastrukturen ikke er tilgjengelig, skal medlemsstatene bruke annen tilstrekkelig sikker teknikk til utveksling av supplerende opplysninger. En liste over tilstrekkelig sikker teknikk skal fastsettes i SIRENE-håndboken.
2. Supplerende opplysninger skal brukes bare for det formål de ble overført for i samsvar med artikkel 64, med mindre det er innhentet forutgående samtykke til annen bruk fra den innmeldende medlemsstaten.

3. SIRENE-kontorene skal utføre sine oppgaver raskt og effektivt, særlig ved å svare på en anmodning om supplerende opplysninger så snart som mulig og senest 12 timer etter at anmodningen er mottatt. Ved meldinger om terrorhandlinger, meldinger om personer som er etterlyst med henblikk på pågripelse og overlevering eller utlevering, og meldinger om barn som nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav c), skal SIRENE-kontorene handle umiddelbart.

Anmodninger om supplerende opplysninger med høyest prioritet skal merkes med påskriften «URGENT» i SIRENE-skjemaene og en begrunnelse for hvorfor saken haster.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for SIRENE-kontorenes oppgaver i henhold til denne forordning og utveksling av supplerende opplysninger i form av en håndbok med tittelen «SIRENE-håndboken». Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 9

Teknisk og funksjonelt samsvar

- For å sikre rask og effektiv overføring av opplysninger skal hver medlemsstat, ved opprettelsen av sitt eget N.SIS, overholde felles standarder, protokoller og tekniske prosedyrer som er fastsatt for å sikre kompatibilitet mellom N.SIS og det sentrale SIS.
- Dersom en medlemsstat bruker en nasjonal kopi, skal den ved hjelp av tjenestene fra CS-SIS og gjennom de automatiske oppdateringene omhandlet i artikkel 4 nr. 6 sikre at opplysninger lagret i den nasjonale kopien, er identiske og i samsvar med opplysningene i SIS-databasen, og at søk i den nasjonale kopien gir samme resultater som søk i SIS-databasen.
- Sluttbrukerne skal motta nødvendige opplysninger for å utføre sine oppgaver, særlig og ved behov alle tilgjengelige opplysninger som gjør det mulig å identifisere den registrerte og iverksette tiltak det anmodes om.
- Medlemsstatene og eu-LISA skal foreta regelmessige tester for å kontrollere de nasjonale kopiens tekniske samsvar nevnt i nr. 2. Det skal tas hensyn til disse testene som ledd i mekanismen opprettet ved rådsforordning (EU) nr. 1053/2013³⁷.
- Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle felles standar-

der, protokoller og tekniske prosedyrer i henhold til nr. 1 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 10

Sikkerhet – medlemsstatene

- Hver medlemsstat skal i forbindelse med sitt eget N.SIS iverksette nødvendige tiltak, herunder utarbeide en sikkerhetsplan, en plan for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeplan, for
 - fysisk å beskytte opplysninger, herunder utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
 - å hindre at uautoriserte personer får adgang til datainstallasjoner som brukes til behandling av personopplysninger (adgangskontroll),
 - å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller fjerning av datamedier (kontroll av datamedier),
 - å hindre uautorisert registrering av opplysninger, og uautorisert innsyn i, endring eller sletting av lagrede personopplysninger (lagringskontroll),
 - å hindre at uautoriserte personer bruker systemer for automatisert behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr (brukerkontroll),
 - å hindre uautorisert behandling av opplysninger i SIS, og uautorisert endring eller sletting av opplysninger behandlet i SIS (kontroll med registrering av opplysninger),
 - å sikre at personer som er autorisert for å bruke et automatisert system for behandling av opplysninger får tilgang bare til opplysninger som er omfattet av autorisasjonen og bare ved hjelp av individuelle og unike brukeridentifikatorer og fortrolige tilgangsmetoder (tilgangskontroll),
 - å sikre at alle myndigheter med tilgangsrett til SIS eller til datainstallasjonene oppretter profiler som beskriver funksjoner og ansvarsområder for personer som er autori-

³⁷ Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en vurderings- og overvåkingsmekanisme for kontroll av anvendelsen av Schengen-regelverket og om oppheving av styringskomiteens avgjørelse av 16. september 1998 om nedsettelse av en fast komité for vurdering og gjennomføring av Schengen-regelverket (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

sert for tilgang, registrering, oppdatering, sletting og søk i opplysninger og på anmodning uten opphold gjøre disse profilene tilgjengelige for tilsynsmyndighetene omhandlet i artikkel 69 nr. 1 (personalprofiler),

- i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til ved bruk av dataoverføringsutstyr (kommunikasjonskontroll),
 - j) å sikre at det i etterkant er mulig å kontrollere og fastslå hvilke personopplysninger som er registrert i automatiserte systemer for behandling av opplysninger, og når, av hvem og for hvilket formål (registreringskontroll),
 - k) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller sletting av personopplysninger under overføring av personopplysninger eller transport av datamedier, særlig ved hjelp av hensiktsmessige krypteringsteknikker (transportkontroll),
 - l) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes (egenrevisjon),
 - m) å sikre at de installerte systemene ved avbrudd kan gjenopprettes til normal drift (gjenoppretting), og
 - n) å sikre at SIS fungerer som det skal, at feil rapporteres (pålitelighet), og at personopplysninger lagret i SIS ikke kan bli ødelagt som følge av systemsvikt (integritet).
2. Medlemsstatene skal med hensyn til sikkerhet ved behandling og utveksling av supplerende opplysninger iverksette tiltak tilsvarende tiltakene nevnt i nr. 1, herunder sikre SIRENE-kontorenes lokaler.
 3. Medlemsstatene skal med hensyn til sikkerhet ved behandling av SIS-opplysninger foretatt av myndighetene nevnt i artikkel 44 iverksette tiltak tilsvarende tiltakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel.
 4. Tiltakene beskrevet i nr. 1, 2 og 3 kan være ledd i en alminnelig sikkerhetsstrategi og -plan på nasjonalt plan som omfatter flere IT-systemer. I slike tilfeller skal kravene i denne artikkel og deres anvendelse på SIS tydelig framgå av og sikres med denne planen.

Artikkel 11

Fortrolighet – medlemsstatene

1. Hver medlemsstat skal i samsvar med nasjonal rett anvende egne regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt på alle personer og organer som arbeider med SIS-opplysninger og supplerende opplysninger. Denne plikten skal også gjelde etter at disse personene har sluttet i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller organets virksomhet er avsluttet.
2. Dersom en medlemsstat samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS-relaterte oppgaver, skal den nøye overvåke leverandørens virksomhet for å sikre at alle bestemmelser i denne forordning overholdes, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
3. Driftsforvaltningen av N.SIS eller av eventuelle tekniske kopier skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.

Artikkel 12

Føring av logger på nasjonalt plan

1. Medlemsstater skal sikre at enhver tilgang til og utveksling av personopplysninger i CS-SIS loggføres i N.SIS for å kontrollere om søket var lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll, sikre at N.SIS fungerer tilfredsstillende, og sikre opplysningenes integritet og sikkerhet. Dette kravet gjelder ikke de automatiske prosessene nevnt i artikkel 4 nr. 6 bokstav a), b) og c).
2. Loggene skal særlig vise meldingshistorikk, dato og klokkeslett for behandlingen av opplysninger, hvilke opplysninger som er brukt til søket, en henvisning til behandlede opplysninger og de individuelle og unike brukeridentifikatorer både for vedkommende myndighet og personen som behandlet opplysningene.
3. Dersom et søk utføres med fingeravtrykksopplysninger eller ansiktsbilder i samsvar med artikkel 43, skal loggene som unntak fra nr. 2 i denne artikkel vise hvilken type opplysninger som er brukt til søket i stedet for de faktiske opplysningene.
4. Loggene skal brukes bare for formålet i nr. 1 og skal slettes tre år etter at de er opprettet. Logger som inneholder meldingshistorikk, skal slettes tre år etter at meldingene er slettet.

5. Logger kan lagres lenger enn periodene nevnt i nr. 4 dersom de trengs til overvåkingsprosedyrer som allerede pågår.
6. Nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for å kontrollere om søk er lovlige, overvåke at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll, sikre at N.SIS fungerer tilfredsstillende, og ivareta opplysningenes integritet og sikkerhet, skal innenfor rammen av sine fullmakter på anmodning ha tilgang til loggene for å kunne utføre sine plikter.
7. Dersom medlemsstatene i samsvar med nasjonal rett utfører automatiserte skannede søk av motorkjøretøys kjennemerker ved hjelp av systemer for automatisk gjenkjenning av kjennemerker, skal de føre en logg over søket i samsvar med nasjonal rett. Om nødvendig kan det utføres et fullstendig søk i SIS for å kontrollere om det er oppnådd et treff. Nr. 1–6 skal gjelde alle fullstendige søk.
8. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette innholdet i loggen nevnt i nr. 7 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 13

Egenkontroll

Medlemsstatene skal sikre at enhver myndighet som har tilgangsrett til SIS-opplysninger, iverksetter nødvendige tiltak for å overholde denne forordning og ved behov samarbeide med tilsynsmyndigheten.

Artikkel 14

Opplæring av personale

1. Personale hos myndigheter med tilgangsrett til SIS skal, før de får autorisasjon til å behandle opplysninger som er lagret i SIS, og regelmessig etter at det er gitt tilgang til SIS-opplysninger, få egnet opplæring i informasjonssikkerhet, grunnleggende rettigheter, herunder personvern, og reglene og prosedyrene for behandling av opplysninger i SIRENE-håndboken. Personalet skal informeres om relevante bestemmelser om straffbare forhold og sanksjoner, herunder de som er fastsatt i artikkel 73.
2. Medlemsstatene skal ha et nasjonalt opplæringsprogram for SIS som skal omfatte opplæ-

ring for både sluttbrukere og SIRENE-kontorenes personale.

Opplæringsprogrammet kan være en del av et generelt opplæringsprogram på nasjonalt plan som omfatter opplæring på andre relevante områder.

3. Felles opplæring skal organiseres på unionsplan minst én gang i året for å styrke samarbeidet mellom SIRENE-kontorene.

Kapittel III

eu-LISAs ansvar

Artikkel 15

Driftsforvaltning

1. eu-LISA skal ha ansvaret for driftsforvaltningen av det sentrale SIS. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene sikre at beste tilgjengelige teknologi i henhold til en nytte- og kostnadsanalyse alltid brukes for det sentrale SIS.
2. eu-LISA skal også ha ansvaret for følgende oppgaver i forbindelse med kommunikasjonsinfrastrukturen:
 - a) tilsyn,
 - b) sikkerhet,
 - c) samordning av forbindelsene mellom medlemsstatene og leverandøren,
 - d) oppgaver i forbindelse med gjennomføring av budsjettet,
 - e) anskaffelse og fornying, og
 - f) kontraktsmessige forhold.
3. eu-LISA skal også ha ansvaret for følgende oppgaver i forbindelse med SIRENE-kontorene og kommunikasjonen mellom SIRENE-kontorene:
 - a) samordning, forvaltning av og støtte til testvirksomhet,
 - b) vedlikehold og oppdatering av tekniske spesifikasjoner for utveksling av supplerende opplysninger mellom SIRENE-kontorene og kommunikasjonsinfrastrukturen, og
 - c) håndtering av innvirkningen av tekniske endringer som påvirker både SIS og utveksling av supplerende opplysninger mellom SIRENE-kontorene.
4. eu-LISA skal utvikle og vedlikeholde en mekanisme og prosedyrer for kvalitetskontroller av opplysningene i CS-SIS. Det skal regelmessig framlegge rapporter for medlemsstatene i denne forbindelse.

eu-LISA skal regelmessig framlegge en rapport for Kommisjonen om problemer som har oppstått, og medlemsstater som er berørt.

Kommisjonen skal regelmessig framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om problemer som har oppstått med opplysningenes kvalitet.

5. eu-LISA skal også utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i teknisk bruk av SIS og tiltak for å forbedre kvaliteten på SIS-opplysningene.
6. Driftsforvaltningen av det sentrale SIS skal omfatte alle nødvendige oppgaver for at det sentrale SIS skal kunne fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken i henhold til denne forordning, særlig vedlikeholdsarbeid og tekniske forbedringer som er nødvendige for at systemet skal kunne fungere effektivt. Disse oppgavene skal også omfatte samordning, forvaltning og støtte til testvirksomhet for det sentrale SIS og N.SIS som sikrer at det sentrale SIS og N.SIS fungerer i samsvar med kravene til teknisk og funksjonelt samsvar fastsatt i artikkel 9.
7. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette tekniske krav til kommunikasjonsinfrastrukturen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 16

Sikkerhet – eu-LISA

1. eu-LISA skal iverksette nødvendige tiltak, herunder utarbeide en sikkerhetsplan, en plan for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeplan for det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen, for
 - a) fysisk å beskytte opplysninger, herunder utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
 - b) å hindre at uautoriserte personer får adgang til datainstallasjoner som brukes til behandling av personopplysninger (adgangskontroll),
 - c) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller fjerning av datamedier (kontroll av datamedier),
 - d) å hindre uautorisert registrering av opplysninger, og uautorisert innsyn i, endring eller sletting av lagrede personopplysninger (lagringskontroll),

- e) å hindre at uautoriserte personer bruker systemer for automatisert behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr (brukerkontroll),
 - f) å hindre uautorisert behandling av opplysninger i SIS, og uautorisert endring eller sletting opplysninger behandlet i SIS (kontroll med registrering av opplysninger),
 - g) å sikre at personer som er autorisert for å bruke et automatisert system for behandling av opplysninger får tilgang bare til opplysninger omfattet av autorisasjonen og bare ved hjelp av individuelle og unike brukeridentifikatorer og fortrolige tilgangsmetoder (tilgangskontroll),
 - h) å opprette profiler som beskriver funksjoner og ansvarsområder for personer som er autorisert for tilgang til opplysningene eller datainstallasjonene og på anmodning og uten opphold gi EUs datatilsyn tilgang til disse profilene (personalprofiler),
 - i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til ved bruk av dataoverføringsutstyr (kommunikasjonskontroll),
 - j) å sikre at det i etterkant er mulig å kontrollere og fastslå hvilke personopplysninger som er registrert i automatiserte systemer for behandling av opplysninger, og når, og av hvem (registreringskontroll),
 - k) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller sletting av personopplysninger under overføring av personopplysninger eller transport av datamedier, særlig ved hjelp av hensiktsmessige krypteringsteknikker (transportkontroll),
 - l) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes (egenrevisjon),
 - m) å sikre at de installerte systemene ved driftsavbrudd kan gjenopprettes til normal drift (gjenoppretting),
 - n) å sikre at SIS fungerer som det skal, at feil rapporteres (pålitelighet), og at personopplysninger lagret i SIS ikke kan ødelegges ved hjelp av systemsvikt (integritet), og
 - o) å sikre at dets tekniske anlegg er sikre.
2. eu-LISA skal iverksette tiltak tilsvarende tiltakene i nr. 1 med hensyn til sikkerheten ved behandling og utveksling av supplerende opplysninger via kommunikasjonsinfrastrukturen.

*Artikkel 17***Fortrolighet – eu-LISA**

1. Uten at det berører artikkel 17 i personalvedtektene skal eu-LISA anvende hensiktsmessige regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt som kan sammenlignes med det som er fastsatt i artikkel 11 i denne forordning, på alt personale som arbeider med SIS-opplysninger. Denne plikten skal også gjelde etter at disse personene har sluttet i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller deres virksomhet er avsluttet.
2. eu-LISA skal iverksette tiltak tilsvarende tiltakene i nr. 1 med hensyn til fortrolighet ved utveksling av supplerende opplysninger via kommunikasjonsinfrastrukturen.
3. Dersom eu-LISA samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS-relaterte oppgaver, skal det nøye overvåke leverandørens virksomhet for å sikre at alle bestemmelser i denne forordning overholdes, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
4. Driftsforvaltningen av CS-SIS skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.

*Artikkel 18***Føring av logger på sentralt plan**

1. eu-LISA skal sikre at enhver tilgang til og utveksling av personopplysninger i CS-SIS loggføres for formålene angitt i artikkel 12 nr. 1.
2. Loggene skal særlig vise meldingshistorikk, dato og klokkeslett for behandlingen av opplysninger, hvilke opplysninger som er brukt til søket, en henvisning til behandlede opplysninger og de individuelle og unike brukeridentifikatorer for vedkommende myndighet som behandlet opplysningene.
3. Dersom et søk utføres med fingeravtrykksopplysninger eller ansiktsbilder i samsvar med artikkel 43, skal loggene som unntak fra nr. 2 i denne artikkel vise hvilken type opplysninger som er brukt til søket i stedet for de faktiske opplysningene.
4. Loggene skal brukes bare for formålene i nr. 1 og skal slettes tre år etter at de er opprettet. Logger som inneholder meldingshistorikk, skal slettes tre år etter at meldingene er slettet.

5. Logger kan lagres lenger enn periodene nevnt i nr. 4 dersom de trengs til overvåkingsprosedyrer som allerede pågår.
6. For å utføre egenkontroll, sikre at CS-SIS fungerer tilfredsstillende, og ivareta opplysningenes integritet og sikkerhet, skal eu-LISA ha tilgang til loggene innenfor rammene av sine fullmakter.

EUs datatilsyn skal på anmodning ha tilgang til disse loggene innenfor rammene av sine fullmakter og for å utføre sine oppgaver.

*Kapittel IV***Informasjon til offentligheten***Artikkel 19***SIS-informasjonskampanjer**

Når denne forordning begynner å komme til anvendelse, skal Kommisjonen i samarbeid med tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn gjennomføre en kampanje for å underrette offentligheten om formålene med SIS, hvilke opplysninger som lagres i SIS, hvilke myndigheter som har tilgang til SIS, og de registrertes rettigheter. Kommisjonen skal regelmessig gjenta slike kampanjer i samarbeid med tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn. Kommisjonen skal drive et nettsted som er tilgjengelig for offentligheten og inneholder all relevant informasjon om SIS. Medlemsstatene skal, i samarbeid med sine tilsynsmyndigheter, utarbeide og gjennomføre nødvendige strategier for å gi sine borgere og beboere generell informasjon om SIS.

*Kapittel V***Kategorier opplysninger og flagging***Artikkel 20***Kategorier opplysninger**

1. Uten at det berører artikkel 8 nr. 1 eller bestemmelsene i denne forordning om lagring av utfyllende opplysninger, skal SIS inneholde bare de kategorier opplysninger som meldes inn av hver enkelt medlemsstat, og som kreves for formålene i artikkel 26, 32, 34, 36, 38 og 40.
2. Opplysningene deles inn i følgende kategorier:
 - a) opplysninger om personer det er registrert en melding om,
 - b) opplysninger om gjenstander omhandlet i artikkel 26, 32, 34, 36 og 38.
3. En melding i SIS som inneholder opplysninger om personer, skal bare inneholde følgende:

- a) etternavn,
 - b) fornavn,
 - c) navn ved fødsel,
 - d) tidligere brukte navn og aliasnavn,
 - e) særlige objektive fysiske kjennetegn av uforanderlig art,
 - f) fødested,
 - g) fødselsdato,
 - h) kjønn,
 - i) samtlige nasjonaliteter,
 - j) om den berørte personen
 - i) er bevæpnet,
 - ii) er voldelig,
 - iii) har unndratt seg eller rømt,
 - iv) er suicidal,
 - v) utgjør en trussel mot folkehelsen, eller
 - vi) er involvert i en aktivitet nevnt i artikkel 3–14 i direktiv (EU) 2017/541,
 - k) begrunnelse for meldingen,
 - l) myndigheten som har opprettet meldingen,
 - m) henvisning til beslutningen som ligger til grunn for meldingen,
 - n) tiltak som skal iverksettes ved et treff,
 - o) koblinger til andre meldinger i samsvar med artikkel 63,
 - p) typen straffbart forhold,
 - q) personens registreringsnummer i et nasjonalt register,
 - r) for meldinger nevnt i artikkel 32 nr. 1, kategorisering av sakstype,
 - s) arten av personens identitetsdokumenter,
 - t) landet som har utstedt personens identitetsdokumenter,
 - u) nummer/numre på personens identitetsdokumenter,
 - v) dato for utstedelse av personens identitetsdokumenter,
 - w) fotografier og ansiktsbilder,
 - x) i samsvar med artikkel 42 nr. 3, relevante DNA-profiler,
 - y) fingeravtrykksopplysninger,
 - z) en kopi av identitetsdokumentene, om mulig i farger.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel samt felles standarder nevnt i nr. 5 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.
 5. De tekniske reglene skal være de samme for søk i CS-SIS, i nasjonale eller felles kopier og i

tekniske kopier i henhold til artikkel 56 nr. 2. De skal bygge på felles standarder.

Artikkel 21

Forholdsmessighet

1. Før medlemsstatene registrerer en melding, og når de forlenger en meldings gyldighetsperiode, skal de fastslå om saken er adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS.
2. Dersom en person eller gjenstand er etterlyst i henhold til en melding som er knyttet til en terrorhandling, skal saken anses for å være adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS. Av hensyn til den offentlige eller nasjonale sikkerhet kan medlemsstatene unntaksvis unnlate å registrere en melding når det er sannsynlig at den vil hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer.

Artikkel 22

Krav til registrering av en melding

1. Nødvendige minsteopplysninger for å registrere en melding i SIS er opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 3 bokstav a), g), k) og n), unntatt i situasjonene nevnt i artikkel 40. De andre opplysningene omhandlet i nevnte nummer skal også registreres i SIS, dersom de er tilgjengelige.
2. Opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 3 bokstav e) i denne forordning skal registreres bare når dette er strengt nødvendig for å identifisere den berørte personen. Når slike opplysninger registreres, skal medlemsstatene sikre at artikkel 10 i direktiv (EU) 2016/680 overholdes.

Artikkel 23

Forenlighet mellom meldinger

1. Før en melding registreres, skal medlemsstaten kontrollere om det allerede finnes en melding i SIS om den aktuelle personen eller gjenstanden. For å kontrollere om personen allerede er registrert, skal det også foretas en sammenligning med fingeravtrykksopplysninger, dersom slike opplysninger er tilgjengelige.
2. Det skal registreres bare én melding i SIS per person eller per gjenstand per medlemsstat. Dersom det er nødvendig, kan nye meldinger

om samme person eller gjenstand registreres av andre medlemsstater i samsvar med nr. 3.

3. Når det allerede finnes en melding i SIS om en bestemt person eller gjenstand, skal medlemsstaten som ønsker å registrere en ny melding, kontrollere at meldingene er forenlige. Dersom de er forenlige, kan medlemsstaten registrere den nye meldingen. Dersom meldingene er uforenlige, skal de berørte medlemsstatenes SIRENE-kontorer konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger for å komme til enighet. Reglene for forenlighet mellom meldinger skal fastsettes i SIRENE-håndboken. Reglene for forenlighet kan fravikes etter konsultasjon mellom medlemsstatene dersom viktige nasjonale interesser står på spill.
4. Ved treff på flere meldinger om samme person eller gjenstand skal den utførende medlemsstaten overholde prioriteringsrekkefølgen for meldinger i henhold til SIRENE-håndboken.

Dersom en person er gjenstand for flere meldinger registrert av forskjellige medlemsstater, skal det prioriteres å gjennomføre meldinger med henblikk på pågrepelse som er registrert i samsvar med artikkel 26, med forbehold for artikkel 25.

Artikkel 24

Generelle bestemmelser om flagging

1. Dersom en medlemsstat finner at iverksettelse av en melding som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32 eller 36 er i strid med dens nasjonale rett, internasjonale forpliktelser eller vesentlige nasjonale interesser, kan den kreve at meldingen flagges slik at tiltak som skal iverksettes på grunnlag av meldingen, ikke blir iverksatt på dens territorium. Flagget skal legges til av SIRENE-kontoret i den innmeldende medlemsstaten.
2. For at medlemsstaten skal kunne kreve flagging av en melding registrert i samsvar med artikkel 26, skal alle medlemsstater ved utveksling av supplerende opplysninger automatisk underrettes om enhver ny melding i denne kategorien.
3. Dersom en innmeldende medlemsstat i særlig hastende og alvorlige tilfeller anmoder om at tiltaket blir iverksatt, skal den utførende medlemsstaten undersøke om den kan tillate at flaggingen av meldingen som er gjort på dens anmodning, fjernes. Dersom den fullbyrdende medlemsstaten kan gjøre det, skal den

ta nødvendige skritt for å sikre at tiltaket umiddelbart kan iverksettes.

Artikkel 25

Flagging av meldinger med henblikk på pågrepelse og overlevering

1. Når rammebeslutning 2002/584/JIS anvendes, skal en medlemsstat anmode den innmeldende medlemsstaten om å flagge meldingen med henblikk på pågrepelse og overlevering slik at pågrepelse hindres, når vedkommende rettsmyndighet i henhold til nasjonal rett for gjennomføring av europeiske arrestordre har avslått å gjennomføre tiltaket fordi det foreligger grunnlag for ikke å gjennomføre det, og det kreves å flagge meldingen.

En medlemsstat kan også kreve at meldingen flagges dersom dens vedkommende rettsmyndighet løslater den registrerte personen under overleveringsprosessen.

2. På anmodning fra vedkommende rettsmyndighet i henhold til nasjonal rett, enten på grunnlag av en generell instruks eller i et særskilt tilfelle, kan imidlertid en medlemsstat også kreve at den innmeldende medlemsstaten flagger en melding med henblikk på pågrepelse og overlevering dersom det er innlysende at gjennomføring av den europeiske arrestordren må avslås.

Kapittel VI

Meldinger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og overlevering eller utlevering

Artikkel 26

Formål og vilkår for registrering av meldinger

1. Meldinger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrepelse og overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre eller med henblikk på pågrepelse og utlevering, skal registreres på anmodning fra rettsmyndighet i den innmeldende medlemsstaten.
2. Meldinger med henblikk på pågrepelse og overlevering skal også registreres på grunnlag av pågripelsesordre utstedt i henhold til avtaler som er inngått mellom Unionen og tredjestater på grunnlag av traktatene med henblikk på overlevering av personer på grunnlag av en pågripelsesordre som tillater oversendelse av slike pågripelsesordre via SIS.
3. Alle henvisninger i denne forordning til bestemmelser i rammebeslutning 2002/584/

JIS skal forstås slik at de også omfatter tilsvarende bestemmelser i avtalene som er inngått mellom Unionen og tredjestater på grunnlag av traktatene med henblikk på overlevering av personer på grunnlag av en pågripelsesordre som tillater oversending av slike pågripelsesordrer via SIS.

4. Ved en pågående aktivitet kan den innmeldende medlemsstaten midlertidig gjøre en eksisterende melding med henblikk på pågrep registrert i samsvar med denne artikkel utilgjengelig for søk for sluttbrukerne i medlemsstatene som deltar i aktiviteten. I slike tilfeller skal meldingen bare være tilgjengelig for SIRENE-kontorene. Medlemsstater skal bare gjøre en melding utilgjengelig dersom
 - a) aktivitetens formål ikke kan oppnås ved andre tiltak,
 - b) en forutgående tillatelse er gitt av vedkommende rettsmyndighet i den innmeldende medlemsstaten, og
 - c) alle medlemsstater som deltar i aktiviteten, er blitt underrettet ved utveksling av supplerende opplysninger.

Funksjonen omhandlet i første ledd skal brukes i høyst 48 timer. Dersom det er operativt nødvendig, kan den imidlertid forlenges med ytterligere perioder på 48 timer. Medlemsstater skal føre statistikk over antallet meldinger som denne funksjonen er blitt brukt i forbindelse med.
5. Dersom det foreligger tydelige holdepunkter for at gjenstander omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j) og k) kan knyttes til en person som er registrert i henhold til nr. 1 og 2 i denne artikkel, kan det registreres meldinger om disse gjenstandene for å lokalisere personen. I slike tilfeller skal meldingen om personen kobles sammen med meldingen om gjenstanden i samsvar med artikkel 63.
6. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige regler for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 5 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 27

Utfyllende opplysninger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrep og overlevering

1. Dersom en person er etterlyst med henblikk på pågrep og overlevering på grunnlag av en europeisk arrestordre, skal den innmeldende medlemsstaten registrere en kopi av den originale europeiske arrestordren i SIS.
En medlemsstat kan registrere kopier av mer enn én europeisk arrestordre i en melding med henblikk på pågrep og overlevering.
2. Den innmeldende medlemsstaten kan registrere en oversatt utgave av den europeiske arrestordren på ett eller flere av Unionens offisielle språk.

Artikkel 28

Supplerende opplysninger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrep og overlevering

Den innmeldende medlemsstaten for en melding med henblikk på pågrep og overlevering skal underrette de andre medlemsstatene ved utveksling av supplerende opplysninger om opplysningene nevnt i artikkel 8 nr. 1 i rammebeslutning 2002/584/JIS.

Artikkel 29

Supplerende opplysninger om personer som er etterlyst med henblikk på pågrep og utlevering

1. Den innmeldende medlemsstaten for en melding med henblikk på pågrep og utlevering skal meddele de andre medlemsstatene følgende opplysninger ved utveksling av supplerende opplysninger:
 - a) hvilken myndighet som har utstedt anmodningen om pågrep,
 - b) om det foreligger en pågripelsesordre eller et dokument med samme rettsvirkning, eller en rettskraftig dom,
 - c) det straffbare forholdets art samt relevant straffebud,
 - d) en beskrivelse av omstendighetene rundt det straffbare forholdet, herunder tid, sted og i hvilken grad den registrerte personen har deltatt i det straffbare forholdet,
 - e) i den grad det er mulig, konsekvensene av det straffbare forholdet, og

- f) andre opplysninger som kan være nyttige eller nødvendige for å gjennomføre meldingens tiltak.
2. Opplysningene i nr. 1 i denne artikkel skal ikke meddeles dersom opplysningene i artikkel 27 eller 28 allerede er framlagt og anses som tilstrekkelige til at den utførende medlemsstaten kan gjennomføre meldingens tiltak.

Artikkel 30

Konvertering av tiltak som skal iverksettes for meldinger med henblikk på pågrepelse og overlevering eller utlevering

Dersom en pågrepelse ikke kan gjennomføres, enten fordi medlemsstaten som anmodes om dette, avslår i samsvar med prosedyrene for flagging i artikkel 24 eller 25, eller, ved melding med henblikk på pågrepelse og utlevering, fordi en etterforskning ennå ikke er avsluttet, skal medlemsstaten som anmodes om å foreta en pågrepelse, følge opp meldingen ved å meddele den berørte personens tilholdssted.

Artikkel 31

Iverksettelse av tiltak på grunnlag av en melding med henblikk på pågrepelse og overlevering eller utlevering

1. En melding registrert i SIS i samsvar med artikkel 26 og de utfyllende opplysningene nevnt i artikkel 27 skal sammen utgjøre og ha samme virkning som en europeisk arrestordre utstedt i samsvar med rammebeslutning 2002/584/JIS dersom denne rammebeslutning kommer til anvendelse.
2. Dersom rammebeslutning 2002/584/JIS ikke kommer til anvendelse, skal en melding registrert i SIS i samsvar med artikkel 26 og 29 ha samme rettskraft som en anmodning om midlertidig pågrepelse i henhold til artikkel 16 i den europeiske konvensjon av 13. desember 1957 om utlevering eller artikkel 15 i Benelux-traktaten av 27. juni 1962 om utlevering og gjensidig hjelp i straffesaker.

Kapittel VII

Meldinger om savnede personer eller sårbare personer som må bli hindret i å reise

Artikkel 32

Formål og vilkår for registrering av meldinger

1. Meldinger om personer i følgende kategorier skal registreres i SIS på anmodning fra vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten:
 - a) savnede personer som må bringes i midlertidig forvaring
 - i) av hensyn til egen sikkerhet,
 - ii) for å avverge en trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet,
 - b) savnede personer som ikke trenger å bringes i midlertidig forvaring,
 - c) barn som står i fare for å bli bortført av en forelder, et familiemedlem eller en verge og må hindres i å reise,
 - d) barn som må hindres i å reise på grunn av en konkret og åpenbar fare for at de vil bli tatt ut av eller forlate en medlemsstats territorium, og
 - i) bli ofre for menneskehandel eller tvangsekteskap, kvinnelig kjønnslemlestelse eller andre former for kjønnsbasert vold,
 - ii) bli ofre for eller involvert i terrorhandlinger, eller
 - iii) bli innkalt eller vervet til væpnede grupper eller tvunget til å delta aktivt i fiendtligheter,
 - e) sårbare, myndige personer som må hindres i å reise av hensyn til egen sikkerhet på grunn av en konkret og åpenbar fare for at de vil bli tatt ut av eller forlate en medlemsstats territorium og bli ofre for menneskehandel eller kjønnsbasert vold.
2. Nr. 1 bokstav a) skal særlig gjelde for barn og personer som må plasseres på en institusjon på grunnlag av en beslutning truffet av en vedkommende myndighet.
3. En melding om et som barn nevnt i nr. 1 bokstav c) skal registreres etter beslutning truffet av vedkommende myndigheter, herunder rettsmyndigheter i medlemsstatene med kompetanse i saker om foreldreansvar, når det foreligger en konkret og åpenbar fare for at barnet umiddelbart kan bli tatt ulovlig ut av medlemsstaten der vedkommende myndigheter er lokalisert.

4. En melding om personer som nevnt i nr. 1 bokstav d) og e) skal registreres etter beslutning truffet av vedkommende myndigheter, herunder rettsmyndigheter.
5. Den innmeldende medlemsstaten skal i samsvar med artikkel 53 nr. 4 regelmessig foreta ny vurdering av behovet for å opprettholde meldingene nevnt i nr. 1 bokstav c), d) og e) i denne artikkel.
6. Den innmeldende medlemsstaten skal sørge for samtlige følgende:
 - a) at opplysningene som den registrerer i SIS, angir hvilken av kategoriene nevnt i nr. 1 personen som meldingen gjelder, hører til,
 - b) at opplysningene som den registrerer i SIS, angir hva slags sak det gjelder, dersom sakstypen er kjent, og
 - c) at dens SIRENE-kontor i forbindelse med meldinger som er registrert i samsvar med nr. 1 bokstav c), d) og e) har tilgang til alle relevante opplysninger på det tidspunkt meldingen opprettes.
7. Fire måneder før et barn som er registrert i henhold til denne artikkel når myndighetsalder i henhold til den innmeldende medlemsstatens nasjonale rett, skal CS-SIS automatisk underrette den innmeldende medlemsstaten om at det er nødvendig enten å oppdatere begrunnelsen for meldingen og tiltaket som skal iverksettes, eller å slette meldingen.
8. Dersom det foreligger tydelige holdepunkter for at gjenstandene omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h) og k) kan knyttes til en person som er registrert i henhold til nr. 1 i denne artikkel, kan det registreres meldinger om disse gjenstandene for å lokalisere personen. I slike tilfeller skal meldingen om personen kobles sammen med meldingen om gjenstanden i samsvar med artikkel 63.
9. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle regler om kategorisering av sakstyper og om registrering av opplysningene nevnt i nr. 6. Sakstypene vedrørende savnede personer som er barn, skal omfatte, men er ikke begrenset til, rømte barn, enslige barn i migrasjonssammenheng og barn som står i fare for å bli bortført av en forlder.

Kommisjonen skal også vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere, oppdatere, slette og søke opplysningene nevnt i nr. 8.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 33

Iverksettelse av tiltak på grunnlag av en melding

1. Dersom en person som omhandlet i artikkel 32 blir lokalisert, skal vedkommende myndighet i den utførende medlemsstaten, med forbehold for kravene i nr. 4, underrette den innmeldende medlemsstaten om vedkommendes tilholdssted.
2. Når personer må bringes i midlertidig forvaring som nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav a), c), d) og e), skal den utførende medlemsstaten umiddelbart konsultere sine egne vedkommende myndigheter og den innmeldende medlemsstatens vedkommende myndigheter ved utveksling av supplerende opplysninger, slik at de uten opphold kan enes om hvilke tiltak som skal iverksettes. Vedkommende myndigheter i den utførende medlemsstaten kan i samsvar med nasjonal rett bringe slike personer til et trygt sted for å hindre dem i å fortsette sin reise.
3. Når det gjelder barn, skal enhver beslutning om de tiltak som skal iverksettes, eller enhver beslutning om å bringe barnet i midlertidig forvaring som nevnt i nr. 2 treffes i samsvar med barnets beste. Slike beslutninger skal treffes umiddelbart og senest 12 timer etter at barnet ble lokalisert, i samråd med vedkommende barnevernmyndigheter, når det er relevant.
4. Kommunikasjon, bortsett fra mellom vedkommende myndigheter, av opplysninger om en savnet person som er lokalisert, og som er myndig, skal være underlagt vedkommendes samtykke. Vedkommende myndigheter har imidlertid anledning til å underrette vedkommende som meldte personen savnet, om at meldingen er slettet fordi den savnede personen er lokalisert.

Kapittel VIII

Meldinger om personer som er etterlyst i forbindelse med straffesaker

Artikkel 34

Formål og vilkår for registrering av meldinger

1. For å meddele en persons oppholdssted eller bopel skal medlemsstatene, på anmodning fra en vedkommende myndighet, registrere i SIS meldinger om
 - a) vitner,
 - b) personer som er eller ønskes stevnet for å møte for rettsmyndighetene i forbindelse

- c) personer som skal forkynnes en straffedom eller andre dokumenter i forbindelse med en straffesak for å gjøre rede for handlinger som de straffefølges for,
 - d) personer som skal forkynnes innkalling til soning av en straff som innebærer frihetsberøvelse.
2. Dersom det foreligger tydelige holdepunkter for at gjenstander omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h) og k) kan knyttes til en person som er registrert i henhold til nr. 1 i denne artikkel, kan det registreres meldinger om disse gjenstandene for å lokalisere personen. I slike tilfeller skal meldingene om personen kobles sammen med meldingen om gjenstanden i samsvar med artikkel 63.
3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 2 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 35

Iverksettelse av tiltak på grunnlag av en melding

Opplysninger det anmodes om skal meddeles den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger.

Kapittel IX

Meldinger om personer og gjenstander med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll

Artikkel 36

Formål og vilkår for registrering av meldinger

1. Meldinger om personer, gjenstandene omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j), k) og l) og andre betalingsmidler enn kontanter skal registreres i samsvar med den innmeldende medlemsstatens nasjonale rett med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll i samsvar med artikkel 37 nr. 3, 4 og 5.
2. Når det registreres meldinger med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll, og den innmeldende medlemsstaten etterspør opplysninger ut over dem som er omhandlet i artikkel 37 nr. 1 bok-

stav a)–h), skal den innmeldende medlemsstaten legge til alle opplysninger som etterspørres, til meldingen. Dersom disse opplysningene gjelder særlige kategorier personopplysninger som nevnt i artikkel 10 i direktiv (EU) 2016/680, skal de bare etterspørres dersom det er strengt nødvendig for det konkrete formål med meldingen og i forbindelse med det straffbare forholdet som ligger til grunn for registreringen.

3. Meldinger om personer med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll kan registreres for å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge straffbare forhold, fullbyrde en straffedom og avverge trusler mot den offentlige sikkerhet i én eller flere av følgende situasjoner:
 - a) dersom det foreligger tydelige holdepunkter for at en person har til hensikt å begå eller er i ferd med å begå et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 1 og 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS,
 - b) dersom opplysningene nevnt i artikkel 37 nr. 1 er nødvendige for å fullbyrde en frihetsstraff eller et frihetsberøvende tiltak overfor en person som er dømt for et av de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 1 og 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS,
 - c) dersom en samlet vurdering av en person, særlig på grunnlag av tidligere straffbare forhold, gir grunn til å tro at vedkommende i framtiden kan begå de straffbare forholdene nevnt i artikkel 2 nr. 1 og 2 i rammebeslutning 2002/584/JIS.
4. Meldinger om personer med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll kan i tillegg registreres i samsvar med nasjonal rett etter anmodning fra myndighetene med ansvar for den nasjonale sikkerhet dersom det foreligger konkrete holdepunkter for at opplysningene nevnt i artikkel 37 nr. 1 er nødvendige for å hindre en alvorlig trussel fra vedkommende person eller andre alvorlige trusler mot den nasjonale indre eller ytre sikkerhet. Medlemsstaten som registrerte meldingen i samsvar med dette nummer, skal underrette de andre medlemsstatene om meldingen. Den enkelte medlemsstat skal avgjøre hvilke myndigheter disse opplysningene skal gis til. Opplysningene skal overføres via SIRENE-kontorene.
5. Dersom det foreligger tydelige holdepunkter for at gjenstander omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j), k) og l) eller andre betalingsmidler enn kontanter kan knyt-

tes til alvorlig kriminalitet som nevnt i nr. 3 i denne artikkel eller alvorlige trusler som nevnt i nr. 4 i denne artikkel, kan meldinger om disse gjenstandene registreres og kobles sammen med meldingene registrert i samsvar med nr. 3 og 4 i denne artikkel.

6. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 5 i denne artikkel, og tilleggsopplysningene nevnt i nr. 2 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 37

Iverksettelse av tiltak på grunnlag av en melding

1. Som ledd i diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll skal den utførende medlemsstaten innhente og meddele den innmeldende medlemsstaten alle eller noen av følgende opplysninger:
 - a) At den registrerte personen er lokalisert, eller at registrerte gjenstander nevnt i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j), k) og l) eller andre betalingsmidler enn kontanter som er gjenstand for en melding, er blitt lokalisert,
 - b) sted, tid og årsak til kontrollen,
 - c) reiserute og reisemål,
 - d) personer i følge med den registrerte personen eller passasjerer i kjøretøyet, båten eller luftfartøyet, eller personer i følge med innehaveren av det offisielle blankodokumentet eller det utstedte identitetsdokumentet, som med rimelighet kan antas å ha tilknytning til den registrerte personen eller gjenstanden,
 - e) avdekkede identiteter og beskrivelser av personen som bruker det registrerte offisielle blankodokumentet eller det utstedte identitetsdokumentet som er gjenstand for meldingen,
 - f) gjenstandene omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j), k) og l) eller andre betalingsmidler enn kontanter som benyttes,
 - g) medbrakte gjenstander, herunder reisedokumenter,
 - h) omstendighetene der personen eller gjenstandene omhandlet i artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), e), g), h), j), k) og l) eller

andre betalingsmidler enn kontanter ble lokalisert,

- i) alle andre opplysninger som den innmeldende medlemsstaten etterspør i samsvar med artikkel 36 nr. 2.

Dersom opplysningene nevnt i første ledd bokstav i) i dette nummer gjelder særlige kategorier personopplysninger som nevnt i artikkel 10 i direktiv (EU) 2016/680, skal de behandles i samsvar med vilkårene i nevnte artikkel og bare dersom de supplerer andre personopplysninger som behandles for samme formål.

2. Den utførende medlemsstaten skal formidle opplysningene nevnt i nr. 1 ved utveksling av supplerende opplysninger.
3. En diskret kontroll skal omfatte diskret innhenting av så mange av opplysningene beskrevet i nr. 1 som mulig ved de rutinemessige aktiviteter som nasjonale vedkommende myndigheter i den utførende medlemsstaten utfører. Innhenting av opplysningene skal skje på en slik måte at kontrollen ikke avsløres, og den registrerte personen skal på ingen måte gjøres oppmerksom på registreringene.
4. En undersøkelseskontroll skal omfatte en samtale med personen, herunder på grunnlag av opplysninger eller særlige spørsmål som den innmeldende medlemsstaten har lagt til meldingen i samsvar med artikkel 36 nr. 2. Samtalen skal gjennomføres i samsvar med den utførende medlemsstatens nasjonale rett.
5. Ved målrettet kontroll kan personer, kjøretøy, båter, luftfartøy, containere og medbrakte gjenstander ransakes for formålene nevnt i artikkel 36. Ransakelsene skal gjennomføres i samsvar med den utførende medlemsstatens nasjonale rett.
6. Dersom målrettet kontroll ikke er tillatt i henhold til den utførende medlemsstatens nasjonale rett, skal det i denne medlemsstaten i stedet utføres undersøkelseskontroll. Dersom undersøkelseskontroll ikke er tillatt i henhold til den utførende medlemsstatens nasjonale rett, skal det i denne medlemsstaten i stedet utføres diskret kontroll. Dersom direktiv 2013/48/EU kommer til anvendelse, skal medlemsstatene sikre at mistenktes og siktedes eller tiltaltes rett til advokatbistand overholdes i henhold til vilkårene i nevnte direktiv.
7. Nr. 6 berører ikke medlemsstatenes plikt til å gjøre opplysninger som etterspørres i henhold til artikkel 36 nr. 2 tilgjengelig for sluttbrukere.

*Kapittel X***Meldinger om gjenstander som etterlyses for beslag eller for bruk som bevis i straffesaker***Artikkel 38***Formål og vilkår for registrering av meldinger**

1. Medlemsstatene skal registrere meldinger i SIS om gjenstander som etterlyses for beslag eller for bruk som bevis i straffesaker.
2. Det skal registreres meldinger om følgende kategorier lett identifiserbare gjenstander:
 - a) motorkjøretøyer, uansett fremdriftssystem,
 - b) tilhengere med en egenvekt på over 750 kg,
 - c) campingvogner,
 - d) industrielt utstyr,
 - e) båter,
 - f) båtmotorer,
 - g) containere,
 - h) luftfartøy,
 - i) motorer til luftfartøy,
 - j) skytevåpen,
 - k) offisielle blankodokumenter som er stjålet, rettsstridig tilegnet eller forsvunnet, eller som gir inntrykk av å være slike dokumenter, men som er falske,
 - l) utstedte identitetsdokumenter som pass, identitetskort, oppholdstillatelse, reisedokumenter og førerkort som er stjålet, rettsstridig tilegnet, forsvunnet eller ugyldiggjort, eller som gir inntrykk av å være slike dokumenter, men som er falske,
 - m) registreringsbevis og kjennemerker for kjøretøy som er stjålet, rettsstridig tilegnet, forsvunnet eller ugyldiggjort, eller som gir inntrykk av å være slike dokumenter eller kjennemerker, men som er falske,
 - n) pengesedler (med registrerte numre) og falske pengesedler,
 - o) IT-utstyr,
 - p) identifiserbare enkeltdeler til motorkjøretøy,
 - q) identifiserbare enkeltdeler til industrielt utstyr,
 - r) andre identifiserbare gjenstander av høy verdi som definert i samsvar med nr. 3.

Når det gjelder dokumentene nevnt i bokstav k), l) og m), kan den innmeldende medlemsstaten angi om slike dokumenter er stjålet, rettsstridig tilegnet, forsvunnet, ugyldiggjort eller falske.
3. Kommisjonen skal gis fullmakt til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 75 for å endre denne forordning ved å definere nye

underkategorier gjenstander nevnt i nr. 2 bokstav o), p), q) og r) i denne artikkel.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 2 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

*Artikkel 39***Iverksettelse av tiltak på grunnlag av en melding**

1. Dersom det ved et søk viser seg å foreligge en melding om en lokalisert gjenstand, skal vedkommende myndighet i samsvar med sin nasjonale rett beslaglegge gjenstanden og ta kontakt med den innmeldende medlemsstatens myndighet for å avtale hvilke tiltak som skal iverksettes. For dette formål kan det også meddeles personopplysninger i samsvar med denne forordning.
2. Opplysningene omhandlet i nr. 1 skal meddeles ved utveksling av supplerende opplysninger.
3. Den fullbyrdende medlemsstaten skal iverksette tiltakene det anmodes om i samsvar med nasjonal rett.

*Kapittel XI***Meldinger om ukjente etterlyste personer med sikte på identifisering i henhold til nasjonal rett***Artikkel 40***Meldinger om ukjente etterlyste personer med sikte på identifisering i henhold til nasjonal rett**

Medlemsstater kan registrere meldinger i SIS om ukjente etterlyste personer som bare inneholder fingeravtrykksopplysninger. Disse fingeravtrykksopplysningene skal bestå av enten fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet på åsteder for terrorhandlinger eller annen alvorlig kriminalitet under etterforskning. De skal bare registreres i SIS dersom det med svært stor sannsynlighet kan fastslås at de tilhører en gjerningsperson.

Dersom vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten ikke kan fastslå den mistenktes identitet på grunnlag av opplysninger fra en annen relevant nasjonal database, EU-database eller internasjonal database, kan fingeravtrykksopplysningene nevnt i første ledd bare registreres i denne kategorien av meldinger som

«ukjent etterlyst person» med det formål å identifisere en slik person.

Artikkel 41

Iverksettelse av tiltak på grunnlag av en melding

Ved et treff på opplysningene som er registrert i henhold til artikkel 40, skal personens identitet fastslås i samsvar med nasjonal rett, samtidig som det kontrolleres av en ekspert at fingeravtrykksopplysningene i SIS tilhører personen. De utførende medlemsstatene skal meddele informasjon om personens identitet og tilholdssted til den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger for å fremme rask etterforskning av saken.

Kapittel XII

Særlige regler for biometriske opplysninger

Artikkel 42

Særlige regler for registrering av fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrykksopplysninger og DNA-profiler

1. Bare fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger nevnt i artikkel 20 nr. 3 bokstav w) og y) som oppfyller minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner, skal registreres i SIS. Før disse opplysningene registreres, skal det utføres en kvalitetskontroll for å fastslå om minstestandardene for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner er oppfylt.
2. Fingeravtrykksopplysninger som registreres i SIS, kan bestå av ett til ti flate fingeravtrykk og ett-ti rullede fingeravtrykk. De kan også omfatte inntil to håndflateavtrykk.
3. Det kan bare legges ved en DNA-profil for meldinger i situasjonene nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav a), etter at det er foretatt en kvalitetskontroll, for å fastslå om minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner er oppfylt, og når det ikke finnes fotografier, ansiktsbilder eller fingeravtrykksopplysninger, eller disse ikke er egnet til å foreta identifisering med. Det kan legges ved DNA-profiler av personer som er slektninger i rett opp- eller nedstigende linje eller søsken til den registrerte personen, forutsatt at disse personene gir sitt uttrykkelige samtykke. Dersom en DNA-profil legges ved en melding, skal profilen bare omfatte det minimum av informasjon som er absolutt nødvendig for å identifisere den savnede personen.

4. Minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner for lagring av de biometriske opplysningene nevnt i nr. 1 og 3 i denne artikkel skal fastsettes i samsvar med nr. 5 i denne artikkel. Disse minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner skal fastsette det kvalitetsnivå som kreves for å bruke opplysningene til å kontrollere identiteten til en person i samsvar med artikkel 43 nr. 1 og for å bruke opplysningene til å identifisere en person i samsvar med artikkel 43 nr. 2–4.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette minstestandardene for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner nevnt i nr. 1, 3 og 4 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 43

Særlige regler for kontroll eller søk med fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrykksopplysninger og DNA-profiler

1. Når en melding i SIS inneholder fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrykksopplysninger og DNA-profiler, skal slike fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrykksopplysninger og DNA-profiler brukes til å bekrefte identiteten til en person som er lokalisert som følge av et alfanumerisk søk i SIS.
2. Det kan i alle tilfeller søkes i fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person. Det skal imidlertid søkes i fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person dersom personens identitet ikke kan fastslås på annen måte. For det formål skal det sentrale SIS inneholde et system for automatisert fingeravtrykksidentifisering (AFIS).
3. Det kan også søkes i fingeravtrykksopplysninger som er registrert i SIS i forbindelse med meldinger i samsvar med artikkel 26, 32, 36 og 40, ved bruk av fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet på åsteder for alvorlig kriminalitet eller terrorhandlinger under etterforskning, dersom det med stor sannsynlighet kan fastslås at disse settene av avtrykk tilhører en gjerningsperson, og forutsatt at søket foretas samtidig i medlemsstatens relevante nasjonale fingeravtrykkregistre.
4. Fotografier og ansiktsbilder kan brukes til å identifisere en person ved alminnelige grenseoverganger så snart det blir teknisk mulig, og

forutsatt at det sikres at identifiseringen er svært pålitelig.

Før denne funksjonen gjennomføres i SIS, skal Kommisjonen framlegge en rapport om i hvilken grad den nødvendige teknologien er tilgjengelig, klar til bruk og pålitelig. Europaparlamentet skal rådspørres om rapporten.

Etter at funksjonen er tatt i bruk ved alminnelige grenseoverganger, skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 75 for å utfylle denne forordning med fastsettelse av under hvilke andre omstendigheter fotografier og ansiktsbilder kan brukes til å identifisere personer.

Kapittel XIII

Tilgangsrett og ny vurdering av meldinger

Artikkel 44

Nasjonale vedkommende myndigheter med tilgangsrett til opplysninger i SIS

1. Nasjonale vedkommende myndigheter skal ha tilgang til opplysninger registrert i SIS og rett til å søke direkte i disse opplysningene eller i en kopi av SIS-databasen for følgende formål:
 - a) grensekontroll i samsvar med forordning (EU) 2016/399,
 - b) politi- og tollkontroller utført i den berørte medlemsstaten og utpekte myndigheters samordning av slike kontroller,
 - c) forebygging, avdekking, etterforskning eller rettsforfølging av terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold eller fullbyrding av strafferettslige sanksjoner i den berørte medlemsstaten, forutsatt at direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse,
 - d) undersøkelse av vilkårene og beslutningstaking i forbindelse med tredjestatsborgeres innreise i og opphold på medlemsstatenes territorium, herunder når det gjelder oppholdstillatelser og visum for langvarig opphold, og i forbindelse med retur av tredjestatsborgere samt utføring av kontroller av tredjestatsborgere som ulovlig reiser inn i eller oppholder seg på medlemsstatenes territorium,
 - e) sikkerhetskontroller av tredjestatsborgere som søker om internasjonal beskyttelse dersom myndighetene som utfører kontrollene, ikke er «besluttende myndigheter» som definert i artikkel 2 bokstav f) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU³⁸ og eventuelt rådgivning i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 377/2004³⁹.

2. Tilgangsretten til opplysninger i SIS og retten til å søke direkte i slike opplysninger kan ved behandling av en søknad om naturalisering utøves av nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for naturalisering i henhold til nasjonal rett.
3. Tilgangsretten til opplysninger registrert i SIS og retten til å søke direkte i slike opplysninger kan også utøves av nasjonale rettsmyndigheter, herunder politi- og påtalemyndigheten, når de utfører sine oppgaver i henhold til nasjonal rett samt av deres samordningsmyndigheter.
4. Vedkommende myndigheter omhandlet i denne artikkel skal tas med i listen i artikkel 56 nr. 7.

Artikkel 45

Registreringstjenester for kjøretøy

1. De tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for å utstede registreringsbevis for kjøretøy, som nevnt i rådsdirektiv 1999/37/EF⁴⁰, skal ha tilgang til opplysninger registrert i SIS i samsvar med artikkel 38 nr. 2 bokstav a), b), c), m) og p) i denne forordning utelukkende for å kontrollere om kjøretøy og medfølgende registreringsbevis og kjennemerker som meldes til registrering, er stjålet, rettsstridig tilegnet eller forsvunnet, gir inntrykk av å være slike dokumenter, men er falske, eller er etterlyst for bruk som bevis i straffesaker.
Tilgang til opplysningene for tjenestene nevnt i første ledd skal reguleres av nasjonal rett og være begrenset til de berørte tjenestenes særlige kompetanse.
2. Tjenester omhandlet i nr. 1 som er offentlige tjenester, skal ha rett til direkte tilgang til opplysningene i SIS.
3. Tjenester omhandlet i nr. 1 i denne artikkel som ikke er offentlige tjenester, skal ha tilgang til opplysninger i SIS bare via myndighetene nevnt i artikkel 44. Den aktuelle myndighet skal ha rett til direkte tilgang til opplysningene og til å overføre dem til den berørte tjenesten.

³⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles framgangsmåter for tildeling og tilbakekalling av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

³⁹ Rådsforordning (EF) nr. 377/2004 av 19. februar 2004 om opprettelse av et nettverk av kontaktpersoner for innvandringsaker (EUT L 64 av 2.3.2004, s. 1).

⁴⁰ Rådsdirektiv 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøyer (EFT L 138 av 1.6.1999, s. 57)

Den berørte medlemsstaten skal sikre at den aktuelle tjenesten og dens ansatte er forpliktet til å overholde enhver begrensning i bruken de kan gjøre av opplysninger som myndigheten har overført til dem.

4. Artikkel 39 skal ikke få anvendelse på tilgang til SIS fått i henhold til denne artikkel. Underretning av opplysninger framkommet gjennom tilgang til SIS, fra tjenestene nevnt i nr. 1 i denne artikkel til politi- eller rettsmyndighetene, skal reguleres av nasjonal rett.

Artikkel 46

Registreringstjenester for båter og luftfartøyer

1. De tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for å utstede registreringsbevis eller sikre trafikkstyring for båter, herunder båtmotorer, og luftfartøy, herunder motorer til luftfartøy, skal ha tilgang til følgende opplysninger registrert i SIS i samsvar med artikkel 38 nr. 2 utelukkende for å kontrollere om båter, herunder båtmotorer, og luftfartøy, herunder motorer til luftfartøy, som meldes til registrering eller er gjenstand for trafikkstyring, er stjålet, rettsstridig tilegnet, forsvunnet eller etterlyst for bruk som bevis i straffesak:
 - a) opplysninger om båter,
 - b) opplysninger om båtmotorer,
 - c) opplysninger om luftfartøyer,
 - d) opplysninger om motorer til luftfartøy.

Tilgang til opplysningene for tjenestene nevnt i første ledd skal reguleres av nasjonal rett og være begrenset til de berørte tjenestenes særlige kompetanse.

2. Tjenester omhandlet i nr. 1 som er offentlige tjenester, skal ha rett til direkte tilgang til opplysningene i SIS.
3. Tjenester omhandlet i nr. 1 i denne artikkel som ikke er offentlige tjenester, skal ha tilgang til opplysninger i SIS bare via myndighetene nevnt i artikkel 44. Den aktuelle myndighet skal ha rett til direkte tilgang til opplysningene og til å overføre dem til den berørte tjenesten. Den berørte medlemsstaten skal sikre at den aktuelle tjenesten og dens ansatte er forpliktet til å overholde enhver begrensning i bruken de kan gjøre av opplysninger som myndigheten har overført til dem.
4. Artikkel 39 skal ikke få anvendelse på tilgang til SIS fått i henhold til denne artikkel. Underretning av opplysninger framkommet gjennom tilgang til SIS fra tjenestene nevnt i nr. 1 i denne artikkel til politi- eller rettsmyndighetene, skal reguleres av nasjonal rett.

Artikkel 47

Registreringstjenester for skytevåpen

1. De tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for å utstede registreringsbevis for skytevåpen, skal ha tilgang til opplysninger om personer som er registrert i SIS i samsvar med artikkel 26 og 36, og opplysninger om skytevåpen som er registrert i SIS i samsvar med artikkel 38 nr. 2. Tilgangen skal utøves for å kontrollere om personen som anmoder om registrering, er etterlyst med henblikk på pågrepelse og overlevering eller utlevering eller med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll eller målrettet kontroll, eller om skytevåpen som meldes til registrering, er etterlyst for beslag eller for bruk som bevis i straffesaker.
2. Tilgang til opplysningene for tjenestene nevnt i nr. 1 skal reguleres av nasjonal rett og være begrenset til de berørte tjenestenes særlige kompetanse.
3. Tjenester omhandlet i nr. 1 som er offentlige tjenester, skal ha rett til direkte tilgang til opplysningene i SIS.
4. Tjenester omhandlet i nr. 1 som ikke er offentlige tjenester, skal ha tilgang til opplysninger i SIS bare via myndighetene nevnt i artikkel 44. Den aktuelle myndighet skal ha rett til direkte tilgang til opplysningene og skal underrette den berørte tjenesten dersom skytevåpenet kan registreres. Den berørte medlemsstaten skal sikre at den aktuelle tjenesten og dens ansatte er forpliktet til å overholde enhver begrensning i bruken de kan gjøre av opplysninger som den formidlende myndigheten har overført til dem.
5. Artikkel 39 skal ikke få anvendelse på tilgang til SIS fått i henhold til denne artikkel. Underretning av opplysninger framkommet gjennom tilgang til SIS, fra tjenestene nevnt i nr. 1 i denne artikkel til politi- eller rettsmyndighetene, skal reguleres av nasjonal rett.

Artikkel 48

Europols tilgang til opplysninger i SIS

1. Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol), opprettet ved forordning (EU) 2016/794, skal, dersom det er nødvendig for at Europol skal kunne oppfylle sitt mandat, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS. Europol kan også utveksle og anmode om supplerende opplysninger i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken.

2. Dersom et søk foretatt av Europol viser at det finnes en melding i SIS, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger ved hjelp av kommunikasjonsinfrastrukturen og i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken. Inntil Europol kan bruke funksjonene for utveksling av supplerende opplysninger, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten via kanalene fastsatt i forordning (EU) 2016/794.
3. Europol kan behandle supplerende opplysninger oversendt fra medlemsstater for å sammenligne dem med sine databaser og prosjekter for operative analyser, med mål om å finne sammenhenger eller andre relevante forbindelser, og for analyser av strategisk, tematisk eller operativ art som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling av supplerende opplysninger foretatt av Europol i henhold til denne artikkel skal utføres i samsvar med nevnte forordning.
4. Europols bruk av opplysninger fra søk i SIS eller fra behandling av supplerende opplysninger skal kreve den innmeldende medlemsstatens samtykke. Dersom medlemsstaten tillater at slike opplysninger brukes, skal Europols behandling av dem skje i samsvar med forordning (EU) 2016/794. Europol skal underrette tredjestater og tredjeorganer om slike opplysninger bare med den innmeldende medlemsstatens samtykke og i fullt samsvar med unionsretten om personvern.
5. Europol skal
 - a) uten at det berører nr. 4 og 6, ikke koble deler av SIS, eller overføre de opplysninger i SIS som Europol har tilgang til, til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av eller ved Europol, eller laste ned eller på annen måte kopiere deler av SIS,
 - b) uten hensyn til artikkel 31 nr. 1 i forordning (EU) 2016/794 slette supplerende opplysninger som inneholder personopplysninger senest ett år etter at den tilhørende meldingen er slettet. Som et unntak kan Europol, dersom Europol har opplysninger i sine databaser eller prosjekter for operative analyser om en sak med tilknytning til de supplerende opplysningene, for å kunne utføre sine oppgaver unntaksvis fortsatt lagre de supplerende opplysningene dersom det er nødvendig. Europol skal underrette den innmeldende og utførende medlemsstaten om den fortsatte lagring av slike supplerende opplysninger og begrunne dette,
- c) begrense tilgangen til opplysninger i SIS, herunder supplerende opplysninger, til Europol-personale med særskilt autorisasjon som har bruk for tilgang til slike opplysninger for å kunne utføre sine oppgaver,
- d) vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 til og 13,
- e) sikre at personale som er autorisert for å behandle SIS-opplysninger får relevant opplæring og informasjon i samsvar med artikkel 14 nr. 1, og
- f) uten at det berører forordning (EU) 2016/794, la EUs datatilsyn overvåke og undersøke Europols aktiviteter når det utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS og utveksler og behandler supplerende opplysninger.
6. Europol skal bare kopiere opplysninger fra SIS for tekniske formål når dette er nødvendig for at Europol-personale med tilstrekkelig autorisasjon skal kunne foreta et direkte søk. Denne forordning skal også gjelde slike kopier. Den tekniske kopien skal brukes bare for å lagre SIS-opplysninger mens det søkes i disse opplysningene. Når det er søkt i opplysningene, skal de slettes. Slik bruk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS-opplysninger. Europol skal ikke kopiere meldingsopplysninger eller utfyllende opplysninger fra medlemsstater eller CS-SIS til andre Europol-systemer.
7. Europol skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet. Disse loggene og denne dokumentasjonen skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av en del av SIS.
8. Medlemsstatene skal underrette Europol ved utveksling av supplerende opplysninger om eventuelle treff på meldinger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstatene kan unntaksvis unnlate å underrette Europol dersom dette ville sette pågående etterforskinger eller en fysisk persons sikkerhet i fare eller være i strid med vesentlige sikkerhetsinteresser i den innmeldende medlemsstaten.
9. Nr. 8 skal få anvendelse fra den dato Europol kan motta supplerende opplysninger i samsvar med nr. 1.

Artikkel 49

Eurojusts tilgang til opplysninger i SIS

1. Bare de nasjonale medlemmene av Eurojust og deres assistenter skal, dersom det er nødvendig for å oppfylle deres mandat, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS innenfor sitt mandat i samsvar med artikkel 26, 32, 34, 38 og 40.
2. Når et søk foretatt av et nasjonalt medlem av Eurojust viser at det foreligger en melding i SIS, skal nevnte nasjonale medlem underrette den innmeldende medlemsstaten. Eurojust skal underrette tredjestater og tredjeorganer om opplysninger oppnådd fra et slikt søk bare med den innmeldende medlemsstatens samtykke og i fullt samsvar med unionsretten om personvern.
3. Denne artikkel berører ikke bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1727⁴¹ og forordning (EU) 2018/1725 om personvern og ansvaret som de nasjonale medlemmene av Eurojust eller deres assistenter har for uautorisert eller uriktig behandling av slike opplysninger, eller fullmaktene til EUs datatilsyn i henhold til disse forordninger.
4. Eurojust skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 loggføre hver tilgang til og hvert søk i SIS foretatt av et nasjonalt medlem av Eurojust eller en assistent for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet.
5. Ingen deler av SIS skal koples til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av eller ved Eurojust, og heller ikke skal opplysningene i SIS som nasjonale medlemmer eller deres assistenter har tilgang til, overføres til et slikt system. Ingen del av SIS skal lastes ned eller kopieres. Loggføringen av tilgang og søk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS-opplysninger.
6. Eurojust skal vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13.

⁴¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1727 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for strafferettslig samarbeid (Eurojust) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2002/187/JIS (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 138).

Artikkel 50

Tilgang til opplysninger i SIS for europeiske grense- og kystvakterhater, enheter med personale som arbeider med retur, og medlemmer i støttegruppene for migrasjonsstyring

1. I samsvar med artikkel 40 nr. 8 i forordning (EU) 2016/1624 skal medlemmene i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning innenfor sitt mandat, og forutsatt at de har tilatelse til å foreta kontroller i henhold til artikkel 44 nr. 1 i denne forordning og har fått nødvendig opplæring i henhold til artikkel 14 nr. 1 i denne forordning, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS dersom det er nødvendig for at de skal kunne utføre sin oppgave, og i den grad det kreves i henhold til driftsplanen for en spesifikk operasjon. Tilgang til opplysninger i SIS skal ikke utvides til andre medlemmer i enheten.
2. Medlemmene i enhetene nevnt i nr. 1 skal utøve rettighetene for tilgang og søk i opplysninger i SIS i samsvar med nr. 1 via et teknisk grensesnitt. Det tekniske grensesnittet skal opprettes og vedlikeholdes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og skal sikre en direkte forbindelse til det sentrale SIS.
3. Når et søk foretatt av et medlem i enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel viser at det foreligger en melding i SIS, skal den innmeldende medlemsstaten underrettes om dette. I samsvar med artikkel 40 i forordning (EU) 2016/1624 skal medlemmer i enhetene bare reagere på en melding i SIS i henhold til instruks fra og som hovedregel i nærvær av grensevakter eller personale som arbeider med retur i vertsmedlemsstaten der de opererer. Vertsmedlemsstaten kan gi medlemmene i enhetene tilatelse til å handle på dens vegne.
4. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet.
5. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13 og skal sikre at enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel anvender disse tiltakene.
6. Ingenting i denne artikkel skal forstås slik at det berører bestemmelsene i forordning (EU)

2016/1624 om personvern eller Det europeiske grense- og kystvaktbyrås ansvar for sin uautoriserte eller uriktige behandling av opplysninger.

7. Uten at det berører nr. 2, skal ingen deler av SIS koples til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av enhetene nevnt i nr. 1 eller av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, og heller ikke skal opplysningene i SIS som enhetene har tilgang til, overføres til et slikt system. Ingen del av SIS skal lastes ned eller kopieres. Loggføringen av tilgang og søk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS-opplysninger.
8. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal tillate at EUs datatilsyn overvåker og undersøker virksomheten til enhetene nevnt i denne artikkel når de utøver sin rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS. Dette skal ikke berøre de ytterligere bestemmelsene i forordning (EU) 2018/1725.

Artikkel 51

Evaluering av Europols, Eurojusts og Det europeiske grense- og kystvaktbyrås bruk av SIS

1. Kommisjonen skal utføre en evaluering minst hvert femte år av driften og bruken av SIS av Europol, de nasjonale medlemmene av Eurojust og deres assistenter og enhetene nevnt i artikkel 50 nr. 1.
2. Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal sikre en passende oppfølging av resultatene og anbefalingene fra evalueringen.
3. En rapport om resultatene av evalueringen og oppfølgingen av den skal oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 52

Tilgangens omfang

Sluttbrukerne, herunder Europol, de nasjonale medlemmene av Eurojust og deres assistenter og medlemmene i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i forordning (EU) 2016/1624, skal ha tilgang bare til opplysninger de trenger for å utføre sine oppgaver.

Artikkel 53

Frist for å foreta ny vurdering av meldinger – personer

1. Meldinger om personer skal opprettholdes bare så lenge det er nødvendig for å oppnå formålene som ligger til grunn for registreringene.
2. En medlemsstat kan registrere en melding om en person i henhold til formålene i artikkel 26 og artikkel 32 nr. 1 bokstav a) og b) for en periode på fem år. Den innmeldende medlemsstaten skal foreta ny vurdering av behovet for å opprettholde meldingen innen utløpet av disse fem årene.
3. En medlemsstat kan registrere en melding om en person i henhold til formålene i artikkel 34 og 40 for en periode på tre år. Den innmeldende medlemsstaten skal foreta ny vurdering av behovet for å opprettholde meldingen innen utløpet av disse tre årene.
4. En medlemsstat kan registrere en melding om en person i henhold til formålene i artikkel 32 nr. 1 bokstav c), d) og e) og artikkel 36 for en periode på ett år. Den innmeldende medlemsstaten skal foreta ny vurdering av behovet for å opprettholde meldingen innen utløpet av dette året.
5. Hver medlemsstat skal, dersom det er relevant, fastsette kortere frister for å foreta ny vurdering i samsvar med nasjonal rett.
6. Den innmeldende medlemsstaten kan innen fristen for å foreta ny vurdering nevnt i nr. 2, 3 og 4 etter en grundig individuell vurdering, som skal dokumenteres, beslutte å opprettholde meldingen om en person ut over fristen dersom dette er nødvendig og står i forhold til formålene som ligger til grunn for registreringen av meldingen. I slike tilfeller skal nr. 2, 3 og 4 komme til anvendelse også for den forlengede perioden. CS-SIS skal underrettes om en slik forlengelse.
7. Meldinger om personer skal automatisk slettes etter at fristen for å foreta ny vurdering nevnt i nr. 2, 3 og 4 er utløpt, med mindre den innmeldende medlemsstaten har underrettet CS-SIS om en forlengelse i henhold til nr. 6. CS-SIS skal automatisk underrette den innmeldende medlemsstaten om den planlagte slettingen av opplysninger fire måneder i forkant.
8. Medlemsstatene skal føre statistikk over antall meldinger om personer der perioden for opprettholdelse er forlenget i samsvar med nr. 6 i denne artikkel, og på anmodning oversende den til tilsynsmyndighetene nevnt i artikkel 69.

9. Så snart det blir klart for et SIRENE-kontor at en melding om en person har oppfylt sitt formål og derfor bør slettes, skal det umiddelbart underrette den myndighet som opprettet meldingen. Myndigheten skal ha 15 kalenderdager fra denne underretningen er mottatt til å svare at meldingen er blitt eller vil bli slettet, eller begrunne hvorfor meldingen opprettholdes. Dersom det ikke mottas et svar innen 15-dagersfristen, skal SIRENE-kontoret sørge for at meldingen slettes. Dersom det er tillatt i henhold til nasjonal rett, skal SIRENE-kontoret slette meldingen. SIRENE-kontorene skal melde eventuelle gjentatte problemer som de støter på når de handler i henhold til dette nummer, til sin tilsynsmyndighet.

Artikkel 54

Frist for å foreta ny vurdering av meldinger – gjenstander

1. Meldinger om gjenstander skal opprettholdes bare så lenge det er nødvendig for å oppnå formålene som ligger til grunn for registreringen.
2. En medlemsstat kan registrere en melding om en gjenstand i henhold til formålene i artikkel 36 og 38 for en periode på ti år. Den innmeldende medlemsstaten skal foreta ny vurdering av behovet for å opprettholde meldingen innen utløpet av disse ti årene.
3. Det skal foretas ny vurdering av meldinger om gjenstander som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32, 34 og 36, i henhold til artikkel 53 dersom de er koblet sammen med en melding om en person. Slike meldinger skal opprettholdes bare så lenge meldingen om personen opprettholdes.
4. Den innmeldende medlemsstaten kan innen fristen for å foreta ny vurdering nevnt i nr. 2 og 3 beslutte å opprettholde meldingen om en gjenstand ut over fristen dersom dette er nødvendig for formålene som ligger til grunn for registrering av meldingen. I slike tilfeller skal nr. 2 eller 3 komme til anvendelse, avhengig av hva som er relevant.
5. Kommisjonen kan vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette kortere frister for å foreta ny vurdering for bestemte kategorier meldinger om gjenstander. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.
6. Medlemsstatene skal føre statistikk over antall meldinger om gjenstander der perioden for opprettholdelse er forlenget i samsvar med nr. 4.

Kapittel XIV

Sletting av meldinger

Artikkel 55

Sletting av meldinger

1. Meldinger med henblikk på pågrepelse og overlevering eller utlevering i henhold til artikkel 26 skal slettes når personen er blitt overlevert eller utlevert til vedkommende myndigheter i den innmeldende medlemsstaten. De skal også slettes når vedkommende rettsmyndighet i samsvar med nasjonal rett har tilbakekalt rettsbeslutningen som lå til grunn for meldingen. De skal også slettes når meldingen utløper i samsvar med artikkel 53.
2. Meldinger om savnede personer eller sårbare personer som må hindres i å reise i henhold til artikkel 32, skal slettes i samsvar med følgende regler:
 - a) Når det gjelder savnede barn og barn som står i fare for å bli bortført, skal en melding slettes når
 - i) saken er løst, f.eks. når barnet er lokalisert eller hjemsendt eller vedkommende myndigheter i den utførende medlemsstaten har truffet en beslutning om hvem som skal ta vare på barnet,
 - ii) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
 - iii) vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om dette.
 - b) Når det gjelder savnede voksne som det ikke er anmodet om sikkerhetstiltak for, skal en melding slettes når
 - i) tiltak er gjennomført, dersom deres tilholdssted er fastslått av den utførende medlemsstaten,
 - ii) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
 - iii) vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om dette.
 - c) Når det gjelder savnede voksne som det anmodes om sikkerhetstiltak for, skal en melding slettes når
 - i) tiltak er iverksatt, dersom personen er brakt i midlertidig forvaring,
 - ii) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller

- iii) vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om dette.
- d) Når det gjelder sårbare, myndige personer som må hindres i å reise av hensyn til egen sikkerhet, og barn som må hindres i å reise, skal en melding slettes når
 - i) tiltak er iverksatt, f.eks. at personen er brakt i midlertidig forvaring,
 - ii) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
 - iii) vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om dette.

Dersom en person som følge av en vedkommende myndighets beslutning er blitt plassert på en institusjon, kan en melding, uten at det berører nasjonal rett, opprettholdes til personen er blitt hjemsendt.

3. Meldinger om personer som er etterlyst i forbindelse med straffesaker i henhold til artikkel 34, skal slettes når
 - a) vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten er underrettet om personens tilholdssted,
 - b) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
 - c) vedkommende myndighet i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om dette.

Når det ikke er mulig å handle på grunnlag av opplysningene i underretningen nevnt i bokstav a), skal SIRENE-kontoret i den innmeldende medlemsstaten underrette SIRENE-kontoret i den utførende medlemsstaten for å løse problemet.

Ved et treff der adresseopplysningene er videre sendt til den innmeldende medlemsstaten og et etterfølgende treff i samme utførende medlemsstat viser de samme adresseopplysningene, skal treffet registreres i den utførende medlemsstaten, men verken adresseopplysningene eller supplerende opplysninger skal sendes til den innmeldende medlemsstaten på ny. I slike tilfeller skal den utførende medlemsstaten underrette den innmeldende medlemsstaten om de gjentatte treffene, og den innmeldende medlemsstaten skal utføre en grundig individuell vurdering av behovet for å opprettholde meldingen.

4. Meldinger med henblikk på diskret kontroll, undersøkelseskontroll og målrettet kontroll i henhold til artikkel 36 skal slettes når
 - a) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller

- b) vedkommende myndigheter i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om å slette dem.
5. Meldinger om gjenstander som etterlyses for beslag eller for bruk som bevis i straffesak i henhold til artikkel 38, skal slettes når
 - a) gjenstanden er beslaglagt, eller et lignende tiltak er iverksatt, så snart den nødvendige oppfølgende utveksling av supplerende opplysninger mellom de berørte SIRENE-kontorene har funnet sted, eller gjenstanden blir omfattet av en annen rettslig eller administrativ prosedyre,
 - b) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
 - c) vedkommende myndigheter i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om å slette dem.
 6. Meldinger om uidentifiserte etterlyste personer i henhold til artikkel 40 skal slettes når
 - a) personen er identifisert,
 - b) meldingen er utløpt i samsvar med artikkel 53, eller
 - c) vedkommende myndigheter i den innmeldende medlemsstaten har truffet en beslutning om å slette dem.
 7. Dersom den er koblet sammen med en melding om en person, skal en melding om en gjenstand som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32, 34 og 36, slettes når meldingen om personen slettes i samsvar med denne artikkel.

Kapittel XV

Generelle regler for behandling av opplysninger

Artikkel 56

Behandling av opplysninger i SIS

1. Medlemsstatene skal behandle opplysningene omhandlet i artikkel 20 bare for de formål som er fastsatt for den enkelte kategori meldinger omhandlet i artikkel 26, 32, 34, 36, 38 og 40.
2. Kopier av opplysningene skal lages bare for tekniske formål, og bare dersom dette er nødvendig for at vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 44 skal kunne foreta direkte søk. Denne forordning skal få anvendelse på disse kopiene. En medlemsstat skal ikke kopiere meldingsopplysninger eller utfyllende opplysninger som en annen medlemsstat har registrert fra sitt N.SIS eller fra CS-SIS til andre nasjonale datasystemer.

3. Tekniske kopier omhandlet i nr. 2 som resultere i frakoblede databaser, kan ikke lagres i mer enn 48 timer.

Medlemsstatene skal føre en oppdatert oversikt over slike kopier, gjøre denne oversikten tilgjengelig for sine tilsynsmyndigheter og påse at denne forordning, særlig artikkel 10, kommer til anvendelse på slike kopier.

4. Tilgang til opplysninger i SIS for nasjonale vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 44 skal bare tillates innenfor rammen av deres fullmakter og bare for behørig autorisert personale.
5. Når det gjelder meldinger i henhold til artikkel 26, 32, 34, 36, 38 og 40 i denne forordning, må all behandling av opplysninger i SIS for andre formål enn de som lå til grunn for registreringen i SIS, være koblet til en bestemt sak og være begrunnet ut fra et behov for å avverge en overhengende og alvorlig trussel mot den offentlige orden og sikkerhet, ut fra alvorlige nasjonale sikkerhetshensyn eller ut fra behovet for å avverge et alvorlig straffbart forhold. I et slikt tilfelle skal det innhentes tillatelse fra den innmeldende medlemsstaten på forhånd.
6. Enhver bruk av SIS-opplysninger som ikke er i samsvar med nr. 1–5, skal anses som misbruk i henhold til den enkelte medlemsstats nasjonale rett og underlegges sanksjoner i henhold til artikkel 73.
7. Hver medlemsstat skal oversende til eu-LISA en liste over vedkommende myndigheter som har tillatelse til å søke direkte i opplysningene i SIS i henhold til denne forordning samt enhver endring i denne listen. Listen skal for hver myndighet spesifisere hvilke opplysninger den kan søke i og for hvilke formål. eu-LISA skal sørge for at listen offentliggjøres i Den europeiske unions tidende hvert år. eu-LISA skal på sitt nettsted føre en liste som løpende oppdateres, med de endringer som medlemsstatene har oversendt mellom de årlige offentliggjøringene.
8. Dersom det ikke er fastsatt særlige bestemmelser i unionsretten, skal den enkelte medlemsstats rett komme til anvendelse på opplysninger i deres N.SIS.

Artikkel 57

Opplysninger i SIS og nasjonale systemer

1. Artikkel 56 nr. 2 skal ikke berøre en medlemsstats rett til å lagre i sine nasjonale systemer SIS-opplysninger om tiltak som har blitt iverksatt på dens territorium. Slike opplysninger

skal lagres i nasjonale systemer i høyst tre år, med mindre nasjonal rett inneholder særlige bestemmelser om lengre lagringstid.

2. Artikkel 56 nr. 2 skal ikke berøre en medlemsstats rett til å lagre i sine nasjonale systemer opplysninger i en bestemt melding som medlemsstaten har registrert i SIS.

Artikkel 58

Opplysninger dersom en meldings tiltak ikke blir gjennomført

Dersom et tiltak det anmodes om, ikke kan gjennomføres, skal medlemsstaten som anmodes om å iverksette tiltaket, umiddelbart underrette den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger.

Artikkel 59

Kvaliteten på opplysningene i SIS

1. Den innmeldende medlemsstaten skal være ansvarlig for å sikre at opplysningene er korrekte, oppdaterte og lovlig registrert og lagret i SIS.
2. Dersom en innmeldende medlemsstat mottar relevante utfyllende eller endrede opplysninger som angitt i artikkel 20 nr. 3, skal den uten opphold fullføre eller endre meldingen.
3. Bare den innmeldende medlemsstaten har myndighet til å endre, utfylle, rette, ajourføre eller slette opplysninger den har registrert i SIS.
4. Dersom en annen medlemsstat enn den innmeldende medlemsstat har relevante utfyllende eller endrede opplysninger som angitt i artikkel 20 nr. 3, skal den uten opphold overføre dem via utveksling av supplerende opplysninger til den innmeldende medlemsstaten, slik at den kan fullføre eller endre meldingen. Dersom de utfyllende eller endrede opplysningene gjelder personer, skal de overføres bare dersom personens identitet kan fastslås.
5. Dersom en annen medlemsstat enn den innmeldende medlemsstaten har holdepunkter for at en opplysning inneholder faktiske feil eller er ulovlig lagret, skal den ved utveksling av supplerende opplysninger underrette den innmeldende medlemsstaten snarest mulig og senest to virkedager etter at den fikk kjennskap til dette. Den innmeldende medlemsstaten skal undersøke opplysningene og om nødvendig rette eller slette den aktuelle opplysningen uten opphold.

6. Dersom medlemsstatene ikke kommer til enighet innen to måneder etter at man først fikk kjennskap til holdepunktene nevnt i nr. 5 i denne artikkel, skal medlemsstaten som ikke registrerte meldingen, framlegge saken for de berørte tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn for å få truffet en beslutning ved hjelp av samarbeid i samsvar med artikkel 71.
7. Medlemsstatene skal utveksle supplerende opplysninger i tilfeller der en person klager på at vedkommende ikke er den personen meldingen er ment å gjelde. Dersom resultatet av kontrollen viser at personen meldingen er ment å gjelde ikke er klageren, skal klageren underrettes om tiltakene fastsatt i artikkel 62 og om klageadgangen i henhold til artikkel 68 nr. 1.

Artikkel 60

Sikkerhetshendelser

1. Enhver hendelse som har eller kan ha innvirkning på sikkerheten i SIS eller kan forårsake skade på eller tap av SIS-opplysninger eller supplerende opplysninger, skal anses for å være en sikkerhetshendelse, særlig dersom det kan ha forekommet ulovlig tilgang til opplysninger, eller dersom opplysningenes tilgjengelighet, integritet og fortrolighet er eller kan ha blitt satt i fare.
2. Sikkerhetshendelser skal håndteres slik at en rask, effektiv og passende reaksjon sikres.
3. Uten at det berører underretningen og meddelelsen av et brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 30 i direktiv (EU) 2016/680, skal medlemsstatene, Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå uten opphold underrette Kommisjonen, eu-LISA, vedkommende tilsynsmyndighet og EUs datatilsyn om sikkerhetshendelser. eu-LISA skal uten opphold underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn om eventuelle sikkerhetshendelser i forbindelse med det sentrale SIS.
4. Opplysninger om en sikkerhetshendelse som har eller kan ha innvirkning på driften av SIS i en medlemsstat eller innenfor eu-LISA, på tilgjengeligheten, integriteten og fortroligheten av opplysninger som registreres eller sendes av andre medlemsstater, eller på supplerende opplysninger som utveksles, skal uten opphold framlegges for alle medlemsstatene og meldes i samsvar med hendelsesstyringsplanen fra eu-LISA.

5. Medlemsstatene og eu-LISA skal samarbeide ved en sikkerhetshendelse.
6. Kommisjonen skal umiddelbart melde alvorlige hendelser til Europaparlamentet og Rådet. Disse rapportene skal være klassifisert som EU RESTRICTED/RESTREINT UE i samsvar med gjeldende sikkerhetsregler.
7. Dersom en sikkerhetshendelse er forårsaket av misbruk av opplysninger, skal medlemsstater, Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå sikre at det pålegges sanksjoner i samsvar med artikkel 73.

Artikkel 61

Skille mellom personer med identiske kjennetegn

1. Når det i forbindelse med registrering av en ny melding viser seg at det allerede finnes en melding i SIS om en person med samme identitetsbeskrivelse, skal SIRENE-kontoret innen 12 timer ta kontakt med den innmeldende medlemsstaten via utveksling av supplerende opplysninger for å kryssjekke om den registrerte i de to meldingene er en og samme person.
2. Dersom kryssjekkingen viser at personen i den nye meldingen og personen i meldingen som allerede er registrert i SIS, virkelig er den samme, skal SIRENE-kontoret følge prosedyren for registrering av flere meldinger i henhold til artikkel 23.
3. Dersom kryssjekkingen viser at det faktisk dreier seg om to forskjellige personer, skal SIRENE-kontoret godkjenne anmodningen om å registrere den andre meldingen ved å legge til nødvendige opplysninger for å hindre feilidentifisering.

Artikkel 62

Ufyllende opplysninger med sikte på å håndtere misbruk av identitet

1. Dersom det kan oppstå forveksling mellom personen en melding er ment å gjelde, og en person hvis identitet er blitt misbrukt, skal den innmeldende medlemsstaten med uttrykkelig samtykke fra personen hvis identitet er blitt misbrukt, legge til opplysninger i meldingen om sistnevnte for å unngå de negative konsekvensene av feilidentifisering. Enhver hvis identitet er blitt misbrukt, skal ha rett til å trekke sitt samtykke til behandling av personopplysningene som er lagt til.

2. Opplysninger om en person hvis identitet er blitt misbrukt, skal bare brukes for følgende formål:
 - a) for å gjøre det mulig for vedkommende myndighet å skille mellom personen hvis identitet er blitt misbrukt, og personen meldingen er ment å gjelde, og
 - b) for å gjøre det mulig for personen hvis identitet er blitt misbrukt, å bevise sin identitet og fastslå at identiteten er blitt misbrukt.
3. I henhold til denne artikkel og med forbehold for et uttrykkelig samtykke fra personen hvis identitet er blitt misbrukt, kan for hver enkelt kategori opplysninger, bare følgende personopplysninger om en person hvis identitet er blitt misbrukt, registreres og viderebehandles i SIS:
 - a) etternavn,
 - b) fornavn,
 - c) navn ved fødsel,
 - d) tidligere brukte navn og eventuelle aliasnavn som kan være registrert separat,
 - e) særlige objektive fysiske kjennetegn av uforanderlig art,
 - f) fødested,
 - g) fødselsdato,
 - h) kjønn,
 - i) fotografier og ansiktsbilder,
 - j) fingeravtrykk, håndflateavtrykk eller begge deler,
 - k) samtlige nasjonaliteter,
 - l) arten av personens identitetsdokumenter,
 - m) landet som har utstedt personens identitetsdokumenter,
 - n) nummer/numre på personens identitetsdokumenter,
 - o) dato for utstedelse av en persons identitetsdokumenter,
 - p) personens adresse,
 - q) personens fars navn,
 - r) personens mors navn.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere og viderebehandle opplysningene omhandlet i nr. 3 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.
5. Opplysningene omhandlet i nr. 3 skal slettes samtidig som den tilsvarende meldingen, eventuelt tidligere dersom personen anmoder om det.
6. Bare myndigheter som har tilgang til den tilsvarende meldingen, har tilgang til opplys-

ningene omhandlet i nr. 3. De har utelukkende tilgang med sikte på å unngå feilidentifisering.

Artikkel 63

Koblinger mellom meldinger

1. En medlemsstat kan opprette en kobling mellom meldinger den registrerer i SIS. Virkningen av en slik kobling skal være å skape en forbindelse mellom to eller flere meldinger.
2. Opprettelsen av en kobling skal ikke påvirke de særlige tiltakene som skal iverksettes på grunnlag av hver av de sammenkoblede meldingene, eller meldingenes frister for å foreta ny vurdering.
3. Opprettelsen av en kobling skal ikke påvirke tilgangsrettighetene i henhold til denne forordning. Myndigheter som ikke har tilgangsrett til visse kategorier meldinger, skal ikke kunne se koblingen til en melding de ikke har tilgang til.
4. En medlemsstat skal opprette en kobling mellom meldinger når det foreligger et operativt behov.
5. Dersom en medlemsstat finner at en annen medlemsstats opprettelse av en kobling mellom meldinger er i strid med dens nasjonale rett eller internasjonale forpliktelser, kan den iverksette nødvendige tiltak for å sikre at det ikke gis tilgang til koplingen fra dens nasjonale territorium eller for dens myndigheter som befinner seg utenfor dens territorium.
6. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle tekniske regler for sammenkobling av meldinger. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 64

Formålet med og lagringstid for supplerende opplysninger

1. Medlemsstatene skal ved SIRENE-kontoret oppbevare en henvisning til beslutningene som ligger til grunn for en melding for å lette utvekslingen av supplerende opplysninger.
2. Personopplysninger som lagres i systemer ved SIRENE-kontoret som et resultat av utveksling av opplysninger, skal lagres bare så lenge det er nødvendig for å oppnå formålene som ligger til grunn for utvekslingen. De skal under alle omstendigheter slettes senest ett år etter at den tilhørende meldingen er slettet fra SIS.

3. Nr. 2 skal ikke berøre en medlemsstats rett til å lagre opplysninger i sine nasjonale systemer som vedrører en bestemt melding som medlemsstaten har registrert, eller en melding som har medført tiltak på dens territorium. Hvor lenge slike opplysninger kan lagres i disse systemene, skal reguleres av nasjonal rett.

Artikkel 65

Overføring av personopplysninger til tredjeparter

Opplysninger som behandles i SIS, og de tilknyttede supplerende opplysningene som utveksles i henhold til denne forordning, skal ikke overføres eller gjøres tilgjengelige for tredjestater eller internasjonale organisasjoner.

Kapittel XVI

Personvern

Artikkel 66

Gjeldende lovgivning

1. Forordning (EU) 2018/1725 skal få anvendelse på eu-LISAs, Det europeiske grense- og kystvaktbyrås og Eurojusts behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning. Forordning (EU) 2016/794 skal få anvendelse på Europols behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning.
2. Direktiv (EU) 2016/680 skal få anvendelse på behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning foretatt av nasjonale vedkommende myndigheter og tjenester med sikte på å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner, herunder verne mot og avverge trusler mot den offentlige sikkerhet.
3. Forordning (EU) 2016/679 får anvendelse på behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning foretatt av nasjonale vedkommende myndigheter og tjenester med unntak av behandling med sikte på å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner, herunder verne mot og avverge trusler mot den offentlige sikkerhet.

Artikkel 67

Rett til innsyn, retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger

1. Registrerte skal ha mulighet til å utøve rettighetene fastsatt i artikkel 15, 16 og 17 i forordning (EU) 2016/679 og i artikkel 14 og artikkel 16 nr. 1 og 2 i direktiv (EU) 2016/680.
2. En annen medlemsstat enn den innmeldende medlemsstaten kan gi den registrerte informasjon om eventuelle personopplysninger om vedkommende som behandles, bare dersom den på forhånd har gitt den innmeldende medlemsstaten mulighet til å uttale seg. Kommunikasjonen mellom disse medlemsstatene skal skje ved utveksling av supplerende opplysninger.
3. En medlemsstat skal i samsvar med nasjonal rett treffe en beslutning om helt eller delvis å unnlate å gi informasjon til den registrerte, dersom og så lenge denne unnlatsen er et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn med nødvendig hensyn til den berørte registrertes grunnleggende rettigheter og berettigede interesser, for å
 - a) unngå at det legges hindringer i veien for offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer,
 - b) unngå å skade forebygging, avsløring, etterforskning eller rettsforfølging av straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner,
 - c) verne den offentlige sikkerhet,
 - d) verne den nasjonale sikkerhet, eller
 - e) verne andres rettigheter og friheter.

I tilfeller som nevnt i første ledd skal medlemsstaten skriftlig og uten ugrunnet opphold underrette den registrerte om at innsyn er blitt nektet eller begrenset og om begrunnelsen for nektelsen eller begrensningen. Slik underretning kan utelates dersom den vil være til skade for et av formålene i første ledd bokstav a)–e). Medlemsstaten skal underrette den registrerte om muligheten for å klage til en tilsynsmyndighet eller for rettslig prøving.

Medlemsstaten skal dokumentere den faktiske eller rettslige begrunnelsen for beslutningen om ikke å underrette den registrerte. Informasjon om dette skal gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndighetene.

I slike tilfeller skal den registrerte også kunne utøve sine rettigheter gjennom vedkommende tilsynsmyndigheter.

4. Etter en søknad om innsyn, retting eller sletting skal medlemsstaten underrette den regis-

trerte så snart som mulig og under alle omstendigheter innen fristene nevnt i artikkel 12 nr. 3 i forordning (EU) 2016/679 om oppfølgingen av utøvelsen av rettighetene i henhold til denne artikkel.

Artikkel 68

Klageadgang

1. Uten at det berører bestemmelsene om klageadgang i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, skal enhver kunne få sin sak prøvet av vedkommende myndighet, herunder en domstol, i henhold til retten i den enkelte medlemsstat med sikte på å få innsyn i, rette, slette, få informasjon om eller søke erstatning i forbindelse med en melding som berører vedkommende.
2. Uten at det berører artikkel 72, forplikter medlemsstatene seg gjensidig til å fullbyrde endelige beslutninger truffet av domstolene eller myndighetene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.
3. Medlemsstatene skal rapportere årlig til Det europeiske personvernråd om
 - a) antallet anmodninger til den behandlingsansvarlige om innsyn og antallet tilfeller der det ble gitt innsyn i opplysninger,
 - b) antallet anmodninger til tilsynsmyndigheten om innsyn og antallet tilfeller der det ble gitt innsyn i opplysninger,
 - c) antallet anmodninger til den behandlingsansvarlige om retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger og antallet tilfeller der opplysninger ble rettet eller slettet,
 - d) antallet anmodninger til tilsynsmyndigheten om retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger,
 - e) antallet anlagte rettssaker,
 - f) antallet saker der domstolen ga klageren medhold,
 - g) eventuelle bemerkninger om tilfeller av gjensidig anerkjennelse av endelige beslutninger truffet av domstoler eller myndigheter i andre medlemsstater om meldinger registrert av den innmeldende medlemsstaten.

Kommisjonen skal utarbeide en mal for rapportering i henhold til dette nummer.
4. Rapportene fra medlemsstatene skal innarbeides i den felles rapporten nevnt i artikkel 71 nr. 4.

Artikkel 69

Tilsyn med N.SIS

1. Medlemsstatene skal sikre at de uavhengige tilsynsmyndighetene som er utpekt i hver medlemsstat, og som har fullmaktene omhandlet i kapittel VI i forordning (EU) 2016/679 eller kapittel VI i direktiv 2016/680, overvåker at behandlingen av personopplysninger i SIS på dens territorium, overføringen av opplysninger fra dens territorium og utvekslingen og den videre behandling av supplerende opplysninger på dens territorium skjer på lovlig måte.
2. Tilsynsmyndighetene skal sikre at det minst hvert fjerde år gjennomføres en revisjon av behandlingen av opplysninger i deres N.SIS i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. Revisjonen skal enten utføres av tilsynsmyndighetene, eller tilsynsmyndighetene skal bestille revisjonen direkte hos en uavhengig revisor med ekspertise innenfor personvern. Tilsynsmyndighetene skal til enhver tid bevare kontrollen over og påta seg ansvaret for den uavhengige revisoren.
3. Medlemsstatene skal sikre at deres tilsynsmyndigheter har tilstrekkelige ressurser til å utføre oppgavene som de er tillagt i henhold til denne forordning, og at de har tilgang til rådgivning fra personer med tilstrekkelig kunnskap om biometriske opplysninger.

Artikkel 70

Tilsyn med eu-LISA

1. EUs datatilsyn skal være ansvarlig for å overvåke eu-LISAs behandling av personopplysninger og sikre at behandlingen foretas i samsvar med denne forordning. Oppgavene og fullmaktene nevnt i artikkel 57 og 58 i forordning (EU) 2018/1725 skal gjelde tilsvarende.
2. EUs datatilsyn skal minst hvert fjerde år gjennomføre en revisjon av eu-LISAs behandling av personopplysninger i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. En rapport om denne revisjonen skal oversendes til Europaparlamentet, til Rådet, til eu-LISA, til Kommisjonen og til tilsynsmyndighetene. eu-LISA skal ha mulighet til å framsette kommentarer før rapporten vedtas.

*Artikkel 71***Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn**

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn, hver innenfor sitt kompetanseområde, skal samarbeide aktivt innenfor rammen av sine ansvarsområder og sikre samordnet tilsyn med SIS.
2. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal, hver innenfor sitt kompetanseområde, etter behov utveksle relevante opplysninger, bistå hverandre i gjennomføringen av revisjoner og inspeksjoner, utrede vanskeligheter i forbindelse med fortolkningen eller anvendelsen av denne forordning og andre gjeldende unionsrettsakter, undersøke problemer som avdekkes ved gjennomføringen av uavhengige tilsyn eller ved utøvelsen av de registrertes rettigheter, utarbeide harmoniserte forslag til felles løsninger på eventuelle problemer og fremme bevissthet om personvernrettigheter.
3. For formålene fastsatt i nr. 2 skal tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn møtes minst to ganger i året innenfor rammene av Det europeiske personvernråd. Utgifter og tjenester i forbindelse med disse møtene skal dekkes av Det europeiske personvernråd. En forretningsorden skal vedtas på første møte. Øvrige arbeidsmetoder skal utvikles i fellesskap etter behov.
4. Det europeiske personvernråd skal hvert år oversende en felles rapport om aktiviteter knyttet til samordnet tilsyn til Europaparlamentet, til Rådet og til Kommisjonen.

*Kapittel XVII***Erstatningsansvar og sanksjoner***Artikkel 72***Erstatningsansvar**

1. Uten at det berører retten til erstatning og ethvert erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725 skal
 - a) enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som følge av en ulovlig behandling av personopplysninger i forbindelse med bruken av N.SIS eller enhver annen handling fra en medlemsstats side som er i strid med denne forordning, ha rett til erstatning fra nevnte medlemsstat, og
 - b) enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som

følge av enhver handling fra eu-LISAs side som er i strid med denne forordning, ha rett til erstatning fra eu-LISA.

En medlemsstat eller eu-LISA skal fritas helt eller delvis for erstatningsansvar i henhold til første ledd dersom de beviser at de ikke er ansvarlige for hendelsen som førte til skaden.

2. Dersom en medlemsstats manglende oppfyllelse av sine forpliktelser i henhold til denne forordning forårsaker skade på SIS, skal medlemsstaten holdes ansvarlig for skaden, med mindre og i den grad eu-LISA eller en annen medlemsstat som deltar i SIS, ikke har iverksatt rimelige tiltak for å hindre skaden i å oppstå eller begrense dens omfang.
3. Erstatningskrav mot en medlemsstat for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal reguleres etter nevnte medlemsstats nasjonale rett. Erstatningskrav mot eu-LISA for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal være omfattet av vilkårene fastsatt i traktatene.

*Artikkel 73***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal påse at misbruk av opplysninger i SIS eller behandling av slike opplysninger eller utveksling av supplerende opplysninger i strid med denne forordning er straffbare i samsvar med nasjonal rett.

De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

*Kapittel XVIII***Sluttbestemmelser***Artikkel 74***Overvåking og statistikk**

1. eu-LISA skal sikre at det er innført framgangsmåter for å overvåke hvordan SIS fungerer i forhold til de mål som er fastsatt for produktivitet, kostnadseffektivitet, sikkerhet og kvalitet på tjenesten.
2. eu-LISA skal ha tilgang til de opplysninger om behandlingsprosessene i det sentrale SIS som er nødvendige for teknisk vedlikehold, rapportering, rapportering av datakvalitet og statistikk.
3. eu-LISA skal utarbeide, daglig, månedlig og årlig statistikk over antall registreringer per meldingskategori både for hver medlemsstat og samlet sett. eu-LISA skal også framlegge årlige rapporter over antall treff per meldingskategori, antall søk i SIS og antall ganger

SIS ble brukt til å registrere, oppdatere eller slette en melding, både for hver medlemsstat og samlet sett. Den utarbeidede statistikken skal ikke inneholde personopplysninger. Den årlige statistiske rapporten skal offentliggjøres.

4. Medlemsstatene, Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal framlegge for eu-LISA og Kommisjonen opplysningene de trenger for å utarbeide rapportene omhandlet i nr. 3, 6, 8 og 9.
5. Disse opplysningene skal inneholde særskilt statistikk over antall søk foretatt av eller på vegne av de tjenester i medlemsstatene som har ansvaret for å utstede registreringsbevis for kjøretøy, og de tjenester i medlemsstatene som har ansvar for å utstede registreringsbevis eller sikre trafikkstyring for båter, herunder båtmotorer, og luftfartøy, herunder motorer til luftfartøy, og skytevåpen. Statistikken skal også vise antall treff per meldingskategori.
6. eu-LISA skal framlegge for Europaparlamentet, Rådet, medlemsstatene, Kommisjonen, Europol, Eurojust, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og EUs datatilsyn de statistiske rapporter som eu-LISA utarbeider.

For å kunne overvåke gjennomføringen av unionsrettsakter, herunder for formålene til forordning (EU) nr. 1053/2013, kan Kommisjonen anmode eu-LISA om enten regelmessig eller unntaksvis å framlegge ytterligere særskilte statistiske rapporter om effektiviteten av SIS, bruken av SIS og utvekslingen av supplerende opplysninger.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan anmode eu-LISA om enten regelmessig eller unntaksvis å framlegge ytterligere særskilte statistiske rapporter med sikte på å foreta risikoanalyser og sårbarhetsvurderinger som nevnt i artikkel 11 og 13 i forordning (EU) 2016/1624.

7. I henhold til artikkel 15 nr. 4 og nr. 3, 4 og 6 i denne artikkel skal eu-LISA opprette, iverksette og drifte et sentralt datalager i sine tekniske anlegg som inneholder opplysningene nevnt i artikkel 15 nr. 4 og i nr. 3 i denne artikkel, og som ikke skal gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner, og som skal gjøre det mulig for Kommisjonen og byråene nevnt i nr. 6 i denne artikkel å få skreddersydde rapporter og statistikk. eu-LISA skal på anmodning gi medlemsstatene og Kommisjonen samt Europol, Eurojust og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, i det omfang det er nødvendig

for at de skal kunne utføre sine oppgaver, sikker tilgang til det sentrale datalageret via kommunikasjonsinfrastrukturen. eu-LISA skal implementere tilgangskontroller og særlige brukerprofiler for å sikre at det gis tilgang til det sentrale datalageret utelukkende med sikte på rapportering og statistikk.

8. To år etter at denne forordning er trådt i kraft i henhold til artikkel 79 nr. 5 første ledd, og deretter annethvert år, skal eu-LISA framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om det sentrale SIS' og kommunikasjonsinfrastrukturens tekniske funksjon, herunder dens sikkerhet, om AFIS og om den bilaterale og multilaterale utvekslingen av supplerende opplysninger mellom medlemsstatene. Denne rapporten skal dessuten, når teknologien er i bruk, inneholde en evaluering av bruken av ansiktsbilder til å identifisere personer.
9. Tre år etter at denne forordning er trådt i kraft i henhold til artikkel 79 nr. 5 første ledd, og deretter hvert fjerde år, skal Kommisjonen foreta en samlet evaluering av det sentrale SIS og den bilaterale og multilaterale utvekslingen av supplerende opplysninger mellom medlemsstatene. Den samlede evalueringen skal omfatte en gjennomgang av resultatene som er oppnådd i forhold til målene, og en vurdering av hvorvidt prinsippene som ligger til grunn for systemet, fortsatt er gyldige, av anvendelsen av denne forordning når det gjelder det sentrale SIS, sikkerheten ved det sentrale SIS og eventuelle implikasjoner for framtidige operasjoner. Evalueringsrapporten skal også omfatte en vurdering av AFIS og de SIS-informasjonskampanjer som Kommisjonen gjennomfører i samsvar med artikkel 19.

Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet og Rådet.

10. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for drift av det sentrale datalageret nevnt i nr. 7 i denne artikkel og de personvern- og sikkerhetsregler som skal gjelde for dette datalageret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 76 nr. 2.

Artikkel 75

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 38 nr. 3 og artikkel 43 nr. 4 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 27. desember 2018.
3. Delegeringen av myndighet som er nevnt i artikkel 38 nr. 3 og artikkel 43 nr. 4, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling skal innebære at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen skal tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende, eller på et senere tidspunkt som er angitt der. Den skal ikke berøre gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før en delegert rettsakt vedtas skal Kommisjonen rådføre seg med eksperter som er utpekt av hver enkelt medlemsstat i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt som er vedtatt i henhold til artikkel 38 nr. 4 eller artikkel 43 nr. 4, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen to måneder fra den dagen underretning om rettsakten ble gitt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av denne perioden har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne perioden skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 76

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, skal artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 få anvendelse.

Artikkel 77

Endringer i beslutning 2007/533/JIS

I beslutning 2007/533/JIS gjøres følgende endringer:

- (1) Artikkel 6 skal lyde:

«Artikkel 6

Nasjonale systemer

1. Hver medlemsstat skal ha ansvar for opprettelse, drift, vedlikehold og videreutvikling av sitt eget N.SIS II og for å knytte dette opp mot NI-SIS.
 2. Hver medlemsstat skal ha ansvar for å sikre uavbrutt tilgang til SIS II-opplysninger for sluttbrukerne.»
- (2) Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

Fortrolighet – medlemsstatene

1. Alle medlemsstater skal anvende egne regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt for alle personer og organer som skal arbeide med SIS II-opplysninger og supplerende opplysninger, i samsvar med nasjonal lovgivning. Denne plikten skal også gjelde etter at disse personene har sluttet i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller organets virksomhet er avsluttet.
 2. Dersom en medlemsstat samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS II-relaterte oppgaver, skal den nøye overvåke leverandørens aktiviteter for å sikre overholdelse av alle bestemmelser i denne beslutning, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
 3. Driftsforvaltningen av N.SIS II eller av eventuelle tekniske kopier skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.»
- (3) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

- a) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Driftsenheten skal utvikle og vedlikeholde en mekanisme og prosedyrer for å utføre kvalitetskontroller av opplysningene i CS-SIS. Den skal regelmessig framlegge rapporter for medlemsstatene i denne forbindelse.

Driftsenheten skal regelmessig framlegge en rapport for Kommisjonen om problemer som har oppstått, og medlemsstater som er berørt.

Kommisjonen skal regelmessig framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om problemer som har oppstått med opplysningenes kvalitet.»

- b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Driftsforvaltningen av det sentrale SIS II skal omfatte alle nødvendige oppgaver for at det sentrale SIS II skal kunne fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken i henhold til denne beslutning, særlig vedlikeholdsarbeid og tekniske forbedringer som er nødvendig for at systemet skal kunne fungere

effektivt. Disse oppgavene skal også omfatte samordning, forvaltning og støtte til testvirksomhet for det sentrale SIS II og N.SIS II som sikrer at det sentrale SIS II og N.SIS II fungerer i samsvar med kravene til teknisk samsvar fastsatt i artikkel 9.»

(4) I artikkel 17 skal nye numre lyde:

- «3. Dersom driftsenheten samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS II-relaterte oppgaver, skal den nøye overvåke leverandørens aktiviteter for å sikre overholdelse av alle bestemmelser i denne beslutning, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
4. Driftsforvaltningen av CS-SIS skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.»

(5) I artikkel 21 skal nytt ledd lyde:

«Dersom en person eller gjenstand er etterlyst i henhold til en melding som er knyttet til en terrorhandling, skal saken anses for å være adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS II. Av hensyn til den offentlige eller nasjonale sikkerhet kan medlemsstatene unntaksvis unnlate å registrere en melding når det er sannsynlig at den vil hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer.»

(6) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Særlige regler for registrering eller kontroll av eller søk med fotografier og fingeravtrykk

1. Fotografier og fingeravtrykk skal bare registreres etter en særlig kvalitetskontroll for å kontrollere om opplysningene oppfyller minste standarder for datakvalitet. Spesifikasjonene for den særlige kvalitetskontrollen skal fastsettes i samsvar med prosedyren omhandlet i artikkel 67.
2. Når en melding i SIS II inneholder fotografier, og fingeravtrykksopplysninger, skal slike fotografier og fingeravtrykksopplysninger brukes til å bekrefte identiteten til en person som er lokalisert som følge av et alfanumerisk søk i SIS II.
3. Det kan i alle tilfeller søkes i fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person. Det skal imidlertid søkes i fingeravtrykksopplysninger for å identifisere personen dersom en persons identitet ikke kan fastslås på annen måte. For det formål skal det sentrale SIS II inneholde et system for automatisert fingeravtrykksidentifisering (AFIS).

4. Det kan også søkes i fingeravtrykksopplysninger i SIS II i forbindelse med meldinger som er registrert i samsvar med artikkel 26, 32 og 36, ved bruk av fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk som er funnet på åsteder for alvorlig kriminalitet eller terrorhandlinger under etterforskning, dersom det med stor sannsynlighet kan fastslås at disse settene av avtrykk tilhører en gjerningsperson, og forutsatt at søket foretas samtidig i medlemsstatens relevante nasjonale fingeravtrykkregistre.»

(7) Artikkel 41 skal lyde:

«Artikkel 41

Europols tilgang til opplysninger i SIS II

1. Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 (*), skal, dersom det er nødvendig for at Europol skal kunne oppfylle sitt mandat, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II. Europol kan også utveksle og anmode om supplerende opplysninger i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken.
2. Dersom et søk foretatt av Europol viser at det finnes en melding i SIS II, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger ved hjelp av kommunikasjonsinfrastrukturen og i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken. Inntil Europol kan bruke funksjonene for utveksling av supplerende opplysninger, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten via kanalene fastsatt i forordning (EU) 2016/794.
3. Europol kan behandle de supplerende opplysninger oversendt fra medlemsstater for å sammenligne dem med sine databaser og prosjekter for operative analyser med mål om å finne sammenhenger eller andre relevante forbindelser, og for analyser av strategisk, tematisk eller operativ art som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling av supplerende opplysninger foretatt av Europol i henhold til denne artikkel skal utføres i samsvar med nevnte forordning.
4. Europols bruk av opplysninger fra søk i SIS II eller fra behandling av supplerende opplysninger skal kreve den innmeldende medlemsstatens samtykke. Dersom medlemsstaten tillater at slike opplysninger brukes, skal Europols behandling av dem skje i

samsvar med forordning (EU) 2016/794. Europol skal underrette tredjestater og tredjeorganer om slike opplysninger bare med den innmeldende medlemsstatens samtykke og i fullt samsvar med unionsretten om personvern.

5. Europol skal
 - a) uten at det berører nr. 4 og 6, ikke koble deler av SIS II, eller overføre de opplysninger i SIS II som Europol har tilgang til, til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av eller ved Europol, eller laste ned eller på annen måte kopiere noen del av SIS II,
 - b) uten hensyn til artikkel 31 nr. 1 i forordning (EU) 2016/794 slette supplerende opplysninger som inneholder personopplysninger senest ett år etter at den tilhørende meldingen er slettet. Som et unntak kan Europol, dersom Europol har opplysninger i sine databaser eller prosjekter for operative analyser om en sak med tilknytning til de supplerende opplysningene, for å kunne utføre sine oppgaver unntaksvis fortsatt lagre de supplerende opplysningene dersom det er nødvendig. Europol skal underrette den innmeldende og utførende medlemsstaten om den fortsatte lagringen av slike supplerende opplysninger og begrunne dette,
 - c) begrense tilgangen til opplysninger i SIS II, herunder supplerende opplysninger, til Europol-personale med særskilt autorisasjon som har bruk for tilgang til slike opplysninger for å kunne utføre sine oppgaver,
 - d) vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13,
 - e) sikre at personale som er autorisert for å behandle SIS II-opplysninger får relevant opplæring og informasjon i samsvar med artikkel 14, og
 - f) uten at det berører forordning (EU) 2016/794, la EUs datatilsyn overvåke og undersøke Europols aktiviteter når det utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II og utveksler og behandler supplerende opplysninger.
6. Europol skal bare kopiere opplysninger fra SIS II for tekniske formål, når dette er nødvendig for at Europol-personale med til-

strekkelig autorisasjon skal kunne foreta et direkte søk. Denne beslutning skal gjelde slike kopier. Den tekniske kopien skal brukes bare for å lagre SIS II-opplysninger mens det søkes i disse opplysningene. Når det er søkt i opplysningene, skal de slettes. Slik bruk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS II-opplysninger. Europol skal ikke kopiere meldingsopplysninger eller utfyllende opplysninger fra medlemsstater eller CS-SIS II til andre Europol-systemer.

7. Europol skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS II for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet. Disse loggene og denne dokumentasjonen skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av en del av SIS II.
8. Medlemsstatene skal underrette Europol ved utveksling av supplerende opplysninger om eventuelle treff på meldinger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstatene kan unntaksvis unnlate å underrette Europol dersom dette ville sette pågående etterforskinger eller en fysisk persons sikkerhet i fare eller være i strid med vesentlige sikkerhetsinteresser i den innmeldende medlemsstaten.
9. Nr. 8 skal få anvendelse fra den dato Europol kan motta supplerende opplysninger i samsvar med nr. 1.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53)

(8) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 42a

Tilgang til opplysninger i SIS II for europeiske grense- og kystvaktenheter, enheter med personale som arbeider med retur, og medlemmer i støttegruppene for migrasjonsstyring

1. I samsvar med artikkel 40 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 (*) skal medlemmene i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning innenfor sitt mandat, og forutsatt at de har tillatelse til å foreta kontroller i henhold til artikkel 40 nr. 1 i denne beslutning og har fått nødvendig opplæring i henhold til artikkel 14 i denne beslutning, ha rettighe-

- ter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II dersom det er nødvendig for at de skal kunne utføre sin oppgave, og i den grad det kreves i henhold til driftsplanen for en spesifikk operasjon. Tilgang til opplysninger i SIS II skal ikke utvides til andre medlemmer i enheten.
2. Medlemmene i enhetene nevnt i nr. 1 skal utøve rettighetene for tilgang og søk i opplysninger i SIS II i samsvar med nr. 1 via et teknisk grensesnitt. Det tekniske grensesnittet skal opprettes og vedlikeholdes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og skal sikre en direkte forbindelse til det sentrale SIS II.
 3. Når et søk foretatt av et medlem i enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel viser at det foreligger en melding i SIS II, skal den innmeldende medlemsstaten underrettes om dette. I samsvar med artikkel 40 i forordning (EU) 2016/1624 skal medlemmer i enhetene bare reagere på en melding i SIS II i henhold til instruksjoner fra og som hovedregel i nærvær av grensevakter eller personale som arbeider med retur i vertsmedlemsstaten der de opererer. Vertsmedlemsstaten kan gi medlemmene i enhetene tillatelse til å handle på dens vegne.
 4. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS II for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet.
 5. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13 og skal sikre at enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel anvender disse tiltakene.
 6. Ingenting i denne artikkel skal forstås slik at det berører bestemmelsene i forordning (EU) 2016/1624 om personvern eller Det europeiske grense- og kystvaktbyrås ansvar for sin uautoriserte eller uriktige behandling av opplysninger.
 7. Uten at det berører nr. 2, skal ingen deler av SIS II kobles til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av enhetene nevnt i nr. 1 eller av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, og heller ikke skal opplysningene i SIS II som enhetene har tilgang til, overføres til et slikt system. Ingen del av SIS II skal lastes ned eller

kopieres. Loggføringen av tilgang og søk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS II-opplysninger.

8. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal tillate at EUs datatilsyn overvåker og undersøker virksomheten til enhetene nevnt i denne artikkel når de utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II. Dette skal ikke berøre de ytterligere bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 (**).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

Artikkel 78

Oppheving

Forordning (EF) nr. 1986/2006 og beslutning 2007/533/JIS og 2010/261/EU oppheves fra den dato denne forordning får anvendelse som fastsatt i artikkel 79 nr. 5 første ledd.

Henvisninger til den opphevede forordning (EF) nr. 1986/2006 og beslutning 2007/533/JIS skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellene i vedlegget.

Artikkel 79

Ikrafttredelse, driftsstart og anvendelse

1. Denne forordning skal tre i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Kommisjonen skal innen 28. desember 2021 vedta en beslutning om fastsettelse av datoen for når SIS settes i drift i henhold til denne forordning etter kontroll av at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Gjennomføringsrettsaktene som er nødvendige for å anvende denne forordning, er blitt vedtatt.
 - b) Medlemsstater har underrettet Kommisjonen om at de har gjennomført de tekniske og lovmessige tiltak som er nødvendige for å kunne behandle opplysninger i SIS og

- utveksle supplerende opplysninger i henhold til denne forordning.
- c) eu-LISA har underrettet Kommisjonen om at alle tester i forbindelse med CS-SIS og samspillet mellom CS-SIS og N.SIS er avsluttet på tilfredsstillende måte.
3. Kommisjonen skal nøye overvåke prosessen med gradvis oppfyllelse av vilkårene i nr. 2 og skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatet av kontrollen omhandlet i nevnte nummer.
4. Kommisjonen skal innen 28. desember 2019 og deretter hvert år til Kommisjonen har truffet beslutningen nevnt i nr. 2, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om status med hensyn til forberedelsen av den fullstendige gjennomføring av denne forordning. Denne rapporten skal også inneholde nærmere opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som kan ha innvirkning på de samlede kostnader.
5. Denne forordning skal få anvendelse fra den dato som fastsettes i samsvar med nr. 2.
Som unntak fra første ledd
- a) skal artikkel 4 nr. 4, artikkel 5, artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 1 og 5, artikkel 12 nr. 8, artikkel 15 nr. 7, artikkel 19, artikkel 20 nr. 4 og 5, artikkel 26 nr. 6, artikkel 32 nr. 9, artikkel 34 nr. 3, artikkel 36 nr. 6, artikkel 38 nr. 3 og 4, artikkel 42 nr. 5, artikkel 43 nr. 4, artikkel 54 nr. 5, artikkel 62 nr. 4, artikkel 63 nr. 6, artikkel 74 nr. 7 og 10, artikkel 75, artikkel 76, artikkel 77 nr. 1–5 og nr. 3 og 4 i denne artikkel få anvendelse fra datoen for ikrafttredelse av denne forordning,
- b) skal artikkel 77 nr. 7 og 8 få anvendelse fra 28. desember 2019,
- c) skal artikkel 77 nr. 6 få anvendelse fra 28. desember 2020.
6. Kommisjonsbeslutningen nevnt i nr. 2 skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning skal være bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 28. november 2018.

For Europaparlamentet	For Rådet
President	Formann
A. TAJANI	K. EDTSTADLER

Vedlegg sammenligningstabell

Beslutning 2007/533/JIS	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikkel 14	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16	Artikkel 16
Artikkel 17	Artikkel 17
Artikkel 18	Artikkel 18
Artikkel 19	Artikkel 19
Artikkel 20	Artikkel 20
Artikkel 21	Artikkel 21
Artikkel 22	Artikkel 42 og 43
Artikkel 23	Artikkel 22
–	Artikkel 23
Artikkel 24	Artikkel 24
Artikkel 25	Artikkel 25
Artikkel 26	Artikkel 26
Artikkel 27	Artikkel 27
Artikkel 28	Artikkel 28
Artikkel 29	Artikkel 29
Artikkel 30	Artikkel 30
Artikkel 31	Artikkel 31
Artikkel 32	Artikkel 32
Artikkel 33	Artikkel 33

Beslutning 2007/533/JIS	Denne forordning
Artikkel 34	Artikkel 34
Artikkel 35	Artikkel 35
Artikkel 36	Artikkel 36
Artikkel 37	Artikkel 37
Artikkel 38	Artikkel 38
Artikkel 39	Artikkel 39
–	Artikkel 40
–	Artikkel 41
Artikkel 40	Artikkel 44
Artikkel 41	Artikkel 45 Artikkel 46 Artikkel 47 Artikkel 48
Artikkel 42	Artikkel 49
Artikkel 42a	Artikkel 51 Artikkel 50
Artikkel 43	Artikkel 52
Artikkel 44	Artikkel 53
Artikkel 45	Artikkel 54
Artikkel 46	Artikkel 55 Artikkel 56
Artikkel 47	Artikkel 57
Artikkel 48	Artikkel 58
Artikkel 49	Artikkel 59
Artikkel 50	Artikkel 60 Artikkel 61
Artikkel 51	Artikkel 62
Artikkel 52	Artikkel 63
Artikkel 53	Artikkel 64
Artikkel 54	Artikkel 65
Artikkel 55	–
Artikkel 56	–
Artikkel 57	Artikkel 66
Artikkel 58	Artikkel 67
Artikkel 59	Artikkel 68
Artikkel 60	Artikkel 69
Artikkel 61	Artikkel 70

Beslutning 2007/533/JIS	Denne forordning
Artikkel 62	Artikkel 71
Artikkel 63	–
Artikkel 64	Artikkel 72
Artikkel 65	Artikkel 73
Artikkel 66	Artikkel 74
Artikkel 67	Artikkel 75 Artikkel 76
Artikkel 68	–
Artikkel 69	Artikkel 77
Artikkel 70	Artikkel 78
Artikkel 71	Artikkel 79
Forordning (EF) nr. 1986/2006	Denne forordning
Artikkel 1, 2 og 3	Artikkel 45

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen informasjonssystem (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav b) og d), og artikkel 79 nr. 2 bokstav c),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter den ordinære regelverksprosedyren¹, og ut fra følgende betraktninger:

- (1) Schengen-informasjonssystemet (SIS) utgjør et grunnleggende verktøy for anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket som innarbeidet i Den europeiske union. SIS er et av de viktigste kompenserende tiltak som bidrar til å opprettholde et høyt sikkerhetsnivå innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen ved å støtte operativt samarbeid mellom nasjonale vedkommende myndigheter, særlig grensevakter, politiet, tollmyndigheter, utlendingsmyndigheter og myndigheter med ansvar for å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner.
- (2) SIS ble opprinnelig opprettet i henhold til bestemmelsene i avdeling IV i konvensjon av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i statene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser² (konvensjonen

om gjennomføring av Schengen-avtalen). Kommisjonen fikk i oppdrag å utvikle annen generasjon av SIS (SIS II) i henhold til rådsforordning (EF) nr. 2424/2001³ og rådsbeslutning 2001/886/JIS⁴. Det ble senere opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006⁵ og ved rådsbeslutning 2007/533/JIS⁶. SIS II erstattet det SIS som ble opprettet i henhold til konvensjonen om gjennomføring om Schengen-avtalen.

- (3) Tre år etter at SIS II ble satt i drift, foretok Kommisjonen en evaluering av systemet i samsvar med forordning (EF) nr. 1987/2006 og beslutning 2007/533/JIS. Den 21. desember 2016 framla Kommisjonen for Europaparlamentet og Rådet rapporten om evaluering av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) i samsvar med artikkel 24 nr. 5, artikkel 43 nr. 3 og artikkel 50 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikkel 59 nr. 3 og artikkel 66 nr. 5 i beslutning 2007/533/JIS og et ledsagende arbeidsdokument. Anbefalingene i disse dokumentene bør gjenspeiles i denne forordning når det er relevant.
- (4) Denne forordning utgjør rettsgrunnlaget for SIS med hensyn til spørsmål som omfattes av

² EUT L 239 av 22.9.2000, s. 19.

³ Rådsforordning (EF) nr. 2424/2001 av 6. desember 2001 om utvikling av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 328 av 13.12.2001, s. 4)

⁴ Rådsbeslutning 2001/886/JIS av 6. desember 2001 om utvikling av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 328 av 13.12.2001, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

⁶ Rådsbeslutning 2007/533/JIS av 12. juni 2007 om opprettelse, drift og bruk av annen generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 205 av 7.8.2007, s. 63).

¹ Europaparlamentets holdning av 24. oktober 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 19. november 2018.

tredje del avdeling V kapittel 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862⁷ utgjør rettsgrunnlaget for SIS med hensyn til spørsmål som omfattes av tredje del avdeling V kapittel 4 og 5 i TEUV.

- (5) Det forhold at rettsgrunnlaget for SIS består av atskilte instrumenter, berører ikke prinsippet om at SIS utgjør ett enkelt informasjonssystem som skal fungere som sådant. Det bør omfatte et enkelt nettverk av nasjonale kontorer, SIRENE-kontorene, for å sikre utveksling av supplerende opplysninger. Visse bestemmelser i disse instrumentene bør derfor være enslydende.
- (6) Det er nødvendig å angi målene for SIS, visse elementer ved systemets tekniske struktur og finansiering, fastsette regler for den gjennomgående driften og bruken av systemet og fastsette ansvarsområder. Det er også nødvendig å fastsette hvilke kategorier av opplysninger som skal registreres i systemet, hvilke formål opplysningene registreres og behandles for, og kriteriene for registreringene. Regler er også nødvendig for å regulere hvordan meldinger skal slettes, hvilke myndigheter som skal være autorisert for tilgang til opplysningene, bruken av biometriske opplysninger, samt nærmere regler for personvern og behandling av opplysninger.
- (7) Meldinger i SIS inneholder bare informasjon som er nødvendig for å identifisere en person og for å fastslå hvilke tiltak som skal iverksettes. Medlemsstatene bør derfor utveksle supplerende opplysninger relatert til meldinger når det er nødvendig.
- (8) SIS omfatter et sentralt system (det sentrale SIS) og nasjonale systemer. De nasjonale systemene kan inneholde en fullstendig eller delvis kopi av SIS-databasen, som kan være felles for to eller flere medlemsstater. Ettersom SIS er det viktigste instrumentet for utveksling av opplysninger i Europa med sikte på å ivareta sikkerhet og effektiv grenseforvaltning, er det nødvendig å sikre uavbrutt drift på både sentralt og nasjonalt plan. SIS' tilgjengelighet bør overvåkes nøye på sentralt

plan og medlemsstatsplan, og ethvert tilfelle av manglende tilgjengelighet for sluttbrukere bør registreres og meldes til berørte parter på nasjonalt plan og unionsplan. Hver enkelt medlemsstat bør foreta sikkerhetskopiering av sitt nasjonale system. Medlemsstatene bør også sikre uavbrutt tilgang til det sentrale SIS ved hjelp av dobbelte og fysisk og geografisk atskilte tilkoplingspunkter. Det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen bør drives slik at det sikres at de fungerer 24 timer i døgnet 7 dager i uken. Derfor bør Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet («eu-LISA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726⁸, gjennomføre tekniske løsninger for å styrke uavbrutt tilgang til SIS, med forbehold for en uavhengig konsekvensvurdering og nytte- og kostnadsanalyse.

- (9) Det må utarbeides en håndbok med detaljerte regler for utveksling av supplerende opplysninger om tiltak som skal iverksettes på grunnlag av en melding («SIRENE-håndboken»). SIRENE-kontorene bør sikre at utvekslingen av slike opplysninger skjer raskt og effektivt.
- (10) For å sikre effektiv utveksling av supplerende opplysninger, herunder om de tiltak som skal iverksettes ifølge meldingene, er det hensiktsmessig å styrke SIRENE-kontorenes funksjon ved å fastsette kravene om tilgjengelige ressurser, brukeropplæring og svartid ved forespørsler fra andre SIRENE-kontorer.
- (11) Medlemsstatene bør sikre at personalet ved sitt SIRENE-kontor har de språkferdigheter og den kunnskap om relevant rett og saksbehandlingsregler som er nødvendig for å utføre sine oppgaver.
- (12) For å kunne dra full nytte av funksjonene i SIS bør medlemsstatene sikre at sluttbrukerne og SIRENE-kontorenes personale får regelmessig opplæring, herunder i informasjonssikkerhet, personvern og datakvalitet. SIRENE-kontorene bør delta i utviklingen av opplæringsprogrammer. SIRENE-kontorene bør så vidt mulig også utveksle personale med andre

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) og om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 99).

- SIRENE-kontorer minst én gang i året. Medlemsstatene oppfordres til å iverksette egnede tiltak for å unngå at avgangshyppighet fører til kompetanse- og erfaringstap.
- (13) eu-LISA sørger for driftsforvaltning av de sentrale delene av SIS. For å gjøre det mulig for eu-LISA å sette av nødvendige økonomiske og personalmessige ressurser for alle aspekter ved driftsforvaltningen av det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen bør dets oppgaver fastsettes nærmere i denne forordning, særlig når det gjelder de tekniske aspekter ved utvekslingen av supplerende opplysninger.
- (14) Uten at det berører medlemsstatenes ansvar for at opplysninger som registreres i SIS er riktige, og SIRENE-kontorenes rolle som kvalitetskoordinatorer, bør eu-LISA være ansvarlig for å forbedre datakvaliteten ved å innføre et sentralt kvalitetskontrollverktøy og bør jevnlig framlegge rapporter for Kommisjonen og medlemsstatene. Kommisjonen bør framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om problemer som har oppstått med datakvaliteten. For ytterligere å øke kvaliteten på opplysningene i SIS bør eu-LISA også tilby de nasjonale opplæringsinstitusjonene og i størst mulig grad SIRENE-kontorene og sluttbrukerne opplæring i bruken av SIS.
- (15) For å muliggjøre bedre overvåking av bruken av SIS og for å analysere trender vedrørende migrasjonspress og grenseforvaltning bør eu-LISA kunne utvikle en avansert metode for statistisk rapportering til medlemsstatene, Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå uten å sette opplysningenes integritet i fare. Det bør derfor opprettes et sentralt datalager. Statistikk som lagres i eller innhentes fra nevnte datalager, bør ikke inneholde personopplysninger. Medlemsstatene bør oversende statistikk over utøvelse av retten til innsyn, retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger i forbindelse med samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn i henhold til denne forordning.
- (16) Det bør innføres nye opplysningskategorier i SIS for å gjøre det mulig for sluttbrukere å treffe velbegrunnede beslutninger på grunnlag av en melding uten å miste tid. Derfor bør meldinger om nektet innreise og opphold inneholde informasjon om beslutningen som ligger til grunn for meldingen. For å lette identifisering og avsløre flere identiteter bør meldingen dessuten, dersom slike opplysninger er tilgjengelige, inneholde en henvisning til den berørte personens personlige identitetsdokument eller dets nummer og en kopi av dokumentet, om mulig i farger.
- (17) Dersom det er strengt nødvendig, bør vedkommende myndigheter kunne registrere særlig informasjon i SIS om en persons eventuelle særlige objektive fysiske kjennetegn av uforanderlig art, f.eks. tatoveringer, merker eller arr.
- (18) Når det opprettes en melding, bør alle relevante opplysninger angis, dersom de er tilgjengelige, særlig den berørte personens fornavn, for å minimere risikoen for falske treff og unødig driftsvirksomhet.
- (19) I SIS bør det ikke lagres opplysninger som brukes til å utføre søk, med unntak av logger for å kontrollere at søket er lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og sikre at de nasjonale systemene virker tilfredsstillende samt med sikte på dataintegritet og -sikkerhet.
- (20) SIS bør tillate behandling av biometriske opplysninger for å bidra til pålitelig identifisering av berørte personer. Registrering av fotografier, ansiktsbilder eller fingeravtrykksopplysninger i SIS og bruk av slike opplysninger bør begrenses til det som er nødvendig for å oppnå de fastsatte målene, bør være tillatt i henhold til unionsretten, bør overholde de grunnleggende rettigheter, herunder barnets beste, og bør være i samsvar med unionsretten om personvern, herunder de relevante bestemmelsene om personvern i denne forordning. For å unngå problemer som følge av feilidentifisering bør SIS på samme måte også tillate behandling av opplysninger om personer hvis identitet er misbrukt, med forbehold for egnede vernetiltak, den berørte personens samtykke for hver opplysningskategori, særlig håndflateavtrykk, og en streng begrensning av hvilke formål slike personopplysninger lovlig kan behandles for.
- (21) Medlemsstatene bør iverksette nødvendige tekniske tiltak for å sikre at sluttbrukere som utfører et berettiget søk i et nasjonal politiellet utlendingsregister, samtidig også søker i SIS, med forbehold for prinsippene i artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680⁹ og artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679¹⁰. Det bør sikre at SIS fungerer som det viktigste kompenserende tiltak innenfor området uten kontroll ved de indre grensene og bedre bidrar

- til å bekjempe den grensekryssende dimensjonen av kriminalitet og kriminelles bevegelighet.
- (22) I denne forordning bør det fastsettes vilkår for bruk av fingeravtrykksopplysninger, fotografier og ansiktsbilder til identifisering og kontroll. Ansiktsbilder og fotografier bør for identifisering i første omgang brukes bare ved alminnelige grenseoverganger. Slik bruk bør være gjenstand for en rapport fra Kommissjonen som bekrefter at teknologien er tilgjengelig, pålitelig og klar til bruk.
- (23) Det bør være tillatt å søke på fingeravtrykksopplysninger lagret i SIS med fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet på et åsted dersom det med stor sannsynlighet kan fastslås at de tilhører gjerningspersonen bak det alvorlige straffbare forholdet eller terrorhandlingen, forutsatt at et søk utføres samtidig i de relevante nasjonale fingeravtrykkregistrene. Det bør legges særlig vekt på å fastsette kvalitetsstandarder for lagring av biometriske opplysninger.
- (24) Dersom en persons identitet ikke kan fastslås på annen måte, bør fingeravtrykksopplysninger brukes for å forsøke å identifisere personen. Det bør i alle tilfeller være tillatt å identifisere en person ved hjelp av fingeravtrykksopplysninger.
- (25) Medlemsstatene bør kunne koble sammen meldinger i SIS. Dersom to eller flere meldinger kobles sammen, bør ikke det berøre tiltakene som skal iverksettes, fristen for å foreta ny vurdering av meldinger eller tilgangstighetene til meldingene.
- (26) Det kan oppnås økt effektivitet, harmonisering og sammenheng ved å gjøre det obligatorisk å registrere i SIS alle innreiseforbud som nasjonale vedkommende myndigheter utsteder i samsvar med prosedyrer som overholder europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF¹¹, og ved å fastsette felles regler for registrering av meldinger om nektet innreise og opphold ved retur av en tredjestatsborger med ulovlig opphold. Medlemsstatene bør treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at det ikke er noe tidsintervall mellom tidspunktet tredjestatsborgeren forlater Schengen-området, og tidspunktet meldingen i SIS aktiveres. Dette bør sikre at innreiseforbud håndheves ved grenseoverganger ved de ytre grensene, og effektivt hindre fornyet innreise i Schengen-området.
- (27) Personer som er gjenstand for beslutning om nektet innreise og opphold, bør ha rett til å påklage denne beslutningen. Klageretten bør overholde direktiv 2008/115/EF dersom beslutningen er knyttet til retur.
- (28) I denne forordning bør det fastsettes ufravikelige regler for konsultasjon med og underretning av nasjonale myndigheter dersom en tredjestatsborger innehar eller kan få en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold som er utstedt i én medlemsstat, og en annen medlemsstat planlegger å registrere eller allerede har registrert en melding om nektet innreise og opphold for den berørte tredjestatsborgeren. Slike situasjoner skaper stor usikkerhet for grensevakter, politi og utlendingsmyndigheter. Derfor bør det fastsettes en obligatorisk frist for rask konsultasjon som fører til et endelig resultat og sikrer at tredjestatsborgere som har rett til å ta lovlig opphold på medlemsstatenes territorium, kan reise inn på territoriet uten vanskeligheter, og at personer som ikke har rett til å reise inn, hindres i å gjøre det.
- (29) Når en melding slettes i SIS etter konsultasjon mellom medlemsstater, bør den innmeldende medlemsstaten kunne beholde den berørte tredjestatsborgeren på sin nasjonale meldingsliste.
- (30) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF¹².
- (31) Meldinger bør ikke opprettholdes i SIS lenger enn det som er nødvendig for å nå det særlige formålet som ligger til grunn for registreringen. Innen tre år etter at en melding er registrert i SIS, bør den innmeldende

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/680 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger for å forebygge, etterforske, avsløre eller rettsfølge straffbare forhold eller iverksette strafferettslige sanksjoner og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av rådsrammebeslutning 2008/977/JIS (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 89).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og framgangsmåter i medlemsstatene for tilbakesending av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

medlemsstaten foreta en ny vurdering av om det er behov for å opprettholde den. Dersom det i den nasjonale beslutning som ligger til grunn for meldingen, fastsettes en lengre gyldighetsperiode enn tre år, bør det foretas en ny vurdering av meldingen innen fem år. Beslutninger om å opprettholde meldinger om personer bør bygge på en omfattende individuell vurdering. Medlemsstatene bør foreta ny vurdering av meldinger om personer innen den fastsatte fristen for dette og føre statistikk over antallet meldinger om personer der lagringstiden er forlenget.

- (32) Registrering av en melding i SIS og forlenning av utløpsdatoen for en melding i SIS bør være underlagt et krav til forholdsmessighet, herunder undersøkelse av om en konkret sak er adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS. Når det gjelder terrorhandlinger, bør saken anses for å være adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS. Av hensyn til den offentlige eller nasjonale sikkerhet bør medlemsstatene unntaksvis kunne unnlate å registrere en melding i SIS når det er sannsynlig at dette kan hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer.
- (33) SIS-opplysningenes integritet er av aller største betydning. Derfor bør det iverksettes nødvendige vernetiltak for behandling av SIS-opplysninger på sentralt og nasjonalt plan for å sikre at opplysningene er gjennomgående sikre. Myndigheter som behandler opplysninger, bør omfattes av sikkerhetskravene i denne forordning og en ensartet prosedyre for melding av hendelser. Personalet bør ha tilstrekkelig opplæring og informeres om relevante straffbare forhold og strafferettslige sanksjoner.
- (34) Opplysninger som behandles i SIS, og tilknyttede supplerende opplysninger som utveksles i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller gjøres tilgjengelig for tredjestater eller internasjonale organisasjoner.
- (35) For å effektivisere utlendingsmyndighetenes arbeid når de skal treffe beslutninger om

tredjestatsborgeres rett til innreise og opphold på medlemsstatenes territorium og om retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold, bør disse myndighetene gis tilgang til SIS i henhold til denne forordning.

- (36) Uten at det berører nærmere regler for behandling av personopplysninger i denne forordning, bør forordning (EU) 2016/679 få anvendelse på medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning, med mindre behandlingen utføres av nasjonale vedkommende myndigheter for å forebygge, etterforske, avdekke eller rettsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold.
- (37) Uten at det berører nærmere regler i denne forordning, bør de nasjonale lovene og forskriftene vedtatt i henhold til direktiv (EU) 2016/680 få anvendelse på nasjonale vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning for å forebygge, avsløre, etterforske eller rettsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner. Tilgang til opplysninger som registreres i SIS, og rett til å søke i disse opplysningene for nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold eller for å fullbyrde strafferettslige sanksjoner må omfattes av alle relevante bestemmelser i denne forordning og i direktiv (EU) 2016/680 som innarbeidet i nasjonal rett, særlig tilsyn ført av tilsynsmyndighetene nevnt i direktiv (EU) 2016/680.
- (38) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725¹³ bør få anvendelse på unionsinstitusjonenes og -organenes behandling av personopplysninger når de ivaretar sine oppgaver i henhold til denne forordning.
- (39) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794¹⁴ bør få anvendelse på Europols

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium, om endring av forordning (EØF) nr. 1612/68 og om oppheving av direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77).

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53)

- behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning.
- (40) Ved anvendelsen av SIS bør vedkommende myndigheter sikre at verdigheten og integriteten til den personen hvis opplysninger behandles, respekteres. Behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning må ikke føre til forskjellsbehandling av personer på noe grunnlag slik som kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.
- (41) Når det gjelder fortrolighet, bør relevante bestemmelser i vedtektene for Den europeiske unions tjenestemenn og ansettelsesvilkårene for øvrige ansatte i Den europeiske union, fastsatt i rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹⁵ («personalvedtektene»), få anvendelse på tjenestemenn og andre ansatte som arbeider med SIS.
- (42) Både medlemsstatene og eu-LISA bør ha sikkerhetsplaner for å lette gjennomføringen av sikkerhetsforpliktelsene og bør samarbeide med hverandre slik at de behandler sikkerhetsspørsmål fra et felles perspektiv.
- (43) De nasjonale uavhengige tilsynsmyndighetene nevnt i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 («tilsynsmyndighetene») bør overvåke at medlemsstatenes behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning, herunder utveksling av supplerende opplysninger, skjer på lovlig måte. Tilsynsmyndighetene bør gis tilstrekkelige ressurser til å utføre denne oppgaven. De registrertes rett til innsyn, retting og sletting av sine personopplysninger som er lagret i SIS, og eventuell etterfølgende klageadgang ved nasjonale domstoler samt gjensidig anerkjennelse av dommer, bør fastsettes. Det bør også kreves årlig statistikk fra medlemsstatene.
- (44) Tilsynsmyndighetene bør sikre at det minst hvert fjerde år gjennomføres en revisjon av behandlingen av opplysninger i medlemsstatens nasjonale systemer i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. Revisjonen bør enten utføres av tilsynsmyndighetene, eller tilsynsmyndighetene bør bestille revisjonen direkte hos en uavhengig revisor med ekspertise innenfor personvern. Den uavhengige revisoren bør forbli under de berørte tilsynsmyndighetenes kontroll og ansvar, og disse bør derfor selv instruere revisoren og angi et klart definert formål og omfang og en klart definert metode for revisjonen samt veiledning og tilsyn med revisjonen og dens endelige resultater.
- (45) EUs datatilsyn bør overvåke unionsinstitusjonenes og organenes virksomhet i forbindelse med behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning. EUs datatilsyn og tilsynsmyndighetene bør samarbeide om tilsynet med SIS.
- (46) EUs datatilsyn bør gis tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre de oppgaver det er pålagt i henhold til denne forordning, herunder bistand fra personer med ekspertise innenfor biometriske opplysninger.
- (47) I forordning (EU) 2016/794 fastsettes det at Europol skal støtte og styrke nasjonale vedkommende myndigheters innsats og deres samarbeid for å bekjempe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og utarbeide analyser og trusselvurderinger. For å gjøre det lettere for Europol å utføre sine oppgaver, særlig innenfor Det europeiske senter for migrantsmugling, bør Europol gis tilgang til meldingskategorier fastsatt i denne forordning.
- (48) For å tette hullene med hensyn til deling av opplysninger om terrorisme, særlig om utenlandske fremmedkrigere dersom overvåking av deres bevegelser er avgjørende, oppfordres medlemsstatene til å dele opplysninger om terrorismerelatert aktivitet med Europol. Denne delingen av opplysninger bør skje ved at supplerende opplysninger utveksles med Europol om de berørte meldingene. For dette formål bør Europol opprette en forbindelse med kommunikasjonsinfrastrukturen.
- (49) Det er dessuten nødvendig å fastsette klare regler for Europol for behandling og nedlasting av SIS-opplysninger for å muliggjøre omfattende bruk av SIS, forutsatt at personvernstandardene i denne forordning og forordning (EU) 2016/794 overholdes. Dersom Europols søk i SIS viser at det finnes en melding registrert av en medlemsstat, kan ikke Europol iverksette nødvendige tiltak. Europol bør derfor underrette den berørte medlemsstaten via utveksling av supplerende opplysninger med det respektive SIRENE-kontor, slik at medlemsstaten kan følge opp saken.
- (50) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624¹⁶ skal vertsmedlemsstaten ved anvendelse av nevnte forordning tillate medlemmene i enhetene som er omhandlet i artikkel 2 nr. 8 i nevnte forordning, og som er utplassert av Det europeiske

¹⁵ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

grense- og kystvaktbyrå, å foreta de søk i unionsdatabaser som er nødvendige for å oppfylle driftsmål angitt i driftsplanen for inn- og utreisekontroller, grenseovervåking og retur. Andre relevante EU-byråer, særlig Det europeiske asylstøttekontor og Europol, kan også utplassere eksperter som ikke er ansatt ved disse EU-byråene som en del av støttegruppene for migrasjonsstyring. Målet med utplassering av enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning er å gi de medlemsstater som anmoder om det, teknisk og operativ støtte, særlig de medlemsstater som står overfor uforholdsmessig store migrasjonsutfordringer. For at enhetene omhandlet i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning skal kunne utføre sine oppgaver, har de bruk for tilgang til SIS via et teknisk grensesnitt hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrå med forbindelse til det sentrale SIS. Dersom søk i SIS som enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i forordning (EU) 2016/1624 eller personalet foretar, viser at det finnes en melding registrert av en medlemsstat, kan ikke medlemmet i enheten eller personalet iverksette nødvendige tiltak uten tillatelse fra vertsmedlemsstaten. Derfor bør vertsmedlemsstaten underrettes, slik at den kan følge opp saken. Vertsmedlemsstaten bør underrette den innmeldende medlemsstat om treffet ved utveksling av supplerende opplysninger.

- (51) Visse aspekter ved SIS kan ikke dekkes uttømmende av denne forordning på grunn av deres tekniske, svært detaljerte og hyppig skiftende art. Disse aspektene omfatter for eksempel tekniske regler for registrering av, oppdatering av, sletting av og søk i opplysninger, og om datakvalitet og regler for biometriske opplysninger, regler om meldingers forenlighet og prioriteringsrekkefølge, koplinger mellom meldinger og utveksling av utfyllende opplysninger. Kommisjonen bør derfor gis gjennomføringsmyndighet for disse

aspektene. Tekniske regler for søk i meldinger bør ta hensyn til at de nasjonale anvendelsene skal fungere effektivt.

- (52) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁷. Framgangsmåten for vedtakelse av gjennomføringsrettsakter i henhold til denne forordning og forordning (EU) 2018/1862 bør være identisk.
- (53) For å sikre åpenhet bør eu-LISA to år etter idriftsetting av SIS i henhold til denne forordning utarbeide en rapport om hvordan det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen fungerer teknisk, herunder sikkerheten i disse, og om bilateral og multilateral utveksling av supplerende opplysninger. Kommisjonen bør framlegge en samlet evaluering hvert fjerde år.
- (54) For å sikre at SIS fungerer effektivt, bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV med hensyn til fastsettelse av hvilke omstendigheter fotografier og ansiktsbilder kan brukes under for identifisering av personer i andre sammenhenger enn ved alminnelige grenseoverganger. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene holdes i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹⁸. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerede rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk tilgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med forberedelse av delegerede rettsakter.

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

¹⁸ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

- (55) Ettersom målene med denne forordning, dvs. å opprette og regulere et informasjonssystem i Unionen og utveksle tilknyttede supplerende opplysninger, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene, men på grunn av deres art bedre kan oppnås på unionsplan, kan Unionen iverksette tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å oppnå disse målene.
- (56) Denne forordning er forenlig med grunnleggende rettigheter og prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Denne forordning er særlig i alle deler forenlig med vernet av personopplysninger i samsvar med artikkel 8 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og forsøker samtidig å sørge for et sikkert miljø for alle personer som er bosatt på Unionens territorium, og beskyttelse av irregulære migranter mot utnyttelse og menneskehandel. I saker om barn bør barnets beste være et grunnleggende hensyn.
- (57) De anslåtte kostnadene ved oppgraderingen av nasjonale systemer og gjennomføringen av nye funksjoner forutsatt i denne forordning er lavere enn det resterende beløp i budsjettposten for intelligente grenser i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014¹⁹. Derfor bør midlene som er satt av til å utvikle IT-systemer som støtte for forvaltningen av migrasjonsstrømmer over de ytre grensene i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014, tildeles medlemsstatene og eu-LISA. De finansielle kostnadene ved oppgraderingen av SIS og gjennomføringen av denne forordning bør overvåkes. Dersom de anslåtte kostnadene er høyere, bør det stilles unionsmidler til rådighet for å støtte medlemsstatene i samsvar med den relevante flerårige finansielle rammen.
- (58) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks holdning vedlagt TEU og TEUV deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom
- denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- (59) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i etter rådsbeslutning 2000/365/EF²⁰; Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongerike.
- (60) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2002/192/EF²¹; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland.
- (61) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to states tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²² som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i rådsbeslutning 1999/437/EF²³.
- (62) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket²⁴, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i beslut-

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til yttergrensene og visum som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

²⁰ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

²¹ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²² EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

²³ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to states tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

²⁴ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

ning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF²⁵.

- (63) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket²⁶ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav G) i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²⁷.
- (64) Når det gjelder Bulgaria og Romania, utgjør denne forordning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2005, og bør leses i sammenheng med rådsbeslutning 2010/365/EU²⁸ og (EU) 2018/934²⁹.
- (65) Når det gjelder Kroatia, utgjør denne forordning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2011, og bør leses i sammenheng med rådsbeslutning (EU) 2017/733³⁰.
- (66) Når det gjelder Kypros, utgjør denne beslutning en rettsakt som bygger på eller på annen

måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003.

- (67) Ved denne forordning innføres en rekke forbedringer av SIS som vil øke effektiviteten, styrke personvernet og utvide tilgangsrettighetene. Noen av disse forbedringene krever ikke kompleks teknisk utvikling, mens andre faktisk krever tekniske endringer av forskjellig størrelsesorden. For å gjøre det mulig å gjøre forbedringer av systemet tilgjengelige for sluttbrukerne så snart som mulig innføres det med denne forordning endringer i forordning (EF) nr. 1987/2006 i flere faser. En rekke forbedringer av systemet bør få anvendelse umiddelbart etter at denne forordning er trådt i kraft, mens andre bør få anvendelse enten ett eller to år etter at den har trådt i kraft. Denne forordning bør få anvendelse i alle deler innen tre år etter at den har trådt i kraft. For å unngå at anvendelsen forsinkes, bør den trinnvise gjennomføring av denne forordning overvåkes nøye.
- (68) Forordning (EF) nr. 1987/2006 bør oppheves med virkning fra den dato denne forordning får anvendelse i sin helhet.
- (69) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001³¹ og har avgitt uttalelse 3. mai 2017 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Generelt formål med SIS

Formålet med SIS skal være å sikre, ved hjelp av opplysninger formidlet via dette systemet, et høyt sikkerhetsnivå innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet i Unionen, herunder opprettholde den offentlige sikkerhet og den offentlige orden og ivareta sikkerheten på medlemsstatenes territorium, og sikre anvendelse av bestemmelsene i

²⁵ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²⁶ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

²⁷ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroller ved de indre grenser og bevegelse av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²⁸ Rådsbeslutning 2010/365/EU av 29. juni 2010 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 166 av 1.7.2010, s. 17).

²⁹ Rådsbeslutning (EU) 2018/934 av 25. juni 2018 om anvendelse av de resterende bestemmelser i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 165 av 2.7.2018, s. 37).

³⁰ Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Kroatia (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

tredje del avdeling V kapittel 2 i TEUV om fri bevegelse for personer på deres territorium.

Artikkel 2

Formål

1. I denne forordning fastsettes vilkår og prosedyrer for registrering og behandling i SIS av meldinger om tredjestatsborgere og for utveksling av supplerende opplysninger og utfyllende opplysninger med sikte på nektet innreise og opphold på medlemsstatenes territorium.
2. I denne forordning fastsettes også bestemmelser om den tekniske strukturen for SIS, om ansvarsområdene til medlemsstatene og Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA), om behandling av opplysninger, om berørte personers rettigheter og om erstatningsansvar.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «melding» et sett opplysninger som registreres i SIS, og som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å identifisere en person med sikte på å iverksette særlige tiltak,
2. «supplerende opplysninger» opplysninger som ikke inngår som del av meldingsopplysningene som er lagret i SIS, men som er knyttet til meldinger i SIS, og som skal utveksles via SIRENE-kontorene
 - a) for at medlemsstatene skal kunne konsultere eller underrette hverandre i forbindelse med at de registrerer en melding,
 - b) for at egnede tiltak skal kunne iverksettes ved et treff,
 - c) når nødvendige tiltak ikke kan iverksettes,
 - d) når det er snakk om kvaliteten på opplysningene i SIS,
 - e) når det er snakk om meldingenes forenlig-
het og prioritering,
 - f) når det er snakk om tilgangsrettigheter,
3. «utfyllende opplysninger» opplysninger som er lagret i SIS, og som er knyttet til meldinger i SIS, og som umiddelbart skal gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter når en person det er registrert opplysninger om i SIS, blir lokalisert som resultat av søk i SIS,
4. «tredjestatsborger» en person som ikke er unionsborger i henhold til artikkel 20 nr. 1 i TEUV, med unntak av personer som har rett til

fri bevegelse likestilt med unionsborgeres rett i henhold til en avtale mellom Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side,

5. «personopplysninger» personopplysninger som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679,
6. «behandling av personopplysninger» enhver operasjon eller rekke av operasjoner som gjøres med personopplysninger eller sett med personopplysninger, enten automatisert eller ikke, f.eks. innhenting, registrering, logging, organisering, strukturering, lagring, tilpasning eller endring, gjenfinning, konsultasjon, bruk, utlevering ved overføring, spredning eller alle andre former for tilgjengeliggjøring, sammenstilling eller samkjøring, begrensnings-, sletting eller tilintetgjøring,
7. «mulig samsvar» forekomsten av følgende trinn:
 - a) en sluttbruker har foretatt et søk i SIS,
 - b) dette søket har vist at en annen medlemsstat har registrert en melding i SIS, og
 - c) opplysninger om meldingen i SIS samsvarer med søkeopplysningene,
8. «treff» ethvert mulig samsvar som oppfyller følgende kriterier:
 - a) det er blitt bekreftet av
 - i) sluttbrukeren, eller
 - ii) vedkommende myndighet i samsvar med nasjonale prosedyrer, dersom det aktuelle samsvaret var basert på sammenligning av biometriske opplysninger,
 - og
 - b) det anmodes om ytterligere tiltak,
9. «innmeldende medlemsstat» medlemsstaten som har registrert meldingen i SIS,
10. «utstedende medlemsstat» medlemsstaten som vurderer å utstede eller forlenge, eller som har utstedt eller forlenget en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold, og som deltar i konsultasjonsordningen med en annen medlemsstat,
11. «utførende medlemsstat» medlemsstaten som treffer eller har truffet nødvendige tiltak etter et treff,
12. «sluttbruker» en ansatt hos en vedkommende myndighet som er autorisert for å søke direkte i CS-SIS, N.SIS eller en teknisk kopi,
13. «biometriske opplysninger» personopplysninger som stammer fra en særskilt teknisk behandling knyttet til en fysisk persons fysiske eller fysiologiske egenskaper, og som muliggjør eller bekrefter en entydig identifisering av

- nevnte fysiske person, f.eks. fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger,
14. «fingeravtrykksopplysninger» opplysninger om fingeravtrykk og håndflateavtrykk som på grunn av sin unike art og referansepunktene i dem gjør det mulig å foreta nøyaktige og entydige sammenligninger for å fastslå en persons identitet,
 15. «ansiktsbilde» digitale bilder av ansiktet med tilstrekkelig bildeoppløsning og kvalitet til at de kan brukes til automatisk biometrisk sammenligning,
 16. «retur» retur som definert i artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2008/115/EF,
 17. «innreiseforbud» et innreiseforbud som definert i artikkel 6 nr. 3 i direktiv 2008/115/EF,
 18. «terrorhandlinger» straffbare forhold i henhold til nasjonal rett nevnt i artikkel 3–14 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541³², eller tilsvarende et av disse straffbare forhold for medlemsstater som ikke er bundet av nevnte direktiv,
 19. «oppholdstillatelse» en oppholdstillatelse som definert i artikkel 2 nr. 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399³³,
 20. «visum for langvarig opphold» et visum for langvarig opphold som nevnt i artikkel 18 nr. 1 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen,
 21. «trussel mot folkehelsen» en trussel mot folkehelsen som definert i artikkel 2 nr. 21 i forordning (EU) 2016/399.

Artikkel 4

Teknisk struktur og drift av SIS

1. SIS skal bestå av følgende deler:
 - a) et sentralt system (det sentrale SIS) bestående av
 - i) en teknisk støttefunksjon («CS-SIS») som inneholder en database, («SIS-databasen»), herunder en reserve for CS-SIS, ii) et ensartet nasjonalt grensesnitt («NI-SIS»),
 - b) et nasjonalt system (N.SIS) i hver av medlemsstatene, bestående av et nasjonalt

- datasystem som kommuniserer med det sentrale SIS, herunder minst én nasjonal eller felles reserve for N.SIS, og
- c) en kommunikasjonsinfrastruktur mellom CS-SIS, en reserve for CS-SIS og NI-SIS («kommunikasjonsinfrastrukturen») med et kryptert virtuelt nettverk for SIS-opplysninger og utveksling av opplysninger mellom SIRENE-kontorene omhandlet i artikkel 7 nr. 2.

Et N.SIS som nevnt i bokstav b) kan inneholde en datafil («nasjonal kopi») som inneholder en fullstendig eller delvis kopi av SIS-databasen. To eller flere medlemsstater kan i et av sine N.SIS opprette en felles kopi som disse medlemsstatene kan bruke sammen. En slik felles kopi skal anses som hver av disse medlemsstatenes nasjonale kopi.

En felles reserve for N.SIS som nevnt i bokstav b) kan brukes sammen av to eller flere medlemsstater. I slike tilfeller skal den felles reserven for N.SIS anses som hver av disse medlemsstatenes reserve for N.SIS. N.SIS og dets reserve kan brukes samtidig for å sikre uavbrutt tilgang for sluttbrukerne.

Medlemsstater som har til hensikt å opprette en felles kopi eller felles reserve for N.SIS som skal brukes sammen, skal enes om sine respektive ansvarsområder skriftlig. De skal underrette Kommissjonen om denne ordningen.

Kommunikasjonsinfrastrukturen skal støtte og bidra til å sikre uavbrutt tilgang til SIS. Den skal omfatte redundante og atskilte søkeveier for forbindelsene mellom CS-SIS og reserven for CS-SIS og skal også omfatte redundante og atskilte søkeveier for forbindelsene mellom hvert nasjonalt SIS-nettilgangspunkt og CS-SIS og reserven for CS-SIS.

2. Medlemsstatene skal registrere, oppdatere, slette og søke i SIS-opplysninger via sitt eget N.SIS. Medlemsstater som bruker en delvis eller fullstendig nasjonal kopi eller en delvis eller fullstendig felles kopi, skal gjøre denne kopien tilgjengelig for automatiserte søk på territoriet til hver av disse medlemsstatene. Den delvise nasjonale eller felles kopien skal inneholde minst opplysningene angitt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a)–v). Det skal ikke være mulig å søke i datafilene i medlemsstaters N.SIS, unntatt ved felles kopier.
3. CS-SIS skal brukes til teknisk tilsyn og forvaltning og ha en reserve for CS-SIS, som skal kunne sikre alle funksjoner i CS-SIS-hovedsystemet dersom systemet skulle svikte. CS-SIS

³² Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av rådsrammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsrammebeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

³³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (Schengen-grenseregulering) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

og reserven for CS-SIS skal plasseres i eu-LISAs to tekniske anlegg.

4. eu-LISA skal gjennomføre tekniske løsninger for å styrke den uavbrutte tilgangen til SIS enten via samtidig drift av CS-SIS og reserven for CS-SIS, forutsatt at reserven for CS-SIS fortsatt kan sikre driften av SIS dersom CS-SIS skulle svikte, eller via duplisering av systemet eller dets komponenter. Uten hensyn til saksbehandlingskravene fastsatt i artikkel 10 i forordning (EU) 2018/1726 skal eu-LISA senest 28. desember 2019 foreta en undersøkelse av mulige tekniske løsninger, som inneholder en uavhengig konsekvensvurdering og en nytte- og kostnadsanalyse.
5. Om nødvendig kan eu-LISA i unntakstilfeller midlertidig utvikle en ytterligere kopi av SIS-databasen.
6. CS-SIS skal levere tjenester som er nødvendige for å registrere og behandle opplysninger i SIS, herunder søke i SIS-databasen. For medlemsstater som bruker en nasjonal eller felles kopi, skal CS-SIS
 - a) sørge for direktekoblede oppdateringer for de nasjonale kopiene,
 - b) sikre synkronisering og samsvar mellom de nasjonale kopiene og SIS-databasen, og
 - c) utføre initialisering og gjenoppretting av nasjonale kopier.
7. CS-SIS skal sørge for uavbrutt tilgang.

Artikkel 5

Kostnader

1. Kostnadene ved drift, vedlikehold og videreutvikling av det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen skal dekket over Unionens alminnelige budsjett. Disse kostnadene skal omfatte arbeid i forbindelse med CS-SIS for å sikre levering av tjenestene omhandlet i artikkel 4 nr. 6.
2. Det tildeles midler fra finansieringsrammen på 791 millioner euro fastsatt i artikkel 5 nr. 5 bokstav b) i forordning (EU) nr. 515/2014 for å dekke kostnadene ved gjennomføring av denne forordning.
3. Uten at det berører ytterligere midler for dette formål fra andre kilder i Unionens alminnelige budsjett, tildeles eu-LISA et beløp på 31 098 000 euro fra finansieringsrammen i nr. 2. Denne finansieringen skal gjennomføres ved indirekte forvaltning og skal bidra til å gjennomføre den tekniske utvikling som kreves i henhold til denne forordning når det gjelder det

sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen samt tilknyttede opplæringsaktiviteter.

4. Fra finansieringsrammen i nr. 2 skal medlemsstatene som deltar i forordning (EU) nr. 515/2014, motta en ekstra samlet bevilling på 36 810 000 euro som skal fordeles i like deler som et engangsbeløp til deres grunnbevilling. Denne finansieringen skal gjennomføres ved delt forvaltning og skal i sin helhet anvendes til rask og effektiv oppgradering av de berørte nasjonale systemer i samsvar med kravene i denne forordning.
5. Kostnadene ved opprettelse, drift, vedlikehold og videreutvikling av de enkelte N.SIS skal dekket av vedkommende medlemsstat.

Kapittel II

Medlemsstatenes ansvar

Artikkel 6

Nasjonale systemer

Hver medlemsstat skal ha ansvaret for å opprette, drifte, vedlikeholde og videreutvikle sitt eget N.SIS og knytte det til NI-SIS.

Hver medlemsstat skal ha ansvaret for å sikre uavbrutt tilgang til SIS-opplysninger for sluttbrukerne.

Hver medlemsstat skal overføre sine meldinger via sitt eget N.SIS.

Artikkel 7

N.SIS-kontoret og SIRENE-kontoret

1. Hver medlemsstat skal utpeke en myndighet (N.SIS-kontoret) som skal ha det sentrale ansvaret for sitt N.SIS.

Denne myndigheten skal ha ansvaret for at N.SIS fungerer sikkert og effektivt, sikre vedkommende myndigheter tilgang til SIS og iverksette nødvendige tiltak for å sikre at denne forordning overholdes. Myndigheten skal ha ansvaret for å sikre at alle funksjoner i SIS på hensiktsmessig måte gjøres tilgjengelig for sluttbrukerne.

2. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet (SIRENE-kontoret) som skal være i drift 24 timer i døgnet 7 dager i uken, og som skal sikre utveksling av og tilgang til alle supplerende opplysninger i samsvar med SIRENE-håndboken. SIRENE-kontorene skal være medlemsstatenes eneste kontaktpunkt for utveksling av supplerende opplysninger relatert til meldinger og gjøre det lettere å iverksette tiltak det anmodes om når det er

registrert meldinger om personer i SIS, og disse personene lokaliseres etter et treff.

Hvert SIRENE-kontor skal i samsvar med nasjonal rett ha enkel, direkte eller indirekte tilgang til alle relevante nasjonale opplysninger, herunder nasjonale registre og alle opplysninger om sin medlemsstats egne meldinger, og til ekspertrådgivning for å kunne bistå ved anmodninger om supplerende opplysninger raskt og innen fristene fastsatt i artikkel 8.

SIRENE-kontorene skal samordne kontrollen av kvaliteten på opplysningene som registreres i SIS. For disse formål skal de ha tilgang til opplysningene som behandles i SIS.

3. Medlemsstatene skal gi eu-LISA opplysninger om sitt N.SIS-kontor og sitt SIRENE-kontor. eu-LISA skal offentliggjøre en liste over N.SIS-kontorene og SIRENE-kontorene sammen med listen nevnt i artikkel 41 nr. 8.

Artikkel 8

Utveksling av supplerende opplysninger

1. Supplerende opplysninger skal utveksles i samsvar med SIRENE-håndboken via kommunikasjonsinfrastrukturen. Medlemsstatene skal sørge for nødvendige tekniske og menneskelige ressurser for å sikre uavbrutt tilgang til og rask og effektiv utveksling av supplerende opplysninger. Dersom kommunikasjonsinfrastrukturen ikke er tilgjengelig, skal medlemsstatene bruke annen tilstrekkelig sikker teknikk til utveksling av supplerende opplysninger. En liste over tilstrekkelig sikker teknikk skal fastsettes i SIRENE-håndboken.
2. Supplerende opplysninger skal brukes bare for det formål de ble overført for i samsvar med artikkel 49, med mindre det er innhentet forutgående samtykke til annen bruk fra den innmeldende medlemsstaten.
3. SIRENE-kontorene skal utføre sine oppgaver raskt og effektivt, særlig ved å svare på en anmodning om supplerende opplysninger så snart som mulig og senest 12 timer etter at anmodningen er mottatt.

Anmodninger om supplerende opplysninger med høyeste prioritet skal merkes med påskriften «URGENT» i SIRENE-skjemaene og en begrunnelse for hvorfor saken haster.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for SIRENE-kontorenes oppgaver i henhold til denne forordning og utveksling av supplerende opplysninger i form av en håndbok med tittelen «SIRENE-håndboken». Disse gjennom-

føringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.

Artikkel 9

Teknisk og funksjonelt samsvar

1. For å sikre rask og effektiv overføring av opplysninger skal hver medlemsstat, ved opprettelsen av sitt eget N.SIS, overholde felles standarder, protokoller og tekniske prosedyrer som er fastsatt for å sikre kompatibilitet mellom N.SIS og det sentrale SIS.
2. Dersom en medlemsstat bruker en nasjonal kopi, skal den ved hjelp av tjenestene fra CS-SIS og gjennom de automatiske oppdateringene omhandlet i artikkel 4 nr. 6 sikre at opplysninger lagret i den nasjonale kopien, er identiske og i samsvar med opplysningene i SIS-databasen, og at søk i den nasjonale kopien gir samme resultater som søk i SIS-databasen.
3. Sluttbrukerne skal motta nødvendige opplysninger for å utføre sine oppgaver, særlig og ved behov alle tilgjengelige opplysninger som gjør det mulig å identifisere den registrerte og iverksette tiltak det anmodes om.
4. Medlemsstatene og eu-LISA skal foreta regelmessige tester for å kontrollere de nasjonale kopiens tekniske samsvar nevnt i nr. 2. Det skal tas hensyn til disse testene som ledd i mekanismen opprettet ved rådsforordning (EU) nr. 1053/2013³⁴.
5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle felles standarder, protokoller og tekniske prosedyrer i henhold til nr. 1 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.

Artikkel 10

Sikkerhet – medlemsstatene

1. Hver medlemsstat skal i forbindelse med sitt eget N.SIS iverksette nødvendige tiltak, herunder utarbeide en sikkerhetsplan, en plan for

³⁴ Rådsforordning (EU) nr. 1053/2013 av 7. oktober 2013 om opprettelse av en vurderings- og overvåkningsmekanisme for kontroll av anvendelsen av Schengen-regelverket og om oppheving av styringskomiteens avgjørelse av 16. september 1998 om nedsettelse av en fast komité for vurdering og gjennomføring av Schengen-regelverket (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 27).

kontinuerlig virksomhet og en katastrofeplan, for

- a) fysisk å beskytte opplysninger, herunder utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
- b) å hindre at uautoriserte personer får adgang til datainstallasjoner som brukes til behandling av personopplysninger (adgangskontroll),
- c) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller fjerning av datamedier (kontroll av datamedier),
- d) å hindre at uvedkommende registrerer opplysninger, og at uvedkommende får innsyn i, endrer og sletter personopplysninger (kontroll av registrering),
- e) å hindre at uvedkommende bruker systemer for elektronisk behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr (kontroll av bruker),
- f) å hindre uautorisert behandling av opplysninger i SIS, og uautorisert endring eller sletting av opplysninger behandlet i SIS (kontroll med registrering av opplysninger),
- g) å sikre at personer som er autorisert for å bruke et automatisert system for behandling av opplysninger får tilgang bare til opplysninger som er omfattet av autorisasjonen og bare ved hjelp av individuelle og unike brukeridentifikatorer og fortrolige tilgangsmetoder (tilgangskontroll),
- h) å sikre at alle myndigheter med tilgangsrett til SIS eller til datainstallasjonene oppretter profiler som beskriver funksjoner og ansvarsområder for personer som er autorisert for tilgang, registrering, oppdatering, sletting og søk i opplysninger og på anmodning uten opphold gjøre disse profilene tilgjengelige for tilsynsmyndighetene omhandlet i artikkel 55 nr. 1 (personalprofiler),
- i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til ved bruk av dataoverføringsutstyr (kommunikasjonskontroll),
- j) å sikre at det i etterkant er mulig å kontrollere og fastslå hvilke personopplysninger som er registrert i automatiserte systemer for behandling av opplysninger, og når, av hvem og for hvilket formål (registreringskontroll),
- k) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller sletting av personopplysninger under overføring av personopplysninger

eller transport av datamedier, særlig ved hjelp av hensiktsmessige krypteringsteknikker (transportkontroll),

- l) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes (egenrevisjon),
 - m) å sikre at de installerte systemene ved avbrudd kan gjenopprettes til normal drift (gjenoppretting), og
 - n) å sikre at SIS fungerer korrekt, at feil rapporteres (pålitelighet), og at personopplysninger lagret i SIS ikke kan bli ødelagt ved systemsvikt (integritet).
2. Medlemsstatene skal med hensyn til sikkerhet ved behandling og utveksling av supplerende opplysninger iverksette tiltak tilsvarende tiltakene nevnt i nr. 1, herunder sikre SIRENE-kontorenes lokaler.
 3. Medlemsstatene skal med hensyn til sikkerhet ved behandling av SIS-opplysninger foretatt av myndighetene nevnt i artikkel 34 iverksette tiltak med hensyn til sikkerhet tilsvarende tiltakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel.
 4. Tiltakene beskrevet i nr. 1, 2 og 3 kan være ledd i en alminnelig sikkerhetsstrategi og -plan på nasjonalt plan som omfatter flere IT-systemer. I slike tilfeller skal kravene i denne artikkel og deres anvendelse på SIS tydelig framgå av og sikres med denne planen.

Artikkel 11

Fortrolighet – medlemsstatene

1. Hver medlemsstat skal i samsvar med nasjonal rett anvende egne regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt på alle personer og organer som arbeider med SIS-opplysninger og supplerende opplysninger. Denne plikten skal også gjelde etter at disse personene har sluttet i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller organets virksomhet er avsluttet.
2. Dersom en medlemsstat samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS-relaterte oppgaver, skal den nøye overvåke leverandørens virksomhet for å sikre at alle bestemmelser i denne forordning overholdes, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
3. Driftsforvaltningen av N.SIS eller av eventuelle tekniske kopier skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.

*Artikkel 12***Føring av logger på nasjonalt plan**

1. Medlemsstater skal sikre at enhver tilgang til og utveksling av personopplysninger i CS-SIS loggføres i N.SIS for å kontrollere om søket var lovlig, overvåke at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll, sikre at N.SIS fungerer tilfredsstillende, og garantere opplysningenes integritet og sikkerhet. Dette kravet gjelder ikke de automatiske prosessene i artikkel 4 nr. 6 bokstav a), b) og c).
2. Loggene skal særlig vise meldingshistorikk, dato og klokkeslett for behandlingen av opplysninger, hvilke opplysninger som er brukt til søket, en henvisning til behandlede opplysninger og de individuelle og unike brukeridentifikatorer både for vedkommende myndighet og personen som behandlet opplysningene.
3. Dersom et søk utføres med fingeravtrykksopplysninger eller ansiktsbilder i samsvar med artikkel 33, skal loggene som unntak fra nr. 2 i denne artikkel vise hvilken type opplysninger som er brukt til søket i stedet for de faktiske opplysningene.
4. Loggene skal brukes bare for formålet i nr. 1 og skal slettes tre år etter at de er opprettet. Logger som inneholder meldingshistorikk, skal slettes tre år etter at meldingene er slettet.
5. Logger kan lagres lenger enn periodene nevnt i nr. 4 dersom de trengs til overvåkingsprosedyrer som allerede pågår.
6. Nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for å kontrollere om søk er lovlige, overvåke at behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll, sikre at N.SIS fungerer tilfredsstillende, og ivareta opplysningenes integritet og sikkerhet, skal innenfor rammen av sine fullmakter på anmodning ha tilgang til loggene for å kunne utføre sine plikter.

*Artikkel 13***Egenkontroll**

Medlemsstatene skal sikre at enhver myndighet som har tilgang til SIS-opplysninger, iverksetter nødvendige tiltak for å overholde denne forordning og ved behov samarbeide med tilsynsmyndigheten.

*Artikkel 14***Opplæring av personale**

1. Personale hos myndigheter med tilgangsrett til SIS skal, før de får autorisasjon til å behandle opplysninger som er lagret i SIS, og regelmessig etter at det er gitt tilgang til SIS-opplysninger, få egnet opplæring i informasjonssikkerhet, grunnleggende rettigheter, herunder personvern, og reglene og prosedyrene for behandling av opplysninger i SIRENE-håndboken. Personalet skal informeres om relevante bestemmelser om straffbare forhold og sanksjoner, herunder de som er fastsatt i artikkel 59.
2. Medlemsstatene skal ha et nasjonalt opplæringsprogram for SIS som skal omfatte opplæring for både sluttbrukere og SIRENE-kontorenes personale.
Opplæringsprogrammet kan være en del av et generelt opplæringsprogram på nasjonalt plan som omfatter opplæring på andre relevante områder.
3. Felles opplæring skal organiseres på unionsplan minst én gang i året for å styrke samarbeidet mellom SIRENE-kontorene.

*Kapittel III***eu-LISAs ansvar***Artikkel 15***Driftsforvaltning**

1. eu-LISA skal ha ansvaret for driftsforvaltningen av det sentrale SIS. eu-LISA skal i samarbeid med medlemsstatene sikre at beste tilgjengelige teknologi i henhold til en nytte- og kostnadsanalyse alltid brukes for det sentrale SIS.
2. eu-LISA skal også ha ansvaret for følgende oppgaver i forbindelse med kommunikasjonsinfrastrukturen:
 - a) tilsyn,
 - b) sikkerhet,
 - c) samordning av forbindelsene mellom medlemsstatene og leverandøren,
 - d) oppgaver i forbindelse med gjennomføring av budsjettet,
 - e) anskaffelse og fornying, og
 - f) kontraktsmessige forhold.
3. eu-LISA skal også ha ansvaret for følgende oppgaver i forbindelse med SIRENE-kontorene og kommunikasjonen mellom SIRENE-kontorene:

- a) samordning, forvaltning av og støtte til testvirksomhet,
 - b) vedlikehold og oppdatering av tekniske spesifikasjoner for utveksling av supplerende opplysninger mellom SIRENE-kontorene og kommunikasjonsinfrastrukturen, og
 - c) håndtering av innvirkningen av tekniske endringer som påvirker både SIS og utveksling av supplerende opplysninger mellom SIRENE-kontorene.
4. eu-LISA skal utvikle og opprettholde en mekanisme og prosedyre for kvalitetskontroller av opplysningene i CS-SIS. Det skal regelmessig framlegge rapporter for medlemsstatene i denne forbindelse.
- eu-LISA skal regelmessig framlegge en rapport for Kommisjonen om problemer som har oppstått, og medlemsstater som er berørt.
- Kommisjonen skal regelmessig framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om problemer som har oppstått med opplysningenes kvalitet.
5. eu-LISA skal også utføre oppgaver i forbindelse med opplæring i teknisk bruk av SIS og tiltak for å forbedre kvaliteten på SIS-opplysningene.
 6. Driftsforvaltningen av det sentrale SIS skal omfatte alle nødvendige oppgaver for at det sentrale SIS skal kunne fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken i henhold til denne forordning, særlig det vedlikeholdsarbeid og de tekniske utviklinger som er nødvendige for at systemet skal kunne fungere uavbrutt. Disse oppgavene skal også omfatte samordning, forvaltning og støtte til testvirksomhet for det sentrale SIS og N.SIS som sikrer at det sentrale SIS og N.SIS fungerer i samsvar med kravene til teknisk og funksjonelt samsvar fastsatt i artikkel 9.
 7. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette tekniske krav til kommunikasjonsinfrastrukturen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.

Artikkel 16

Sikkerhet – eu-LISA

1. eu-LISA skal iverksette nødvendige tiltak, herunder utarbeide en sikkerhetsplan, en plan for kontinuerlig virksomhet og en katastrofeplan for det sentrale SIS og kommunikasjonsinfrastrukturen, for
 - a) fysisk å beskytte opplysninger, herunder utarbeide beredskapsplaner for å beskytte kritisk infrastruktur,
 - b) å hindre at uautoriserte personer får adgang til datainstallasjoner som brukes til behandling av personopplysninger (adgangskontroll),
 - c) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller fjerner av datamedier (kontroll av datamedier),
 - d) å hindre uautorisert registrering av opplysninger, og uautorisert innsyn i, endring og sletting av lagrede personopplysninger (kontroll av registrering),
 - e) å hindre at uautoriserte personer bruker systemer for automatisert behandling av opplysninger ved hjelp av dataoverføringsutstyr (brukerkontroll),
 - f) å hindre uautorisert behandling av opplysninger i SIS, og uautorisert endring eller sletting opplysninger behandlet i SIS (kontroll med registrering av opplysninger),
 - g) å sikre at personer som er autorisert for å bruke et automatisert system for behandling av opplysninger får tilgang bare til opplysninger som er omfattet av autorisasjonen og bare ved hjelp av individuelle og unike brukeridentifikatorer og fortrolige tilgangsmetoder (tilgangskontroll),
 - h) å opprette profiler som beskriver funksjoner og ansvarsområder for personer som er autorisert for tilgang til opplysningene eller datainstallasjonene og på anmodning og uten opphold gi EUs datatilsyn tilgang til disse profilene (personalprofiler),
 - i) å sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke organer personopplysninger kan overføres til ved bruk av dataoverføringsutstyr (kommunikasjonskontroll),
 - j) å sikre at det i etterkant er mulig å kontrollere og fastslå hvilke personopplysninger som er registrert i automatiserte systemer for behandling av opplysninger, og når, og av hvem (registreringskontroll),
 - k) å hindre uautorisert lesing, kopiering, endring eller sletting personopplysninger under overføring av personopplysninger eller transport av datamedier, særlig ved hjelp av hensiktsmessige krypteringsteknikker (transportkontroll),
 - l) å overvåke at sikkerhetstiltakene i dette nummer er effektive, og iverksette nødvendige organisatoriske tiltak for intern overvåking for å sikre at denne forordning overholdes (egenrevisjon),

- m) å sikre at de installerte systemene ved driftsavbrudd kan gjenopprettes til normal drift (gjenoppretting),
 - n) å sikre at SIS fungerer korrekt, at feil rapporteres (pålitelighet), og at personopplysninger lagret i SIS ikke kan bli ødelagt som følge av systemsvikt (integritet), og
 - o) å sikre at dets tekniske anlegg er sikre.
2. eu-LISA skal iverksette tiltak tilsvarende tiltakene i nr. 1 med hensyn til sikkerheten ved behandling og utveksling av supplerende opplysninger via kommunikasjonsinfrastrukturen.

Artikkel 17

Fortrolighet – eu-LISA

1. Uten at det berører artikkel 17 i personalvedtektene skal eu-LISA anvende hensiktsmessige regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt som kan sammenlignes med det som er fastsatt i artikkel 11 i denne forordning, på alt personale som arbeider med SIS-opplysninger. Denne plikten skal også gjelde etter at disse personene har sluttet i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller deres virksomhet er avsluttet.
2. eu-LISA skal iverksette tiltak tilsvarende tiltakene i nr. 1 med hensyn til fortrolighet ved utveksling av supplerende opplysninger via kommunikasjonsinfrastrukturen.
3. Dersom eu-LISA samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS-relaterte oppgaver, skal det nøye overvåke leverandørens virksomhet for å sikre at alle bestemmelser i denne forordning overholdes, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
4. Driftsforvaltningen av CS-SIS skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.

Artikkel 18

Føring av logger på sentralt plan

1. eu-LISA skal sikre at enhver tilgang til og utveksling av personopplysninger i CS-SIS loggføres for formålene angitt i artikkel 12 nr. 1.
2. Loggene skal særlig vise meldingshistorikk, dato og klokkeslett for behandlingen av opplysninger, hvilke opplysninger som er brukt til søket, en henvisning til behandlede opplysninger og de individuelle og unike brukeridentifikatorer for vedkommende myndighet som behandlet opplysningene.

3. Dersom et søk utføres med fingeravtrykksopplysninger eller ansiktsbilder i samsvar med artikkel 33, skal loggene som unntak fra nr. 2 i denne artikkel vise hvilken type opplysninger som er brukt til søket i stedet for de faktiske opplysningene.
4. Loggene skal brukes bare for formålene i nr. 1 og skal slettes tre år etter at de er opprettet. Logger som inneholder meldingshistorikk, skal slettes tre år etter at meldingene er slettet.
5. Logger kan lagres lenger enn periodene nevnt i nr. 4 dersom de trengs til overvåkingsprosedyrer som allerede pågår.
6. For å utføre egenkontroll, sikre at CS-SIS fungerer tilfredsstillende, og sikre opplysningenes integritet og sikkerhet, skal eu-LISA ha tilgang til loggene innenfor rammene av sine fullmakter.

EUs datatilsyn skal på anmodning ha tilgang til disse loggene innenfor rammene av sine fullmakter og for å utføre sine oppgaver.

Kapittel IV

Informasjon til offentligheten

Artikkel 19

SIS-informasjonskampanjer

Når denne forordning begynner å komme til anvendelse, skal Kommisjonen i samarbeid med tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn gjennomføre en kampanje for å underrette offentligheten om formålene med SIS, hvilke opplysninger som lagres i SIS, hvilke myndigheter som har tilgang til SIS, og de registrertes rettigheter. Kommisjonen skal regelmessig gjenta slike kampanjer i samarbeid med tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn. Kommisjonen skal drive et nettsted som er tilgjengelig for offentligheten og inneholder all relevant informasjon om SIS. Medlemsstatene skal, i samarbeid med tilsynsmyndighetene, utarbeide og gjennomføre nødvendige strategier for å gi sine borgere og beboere generelle opplysninger om SIS.

Kapittel V

Meldinger om nektet innreise og opphold for tredjestatsborgere

Artikkel 20

Kategorier opplysninger

1. Uten at det berører artikkel 8 nr. 1 eller bestemmelsene i denne forordning om lagring

- av utfyllende opplysninger, skal SIS inneholde bare de kategorier av opplysninger som meldes inn av hver enkelt medlemsstat, og som kreves for formålene i artikkel 24 og 25.
2. En melding i SIS som inneholder opplysninger om personer, skal bare inneholde følgende:
 - a) etternavn,
 - b) fornavn,
 - c) navn ved fødsel,
 - d) tidligere brukte navn og aliasnavn,
 - e) særlige objektive fysiske kjennetegn av uforanderlig art,
 - f) fødested,
 - g) fødselsdato,
 - h) kjønn,
 - i) samtlige nasjonaliteter,
 - j) om den berørte personen
 - i) er bevæpnet,
 - ii) er voldelig,
 - iii) har unndratt seg eller rømt,
 - iv) er suicidal,
 - v) utgjør trussel mot folkehelsen, eller
 - vi) er involvert i en aktivitet nevnt i artikkel 3–14 i direktiv (EU) 2017/541,
 - k) begrunnelse for meldingen,
 - l) myndigheten som har opprettet meldingen,
 - m) henvisning til beslutningen som ligger til grunn for meldingen,
 - n) tiltak som skal iverksettes ved et treff,
 - o) koblinger til andre meldinger i samsvar med artikkel 48,
 - p) om vedkommende er familiemedlem av en unionsborger eller en annen person som har rett til fri bevegelighet som nevnt i artikkel 26,
 - q) om beslutningen om nektet innreise og opphold er basert på
 - i) en tidligere dom som nevnt i artikkel 24 nr. 2 bokstav a),
 - ii) en alvorlig sikkerhetstrussel som nevnt i artikkel 24 nr. 2 bokstav b),
 - iii) omgåelse av unionsretten eller nasjonal rett om innreise og opphold som nevnt i artikkel 24 nr. 2 bokstav c),
 - iv) et innreiseforbud som nevnt i artikkel 24 nr. 1 bokstav b), eller
 - v) et restriktivt tiltak som nevnt i artikkel 25,
 - r) typen straffbart forhold,
 - s) arten av personens identitetsdokumenter,
 - t) landet som har utstedt personens identitetsdokumenter,
 - u) nummer/numre på personens identitetsdokumenter,
 - v) dato for utstedelse av personens identitetsdokumenter,
 - w) fotografier og ansiktsbilder,
 - x) fingeravtrykksopplysninger,
 - y) en kopi av identitetsdokumentene, om mulig i farger.
 3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette og utvikle nødvendige tekniske regler for å registrere, oppdatere, slette og søke i opplysningene nevnt i nr. 2 i denne artikkel samt felles standarder nevnt i nr. 4 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.
 4. De tekniske reglene skal være de samme for søk i CS-SIS, i nasjonale eller felles kopier og i tekniske kopier i henhold til artikkel 41 nr. 2. De skal bygge på felles standarder.

Artikkel 21

Forholdsmessighet

1. Før medlemsstatene registrerer en melding, og når de forlenger en meldings gyldighetsperiode, skal de fastslå om saken er adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS.
2. Dersom beslutningen om nektet innreise og opphold nevnt i artikkel 24 nr. 1 bokstav a) er knyttet til en terrorhandling, skal saken anses for å være adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS. Av hensyn til den offentlige eller nasjonale sikkerhet kan medlemsstatene unntaksvis unnlate å registrere en melding når det er sannsynlig at den vil hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer.

Artikkel 22

Krav til registrering av en melding

1. Nødvendige minsteopplysninger for å registrere en melding i SIS er opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a), g), k), m), n) og q). De andre opplysningene omhandlet i nevnte nummer skal også registreres i SIS, dersom de er tilgjengelige.
2. Opplysningene nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav e) i denne forordning skal registreres bare når dette er strengt nødvendig for å identifisere den berørte tredjestatsborgeren. Når slike opplysninger registreres, skal medlemsstatene sikre at artikkel 9 i forordning (EU) 2016/679 overholdes.

*Artikkel 23***Forenlighet mellom meldinger**

1. Før en melding registreres, skal medlemsstaten kontrollere om det allerede finnes en melding i SIS om den aktuelle personen. For det formål skal det også foretas en sammenligning med fingeravtrykksopplysninger dersom slike opplysninger er tilgjengelige.
2. Det skal registreres bare én melding i SIS per person per medlemsstat. Dersom det er nødvendig, kan nye meldinger om samme person registreres av andre medlemsstater i samsvar med nr. 3.
3. Når det allerede finnes en melding i SIS om en bestemt person, skal medlemsstaten som ønsker å registrere en ny melding, kontrollere at meldingene er forenlige. Dersom de er forenlige, kan medlemsstaten registrere den nye meldingen. Dersom meldingene er uforenlige, skal de berørte medlemsstatenes SIRENE-kontorer konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger for å komme til enighet. Reglene for forenlighet mellom meldinger skal fastsettes i SIRENE-håndboken. Reglene for forenlighet kan fravikes etter konsultasjon mellom medlemsstatene dersom viktige nasjonale interesser står på spill.
4. Ved treff på flere meldinger om samme person skal den utførende medlemsstaten overholde prioriteringsrekkefølgen for meldinger i henhold til SIRENE-håndboken.

Dersom en person er gjenstand for flere meldinger registrert av forskjellige medlemsstater, skal det prioriteres å gjennomføre meldinger med henblikk på pågrepelse som er registrert i samsvar med artikkel 26 i forordning (EU) 2018/1862, med forbehold for artikkel 25 i nevnte forordning.

*Artikkel 24***Vilkår for registrering av meldinger om nektet innreise og opphold**

1. Medlemsstatene skal registrere en melding om nektet innreise og opphold når et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Medlemsstaten har på grunnlag av en individuell vurdering som omfatter en vurdering av den berørte tredjestatsborgerens personlige omstendigheter og konsekvenser av å nekte vedkommende innreise og opphold, fastslått at tredjestatsborgerens tilstedeværelse på dens territorium utgjør en trussel mot den offentlige orden, den

offentlige sikkerhet eller den nasjonale sikkerhet, og medlemsstaten har derfor vedtatt en rettslig eller administrativ beslutning i samsvar med sin nasjonale rett om å nekte innreise og opphold og utstedt en nasjonal melding om nektet innreise og opphold.

- b) Medlemsstaten har utstedt et innreiseforbud for en tredjestatsborger i samsvar med framgangsmåter som overholder direktiv 2008/115/EF.
2. Situasjonene omfattet av nr. 1 bokstav a) skal oppstå når
 - a) en tredjestatsborger er blitt dømt i en medlemsstat for et straffbart forhold som kan medføre en straff som innebærer minst ett års frihetsberøvelse,
 - b) det er god grunn til å anta om at en tredjestatsborger har begått et alvorlig straffbart forhold, herunder en terrorhandling, eller det foreligger tydelige holdepunkter for at vedkommende har til hensikt å begå et slikt straffbart forhold på en medlemsstats territorium, eller
 - c) en tredjestatsborger har omgått eller forsøkt å omgå unionsretten eller nasjonal rett om innreise og opphold på medlemsstatenes territorium.
3. Den innmeldende medlemsstat skal sikre at meldingen er synlig i SIS så snart den berørte tredjestatsborgeren har forlatt medlemsstatenes territorium, eller så snart som mulig dersom den innmeldende medlemsstaten har fått tydelige holdepunkter for at tredjestatsborgeren har forlatt medlemsstatenes territorium, med sikte på å hindre at denne tredjestatsborgeren reiser inn igjen.
4. Personer som er gjenstand for en beslutning om nektet innreise og opphold som nevnt i nr. 1, skal ha klageadgang. Slike klagesaker skal behandles i samsvar med unionsretten og nasjonal rett som skal omfatte en effektiv klageadgang ved en domstol.

*Artikkel 25***Vilkår for registrering av meldinger om tredjestatsborgere som er omfattet av restriktive tiltak**

1. Meldinger om tredjestatsborgere som er omfattet av restriktive tiltak for å hindre innreise til eller transitt gjennom medlemsstatenes territorium, iverksatt i henhold til rettsakter vedtatt av Rådet, herunder tiltak for å gjennomføre reiseforbud utstedt av De forente nasjoners sikkerhetsråd, skal registreres i SIS

for å nekte innreise eller opphold, forutsatt at kravene til datakvalitet er oppfylt.

2. Meldingene skal registreres, oppdateres og slettes av vedkommende myndighet i medlemsstaten som har formannskapet for Rådet for Den europeiske union på tidspunktet tiltaket vedtas. Dersom denne medlemsstaten ikke har tilgang til SIS eller til meldinger registrert i samsvar med denne forordning, skal ansvaret påhvile medlemsstaten som har formannskapet i den påfølgende perioden, og som har tilgang til SIS, herunder meldinger registrert i samsvar med denne forordning.

Medlemsstatene skal innføre nødvendige prosedyrer for å registrere, oppdatere og slette slike meldinger.

Artikkel 26

Vilkår for registrering av meldinger om tredjestatsborgere som omfattes av retten til fri bevegelse innenfor Unionen

1. En melding om en tredjestatsborger som omfattes av retten til fri bevegelse innenfor Unionen i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en avtale mellom Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og en tredjestat på den annen side, skal være i samsvar med reglene vedtatt for gjennomføring av nevnte direktiv eller avtale.
2. Ved treff på en melding registrert i henhold til artikkel 24 om en tredjestatsborger som omfattes av retten til fri bevegelse innenfor Unionen, skal den utførende medlemsstaten umiddelbart konsultere den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger for uten opphold å avgjøre hvilke tiltak som skal iverksettes.

Artikkel 27

Konsultasjon før utstedelse eller forlengelse av en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold

Dersom en medlemsstat vurderer å utstede eller forlenge en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold til en tredjestatsborger som er gjenstand for en melding om nektet innreise og opphold som er registrert av en annen medlemsstat, skal de berørte medlemsstatene konsultere med hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Den utstedende medlemsstaten skal konsultere den innmeldende medlemsstaten før den

utsteder eller forlenger oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.

- b) Den innmeldende medlemsstaten skal svare på anmodningen om konsultasjon innen ti kalenderdager.
- c) Dersom det ikke gis svar innen fristen i bokstav b), skal det innebære at den innmeldende medlemsstaten ikke motsetter seg utstedelsen eller forlengelsen av oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.
- d) Når den utstedende medlemsstaten treffer den relevante beslutningen, skal den ta hensyn til begrunnelsene for den innmeldende medlemsstatens beslutning og vurdere i samsvar med nasjonal rett hvilken trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet som den berørte tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium eventuelt kan utgjøre.
- e) Den utstedende medlemsstaten skal underrette den innmeldende medlemsstaten om sin beslutning.
- f) Dersom den utstedende medlemsstaten underretter den innmeldende medlemsstaten om at den har til hensikt å utstede eller forlenge oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold, eller at den har besluttet å gjøre det, skal den innmeldende medlemsstaten slette meldingen om nektet innreise og opphold.

Den endelige beslutningen om hvorvidt det skal utstedes en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold til en tredjestatsborger, påhviler den utstedende medlemsstaten.

Artikkel 28

Konsultasjon før registrering av en melding om nektet innreise og opphold

Dersom en medlemsstat har truffet en beslutning som nevnt i artikkel 24 nr. 1 og vurderer å registrere en melding om nektet innreise og opphold for en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold utstedt av en annen medlemsstat, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Medlemsstaten som har truffet beslutningen nevnt i artikkel 24 nr. 1, skal underrette den utstedende medlemsstaten om beslutningen.
- b) Opplysningene utvekslet i henhold til bokstav a) i denne artikkel skal inneholde tilstrekkelig informasjon om begrunnelsene for beslutningen nevnt i artikkel 24 nr. 1.

- c) På grunnlag av opplysningene fra medlemsstaten som har truffet beslutningen nevnt i artikkel 24 nr. 1, skal den utstedende medlemsstaten vurdere om det er grunnlag for å tilbakekalle oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.
- d) Når den utstedende medlemsstaten treffer den relevante beslutningen, skal den ta hensyn til begrunnelsene for beslutningen til medlemsstaten som har truffet beslutningen nevnt i artikkel 24 nr. 1, og vurdere i samsvar med nasjonal rett hvilken trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet som den aktuelle tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium eventuelt kan utgjøre.
- e) Den utstedende medlemsstaten skal innen 14 kalenderdager etter å ha mottatt anmodningen om konsultasjon underrette medlemsstaten som har truffet beslutningen nevnt i artikkel 24 nr. 1, om sin beslutning eller, dersom det har vært umulig for den utstedende medlemsstaten å treffe en beslutning innen denne fristen, inngi en begrunnet anmodning om unntaksvis å forlenge fristen for sitt svar med ytterligere høyst 12 kalenderdager.
- f) Dersom den utstedende medlemsstaten underretter medlemsstaten som har truffet beslutningen nevnt i artikkel 24 nr. 1 om at den opprettholder oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold, skal ikke medlemsstaten som har truffet beslutningen, registrere meldingen om nektet innreise og opphold.
- c) På grunnlag av opplysningene fra den innmeldende medlemsstaten, skal den utstedende medlemsstaten vurdere om det er grunnlag for å tilbakekalle oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.
- d) Når den utstedende medlemsstaten treffer sin beslutning, skal den ta hensyn til begrunnelsene for den innmeldende medlemsstatens beslutning og vurdere i samsvar med nasjonal rett hvilken trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet som den aktuelle tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium eventuelt kan utgjøre.
- e) Den utstedende medlemsstaten skal innen 14 kalenderdager etter å ha mottatt anmodningen om konsultasjon underrette den innmeldende medlemsstaten om sin beslutning eller, dersom det har vært umulig for den utstedende medlemsstaten å treffe en beslutning innen denne fristen, inngi en begrunnet anmodning om unntaksvis å forlenge fristen for sitt svar med ytterligere høyst 12 kalenderdager.
- f) Dersom den utstedende medlemsstaten underretter den innmeldende medlemsstaten om at den opprettholder oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold, skal den innmeldende medlemsstaten umiddelbart slette meldingen om nektet innreise og opphold.

Artikkel 29

Konsultasjon etter registrering av en melding om nektet innreise og opphold

Dersom det viser seg at en medlemsstat har registrert en melding om nektet innreise og opphold for en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold utstedt av en annen medlemsstat, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Den innmeldende medlemsstaten skal underrette den utstedende medlemsstaten om meldingen om nektet innreise og opphold.
- b) Opplysningene utvekslet i henhold til bokstav a) skal inneholde tilstrekkelig informasjon om begrunnelsene for meldingen om nektet innreise og opphold.

Artikkel 30

Konsultasjon ved et treff som gjelder en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold

Dersom en medlemsstat får et treff på en melding om nektet innreise og opphold registrert av en medlemsstat for en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold utstedt av en annen medlemsstat, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Den utførende medlemsstaten skal underrette den innmeldende medlemsstaten om situasjonen.
- b) Den innmeldende medlemsstaten skal innlede prosedyren fastsatt i artikkel 29.
- c) Den innmeldende medlemsstaten skal underrette den utførende medlemsstaten om det endelige resultatet av samrådet.

Beslutningen om den berørte tredjestatsborgernes innreise skal treffes av den utførende medlemsstaten i samsvar med forordning (EU) 2016/399.

Artikkel 31

Statistikk over utveksling av opplysninger

Medlemsstatene skal hvert år framlegge statistikk for eu-LISA over utveksling av opplysninger som er gjennomført i samsvar med artikkel 27–30, og over tilfeller der fristene i de nevnte artiklene ikke ble overholdt.

Kapittel VI

Søk med biometriske opplysninger

Artikkel 32

Særlige regler for registrering av fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger

1. Bare fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger i henhold til artikkel 20 nr. 2 bokstav w) og x) som oppfyller minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner, skal registreres i SIS. Før disse opplysningene registreres, skal det utføres en kvalitetskontroll for å fastslå om minstestandardene for opplysningers kvalitet og tekniske spesifikasjoner er oppfylt.
2. Fingeravtrykksopplysninger som registreres i SIS, kan bestå av ett–ti flate fingeravtrykk og ett–ti rullede fingeravtrykk. De kan også omfatte inntil to håndflateavtrykk.
3. Minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner for lagring av de biometriske opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel skal fastsettes i samsvar med nr. 4 i denne artikkel. Disse minstestandarder for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner skal fastsette det kvalitetsnivå som kreves for å bruke opplysningene til å kontrollere identiteten til en person i samsvar med artikkel 33 nr. 1 og for å bruke opplysningene til å identifisere en person i samsvar med artikkel 33 nr. 2–4.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette minstestandardene for datakvalitet og tekniske spesifikasjoner nevnt i nr. 1 og 3 i denne artikkel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med

framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.

Artikkel 33

Særlige regler for kontroll eller søk med fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger

1. Når en melding i SIS inneholder fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger, skal slike fotografier, ansiktsbilder og fingeravtrykksopplysninger brukes til å bekrefte identiteten til en person som er lokalisert som følge av et alfanumerisk søk i SIS.
2. Det kan i alle tilfeller søkes i fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person. Det skal imidlertid søkes på fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person dersom personens identitet ikke kan fastslås på annen måte. For det formål skal det sentrale SIS inneholde et system for automatisert fingeravtrykksidentifisering (AFIS).
3. Det kan også søkes i fingeravtrykksopplysninger som er registrert i SIS i forbindelse med meldinger i samsvar med artikkel 24 og 25, ved bruk av fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk eller håndflateavtrykk som er funnet på åsteder for alvorlig kriminalitet eller terrorhandlinger under etterforskning, dersom det med stor sannsynlighet kan fastslås at disse settene av avtrykk tilhører en gjerningsperson, og forutsatt at søket foretas samtidig i medlemsstatens relevante nasjonale fingeravtrykkregistre.
4. Fotografier og ansiktsbilder kan brukes til å identifisere en person ved alminnelige grenseoverganger så snart det blir teknisk mulig, og forutsatt at det sikres at identifiseringen er svært pålitelig.

Før denne funksjonen gjennomføres i SIS, skal Kommisjonen framlegge en rapport om i hvilken grad den nødvendige teknologien er tilgjengelig, klar til bruk og pålitelig. Europaparlamentet skal rådspørres om rapporten.

Etter at funksjonen er tatt i bruk ved alminnelige grenseoverganger, skal Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 61 for å utfylle denne forordning med fastsettelse av under hvilke andre omstendigheter fotografier og ansiktsbilder kan brukes til å identifisere personer.

*Kapittel VII***Tilgangsrett og ny vurdering og sletting av meldinger***Artikkel 34***Nasjonale vedkommende myndigheter med tilgangsrett til opplysninger i SIS**

1. Nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for å identifisere tredjestatsborgere skal ha tilgang til opplysninger registrert i SIS, og rett til å søke direkte i disse opplysningene eller i en kopi av SIS-databasen for følgende formål:
 - a) grensekontroll i samsvar med forordning (EU) 2016/399,
 - b) politi- og tollkontroller innenfor den berørte medlemsstaten og utpekte myndigheters samordning av slike kontroller,
 - c) forebygging, avsløring, etterforskning eller rettsforfølging av terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold eller fullbyrding av strafferettslige sanksjoner i den berørte medlemsstaten, forutsatt at direktiv (EU) 2016/680 får anvendelse,
 - d) undersøkelse av vilkårene og beslutningstaking i forbindelse med tredjestatsborgeres innreise og opphold på medlemsstatenes territorium, herunder når det gjelder oppholdstillatelser og visum for langvarig opphold og tilbakesending av tredjestatsborgere samt utføring av kontroller av tredjestatsborgere som reiser inn eller oppholder seg ulovlig på medlemsstatenes territorium,
 - e) sikkerhetskontroller av tredjestatsborgere som søker om internasjonal beskyttelse dersom myndighetene som utfører kontrollene, ikke er «besluttende myndigheter» som definert i artikkel 2 bokstav f) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU³⁵ og eventuelt rådgivning i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 377/2004³⁶,
 - f) behandling av visumsøknader og beslutninger om disse, herunder om visum skal annulleres, inndras eller forlenges i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009³⁷.

2. Tilgangsretten til opplysninger i SIS og retten til å søke direkte i slike opplysninger kan ved behandling av en søknad om naturalisering utøves av nasjonale vedkommende myndigheter med ansvar for naturalisering i henhold til nasjonal rett.
3. Ved anvendelse av artikkel 24 og 25 kan tilgangsretten til opplysninger i SIS og retten til å søke direkte i slike opplysninger også utøves av nasjonale rettsmyndigheter, herunder påtalemyndigheten og politimyndigheten, når de utfører sine oppgaver i henhold til nasjonal rett samt av deres samordningsmyndigheter.
4. Tilgangsrett til opplysninger om dokumenter om personer som er registrert i samsvar med artikkel 38 nr. 2 bokstav k) og l) i forordning (EU) 2018/1862, og rett til å søke i disse opplysningene, kan også utøves av myndighetene nevnt i nr. 1 bokstav f) i denne artikkel.
5. Vedkommende myndigheter omhandlet i denne artikkel skal tas med i listen i artikkel 41 nr. 8.

*Artikkel 35***Europols tilgang til opplysninger i SIS**

1. Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol), opprettet ved forordning (EU) 2016/794, skal, dersom det er nødvendig for at Europol skal kunne oppfylle sitt mandat, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS. Europol kan også utveksle og anmode om supplerende opplysninger i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken.
2. Dersom et søk foretatt av Europol viser at det finnes en melding i SIS, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten via utveksling av supplerende opplysninger ved hjelp av kommunikasjonsinfrastrukturen og i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken. Inntil Europol kan bruke funksjonene for utveksling av supplerende opplysninger, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten via kanalene fastsatt i forordning (EU) 2016/794.
3. Europol kan behandle supplerende opplysninger oversendt fra medlemsstater for å sammenligne dem med sine databaser og prosjekter for operative analyser, med mål om å finne sammenhenger eller andre relevante forbindelser, og for analyser av strategisk, tematisk

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles framgangsmåter for tildeling og tilbakekalling av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

³⁶ Rådsforordning (EF) nr. 377/2004 av 19. februar 2004 om opprettelse av et nettverk av kontaktpersoner for innvandringsaker (EUT L 64 av 2.3.2004, s. 1).

³⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumregler) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

- eller operativ art som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling av supplerende opplysninger foretatt av Europol i henhold til denne artikkel skal utføres i samsvar med nevnte forordning.
4. Europols bruk av opplysninger fra søk i SIS eller fra behandling av supplerende opplysninger skal kreve den innmeldende medlemsstatens samtykke. Dersom medlemsstaten tillater at slike opplysninger brukes, skal Europols behandling av dem skje i samsvar med forordning (EU) 2016/794. Europol skal underrette tredjestater og tredjeorganer om slike opplysninger bare med den innmeldende medlemsstatens samtykke og i fullt samsvar med unionsretten om personvern.
 5. Europol skal
 - a) uten at det berører nr. 4 og 6, ikke koble deler av SIS, eller overføre de opplysninger i SIS som Europol har tilgang til, til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av eller ved Europol, eller laste ned eller på annen måte kopiere noen del av SIS,
 - b) uten hensyn til artikkel 31 nr. 1 i forordning (EU) 2016/794 slette supplerende opplysninger som inneholder personopplysninger senest ett år etter at den tilhørende meldingen er slettet. Som et unntak kan Europol, dersom Europol har opplysninger i sine databaser eller prosjekter for operative analyser om en sak med tilknytning til de supplerende opplysningene, for å kunne utføre sine oppgaver unntaksvis fortsatt lagre de supplerende opplysningene dersom det er nødvendig. Europol skal underrette den innmeldende og utførende medlemsstaten om den fortsatte lagring av slike supplerende opplysninger og begrunne dette,
 - c) begrense tilgangen til opplysninger i SIS, herunder supplerende opplysninger, til Europol-personale med særskilt autorisasjon som har bruk for tilgang til slike opplysninger for å kunne utføre sine oppgaver,
 - d) vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13,
 - e) sikre at personale som er autorisert for å behandle SIS-opplysninger får relevant opplæring og informasjon i samsvar med artikkel 14 nr. 1, og
 - f) uten at det berører forordning (EU) 2016/794, la EUs datatilsyn overvåke og undersøke Europols aktiviteter når det utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS og utveksle og behandle supplerende opplysninger.
 6. Europol skal bare kopiere opplysninger fra SIS for tekniske formål, når dette er nødvendig for at Europol-personale med tilstrekkelig autorisasjon skal kunne foreta et direkte søk. Denne forordning skal også gjelde slike kopier. Den tekniske kopien skal brukes bare for å lagre SIS-opplysninger mens det søkes i disse opplysningene. Når det er søkt i opplysningene, skal de slettes. Slik bruk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS-opplysninger. Europol skal ikke kopiere meldingsopplysninger eller utfyllende opplysninger fra medlemsstater eller CS-SIS til andre Europol-systemer.
 7. Europol skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet. Disse loggene og denne dokumentasjonen skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av en del av SIS.
 8. Medlemsstatene skal underrette Europol ved utveksling av supplerende opplysninger om eventuelle treff på meldinger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstatene kan unntaksvis unnlate å underrette Europol dersom dette ville sette pågående etterforskinger eller en fysisk persons sikkerhet i fare eller være i strid med vesentlige sikkerhetsinteresser i den innmeldende medlemsstaten.
 9. Nr. 8 skal få anvendelse fra den dato Europol kan motta supplerende opplysninger i samsvar med nr. 1.

Artikkel 36

Tilgang til opplysninger i SIS for europeiske grense- og kystvakter, enheter med personale som arbeider med retur, og medlemmer i støttegruppene for migrasjonsstyring

1. I samsvar med artikkel 40 nr. 8 i forordning (EU) 2016/1624 skal medlemmene i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning innenfor sitt mandat, og forutsatt at de har tilatelse til å foreta kontroller i henhold til artikkel 34 nr. 1 i denne forordning og har fått nødvendig opplæring i henhold til artikkel 14 nr. 1 i denne forordning, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS dersom det er nød-

- vendig for at de skal kunne utføre sin oppgave, og i den grad det kreves i henhold til driftsplanen for en spesifikk operasjon. Tilgang til opplysninger i SIS skal ikke utvides til andre medlemmer i enheten.
2. Medlemmene i enhetene nevnt i nr. 1 skal utøve rettigheten for tilgang og søk i opplysninger i SIS i samsvar med nr. 1 via et teknisk grensesnitt. Det tekniske grensesnittet skal opprettes og vedlikeholdes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og skal sikre en direkte forbindelse til det sentrale SIS.
 3. Når et søk foretatt av et medlem i enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel viser at det foreligger en melding i SIS, skal den innmeldende medlemsstaten underrettes om dette. I samsvar med artikkel 40 i forordning (EU) 2016/1624 skal medlemmer i enhetene bare reagere på en melding i SIS i henhold til instruksene fra og som hovedregel i nærvær av grensevakter eller personale som arbeider med retur i vertsmedlemsstaten der de opererer. Vertsmedlemsstaten kan gi medlemmene i enhetene tillatelse til å handle på dens vegne.
 4. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet.
 5. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13 og skal sikre at enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel anvender disse tiltakene.
 6. Ingenting i denne artikkel skal forstås slik at det berører bestemmelsene i forordning (EU) 2016/1624 om personvern eller Det europeiske grense- og kystvaktbyrås ansvar for sin uautoriserte eller uriktige behandling av opplysninger.
 7. Uten at det berører nr. 2, skal ingen deler av SIS kobles til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av enhetene nevnt i nr. 1 eller av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, og heller ikke skal opplysningene i SIS som enhetene har tilgang til, overføres til et slikt system. Ingen del av SIS skal lastes ned eller kopieres. Loggføringen av tilgang og søk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS-opplysninger.

8. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal tillate at EUs datatilsyn overvåker og undersøker virksomheten til enhetene nevnt i denne artikkel når de utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS. Dette skal ikke berøre de ytterligere bestemmelsene i forordning (EU) 2018/1725.

Artikkel 37

Evaluering av Europols og Det europeiske grense- og kystvaktbyrås bruk av SIS

1. Kommisjonen skal utføre en evaluering minst hvert femte år av driften og bruken av SIS av Europol og enhetene nevnt i artikkel 36 nr. 1.
2. Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal sikre en passende oppfølging av resultatene og anbefalingene fra evalueringen.
3. En rapport om resultatene av evalueringen og oppfølgingen av den skal oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 38

Tilgangens omfang

Sluttbrukerne, herunder Europol og medlemmene i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i forordning (EU) 2016/1624, skal ha tilgang bare til opplysninger de trenger for å utføre sine oppgaver.

Artikkel 39

Frist for å foreta ny vurderingsmeldinger

1. Meldinger skal opprettholdes bare så lenge det er nødvendig for å oppnå formålene som ligger til grunn for registreringene.
2. En innmeldende medlemsstat skal innen tre år etter at en melding er registrert i SIS, foreta ny vurdering av behovet for å opprettholde den. Dersom det i den nasjonale beslutning som ligger til grunn for meldingen, fastsettes en lengre gyldighetsperiode enn tre år, skal det foretas ny vurdering av meldingen innen fem år.
3. Hver medlemsstat skal, dersom det er relevant, fastsette kortere frister for å foreta ny vurdering i samsvar med nasjonal rett.
4. Den innmeldende medlemsstaten kan innen fristen for å foreta ny vurdering etter en grundig individuell vurdering, som skal dokumenteres, beslutte å opprettholde meldingen utover fristen dersom dette er nødvendig og står i forhold til formålene som ligger til grunn for registrering av meldingen. I slike tilfeller skal nr. 2 komme til anvendelse også for den

forlengede perioden. En slik forlengelse skal meddeles CS-SIS.

5. Meldinger skal automatisk slettes etter at fristen for å foreta ny vurdering nevnt i nr. 2 er utløpt, med mindre den innmeldende medlemsstaten har underrettet CS-SIS om en forlengelse i henhold til nr. 4. CS-SIS skal automatisk underrette den innmeldende medlemsstaten om den planlagte slettingen av opplysninger fire måneder i forkant.
6. Medlemsstatene skal føre statistikk over antall meldinger som er forlenget i samsvar med nr. 4 i denne artikkel, og på anmodning oversende dem til tilsynsmyndighetene nevnt i artikkel 55.
7. Så snart det blir klart for et SIRENE-kontor at en melding har oppfylt sitt formål og derfor bør slettes, skal det umiddelbart underrette myndigheten som opprettet meldingen. Myndigheten skal ha 15 kalenderdager fra denne underretningen er mottatt til å svare at meldingen er blitt eller vil bli slettet, eller begrunne hvorfor meldingen opprettholdes. Dersom det ikke mottas et svar innen 15-dagersfristen, skal SIRENE-kontoret sørge for at meldingen slettes. Dersom det er tillatt i henhold til nasjonal rett, skal SIRENE-kontoret slette meldingen. SIRENE-kontorene skal melde eventuelle gjentatte problemer som de støter på når de handler i henhold til dette nummer, til sin tilsynsmyndighet.

Artikkel 40

Sletting av meldinger

1. Meldinger om nektet innreise og opphold i henhold til artikkel 24 skal slettes
 - a) når beslutningen som lå til grunn for å registrere meldingen, er blitt tilbakekalt eller annullert av vedkommende myndighet, eller
 - b) dersom det er relevant, på bakgrunn av konsultasjonsordningen nevnt i artikkel 27 og artikkel 29.
2. Meldinger om tredjestatsborgere som omfattes av restriktive tiltak for å hindre innreise til eller transitt gjennom medlemsstatenes territorium, skal slettes når de restriktive tiltakene er avsluttet, suspendert eller annullert.
3. Meldinger om en person som har oppnådd statsborgerskap i en medlemsstat eller enhver stat hvis statsborgere omfattes av retten til fri bevegelse i henhold til unionsretten, skal slettes så snart den innmeldende medlemsstat blir klar over eller underrettes i henhold til

artikkel 44 om at vedkommende har oppnådd et slikt statsborgerskap.

4. Meldingen skal slettes når meldingen utløper i samsvar med artikkel 39.

Kapittel VIII

Generelle regler for behandling av opplysninger

Artikkel 41

Behandling av opplysninger i SIS

1. Medlemsstatene skal behandle opplysningene omhandlet i artikkel 20 bare for å nekte innreise til og opphold på deres territorium.
2. Kopier av opplysningene skal lages bare for tekniske formål, og bare dersom dette er nødvendig for at vedkommende myndigheter omhandlet i artikkel 34 skal kunne foreta direkte søk. Denne forordning skal få anvendelse på disse kopiene. En medlemsstat skal ikke kopiere meldingsopplysninger eller utfyllende opplysninger som en annen medlemsstat har registrert fra sitt N.SIS eller fra CS-SIS til andre nasjonale datasystemer.
3. Tekniske kopier omhandlet i nr. 2 som fører til frakoblede databaser, kan ikke lagres i mer enn 48 timer.

Uten hensyn til første ledd skal tekniske kopier som fører til frakoblede databaser, og som skal brukes av visumutstedende myndigheter, ikke lenger være tillatt, med forbehold for kopier som lages for bruk i en nødsituasjon dersom nettverket har vært utilgjengelig i mer enn 24 timer.

Medlemsstatene skal føre en oppdatert oversikt over slike kopier, gjøre denne oversikten tilgjengelig for sine tilsynsmyndigheter og påse at denne forordning, særlig artikkel 10, kommer til anvendelse på slike kopier.

4. Tilgang til opplysninger i SIS for nasjonale vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 34 skal bare tillates innenfor rammen av deres fullmakter og bare for behørig autorisert personale.
5. All behandling av SIS-opplysninger i medlemsstatene for andre formål enn de som lå til grunn for registreringen i SIS, må være koblet til en bestemt sak og være begrunnet ut fra et behov for å forhindre en overhengende og alvorlig trussel mot den offentlige orden og sikkerhet, ut fra alvorlige nasjonale sikkerhetshensyn, eller ut fra behov for å forhindre et alvorlig straffbart forhold. I et slikt tilfelle skal det innhentes tillatelse fra den innmeldende medlemsstaten på forhånd.

6. Opplysninger om dokumenter om personer som er registrert i SIS i henhold til artikkel 38 nr. 2 bokstav k) og l) i forordning (EU) 2018/1862, kan brukes av vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 34 nr. 1 bokstav f) i samsvar med lovene i hver medlemsstat.
7. Enhver bruk av SIS-opplysninger som ikke er i samsvar med nr. 1–6, skal anses som misbruk i henhold til den enkelte medlemsstats nasjonale rett og underlegges sanksjoner i henhold til artikkel 59.
8. Hver medlemsstat skal oversende til eu-LISA en liste over sine vedkommende myndigheter som har tillatelse til å søke direkte i opplysningene i SIS i henhold til denne forordning samt enhver endring i denne listen. Listen skal for hver myndighet spesifisere hvilke opplysninger den kan søke i og for hvilke formål. eu-LISA skal sørge for at listen offentliggjøres i Den europeiske unions tidende hvert år. eu-LISA skal på sitt nettsted føre en liste som løpende oppdateres, med de endringer som medlemsstatene har oversendt mellom de årlige offentliggjøringer.
9. Dersom det ikke er fastsatt særlige bestemmelser i unionsretten, skal den enkelte medlemsstats rett komme til anvendelse på opplysninger i deres N.SIS.

Artikkel 42

Opplysninger i SIS og nasjonale systemer

1. Artikkel 41 nr. 2 skal ikke berøre en medlemsstats rett til å lagre i sine nasjonale systemer SIS-opplysninger om tiltak som har blitt iverksatt på dens territorium. Slike opplysninger skal lagres i nasjonale systemer i høyst tre år, med mindre nasjonal rett inneholder særlige bestemmelser om lengre lagringstid.
2. Artikkel 41 nr. 2 skal ikke berøre en medlemsstats rett til å lagre i sine nasjonale systemer opplysninger i en bestemt melding som medlemsstaten har registrert i SIS.

Artikkel 43

Opplysninger dersom en meldings tiltak ikke blir gjennomført

Dersom et tiltak det anmodes om, ikke kan gjennomføres, skal medlemsstaten som anmodes om å iverksette tiltaket, umiddelbart underrette den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger.

Artikkel 44

Kvaliteten på opplysningene i SIS

1. Den innmeldende medlemsstaten skal være ansvarlig for å sikre at opplysningene er korrekte, oppdaterte og lovlig registrert og lagret i SIS.
2. Dersom en innmeldende medlemsstat mottar relevante utfyllende eller endrede opplysninger som angitt i artikkel 20 nr. 2, skal den uten opphold fullføre eller endre meldingen.
3. Bare den innmeldende medlemsstaten skal ha tillatelse til å endre, utfylle, rette, oppdatere eller slette opplysninger den har registrert i SIS.
4. Dersom en annen medlemsstat enn den innmeldende medlemsstaten har relevante utfyllende eller endrede opplysninger som angitt i artikkel 20 nr. 2, skal den uten opphold overføre dem ved utveksling av supplerende opplysninger til den innmeldende medlemsstaten, slik at den kan fullføre eller endre meldingen. Opplysningene skal bare overføres dersom tredjestatsborgerens identitet kan fastslås.
5. Dersom en annen medlemsstat enn den innmeldende medlemsstaten har holdepunkter for at en opplysning inneholder faktiske feil eller er ulovlig lagret, skal den ved utveksling av supplerende opplysninger underrette den innmeldende medlemsstaten snarest mulig og senest to virkedager etter at den fikk kjennskap til dette. Den innmeldende medlemsstaten skal undersøke opplysningene og om nødvendig rette eller slette opplysningen uten opphold.
6. Dersom medlemsstatene ikke kommer til enighet innen to måneder etter at man først fikk kjennskap til holdepunktene nevnt i nr. 5 i denne artikkel, skal medlemsstaten som ikke registrerte meldingen, framlegge saken for de berørte tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn for å få truffet en beslutning ved hjelp av samarbeid i samsvar med artikkel 57.
7. Medlemsstatene skal utveksle supplerende opplysninger i tilfeller der en person klager på at vedkommende ikke er personen meldingen er ment å gjelde. Dersom resultatet av kontrollen viser at personen meldingen er ment å gjelde ikke er klageren, skal klageren underrettes om tiltakene fastsatt i artikkel 47 og om klageadgangen i henhold til artikkel 54 nr. 1.

*Artikkel 45***Sikkerhetshendelser**

1. Enhver hendelse som har eller kan ha innvirkning på sikkerheten i SIS eller kan forårsake skade på eller tap av SIS-opplysninger eller supplerende opplysninger, skal anses for å være en sikkerhetshendelse, særlig dersom det kan ha forekommet ulovlig tilgang til opplysninger, eller dersom opplysningenes tilgjengelighet, integritet og fortrolighet er eller kan ha blitt satt i fare.
2. Sikkerhetshendelser skal håndteres slik at en rask, effektiv og passende reaksjon sikres.
3. Uten at det berører underretningen og meddelelsen av et brudd på personopplysningssikkerheten i henhold til artikkel 33 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 30 i direktiv (EU) 2016/680, skal medlemsstatene, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå uten opphold underrette Kommisjonen, eu-LISA, vedkommende tilsynsmyndighet og EUs datatilsyn om sikkerhetshendelser. eu-LISA skal uten opphold underrette Kommisjonen og EUs datatilsyn om eventuelle sikkerhetshendelser i forbindelse med det sentrale SIS.
4. Opplysninger om en sikkerhetshendelse som har eller kan ha innvirkning på driften av SIS i en medlemsstat eller innenfor eu-LISA, på tilgjengeligheten, integriteten og fortroligheten av opplysninger som registreres eller sendes av andre medlemsstater, eller på supplerende opplysninger som utveksles, skal uten opphold framlegges for alle medlemsstatene og meldes i samsvar med hendelsesstyringsplanen fra eu-LISA.
5. Medlemsstatene og eu-LISA skal samarbeide ved en sikkerhetshendelse.
6. Kommisjonen skal umiddelbart melde alvorlige hendelser til Europaparlamentet og Rådet. Disse rapportene skal være klassifisert som EU RESTRICTED/RESTREINT UE i samsvar med gjeldende sikkerhetsregler.
7. Dersom en sikkerhetshendelse er forårsaket av misbruk av opplysninger, skal medlemsstater, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå sikre at det pålegges sanksjoner i samsvar med artikkel 59.

*Artikkel 46***Skille mellom personer med identiske kjennetegn**

1. Når det i forbindelse med registrering av en ny melding viser seg at det allerede finnes en mel-

ding i SIS om en person med samme identitetsbeskrivelse, skal SIRENE-kontoret innen 12 timer ta kontakt med den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger for å kryssjekke om den registrerte i de to meldingene er en og samme person.

2. Dersom kryssjekkingen viser at personen i den nye meldingen og personen i meldingen som allerede er registrert i SIS, virkelig er den samme, skal SIRENE-kontoret følge prosedyren for registrering av flere meldinger i henhold til artikkel 23.
3. Dersom kryssjekkingen viser at det faktisk dreier seg om to forskjellige personer, skal SIRENE-kontoret godkjenne anmodningen om å registrere den andre meldingen ved å legge til nødvendige opplysninger for å hindre feilidentifisering.

*Artikkel 47***Utfyllende opplysninger med sikte på å håndtere misbruk av identitet**

1. Dersom det kan oppstå forveksling mellom personen en melding er ment å gjelde, og en person hvis identitet er blitt misbrukt, skal den innmeldende medlemsstaten med uttrykkelig samtykke fra personen hvis identitet er blitt misbrukt, legge til opplysninger til meldingen om sistnevnte for å unngå de negative konsekvensene av feilidentifisering. Enhver hvis identitet er blitt misbrukt, skal ha rett til å trekke sitt samtykke til behandling av personopplysningene som er lagt til.
2. Opplysninger om en person hvis identitet er blitt misbrukt, skal bare brukes for følgende formål:
 - a) for å gjøre det mulig for vedkommende myndighet å skille mellom personen hvis identitet er blitt misbrukt, og personen meldingen er ment å gjelde, og
 - b) for å gjøre det mulig for personen hvis identitet er blitt misbrukt, å bevise sin identitet og fastslå at identiteten er blitt misbrukt.
3. I henhold til denne artikkel og med forbehold om et uttrykkelig samtykke fra personen hvis identitet er blitt misbrukt kan for hver enkelt kategori opplysninger, bare følgende personopplysninger om en person hvis identitet er blitt misbrukt, registreres og viderebehandles i SIS:
 - a) etternavn,
 - b) fornavn,
 - c) navn ved fødsel,

- d) tidligere brukte navn og eventuelle alias-
navn som kan være registrert separat,
 - e) særlige objektive fysiske kjennetegn av
uforanderlig art,
 - f) fødested,
 - g) fødselsdato,
 - h) kjønn,
 - i) fotografier og ansiktsbilder,
 - j) fingeravtrykk, håndflateavtrykk eller
begge deler,
 - k) samtlige nasjonaliteter,
 - l) arten av personens identitetsdokumenter,
 - m) landet som har utstedt personens identi-
tetsdokumenter,
 - n) nummer/numre på personens identitetsdo-
kumenter,
 - o) dato for utstedelse av en persons identitets-
dokumenter,
 - p) personens adresse,
 - q) personens fars navn,
 - r) personens mors navn.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsretts-
akter for å fastsette og utvikle nødvendige tek-
niske regler for å registrere og viderebehandle
opplysningene omhandlet i nr. 3 i denne artik-
kel. Disse gjennomføringsrettsaktene skal
vedtas i samsvar med framgangsmåten med
undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.
 5. Opplysningene omhandlet i nr. 3 skal slettes
samtidig som den tilsvarende meldingen,
eventuelt tidligere dersom personen anmoder
om det.
 6. Bare myndigheter som har tilgangsrett til den
tilsvarende meldingen, har tilgang til opplys-
ningene omhandlet i nr. 3. De har utelukkende
tilgang med sikte på å unngå feilidentifisering.

Artikkel 48

Koblinger mellom meldinger

1. En medlemsstat kan opprette en kobling mel-
lom meldinger den registrerer i SIS. Virknin-
gen av en slik kobling skal være å skape en for-
bindelse mellom to eller flere meldinger.
2. Opprettelsen av en kobling skal ikke påvirke
de særlige tiltakene som skal iverksettes på
grunnlag av hver av de sammenkoblede mel-
dingene, eller meldingenes frister for å foreta
ny vurdering.
3. Opprettelsen av en kobling skal ikke påvirke
tilgangsrettighetene i henhold til denne for-
ordning. Myndigheter som ikke har tilgangs-
rett til visse kategorier meldinger, skal ikke

kunne se koblingen til en melding de ikke har
tilgang til.

4. En medlemsstat skal opprette en kobling mel-
lom meldinger når det foreligger et operativt
behov.
5. Dersom en medlemsstat finner at en annen
medlemsstats opprettelse av en kobling mel-
lom meldinger er i strid med dens nasjonale
rett eller internasjonale forpliktelser, kan den
iverksette nødvendige tiltak for å sikre at det
ikke gis tilgang til koblingen fra dens nasjo-
nale territorium eller for dens myndigheter
som befinner seg utenfor dens territorium.
6. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsretts-
akter for å fastsette og utvikle tekniske regler
for sammenkobling av meldinger. Disse gjen-
nomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar
med framgangsmåten med undersøkelsesko-
mité nevnt i artikkel 62 nr. 2.

Artikkel 49

Formålet med og lagringstid for supplerende opplysninger

1. Medlemsstatene skal ved SIRENE-kontoret
oppbevare en henvisning til beslutningene
som ligger til grunn for en melding for å lette
utvekslingen av supplerende opplysninger.
2. Personopplysninger som lagres i systemer ved
SIRENE-kontoret som et resultat av utveksling
av opplysninger, skal lagres bare så lenge det
er nødvendig for å oppnå formålene som ligger
til grunn for utvekslingen. De skal under alle
omstendigheter slettes senest ett år etter at
den tilhørende meldingen er slettet fra SIS.
3. Nr. 2 skal ikke berøre en medlemsstats rett til
å lagre opplysninger i sine nasjonale systemer
som vedrører en bestemt melding som med-
lemsstaten har registrert, eller en melding
som har medført tiltak på dens territorium.
Hvor lenge slike opplysninger kan lagres i
disse systemene, skal reguleres av nasjonal
rett.

Artikkel 50

Overføring av personopplysninger til tredje- mann

Opplysninger som behandles i SIS, og de tilknyt-
tede supplerende opplysningene som utveksles i
henhold til denne forordning, skal ikke overføres
eller gjøres tilgjengelige for tredjestater eller
internasjonale organisasjoner.

*Kapittel IX***Personvern***Artikkel 51***Gjeldende lovgivning**

1. Forordning (EU) 2018/1725 skal få anvendelse på eu-LISAs og Det europeiske grense- og kystvaktbyrås behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning. Forordning (EU) 2016/794 skal få anvendelse på Europols behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning.
2. Forordning (EU) 2016/679 skal få anvendelse på behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning foretatt av vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 34 i denne forordning, med unntak av behandling med sikte på å forebygge, avdekke, etterforske eller rettsforfølge straffbare forhold eller fullbyrde strafferettslige sanksjoner, herunder verne mot og forebygge trusler mot den offentlige sikkerhet, dersom direktiv (EU) 2016/680 kommer til anvendelse.

*Artikkel 52***Retts til underretning**

1. Tredjestatsborgere som omfattes av en melding i SIS, skal underrettes om dette i samsvar med artikkel 13 og 14 i forordning (EU) 2016/679 eller artikkel 12 og 13 i direktiv (EU) 2016/680. Underretningen skal gis skriftlig, sammen med en kopi av eller en henvisning til den nasjonale beslutningen som ligger til grunn for meldingen, som omhandlet i artikkel 24 nr. 1 i denne forordning.
2. Disse opplysningene skal ikke gis dersom nasjonal rett tillater begrenset rett til underretning, særlig for å beskytte nasjonal sikkerhet, forsvaret og den offentlige sikkerhet og forebygge, avdekke, etterforske og rettsforfølge straffbare forhold.

*Artikkel 53***Retts til innsyn, retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger**

1. Registrerte skal ha mulighet til å utøve rettighetene fastsatt i artikkel 15, 16 og 17 i forordning (EU) 2016/679 og i artikkel 14 og artikkel 16 nr. 1 og 2 i direktiv (EU) 2016/680.

2. En annen medlemsstat enn den innmeldende medlemsstaten kan gi den registrerte informasjon om eventuelle personopplysninger om vedkommende som behandles, bare dersom den på forhånd har gitt den innmeldende medlemsstaten mulighet til å uttale seg. Kommunikasjonen mellom disse medlemsstatene skal skje via utveksling av supplerende opplysninger.
3. En medlemsstat skal i samsvar med nasjonal rett treffe en beslutning om helt eller delvis å unnlate å gi informasjon til den registrerte, dersom og så lenge denne unnlatsen er et nødvendig og forholdsmessig tiltak i et demokratisk samfunn med nødvendig hensyn til den berørte registrertes grunnleggende rettigheter og berettigede interesser, for å
 - a) unngå at det legges hindringer i veien for offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer,
 - b) unngå å skade forebygging, avdekking, etterforskning eller rettsforfølging av straffbare forhold eller fullbyrding av strafferettslige sanksjoner,
 - c) verne den offentlige sikkerhet,
 - d) verne den nasjonale sikkerhet, eller
 - e) verne andres rettigheter og friheter.

I tilfeller som nevnt i første ledd skal medlemsstaten skriftlig og uten ugrunnet opphold underrette den registrerte om at innsyn er blitt nektet eller begrenset og om begrunnelsen for nektelsen eller begrensningen. Slik underretning kan utelates dersom den vil være til skade for et av formålene i første ledd bokstav a)–e). Medlemsstaten skal underrette den registrerte om muligheten til å klage til en tilsynsmyndighet eller for rettslig prøving.

Medlemsstaten skal dokumentere de faktiske eller rettslige begrunnelsene for beslutningen om ikke å underrette den registrerte. Informasjon om dette skal gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndighetene.

I slike tilfeller skal den registrerte også kunne utøve sine rettigheter gjennom vedkommende tilsynsmyndigheter.

4. Etter en søknad om innsyn, retting eller sletting skal medlemsstaten underrette den registrerte så snart som mulig og under alle omstendigheter innen fristene nevnt i artikkel 12 nr. 3 i forordning (EU) 2016/679 om oppfølgingen av utøvelsen av rettighetene i henhold til denne artikkel, uavhengig av om den registrerte befinner seg i en tredjestat eller ikke.

*Artikkel 54***Klageadgang**

1. Uten at det berører bestemmelsene om klageadgang i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, skal enhver kunne få sin sak prøvet av vedkommende myndighet, herunder en domstol, i henhold til retten i den enkelte medlemsstat med sikte på å få innsyn i, rette, slette, få informasjon om eller søke erstatning i forbindelse med en melding som berører vedkommende.
2. Uten at det berører artikkel 58, forplikter medlemsstatene seg gjensidig til å fullbyrde endelige beslutninger truffet av domstolene eller myndighetene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.
3. Medlemsstatene skal rapportere årlig til Det europeiske personvernråd om
 - a) antallet anmodninger til den behandlingsansvarlige om innsyn og antallet tilfeller der det ble gitt innsyn i opplysninger,
 - b) antallet anmodninger til tilsynsmyndigheten om innsyn og antallet tilfeller der det ble gitt innsyn i opplysninger,
 - c) antallet anmodninger til den behandlingsansvarlige om retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger og antallet tilfeller der opplysninger ble rettet eller slettet,
 - d) antallet anmodninger til tilsynsmyndigheten om retting av uriktige opplysninger og sletting av ulovlig lagrede opplysninger,
 - e) antallet anlagte rettssaker,
 - f) antallet saker der domstolen ga klageren medhold,
 - g) eventuelle bemerkninger om tilfeller av gjensidig anerkjennelse av endelige beslutninger truffet av domstoler eller myndigheter i andre medlemsstater om meldinger registrert av den innmeldende medlemsstaten.
 Kommisjonen skal utarbeide en mal for rapportering i henhold til dette nummer.
4. Rapportene fra medlemsstatene skal innarbeides i den felles rapporten nevnt i artikkel 57 nr. 4.

*Artikkel 55***Tilsyn med N.SIS**

1. Medlemsstatene skal sikre at de uavhengige tilsynsmyndighetene som er utpekt i hver medlemsstat, og som har fullmaktene omhandlet i kapittel VI i forordning (EU)

2016/679 eller kapittel VI i direktiv 2016/680, overvåker at behandlingen av personopplysninger i SIS på dens territorium, overføringen av opplysninger fra dens territorium og utvekslingen og den videre behandling av supplerende opplysninger på dens territorium skjer på lovlig måte.

2. Tilsynsmyndighetene skal sikre at det minst hvert fjerde år gjennomføres en revisjon av behandlingen av opplysninger i deres N.SIS i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. Revisjonen skal enten utføres av tilsynsmyndighetene, eller tilsynsmyndighetene skal bestille revisjonen direkte hos en uavhengig revisor med ekspertise innenfor personvern. Tilsynsmyndighetene skal til enhver tid bevare kontrollen over og påta seg ansvaret for den uavhengige revisoren.
3. Medlemsstatene skal sikre at deres tilsynsmyndigheter har tilstrekkelige ressurser til å utføre oppgavene som de er tillagt i henhold til denne forordning, og at de har tilgang til rådgivning fra personer med tilstrekkelig kunnskap om biometriske opplysninger.

*Artikkel 56***Tilsyn med eu-LISA**

1. EUs datatilsyn skal være ansvarlig for å overvåke eu-LISAs behandling av personopplysninger og sikre at behandlingen foretas i samsvar med denne forordning. Oppgavene og fullmaktene nevnt i artikkel 57 og 58 i forordning (EU) 2018/1725 skal gjelde tilsvarende.
2. EUs datatilsyn skal minst hvert fjerde år gjennomføre en revisjon av eu-LISAs behandling av personopplysninger i samsvar med internasjonale revisjonsstandarder. En rapport om denne revisjonen skal oversendes til Europaparlamentet, til Rådet, til eu-LISA, til Kommisjonen og til tilsynsmyndighetene. eu-LISA skal ha mulighet til å framsette kommentarer før rapporten vedtas.

*Artikkel 57***Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og EUs datatilsyn**

1. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn, hver innenfor sitt kompetanseområde, skal samarbeide aktivt innenfor rammen av sine ansvarsområder og sikre samordnet tilsyn med SIS.
2. Tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn skal, hver innenfor sitt kompetanseområde, etter behov utveksle relevante opplysninger, bistå

hverandre i gjennomføringen av revisjoner og inspeksjoner, utrede vanskeligheter i forbindelse med fortolkningen eller anvendelsen av denne forordning og andre gjeldende unionsrettsakter, undersøke problemer som avdekkes ved gjennomføringen av uavhengige tilsyn eller ved utøvelsen av de registrertes rettigheter, utarbeide harmoniserte forslag til felles løsninger på eventuelle problemer og fremme bevissthet om personvernrettigheter.

3. For formålene fastsatt i nr. 2 skal tilsynsmyndighetene og EUs datatilsyn møtes minst to ganger i året innenfor rammene av Det europeiske personvernråd. Utgifter og tjenester i forbindelse med disse møtene skal dekkes av Det europeiske personvernråd. En forretningsorden skal vedtas på første møte. Øvrige arbeidsmetoder skal utvikles i fellesskap etter behov.
4. Det europeiske personvernråd skal hvert år oversende en felles rapport om aktiviteter knyttet til samordnet tilsyn til Europaparlamentet, til Rådet og til Kommisjonen.

Kapittel X

Erstatningsansvar og sanksjoner

Artikkel 58

Erstatningsansvar

1. Uten at det berører retten til erstatning og ethvert erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725 skal
 - a) enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som følge av en ulovlig behandling av personopplysninger i forbindelse med bruken av N.SIS eller enhver annen handling fra en medlemsstats side som er i strid med denne forordning, ha rett til erstatning fra nevnte medlemsstat, og
 - b) enhver person eller medlemsstat som er påført materiell eller immateriell skade som følge av enhver handling fra eu-LISAs side som er i strid med denne forordning, ha rett til erstatning fra eu-LISA.

En medlemsstat eller eu-LISA skal fritas helt eller delvis for erstatningsansvar i henhold til første ledd dersom de beviser at de ikke er ansvarlige for hendelsen som førte til skaden.
2. Dersom en medlemsstats manglende oppfyllelse av sine forpliktelser i henhold til denne forordning forårsaker skade på SIS, skal medlemsstaten holdes ansvarlig for skaden, med

mindre og i den grad eu-LISA eller en annen medlemsstat som deltar i SIS, ikke har iverksatt rimelige tiltak for å hindre skaden i å oppstå eller begrense dens omfang.

3. Erstatningskrav mot en medlemsstat for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal reguleres etter nevnte medlemsstats nasjonale rett. Erstatningskrav mot eu-LISA for skade nevnt i nr. 1 og 2 skal være omfattet av vilkårene fastsatt i traktatene.

Artikkel 59

Sanksjoner

Medlemsstatene skal påse at misbruk av opplysninger i SIS eller behandling av slike opplysninger eller utveksling av supplerende opplysninger i strid med denne forordning er straffbare i samsvar med nasjonal rett.

De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Kapittel XI

Sluttbestemmelser

Artikkel 60

Overvåking og statistikk

1. eu-LISA skal sikre at det er innført prosedyrer for å overvåke hvordan SIS fungerer i forhold til de mål som er fastsatt for produktivitet, kostnadseffektivitet, sikkerhet og kvalitet på tjenesten.
2. eu-LISA skal ha tilgang til de opplysninger om behandlingsprosessene i det sentrale SIS som er nødvendige for teknisk vedlikehold, rapportering, rapportering av datakvalitet og statistikk.
3. eu-LISA skal utarbeide daglig, månedlig og årlig statistikk over antallet registreringer per meldingskategori både for hver medlemsstat og samlet sett. eu-LISA skal også framlegge årlige rapporter over antall treff per meldingskategori, antall søk i SIS og antall ganger SIS ble brukt til å registrere, oppdatere eller slette en melding, både for hver medlemsstat og samlet sett. Slik statistikk skal inneholde statistikk over utveksling av informasjon i henhold til artikkel 27–31. Den utarbeidede statistikken skal ikke inneholde personopplysninger. Den årlige statistiske rapporten skal offentliggjøres.
4. Medlemsstatene, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal framlegge for eu-LISA og Kommisjonen opplysningene de tren-

ger for å utarbeide rapportene omhandlet i nr. 3, 5, 7 og 8.

5. eu-LISA skal framlegge for Europaparlamentet, Rådet, medlemsstatene, Kommisjonen, Europol, Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og EUs datatilsyn de statistiske rapporter som eu-LISA utarbeider.

For å kunne overvåke gjennomføringen av unionsrettsakter, herunder for formålene i forordning (EU) nr. 1053/2013, kan Kommisjonen anmode eu-LISA om enten regelmessig eller unntaksvis å framlegge ytterligere særskilte statistiske rapporter om effektiviteten av SIS, bruken av SIS og utvekslingen av supplerende opplysninger.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå kan anmode eu-LISA om å enten regelmessig eller unntaksvis å framlegge ytterligere særskilte statistiske rapporter med sikte på å foreta risikoanalyser og sårbarhetsvurderinger som nevnt i artikkel 11 og 13 i forordning (EU) 2016/1624.

6. I henhold til artikkel 15 nr. 4 og nr. 3, 4 og 5 i denne artikkel skal eu-LISA opprette, iverksette og drifte et sentralt datalager i sine tekniske anlegg som inneholder opplysningene nevnt i artikkel 15 nr. 4 og i nr. 3 i denne artikkel, som ikke skal gjøre det mulig å identifisere enkeltpersoner, og som skal gjøre det mulig for Kommisjonen og byråene nevnt i nr. 5 i denne artikkel å få skreddersydde rapporter og statistikk. eu-LISA skal på anmodning og i det omfang det er nødvendig for å utføre sine oppgaver, gi medlemsstatene, Kommisjonen, Europol og Det europeiske grense- og kystvaktbyrå sikker tilgang til det sentrale datalageret via kommunikasjonsinfrastrukturen. eu-LISA skal implementere tilgangskontroller og særlige brukerprofiler for å sikre at det gis tilgang til det sentrale datalageret utelukkende med sikte på rapportering og statistikk.
7. To år etter at denne forordning er trådt i kraft i henhold til artikkel 66 nr. 5 første ledd, og deretter annethvert år, skal eu-LISA framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om det sentrale SIS' og kommunikasjonsinfrastrukturens tekniske funksjon, herunder dens sikkerhet, om AFIS og om den bilaterale og multilaterale utvekslingen av supplerende opplysninger mellom medlemsstatene. Denne rapporten skal dessuten, når teknologien er i bruk, inneholde en evaluering av bruken av ansiktsbilder til å identifisere personer.

8. Tre år etter at denne forordning er trådt i kraft i henhold til artikkel 66 nr. 5 første ledd, og deretter hvert fjerde år, skal Kommisjonen foreta en samlet evaluering av det sentrale SIS og den bilaterale og multilaterale utvekslingen av supplerende opplysninger mellom medlemsstatene. Den samlede evalueringen skal omfatte en gjennomgang av resultatene som er oppnådd i forhold til målene, og en vurdering av hvorvidt prinsippene som ligger til grunn for systemet, fortsatt er gyldige, av anvendelsen av denne forordning når det gjelder det sentrale SIS, sikkerheten ved det sentrale SIS og eventuelle implikasjoner for framtidige operasjoner. Evalueringsrapporten skal også omfatte en vurdering av AFIS og de SIS-informasjonskampanjer som Kommisjonen gjennomfører i samsvar med artikkel 19.

Evalueringsrapporten skal dessuten inneholde statistikk over antallet meldinger registrert i samsvar med artikkel 24 nr. 1 bokstav a) og statistikk over antallet meldinger registrert i samsvar med bokstav b) i nevnte nummer. Når det gjelder meldinger som er omfattet av artikkel 24 nr. 1 bokstav a), skal det presiseres hvor mange meldinger som ble registrert etter situasjonene nevnt i artikkel 24 nr. 2 bokstav a), b) eller c). Evalueringsrapporten skal dessuten inneholde en vurdering av medlemsstatenes anvendelse av artikkel 24.

Kommisjonen skal oversende evalueringsrapporten til Europaparlamentet og Rådet.

9. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for drift av det sentrale datalageret nevnt i nr. 6 i denne artikkel og de personvern- og sikkerhetsregler som skal gjelde for dette datalageret. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 62 nr. 2.

Artikkel 61

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 33 nr. 4 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 27. desember 2018.
3. Delegeringen av myndighet som er nevnt i artikkel 33 nr. 4 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling skal innebære at den delegerte myndigheten som angis i beslutnin-

gen, opphører å gjelde. Beslutningen skal tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende, eller på et senere tidspunkt som er angitt der. Den skal ikke berøre gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Før en delegert rettsakt vedtas skal Kommisjonen rådføre seg med eksperter som er utpekt av hver enkelt medlemsstat i samsvar med prinsippene i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt som er vedtatt i henhold til artikkel 33 nr. 4, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen to måneder fra den dagen underretning om rettsakten ble gitt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av denne perioden har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne perioden skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 62

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, skal artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 få anvendelse.

Artikkel 63

Endringer av forordning (EF) nr. 1987/2006

I forordning (EF) nr. 1987/2006 gjøres følgende endringer:

- (1) Artikkel 6 skal lyde:

«Artikkel 6

Nasjonale systemer

1. Hver medlemsstat skal ha ansvar for opprettelse, drift, vedlikehold og videreutvikling av sitt eget N.SIS II og for å knytte dette opp mot NI-SIS.
 2. Hver medlemsstat skal ha ansvar for å sikre uavbrutt tilgang til SIS II-opplysninger for sluttbrukerne.»
- (2) Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

Fortrolighet – medlemsstatene

1. Alle medlemsstater skal anvende egne regler for taushetsplikt eller annen tilsvarende fortrolighetsplikt for alle personer og organer som skal arbeide med SIS II-opplysninger og supplerende opplysninger, i samsvar med nasjonal lovgivning. Denne plikten skal også gjelde etter at disse personene har sluttet i sin stilling, ansettelsesforholdet er opphørt eller organets virksomhet er avsluttet.
2. Dersom en medlemsstat samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS II-relaterte oppgaver, skal den nøye overvåke leverandørens aktiviteter for å sikre overholdelse av alle bestemmelser i denne forordning, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.
3. Driftsforvaltningen av N.SIS II eller av eventuelle tekniske kopier skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.»

- (3) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

- a) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Driftsenheten skal utvikle og vedlikeholde en mekanisme og prosedyrer for å utføre kvalitetskontroller av opplysningene i CS-SIS. Det skal regelmessig framlegge rapporter for medlemsstatene i denne forbindelse.

Driftsenheten skal regelmessig framlegge en rapport for Kommisjonen om problemer som har oppstått, og medlemsstater som er berørt.

Kommisjonen skal regelmessig framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om problemer som har oppstått med opplysningenes kvalitet.»

- b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Driftsforvaltningen av det sentrale SIS II skal omfatte alle nødvendige oppgaver for at det sentrale SIS II skal kunne fungere 24 timer i døgnet 7 dager i uken i henhold til denne forordning, særlig vedlikeholdsarbeid og tekniske forbedringer som er nødvendig for at systemet skal kunne fungere effektivt. Disse oppgavene skal også omfatte samordning, forvaltning og støtte til testvirksomhet for det sentrale SIS II og N.SIS II som sikrer at det sentrale SIS II og N.SIS II fungerer i samsvar med kravene til teknisk samsvar fastsatt i artikkel 9.»

- (4) I artikkel 17 skal nye numre lyde:

«3. Dersom driftsenheten samarbeider med eksterne leverandører i forbindelse med SIS II-relaterte oppgaver, skal den nøye

overvåke leverandørens aktiviteter for å sikre overholdelse av alle bestemmelser i denne forordning, særlig med hensyn til sikkerhet, fortrolighet og personvern.

4. Driftsforvaltningen av CS-SIS skal ikke overlates til private foretak eller private organisasjoner.»
- (5) I artikkel 20 nr. 2 innsettes følgende nummer: «ka)typen straffbart forhold,»
- (6) I artikkel 21 skal nytt ledd lyde: «Dersom beslutningen om nektet innreise og opphold nevnt i artikkel 24 nr. 2 er knyttet til en terrorhandling, skal saken anses for å være adekvat, relevant og viktig nok til at en melding bør registreres i SIS II. Av hensyn til den offentlige eller nasjonale sikkerhet kan medlemsstatene unntaksvis unnlate å registrere en melding når det er sannsynlig at den vil hindre offisielle eller rettslige undersøkelser, etterforskinger eller prosedyrer.»
- (7) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Særlige regler for registrering eller kontroll av eller søk med fotografier og fingeravtrykk

1. Fotografier og fingeravtrykk skal bare registreres etter en særlig kvalitetskontroll for å kontrollere om opplysningene oppfyller minstestandarder for datakvalitet. Spesifikasjonene for den særlige kvalitetskontrollen skal fastsettes i samsvar med prosedyren omhandlet i artikkel 51 nr. 2.
2. Når en melding i SIS II inneholder fotografier og fingeravtrykksopplysninger, skal slike fotografier og fingeravtrykksopplysninger brukes til å bekrefte identiteten til en person som er lokalisert som følge av et alfanumerisk søk i SIS II.
3. Det kan i alle tilfeller søkes på fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person. Det skal imidlertid søkes i fingeravtrykksopplysninger for å identifisere en person dersom personens identitet ikke kan fastslås på annen måte. For det formål skal det sentrale SIS II inneholde et system for automatisert fingeravtrykksidentifisering (AFIS).
4. Det kan også søkes i fingeravtrykksopplysninger i SIS II i forbindelse med meldinger som er registrert i samsvar med artikkel 24 og 26, ved bruk av fullstendige eller ufullstendige sett av fingeravtrykk som er funnet på åsteder for alvorlig kriminalitet eller terrorhandlinger under etterforsking, dersom det med stor sannsynlighet kan fast-

slås at disse settene av avtrykk tilhører en gjerningsperson, og forutsatt at søket foretas samtidig i medlemsstatens relevante nasjonale fingeravtrykkregistre.»

- (8) Artikkel 26 skal lyde:

«Artikkel 26

Vilkår for registrering av meldinger om tredjestatsborgere som er omfattet av restriktive tiltak

1. Meldinger om tredjestatsborgere som er omfattet av restriktive tiltak for å hindre innreise til eller transitt gjennom medlemsstatenes territorium, iverksatt i henhold til rettsakter vedtatt av Rådet, herunder tiltak for å gjennomføre reiseforbud utstedt av De forente nasjoners sikkerhetsråd, skal registreres i SIS II for å nekte innreise eller opphold, forutsatt at kravene til datakvalitet er oppfylt.
2. Meldingene skal registreres, oppdateres og slettes av vedkommende myndighet i medlemsstaten som har formannskapet for Rådet for Den europeiske union på tidspunktet tiltaket vedtas. Dersom denne medlemsstaten ikke har tilgang til SIS II eller til meldinger registrert i samsvar med denne forordning, skal ansvaret påhvile medlemsstaten som har formannskapet i den påfølgende perioden, og som har tilgang til SIS II, herunder meldinger registrert i samsvar med denne forordning.

Medlemsstatene skal innføre nødvendige prosedyrer for å registrere, oppdatere og slette slike meldinger.»

- (9) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 27a

Europols tilgang til opplysninger i SIS II

1. Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 (*), skal, dersom det er nødvendig for at Europol skal kunne oppfylle sitt mandat, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II. Europol kan også utveksle og anmode om supplerende opplysninger i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken.
2. Dersom et søk foretatt av Europol viser at det finnes en melding i SIS II, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten via utveksling av supplerende opplysninger ved hjelp av kommunikasjonsinfrastrukturen og i samsvar med bestemmelsene i SIRENE-håndboken. Inntil Europol kan bruke funksjonene for utveksling av

- supplerende opplysninger, skal Europol underrette den innmeldende medlemsstaten via kanalene fastsatt i forordning (EU) 2016/794.
3. Europol kan behandle de supplerende opplysningene som er oversendt fra medlemsstater for å sammenligne dem med sine databaser og prosjekter for operative analyser med mål om å finne sammenhenger eller andre relevante forbindelser, og for analyser av strategisk, tematisk eller operativ art som nevnt i artikkel 18 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling av supplerende opplysninger foretatt av Europol i henhold til denne artikkel skal utføres i samsvar med nevnte forordning.
 4. Europols bruk av opplysninger fra søk i SIS II eller fra behandling av supplerende opplysninger skal kreve den innmeldende medlemsstatens samtykke. Dersom medlemsstaten tillater at slike opplysninger brukes, skal Europols behandling av dem skje i samsvar med forordning (EU) 2016/794. Europol skal underrette tredjestater og tredjeorganer om slike opplysninger bare med den innmeldende medlemsstatens samtykke og i fullt samsvar med unionsretten om personvern.
 5. Europol skal
 - a) uten at det berører nr. 4 og 6, ikke koble deler av SIS II, eller overføre de opplysninger i SIS II som Europol har tilgang til, til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av eller ved Europol, eller laste ned eller på annen måte kopiere noen del av SIS II,
 - b) uten hensyn til artikkel 31 nr. 1 i forordning (EU) 2016/794 slette supplerende opplysninger som inneholder personopplysninger senest ett år etter at den tilhørende meldingen er slettet. Som et unntak kan Europol, dersom Europol har opplysninger i sine databaser eller prosjekter for operative analyser om en sak med tilknytning til de supplerende opplysningene, for å kunne utføre sine oppgaver unntaksvis fortsatt lagre de supplerende opplysningene dersom det er nødvendig. Europol skal underrette den innmeldende og utførende medlemsstaten om den fortsatte lagringen av slike supplerende opplysninger og begrunne dette,
 - c) begrense tilgangen til opplysninger i SIS II, herunder supplerende opplysninger, til Europol-personale med særskilt autorisasjon som har bruk for tilgang til slike opplysninger for å kunne utføre sine oppgaver,
 - d) vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 til 13,
 - e) sikre at personale som er autorisert for å behandle SIS II-opplysninger får relevant opplæring og informasjon i samsvar med artikkel 14, og
 - f) uten at det berører forordning (EU) 2016/794, la EUs datatilsyn overvåke og undersøke Europols aktiviteter når det utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II og utveksler og behandler supplerende opplysninger.
 6. Europol skal bare kopiere opplysninger fra SIS II for tekniske formål, når dette er nødvendig for at Europol-personale med tilstrekkelig autorisasjon skal kunne foreta et direkte søk. Denne forordning skal også gjelde slike kopier. Den tekniske kopien skal brukes bare for å lagre SIS II-opplysninger mens det søkes i disse opplysningene. Når det er søkt i opplysningene, skal de slettes. Slik bruk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS II-opplysninger. Europol skal ikke kopiere meldingsopplysninger eller utfyllende opplysninger fra medlemsstater eller CS-SIS II til andre Europol-systemer.
 7. Europol skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS II for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet. Disse loggene og denne dokumentasjonen skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av en del av SIS II.
 8. Medlemsstatene skal underrette Europol ved utveksling av supplerende opplysninger om eventuelle treff på meldinger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstatene kan unntaksvis unnlate å underrette Europol dersom dette ville sette pågående etterforskinger eller en fysisk persons sikkerhet i fare eller være i strid med vesentlige sikkerhetsinteresser i den innmeldende medlemsstaten.

9. Nr. 8 skal få anvendelse fra den dato Euro-pol kan motta supplerende opplysninger i samsvar med nr. 1.

Artikkel 27b

Tilgang til opplysninger i SIS II for europeiske grense- og kystvaktenheter, enheter med personale som arbeider med retur, og medlemmer i støttegruppene for migrasjonsstyring

1. I samsvar med artikkel 40 nr. 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 (***) skal medlemmene i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning innenfor sitt mandat, og forutsatt at de har tillatelse til å foreta kontroller i henhold til artikkel 27 nr. 1 i denne forordning og har fått nødvendig opplæring i henhold til artikkel 14 i denne forordning, ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II dersom det er nødvendig for at de skal kunne utføre sin oppgave, og i den grad det kreves i henhold til driftsplanen for en spesifikk operasjon. Tilgang til opplysninger i SIS II skal ikke utvides til andre medlemmer i enheten.
2. Medlemmene i enhetene nevnt i nr. 1 skal utøve rettighetene for tilgang og søk i opplysninger i SIS II i samsvar med nr. 1 via et teknisk grensesnitt. Det tekniske grensesnittet skal opprettes og vedlikeholdes av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og skal sikre en direkte forbindelse til det sentrale SIS II.
3. Når et søk foretatt av et medlem i enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel viser at det foreligger en melding i SIS II, skal den innmeldende medlemsstaten underrettes om dette. I samsvar med artikkel 40 i forordning (EU) 2016/1624 skal medlemmer i enhetene bare reagere på en melding i SIS II i henhold til instruksjoner fra og som hovedregel i nærvær av grensevakter eller personale som arbeider med retur i vertsmedlemsstaten der de opererer. Vertsmedlemsstaten kan gi medlemmene i enhetene tillatelse til å handle på dens vegne.
4. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 føre logger over hver tilgang til og hvert søk i SIS II for å kontrollere om behandlingen av opplysninger skjer på lovlig måte, utføre egenkontroll og ivareta opplysningers sikkerhet og integritet.

5. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal vedta og anvende tiltak for å ivareta sikkerheten, fortroligheten og egenkontrollen i samsvar med artikkel 10, 11 og 13 og skal sikre at enhetene nevnt i nr. 1 i denne artikkel anvender disse tiltakene.
6. Ingenting i denne artikkel skal forstås slik at det berører bestemmelsene i forordning (EU) 2016/1624 om personvern eller Det europeiske grense- og kystvaktbyrås ansvar for sin uautoriserte eller uriktige behandling av opplysninger.
7. Uten at det berører nr. 2, skal ingen deler av SIS II koples til noe system for innhenting og behandling av opplysninger drevet av enhetene nevnt i nr. 1 eller av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, og heller ikke skal opplysningene i SIS II som enhetene har tilgang til, overføres til et slikt system. Ingen del av SIS II skal lastes ned eller kopieres. Loggføringen av tilgang og søk skal ikke anses som ulovlig nedlasting eller kopiering av SIS II-opplysninger.
8. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal tillate at EUs datatilsyn overvåker og undersøker virksomheten til enhetene nevnt i denne artikkel når de utøver sine rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS II. Dette skal ikke berøre de ytterligere bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 (***)).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53)

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

(***) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger og om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

Artikkel 64

Endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen

Artikkel 25 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen utgår.

*Artikkel 65***Oppheving**

Forordning (EF) nr. 1987/2006 oppheves fra den dato denne forordning får anvendelse som fastsatt i artikkel 66 nr. 5 første ledd.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget.

*Artikkel 66***Ikrafttredelse, driftsstart og anvendelse**

1. Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Kommisjonen skal innen 28. desember 2021 vedta en beslutning om fastsettelse av datoen for når SIS settes i drift i henhold til denne forordning etter kontroll av at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Gjennomføringsrettsaktene som er nødvendige for å anvende denne forordning, er blitt vedtatt.
 - b) Medlemsstater har underrettet Kommisjonen om at de har gjennomført de tekniske og lovmessige tiltak som er nødvendige for å kunne behandle opplysninger i SIS og utveksle supplerende opplysninger i henhold til denne forordning.
 - c) eu-LISA har underrettet Kommisjonen om at alle tester i forbindelse med CS-SIS og samspillet mellom CS-SIS og N.SIS er avsluttet på tilfredsstillende måte.
3. Kommisjonen skal nøye overvåke prosessen med gradvis oppfyllelse av vilkårene i nr. 2 og skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatet av kontrollen omhandlet i nevnte nummer.

4. Kommisjonen skal innen 28. desember 2019 og deretter hvert år til Kommisjonen har truffet beslutningen nevnt i nr. 2, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om status med hensyn til forberedelsen av den fullstendige gjennomføring av denne forordning. Denne rapporten skal også inneholde nærmere opplysninger om de påløpte utgiftene og opplysninger om eventuell risiko som kan ha innvirkning på de samlede kostnader.
5. Denne forordning skal få anvendelse fra den dato som fastsettes i samsvar med nr. 2.

Som unntak fra første ledd

 - a) skal artikkel 4 nr. 4, artikkel 5, artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 1 og 5, artikkel 15 nr. 7, artikkel 19, artikkel 20 nr. 3 og 4, artikkel 32 nr. 4, artikkel 33 nr. 4, artikkel 47 nr. 4, artikkel 48 nr. 6, artikkel 60 nr. 6 og 9, artikkel 61, artikkel 62, artikkel 63 nr. 1–6 og 8 og nr. 3 og 4 i denne artikkel få anvendelse fra datoen for ikrafttredelse av denne forordning,
 - b) skal artikkel 63 nr. 9 få anvendelse fra 28. desember 2019,
 - c) skal artikkel 63 nr. 7 få anvendelse fra 28. desember 2020.
6. Kommisjonsbeslutningen nevnt i nr. 2 skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning skal være bindende i alle deler og komme direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 28. november 2018.

For Europaparlamentet	For Rådet
President	Formann
A. TAJANI	K. EDTSTADLER

Vedlegg sammenligningstabell

Forordning (EF) nr. 1987/2006	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikkel 14	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16	Artikkel 16
Artikkel 17	Artikkel 17
Artikkel 18	Artikkel 18
Artikkel 19	Artikkel 19
Artikkel 20	Artikkel 20
Artikkel 21	Artikkel 21
Artikkel 22	Artikkel 32 og 33
Artikkel 23	Artikkel 22
–	Artikkel 23
Artikkel 24	Artikkel 24
Artikkel 25	Artikkel 26
Artikkel 26	Artikkel 25
–	Artikkel 27
–	Artikkel 28
–	Artikkel 29
–	Artikkel 30
–	Artikkel 31
Artikkel 27	Artikkel 34
Artikkel 27a	Artikkel 35
Artikkel 27b	Artikkel 36

Forordning (EF) nr. 1987/2006	Denne forordning
–	Artikkel 37
Artikkel 28	Artikkel 38
Artikkel 29	Artikkel 39
Artikkel 30	Artikkel 40
Artikkel 31	Artikkel 41
Artikkel 32	Artikkel 42
Artikkel 33	Artikkel 43
Artikkel 34	Artikkel 44
–	Artikkel 45
Artikkel 35	Artikkel 46
Artikkel 36	Artikkel 47
Artikkel 37	Artikkel 48
Artikkel 38	Artikkel 49
Artikkel 39	Artikkel 50
Artikkel 40	–
–	Artikkel 51
Artikkel 41	Artikkel 53
Artikkel 42	Artikkel 52
Artikkel 43	Artikkel 54
Artikkel 44	Artikkel 55
Artikkel 45	Artikkel 56
Artikkel 46	Artikkel 57
Artikkel 47	–
Artikkel 48	Artikkel 58
Artikkel 49	Artikkel 59
Artikkel 50	Artikkel 60
–	Artikkel 61
Artikkel 51	Artikkel 62
Artikkel 52	–
–	Artikkel 63
–	Artikkel 64
Artikkel 53	–
–	Artikkel 65
Artikkel 54	–
Artikkel 55	Artikkel 66

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen informasjonssystem i forbindelse med retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig traktatens artikkel 79 nr. 2 bokstav c), under henvisning til forslag fra Europakommisjonen, etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene, etter den ordinære regelverksprosedyren¹, og ut fra følgende betraktninger:

- (1) Retur av tredjestatsborgere som ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller vilkårene for innreise, opphold eller bosted i medlemsstatene, med full respekt for grunnleggende rettigheter, særlig non-refoulement-prinsippet, og i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF², utgjør en vesentlig del av den omfattende innsatsen for å håndtere irregulær migrasjon og øke andelen returnerte irregulære migranter.
- (2) Unionens system for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold må effektiviseres. Det er avgjørende for å opprettholde offentlighetens tillit til Unionens migrasjons- og asylpolitikk og for å støtte personer med behov for internasjonal beskyttelse.
- (3) Medlemsstatene bør iverksette alle nødvendige tiltak for å returnere tredjestatsborgere med ulovlig opphold på en effektiv og forholdsmessig måte i samsvar med bestemmelsene i direktiv 2008/115/EF.
- (4) I europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861³ og 2018/1862⁴ fastsettes vilkå-

rene for opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS).

- (5) Det bør opprettes et system for deling av opplysninger mellom medlemsstater som bruker SIS i henhold til forordning (EU) 2018/1861 om vedtak om retur av tredjestatsborgere som oppholder seg ulovlig på medlemsstatenes territorium, og for overvåking av om tredjestatsborgere som er gjenstand for disse vedtakene, har forlatt medlemsstatenes territorium.
- (6) Denne forordning berører ikke tredjestatsborgeres rettigheter og plikter i henhold til direktiv 2008/115/EF. En melding registrert i SIS om retur utgjør ikke i seg selv en fastsettelse av tredjestatsborgerens status på medlemsstatenes territorium, særlig ikke i andre medlemsstater enn medlemsstaten som registrerte meldingen i SIS.
- (7) Meldinger om retur registrert i SIS og utveksling av supplerende opplysninger om disse meldingene bør hjelpe vedkommende myndigheter med å iverksette nødvendige tiltak for å håndheve returvedtak. SIS bør bidra til å identifisere og dele opplysninger mellom medlemsstatene om tredjestatsborgere som er gjenstand for et slikt returvedtak, og som har unndratt seg eller pågripes i en annen medlemsstat. Disse tiltakene bør bidra til å

¹ Europaparlamentets holdning av 24. oktober 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 19. november 2018.

² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og framgangsmåter i medlemsstatene for tilbakesending av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) for inn- og utreisekontroller, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonssystemet (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

forebygge og hindre irregulær migrasjon og sekundære bevegelser samt forbedre samarbeidet mellom medlemsstatenes myndigheter.

- (8) For å sikre effektiv retur, og øke merverdien av meldinger om retur bør medlemsstatene registrere meldinger i SIS om vedtak om retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold som de treffer i samsvar med bestemmelser som overholder direktiv 2008/115/EF. For dette formål bør medlemsstatene også registrere en melding i SIS når det treffes beslutninger om innføring eller fastsettelse av en plikt til å returnere i situasjonene beskrevet i artikkel 2 nr. 2 i nevnte direktiv, dvs. for tredjestatsborgere som nektes innreise i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁵, eller som pågripes eller stanses av vedkommende myndigheter når de ulovlig passerer en medlemsstats ytre grense på land, til sjøs eller med fly, og som deretter ikke har fått tillatelse eller rett til opphold i den aktuelle medlemsstat, og for tredjestatsborgere som er gjenstand for retur som en strafferettslig sanksjon eller som følge av en strafferettslig sanksjon i henhold til nasjonal rett, eller som er gjenstand for en utleveringsprosedyre. Under visse omstendigheter kan medlemsstatene unnlate å registrere meldinger om retur i SIS når det er lav risiko for at returvedtaket ikke overholdes, dvs. ved frihetsberøvelse av enhver varighet, eller når returvedtaket treffes ved den ytre grensen og gjennomføres umiddelbart, og for å redusere sine administrative byrder.
- (9) Denne forordning bør fastsette felles regler for registrering av meldinger om retur i SIS. Meldinger om retur bør registreres i SIS så snart de underliggende beslutningene er truffet. Meldingen bør angi om den berørte tredjestatsborgeren er innvilget en frist for frivillig utreise, herunder om fristen er blitt forlenget, og om beslutningen er blitt suspendert, eller om uttransporten er blitt utsatt.
- (10) Det er nødvendig å fastsette hvilke kategorier av opplysninger som skal registreres i SIS om en tredjestatsborger som er gjenstand for returvedtak. Meldinger om retur bør inneholde bare opplysninger som er nødvendige for å identifisere de registrerte, gjøre det

mulig for vedkommende myndigheter å treffe velbegrunnede beslutninger uten å miste tid og eventuelt sikre disse myndighetenes beskyttelse mot personer som for eksempel er bevæpnet, voldelige, har rømt eller deltar i en aktivitet som nevnt i artikkel 3–14 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541⁶. For å lette identifisering og avdekke flere identiteter bør meldingen dessuten inneholde en henvisning til den berørte personens identitetsdokument og en kopi av dokumentet, dersom det er tilgjengelig.

- (11) Ettersom identifisering av personer ved hjelp av fingeravtrykk og fotografier eller ansiktsbilder er pålitelig, bør de alltid settes inn i meldinger om retur. Ettersom de kanskje ikke er tilgjengelige, f.eks. når returvedtak treffes i en persons fravær, bør det unntaksvis være mulig å fravike dette kravet i slike tilfeller.
- (12) Utveksling av supplerende opplysninger fra nasjonale vedkommende myndigheter om tredjestatsborgere som er gjenstand for meldinger om retur bør alltid utføres via det nettverk av nasjonale kontorer som heter SIRENE-kontorer, og som fungerer som kontaktpunkt og i samsvar med artikkel 7 og 8 i forordning (EU) 2018/1861.
- (13) Det bør fastsettes prosedyrer som gjør det mulig for medlemsstatene å kontrollere at plikten til å returnere er blitt overholdt, og bekrefte overfor medlemsstaten som registrerte meldingen om retur i SIS, at den berørte tredjestatsborgeren har reist ut. Disse opplysningene bør bidra til mer omfattende overvåking av overholdelsen av returvedtak.
- (14) Meldinger om retur bør slettes så snart medlemsstaten eller vedkommende myndighet som har truffet returvedtaket, mottar bekreftelse på at returen har funnet sted, eller dersom den vedkommende myndigheten har tilstrekkelige og overbevisende opplysninger om at tredjestatsborgeren har forlatt medlemsstatenes territorium. Dersom en returvedtaket er ledsaget av et innreiseforbud, bør en melding om nektet innreise og opphold registreres i SIS i samsvar med forordning (EU) 2018/1861. I slike tilfeller bør medlemsstatene iverksette alle nødvendige tiltak for å

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelse av personer over grensene (Schengen-grenseregulering) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2017/541 av 15. mars 2017 om bekjempelse av terrorisme og om erstatning av rådsrammebeslutning 2002/475/JIS og endring av rådsrammebeslutning 2005/671/JIS (EUT L 88 av 31.3.2017, s. 6).

sikre at det ikke er noe tidsintervall mellom tidspunktet tredjestatsborgeren forlater Schengen-området, og tidspunktet meldingen om nektet innreise og opphold i SIS aktiveres. Dersom opplysningene i SIS viser at returvedtaket er ledsaget av et innreiseforbud, bør håndhevingen av innreiseforbudet sikres.

- (15) SIS bør inneholde en mekanisme for underretning av medlemsstatene om tredjestatsborgere som ikke overholder en plikt til å returnere innen en særskilt fastsatt frist for frivillig utreise. Mekanismen bør hjelpe medlemsstatene med å oppfylle plikten til å håndheve returvedtak og plikten til å utstede et innreiseforbud i samsvar med direktiv 2008/115/EF om tredjestatsborgere som ikke har overholdt en plikt til å returnere.
- (16) I denne forordning bør det fastsettes ufravikelige regler for konsultasjon mellom medlemsstatene for å unngå eller forene motstridende instruksjoner. Konsultasjon bør skje dersom en tredjestatsborger som innehar eller innvilges en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold av en medlemsstat, er gjenstand for en melding om retur som er registrert av en annen medlemsstat, særlig dersom returvedtaket er ledsaget av et innreiseforbud, eller dersom det kan oppstå motstridende situasjoner ved innreise på medlemsstatenes territorium.
- (17) Meldinger bør ikke opprettholdes i SIS lenger enn nødvendig for å oppnå formålet som ligger til grunn for registreringen. De relevante bestemmelsene i forordning (EU) 2018/1861 om frister for å foreta ny vurdering bør få anvendelse. Meldinger om retur bør automatisk slettes så snart de utløper, i samsvar med prosedyren for ny vurdering i nevnte forordning.
- (18) Personopplysninger som en medlemsstat har innhentet i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighet for noen tredjestat. Som et unntak fra denne regelen bør det under strenge vilkår være mulig å overføre slike personopplysninger til en tredjestat dersom overføringen er nødvendig i enkelttilfeller for å bidra til å identifisere en tredjestatsborger med sikte på retur av vedkommende. Overføring av personopplysninger til tredjestater bør utføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁷ og skje etter avtale med den innmeldende medlemsstaten. Det bør imidlertid bemerkes at mottakende tredjestater ofte ikke er gjenstand for beslutninger om til-

strekkelig vernnivå vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 45 i forordning (EU) 2016/679. Videre har Unionens omfattende innsats i samarbeid med de viktigste opprinnelseslandene for tredjestatsborgere med ulovlig opphold omfattet av en plikt til å returnere ikke vært i stand til å sikre at disse tredjestatene systematisk oppfyller plikten i henhold til folkeretten til å ta tilbake egne statsborgere. Tilbaketakingsavtaler som er inngått eller er i ferd med å bli fremforhandlet av Unionen eller medlemsstatene, og som gir nødvendige vernetiltak for overføring av personopplysninger til tredjestater i henhold til artikkel 46 i forordning (EU) 2016/679, omfatter et begrenset antall slike tredjestater.

Det er fortsatt usikkert om det vil bli inngått nye avtaler. Under disse omstendighetene, og som et unntak fra kravet om en beslutning om tilstrekkelig vernnivå eller nødvendige vernetiltak, bør overføring av personopplysninger til tredjestaters myndigheter i henhold til denne forordning være tillatt med sikte på å gjennomføre Unionens returpolitikk. Det bør være mulig å bruke unntaket i artikkel 49 i forordning (EU) 2016/679, med forbehold for vilkårene i nevnte artikkel. I henhold til artikkel 57 i nevnte forordning bør gjennomføring av nevnte forordning, herunder med hensyn til overføring av personopplysninger til tredjestater i henhold til denne forordning, overvåkes av uavhengige tilsynsmyndigheter.

- (19) Det kan være vesentlig forskjellige nasjonale myndigheter som er ansvarlige for retur i de enkelte medlemsstatene, også innenfor en medlemsstat, avhengig av hvorfor oppholdet er ulovlig. Rettsmyndighetene kan også treffe returvedtak, f.eks. etter klage ved avslag på tillatelse eller rett til opphold, eller som en strafferettslig sanksjon. Alle nasjonale myndigheter med ansvar for å treffe og håndheve returvedtak i samsvar med direktiv 2008/115/EF bør ha tilgang til SIS for å registrere, ajourføre, slette og søke i meldinger om retur.
- (20) Tilgang til meldinger om retur bør gis nasjonale vedkommende myndigheter nevnt i for-

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

ordning (EU) 2018/1861 med sikte på identifisering og retur av tredjestatsborgere.

- (21) I europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794⁸ fastsettes det at Europol skal støtte og styrke vedkommende nasjonale myndigheters innsats og deres samarbeid for å bekjempe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og utarbeide analyser og trusselvurderinger. For å gjøre det lettere for Europol å utføre sine oppgaver, særlig innenfor Det europeiske senter for migrantermugling, bør Europol gis tilgang til meldingskategorien fastsatt i denne forordning.
- (22) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624⁹ skal vertsmedlemsstaten ved anvendelse av nevnte forordning tillate at medlemmene i enhetene som er omhandlet i artikkel 2 nr. 8 i nevnte forordning, og som er utplassert av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, foretar de søk i unionsdatabaser som er nødvendige for å oppfylle driftsmål angitt i driftsplanen for inn- og utreisekontroll, grenseovervåking og retur. Målet med utplassering av enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning er å gi de medlemsstater som anmoder om det, teknisk og operativ støtte, særlig de medlemsstater som står overfor uforholdsmessig store migrasjonsutfordringer. For at enhetene omhandlet i artikkel 2 nr. 8 og 9 i nevnte forordning skal kunne utføre sine oppgaver, har de bruk for tilgang til meldinger om retur i SIS via et teknisk grensesnitt hos Det europeiske grense- og kystvaktbyrå med forbindelse til det sentrale SIS.
- (23) Bestemmelsene om ansvaret for medlemsstatene og Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726¹⁰ («eu-LISA»), om registrering og behandling av meldinger, om vilkår for tilgang til og opprettholdelse av meldinger, om behandling av opplysninger, om

personvern, om erstatningsansvar og om overvåking og statistikk i forordning (EU) 2018/1861 bør også få anvendelse på opplysninger som registreres og behandles i SIS i samsvar med denne forordning.

- (24) Ettersom målene med denne forordning, dvs. å opprette et system for deling av opplysninger om returvedtak truffet av medlemsstatene i samsvar med bestemmelser som overholder direktiv 2008/115/EF, med sikte på å lette håndhevingen og overvåke om tredjestatsborgere med ulovlig opphold overholder plikten til å returnere, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene, men på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen iverksette tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union (TEU). I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å oppnå disse målene.
- (25) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- (26) Anvendelsen av denne forordning berører ikke forpliktelsene som følger av Genèvekonvensjonen av 28. juli 1951 om flyktingers stilling, supplert ved New York-protokollen av 31. januar 1967.
- (27) Medlemsstatene bør gjennomføre denne forordning med full respekt for grunnleggende rettigheter, herunder non-refoulement-prinsippet, og bør alltid ta hensyn til barnets beste, familielivet og de berørte personenes helsetilstand eller sårbarhet.
- (28) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks holdning vedlagt TEU og traktaten om Den europeiske unions virkemåte deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Danmark. Ettersom denne forordning er en utvikling av Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen seks måneder etter at Rådet har truffet beslutning om denne forordning, beslutte om landet skal

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og erstatning og oppheving av rådsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.9.2016, s. 1).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1726 av 14. november 2018 om Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) og om endring av forordning (EF) nr. 1987/2006 og rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 99).

- gjennomføre denne forordning i sin nasjonale rett.
- (29) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i etter rådsbeslutning 2000/365/EF¹¹; Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Det forente kongerike.
- (30) Denne forordning utgjør en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i etter rådsbeslutning 2002/192/EF¹²; Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, som ikke er bindende for og ikke får anvendelse i Irland.
- (31) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket¹³ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav C i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁴.
- (32) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordning, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹⁵, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav C i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF¹⁶.
- (33) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordning, i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av de bestemmelser i Schengen-regelverket¹⁷ som er omfattet av området nevnt i artikkel 1 bokstav C i beslutning 1999/437/EF sammenlignet med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU¹⁸.
- (34) Når det gjelder Bulgaria og Romania, utgjør denne forordning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2005, og bør leses i sammenheng med rådsbeslutning 2010/365/EU¹⁹ og (EU) 2018/934²⁰.
- (35) Når det gjelder Kroatia, utgjør denne forordning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 4 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2011, og bør leses i sammenheng med rådsbeslutning (EU) 2017/733²¹.
- (36) Når det gjelder Kypros, utgjør denne beslutning en rettsakt som bygger på eller på annen måte har tilknytning til Schengen-regelverket i henhold til artikkel 3 nr. 2 i tiltredelsesakten av 2003.

¹⁷ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse, på Den europeiske unions vegne, av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroller ved de indre grenser og bevegelse av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

¹⁹ Rådsbeslutning 2010/365/EU av 29. juni 2010 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 166 av 1.7.2010, s. 17).

²⁰ Rådsbeslutning (EU) 2018/934 av 25. juni 2018 om anvendelse av de resterende bestemmelser i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Bulgaria og Romania (EUT L 165 av 2.7.2018, s. 37).

²¹ Rådsbeslutning (EU) 2017/733 av 25. april 2017 om anvendelse av bestemmelsene i Schengen-regelverket om Schengen-informasjonssystemet i Republikken Kroatia (EUT L 108 av 26.4.2017, s. 31).

¹¹ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodning fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

¹² Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodning fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket (EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

¹³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹⁵ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse, på Det europeiske fellesskaps vegne, av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

(37) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001²² og har avgitt uttalelse 3. mai 2017 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

I denne forordning fastsettes vilkår og prosedyrer for registrering og behandling av meldinger om tredjestatsborgere som er gjenstand for returvedtak truffet av medlemsstatene i Schengen-informasjonssystemet (SIS) opprettet ved forordning (EU) 2018/1861 og for utveksling av supplerende opplysninger om slike meldinger.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «retur» retur som definert i artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2008/115/EF,
2. «tredjestatsborger» en tredjestatsborger som definert i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2008/115/EF,
3. «returvedtak» en administrativ eller rettslig beslutning eller rettsakt som fastslår eller erklærer at en tredjestatsborgers opphold er ulovlig, og som pålegger eller fastslår en plikt for vedkommende til å returnere, og som overholder direktiv 2008/115/EF,
4. «melding» en melding som definert i artikkel 3 nr. 1 i forordning (EU) 2018/1861,
5. «supplerende opplysninger» supplerende opplysninger som definert i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861,
6. «uttransport» uttransport som definert i artikkel 3 nr. 5 i direktiv 2008/115/EF,
7. «frivillig utreise» en frivillig utreise som definert i artikkel 3 nr. 8 i direktiv 2008/115/EF,
8. «innmeldende medlemsstat» en innmeldende medlemsstat som definert i artikkel 3 nr. 10 i forordning (EU) 2018/1861,
9. «utstedende medlemsstat» en utstedende medlemsstat som definert i artikkel 3 nr. 11 i forordning (EU) 2018/1861,

²² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

10. «utførende medlemsstat» en utførende medlemsstat som definert i artikkel 3 nr. 12 i forordning (EU) 2018/1861,
11. «personopplysninger» personopplysninger som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2016/679,
12. «CS-SIS» den tekniske støttefunksjonen for det sentrale SIS som nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) 2018/1861,
13. «oppholdstillatelse» en oppholdstillatelse som definert i artikkel 2 nr. 16 i forordning (EU) 2016/399,
14. «visum for langvarig opphold» et visum for langvarig opphold som nevnt i artikkel 18 nr. 1 i konvensjon av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i statene i Den økonomiske union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser²³,
15. «treff» et treff som definert i artikkel 3 nr. 8 i forordning (EU) 2018/1861,
16. «trussel mot folkehelsen» en trussel mot folkehelsen som definert i artikkel 2 nr. 21 i forordning (EU) 2016/399,
17. «ytre grenser» de ytre grensene som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/399.

Artikkel 3

Registrering av meldinger om tilbakesending i SIS

1. Medlemsstatene skal registrere meldinger i SIS om tredjestatsborgere som er gjenstand for et returvedtak for å kontrollere at plikten til å returnere er overholdt, og for å støtte håndhevingen av returvedtaket. Det skal registreres en melding om retur i SIS uten opphold etter at et returvedtak er truffet.
2. Medlemsstatene kan unnlate å registrere meldinger om retur når beslutningene om retur vedrører tredjestatsborgere som sitter fengslet mens de venter på å bli uttransportert. Deresom de berørte tredjestatsborgerne løslates uten å bli uttransportert, skal det registreres en melding om retur i SIS uten opphold.
3. Medlemsstatene kan unnlate å registrere meldinger om retur når returvedtak er truffet ved en medlemsstats ytre grense og gjennomført umiddelbart.
4. Fristen for frivillig utreise som er gitt i samsvar med artikkel 7 i direktiv 2008/115/EF,

²³ EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19.

skal umiddelbart registreres i meldingen om retur. Enhver forlengelse av fristen skal registreres i meldingen uten opphold.

5. Enhver suspensjon eller utsettelse av håndhevingen av returvedtaket, herunder som følge av inngivelse av en klage, skal umiddelbart registreres i meldingen om retur.

Artikkel 4

Kategorier opplysninger

1. En melding om retur som registreres i SIS i samsvar med artikkel 3 i denne forordning, skal bare inneholde følgende opplysninger:
 - a) etternavn,
 - b) fornavn,
 - c) navn ved fødsel,
 - d) tidligere brukte navn og aliasnavn,
 - e) fødested,
 - f) fødselsdato,
 - g) kjønn,
 - h) samtlige nasjonaliteter,
 - i) om den berørte personen
 - i) er bevæpnet,
 - ii) er voldelig,
 - iii) har unndratt seg eller rømt,
 - iv) er suicidal,
 - v) utgjør en trussel mot folkehelsen, eller
 - vi) er involvert i en aktivitet nevnt i artikkel 3–14 i direktiv (EU) 2017/541,
 - j) begrunnelse for meldingen,
 - k) myndigheten som har opprettet meldingen,
 - l) henvisning til beslutningen som ligger til grunn for meldingen,
 - m) tiltak som skal iverksettes ved et treff,
 - n) koblinger til andre meldinger i samsvar med artikkel 48 i forordning (EU) 2018/1861,
 - o) om returvedtaket er truffet i forbindelse med en tredjestatsborger som utgjør en trussel mot den offentlige orden, den offentlige sikkerhet eller den nasjonale sikkerhet,
 - p) typen straffbart forhold,
 - q) arten av personens identitetsdokumenter,
 - r) landet som har utstedt personens identitetsdokumenter,
 - s) nummer/numre på personens identitetsdokumenter,
 - t) dato for utstedelse av personens identitetsdokumenter,
 - u) fotografier og ansiktsbilder,
 - v) fingeravtryksopplysninger,
 - w) en kopi av identitetsdokumentene, om mulig i farger.

- x) siste frist for frivillig utreise, dersom det er gitt,
- y) om returvedtaket er blitt suspendert eller håndhevingen av vedtaket er blitt utsatt, herunder som følge av inngivelsen av en klage,
- z) om beslutningen om retur er ledsaget av et innreiseforbud som utgjør grunnlaget for en melding om nektet innreise og opphold i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1861.

2. Minsteopplysningene som er nødvendige for å registrere en melding i SIS, skal være opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a), f), j), l), m), x) og z). De andre opplysningene omhandlet i nevnte nummer skal også registreres i SIS, dersom de er tilgjengelige.
3. Fingeravtryksopplysninger nevnt i nr. 1 bokstav v) kan bestå av
 - a) Ett til ti flate fingeravtrykk og ett til ti rullede fingeravtrykk av den berørte tredjestatsborgeren,
 - b) inntil to håndflateavtrykk av tredjestatsborgere der innsamling av fingeravtrykk er umulig,
 - c) inntil to håndflateavtrykk for tredjestatsborgere som er gjenstand for retur som en strafferettslig sanksjon, eller som har begått et straffbart forhold på territoriet til medlemsstaten som har truffet returvedtaket.

Artikkel 5

Myndighet som er ansvarlig for utveksling av supplerende opplysninger

SIRENE-kontoret som er utpekt i henhold til artikkel 7 i forordning (EU) 2018/1861, skal sikre utveksling av alle supplerende opplysninger om tredjestatsborgere som er gjenstand for melding om retur i samsvar med artikkel 7 og 8 i nevnte forordning.

Artikkel 6

Treff ved de ytre grensene ved utreise – bekreftelse på retur

1. Ved et treff på en melding om retur vedrørende en tredjestatsborger som reiser ut av medlemsstatens territorium via en medlemsstats ytre grenser, skal den utførende medlemsstaten underrette den innmeldende medlemsstaten om følgende opplysninger ved utveksling av supplerende opplysninger:
 - a) at tredjestatsborgeren er identifisert,

- b) når og hvor kontrollen fant sted,
- c) at tredjestatsborgeren har forlatt medlemsstatens territorium,
- d) at tredjestatsborgeren var gjenstand for uttransportering, dersom det er tilfelle.

Når en tredjestatsborger som er gjenstand for en melding om retur, reiser ut av medlemsstatens territorium via den innmeldende medlemsstatens ytre grense, skal bekreftelsen på retur sendes til vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstaten i samsvar med nasjonale framgangsmåter.

2. Den innmeldende medlemsstaten skal slette meldingen om retur uten opphold etter at bekreftelsen på retur er mottatt. Dersom det er relevant, skal en melding om nektet innreise og opphold registreres uten opphold i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1861.
3. Medlemsstatene skal hvert kvartal utarbeide statistikk til Den europeiske unions byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer innenfor området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) over antallet bekreftede returer og hvor mange av disse bekreftede returene der tredjestatsborgeren var gjenstand for uttransportering. eu-LISA skal samle de kvartalsvise statistikkene til den årlige statistiske rapporten nevnt i artikkel 16 i denne forordning. Statistikken skal ikke inneholde personopplysninger.

Artikkel 7

Manglende overholdelse av returvedtaket

1. Ved utløp av den frist for frivillig utreise som er angitt i en melding om retur, herunder eventuelle forlengelser, skal CS-SIS automatisk underrette den innmeldende medlemsstat.
2. Uten at det berører prosedyren nevnt i artikkel 6 nr. 1 og artikkel 8 og 12, og i tilfelle treff på en melding om retur, skal den utførende medlemsstaten umiddelbart kontakte den innmeldende medlemsstaten ved utveksling av supplerende opplysninger for å avgjøre hvilke tiltak som skal iverksettes.

Artikkel 8

Treff ved de ytre grensene ved innreise

Ved et treff på en melding om retur om en tredjestatsborger som reiser inn på medlemsstatens territorium via de ytre grensene, skal følgende få anvendelse:

- a) Dersom returvedtaket er ledsaget av et innreiseforbud, skal den fullbyrdende medlemsstaten straks underrette den innmeldende medlemsstaten om dette ved utveksling av supplerende opplysninger. Den innmeldende medlemsstaten skal umiddelbart slette meldingen om retur og registrere en melding om nektet innreise og opphold i henhold til artikkel 24 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) 2018/1861,
- b) Dersom returvedtaket ikke er ledsaget av et innreiseforbud, skal den utførende medlemsstaten umiddelbart underrette den innmeldende medlemsstaten om dette ved utveksling av supplerende opplysninger, med sikte på at den innmeldende medlemsstaten sletter meldingen om retur uten opphold.

Beslutningen om den berørte tredjestatsborgers innreise skal treffes av den utførende medlemsstaten i samsvar med forordning (EU) 2016/399.

Artikkel 9

Konsultasjon før utsendelse eller forlengelse av en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold

1. Dersom en medlemsstat vurderer å utstede eller forlenge en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold til en tredjestatsborger som er gjenstand for en melding om retur som er registrert av en annen medlemsstat som er ledsaget av et innreiseforbud, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:
 - a) Den utstedende medlemsstaten skal konsultere den innmeldende medlemsstaten før den utsteder eller forlenger oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.
 - b) Den innmeldende medlemsstaten skal svare på anmodningen om konsultasjon innen ti kalenderdager.
 - c) Dersom det ikke gis svar innen fristen i bokstav b), skal det innebære at den innmeldende medlemsstaten ikke motsetter seg utstedelsen eller forlengelsen av oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.
 - d) Når den utstedende medlemsstaten treffer den relevante beslutningen, skal den ta hensyn til begrunnelsen for den innmeldende medlemsstatens beslutning og vurdere, i samsvar med nasjonal rett, enhver trussel mot den offentlige orden eller den

offentlige sikkerhet som den angjeldende tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium kan utgjøre.

- e) Den utstedende medlemsstaten skal underrette den innmeldende medlemsstaten om sin beslutning.
- f) Dersom den utstedende medlemsstaten underretter den innmeldende medlemsstaten om at den har til hensikt å utstede eller forlenge oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold, eller at den har besluttet å gjøre det, skal den innmeldende medlemsstaten slette meldingen om retur.

Den endelige beslutningen om hvorvidt det skal utstedes en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold til en tredjestatsborger, påhviler den utstedende medlemsstaten.

2. Dersom en medlemsstat vurderer å utstede eller forlenge en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold til en tredjestatsborger som er gjenstand for en melding om retur som er registrert av en annen medlemsstat, og som ikke er ledsaget av et innreiseforbud, skal den utstedende medlemsstaten uten opphold underrette den innmeldende medlemsstaten om at den har til hensikt å utstede eller har utstedt en oppholdstillatelse eller et visum for langvarig opphold. Den innmeldende medlemsstaten skal slette meldingen om retur uten opphold.

Artikkel 10

Konsultasjon før registrering av en melding om retur

Dersom en medlemsstat har truffet et returvedtak i samsvar med artikkel 6 nr. 2 i direktiv 2008/115/EF og vurderer å registrere en melding om retur om en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold utstedt av en annen medlemsstat, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Medlemsstaten som har truffet returvedtaket, skal underrette den utstedende medlemsstaten om beslutningen.
- b) Opplysningene som er utvekslet i henhold til bokstav a), skal inneholde tilstrekkelige opplysninger om begrunnelsen for returvedtaket.
- c) På grunnlag av opplysningene fra medlemsstaten som har truffet returvedtaket, skal den utstedende medlemsstaten vurdere om det er grunnlag for å tilbakekalle oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.

- d) Når den utstedende medlemsstaten treffer den relevante beslutningen, skal den ta hensyn til begrunnelsen for beslutningen som angitt av medlemsstaten som har truffet returvedtaket, og vurdere, i samsvar med nasjonal rett, enhver trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet som den aktuelle tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium kan utgjøre.

- e) Den utstedende medlemsstaten skal innen 14 kalenderdager etter å ha mottatt anmodningen om konsultasjon underrette medlemsstaten som har truffet returvedtaket om sin beslutning eller, dersom det har vært umulig for den utstedende medlemsstaten å treffe en beslutning innen denne fristen, inngi en begrunnet anmodning om unntaksvis å forlenge fristen for sitt svar med ytterligere høyst 12 kalenderdager.

- f) Dersom den utstedende medlemsstaten underretter medlemsstaten som har truffet returvedtaket om at den opprettholder oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold, skal ikke medlemsstaten som har truffet returvedtaket, registrere meldingen om retur.

Artikkel 11

Konsultasjon etter registrering av en melding om retur

Dersom det viser seg at en medlemsstat har registrert en melding om retur om en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold utstedt av en annen medlemsstat, kan den innmeldende medlemsstaten beslutte å tilbakekalle returvedtaket. Ved slik tilbakekalling skal den umiddelbart slette meldingen om retur. Dersom den innmeldende medlemsstaten imidlertid beslutter å opprettholde returvedtaket truffet i samsvar med artikkel 6 nr. 2 i direktiv 2008/115/EF, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Den innmeldende medlemsstaten skal underrette den utstedende medlemsstaten om returvedtaket.
- b) Opplysningene utvekslet i henhold til bokstav a) skal inneholde tilstrekkelige opplysninger om begrunnelsen for meldingen om retur.
- c) På grunnlag av opplysningene fra den innmeldende medlemsstaten, skal den utstedende medlemsstaten vurdere om det er grunnlag for å tilbakekalle oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold.

- d) Når den utstedende medlemsstaten treffer sin beslutning, skal den ta den hensyn til begrunnelsene for den innmeldende medlemsstatens beslutning og vurdere i samsvar med nasjonal rett enhver trussel mot den offentlige orden eller den offentlige sikkerhet som den angjeldende tredjestatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstatenes territorium kan utgjøre.
- e) Den utstedende medlemsstaten skal innen 14 kalenderdager etter å ha mottatt anmodningen om konsultasjon underrette den innmeldende medlemsstaten om sin beslutning eller, dersom det har vært umulig for den utstedende medlemsstaten å treffe en beslutning innen denne fristen, inngi en begrunnet anmodning om unntaksvis å forlenge fristen for sitt svar med ytterligere høyst 12 kalenderdager.
- f) Dersom den utstedende medlemsstaten underretter den innmeldende medlemsstaten om at den opprettholder oppholdstillatelsen eller visumet for langvarig opphold, skal den innmeldende medlemsstaten umiddelbart slette meldingen om retur.

Artikkel 12

Konsultasjon ved et treff som gjelder en tredjestatsborger som innehar en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold

Dersom en medlemsstat får et treff på en melding om retur registrert av en medlemsstat vedrørende en tredjestatsborger som er innehaver av en gyldig oppholdstillatelse eller et gyldig visum for langvarig opphold utstedt av en annen medlemsstat, skal de berørte medlemsstatene konsultere hverandre ved utveksling av supplerende opplysninger i samsvar med følgende regler:

- a) Den utførende medlemsstaten skal underrette den innmeldende medlemsstaten om situasjonen.
- b) Den innmeldende medlemsstaten skal innlede prosedyren fastsatt i artikkel 11.
- c) Den innmeldende medlemsstaten skal underrette den utførende medlemsstaten om resultatet av konsultasjonen.

Artikkel 13

Statistikk over utveksling av opplysninger

Medlemsstatene skal hvert år fremlegge statistikk til eu-LISA over de utvekslinger av opplysninger som er gjennomført i samsvar med artikkel 8–12, og over tilfeller der fristene i de nevnte artiklene ikke ble overholdt.

Artikkel 14

Sletting av meldinger

1. I tillegg til artikkel 6 og 8–12 skal meldinger om retur slettes når beslutningen som lå til grunn for å registrere meldingen, er blitt tilbakekalt eller annullert av vedkommende myndighet. Meldinger om retur skal også slettes når den berørte tredjestatsborgeren kan påvise at vedkommende har forlatt medlemsstatenes territorium i samsvar med respektive returvedtak.
2. Meldinger om retur om en person som har oppnådd statsborgerskap i en medlemsstat eller enhver stat hvis statsborgere omfattes av retten til fri bevegelighet i henhold til unionsretten, skal slettes så snart den innmeldende medlemsstaten blir klar over eller underrettes i henhold til artikkel 44 i forordning (EU) 2018/1861 om at vedkommende har oppnådd et slikt statsborgerskap.

Artikkel 15

Overføring av personopplysninger til tredjestater med sikte på retur

1. Som unntak fra artikkel 50 i forordning (EU) 2018/1861 kan opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav a), b), c), d), e), f), g), h), q), r), s), t), u), v) og w) i denne forordning og relaterte supplerende opplysninger overføres eller gjøres tilgjengelige for en tredjestat etter avtale med den innmeldende medlemsstaten.
2. Opplysningene skal overføres til en tredjestat i samsvar med de relevante bestemmelsene i unionsretten, særlig bestemmelser om vern av personopplysninger, herunder kapittel V i forordning (EU) 2016/679, med tilbaketakingsavtaler, dersom det er relevant, og med nasjonal rett i medlemsstaten som overfører opplysningene.
3. Overføringen av opplysninger til en tredjestat skal finne sted bare når følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Opplysningene overføres eller gjøres tilgjengelige utelukkende for å identifisere, og utstede et identitets- eller reisedokument til, en tredjestatsborger med ulovlig opphold med sikte på vedkommendes retur.
 - b) Den berørte tredjestatsborgeren er blitt underrettet om at vedkommendes personopplysninger og supplerende opplysninger kan bli delt med myndighetene i en tredjestat.

4. Overføring av personopplysninger til tredjestater i henhold til denne artikkel skal ikke berøre rettighetene til søkere om og personer med internasjonal beskyttelse, særlig når det gjelder non-refoulement, og forbudet mot å utlevere eller innhente opplysninger i artikkel 30 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU²⁴.
5. Opplysninger som behandles i SIS, og relaterte supplerende opplysninger som utveksles i henhold til denne forordning, skal ikke gjøres tilgjengelige for en tredjestat dersom håndhevingen av returvedtaket er blitt suspendert eller utsatt, herunder som følge av inngivelsen av en klage begrunnet med at den aktuelle returen ville bryte non-refoulement-prinsippet.
6. Anvendelse av forordning (EU) 2016/679, herunder i forbindelse med overføring av personopplysninger til tredjestater i henhold til denne artikkel, og særlig bruken, forholdsmessigheten og nødvendigheten av overføringer på grunnlag av artikkel 49 nr. 1 bokstav d) i nevnte forordning, skal overvåkes av de uavhengige tilsynsmyndigheter nevnt i artikkel 51 nr. 1 i nevnte forordning.

Artikkel 16

Statistikk

eu-LISA skal utarbeide daglig, månedlig og årlig statistikk, både for hver medlemsstat og samlet, over antallet meldinger om retur registrert i SIS. Statistikken skal omfatte opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav y), antallet meldinger nevnt i artikkel 7 nr. 1 og antallet meldinger om retur som er slettet. eu-LISA skal utarbeide statistikk over de opplysninger som medlemsstatene har registrert i samsvar med artikkel 6 nr. 3 og artikkel 13. Statistikken skal ikke inneholde personopplysninger.

Denne statistikken skal tas med i den årlige statistiske rapporten omhandlet i artikkel 60 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1861.

Artikkel 17

Vedkommende myndigheter med tilgangsrett til opplysninger i SIS

1. Tilgangsrett til opplysninger i SIS og retten til søk i slike opplysninger skal være forbeholdt

²⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/32/EU av 26. juni 2013 om felles framgangsmåter for tildeling og tilbakekalling av internasjonal beskyttelse (EUT L 180 av 29.6.2013, s. 60).

nasjonale vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 34 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EU) 2018/1861.

2. Europol skal innenfor sitt mandat ha rettigheter for tilgang og søk opplysninger i SIS i samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) 2018/1861 for å støtte og styrke medlemsstatenes vedkommende myndigheters innsats og deres innbyrdes samarbeid for å forebygge og bekjempe smugling av migranter og ytelse av bistand til til irregulær migrasjon.
3. Medlemmer i enhetene nevnt i artikkel 2 nr. 8 og 9 i forordning (EU) 2016/1624 skal i sine mandater ha rettigheter for tilgang og søk i opplysninger i SIS i samsvar med artikkel 36 i forordning (EU) 2018/1861 for å utføre inn- og utreisekontroller, grenseovervåking og returoperasjoner via det tekniske grensesnittet som Det europeiske grense- og kystvaktbyrå har opprettet og vedlikeholder.

Artikkel 18

Evaluering

Kommisjonen skal evaluere anvendelsen av denne forordning senest to år fra den dato den begynte å få anvendelse. Denne evalueringen skal omfatte en vurdering av de mulige synergier mellom denne forordning og europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226²⁵.

Artikkel 19

Anvendelse av bestemmelsene i forordning (EU) 2018/1861

I den grad det ikke er fastsatt i denne forordning, skal registrering, behandling og oppdatering av meldinger, bestemmelsene om medlemsstatenes og eu-LISAs ansvarsområder, vilkårene for tilgang til og frister for ny vurdering av meldinger, behandling av opplysninger, personvern, erstatningsansvar og overvåking og statistikk, som fastsatt i artikkel 6–19, artikkel 20 nr. 3 og 4, artikkel 21, 23, 32, 33, 34 nr. 5 og 38–60 i forordning (EU) 2018/1861, få anvendelse på opplysninger som er

²⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om opprettelse av et inn- og utreise-system for registrering av inn- og utreiseopplysninger og opplysninger om nektet innreise for tredjestatsborgere som passerer medlemsstatenes ytre grenser, om fastsettelse av vilkårene for adgang til inn- og utreisesystemet for lovhåndhevsformål og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

registrert og behandlet i SIS i samsvar med denne forordning.

Artikkel 20

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Denne forordning anvendes fra den dato Kommissjonen fastsetter i samsvar med artikkel 66 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel, 28. november 2018.

For Europaparlamentet

President

A. TAJANI

For Rådet

Formann

K. EDTSTADLER

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 09/2021

